

Cornell University
ILR School

Cornell University ILR School
DigitalCommons@ILR

The Ladies' Garment Worker, Volume 4 (1913)

The Ladies' Garment Worker

6-1-1913

The Ladies' Garment Worker, Volume 4, Issue 6

International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU)

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/lgw_vol4

Thank you for downloading an article from DigitalCommons@ILR.

Support this valuable resource today!

This Book is brought to you for free and open access by the The Ladies' Garment Worker at DigitalCommons@ILR. It has been accepted for inclusion in The Ladies' Garment Worker, Volume 4 (1913) by an authorized administrator of DigitalCommons@ILR. For more information, please contact catherwood-dig@cornell.edu.

If you have a disability and are having trouble accessing information on this website or need materials in an alternate format, contact web-accessibility@cornell.edu for assistance.

The Ladies' Garment Worker, Volume 4, Issue 6

Description

First published in April 1910, *The Ladies' Garment Worker* was the official publication of the International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU) through 1918. The journal appeared monthly and included sections in English, Italian, and Yiddish. *The Ladies' Garment Worker* was discontinued at the end of 1918 and replaced in January of 1919 by the new weekly journal of the ILGWU, *Justice*.

Keywords

International Ladies' Garment Workers' Union, ILGWU, The Ladies' Garment Worker, labor unions, clothing workers, textile workers, garment workers, garment industry, New York, United States, English, Italian, Yiddish, Jewish

Publisher

International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU)

The LADIES' GARMENT WORKER

Contents:

Splendid Results of the Bloodless
Struggle - Mr. Rosen

The Working of the Protocol in
Boston - Theodore Epstein

Our Women Work - Patricia M.
Newman

Full Report of the 1912-13
Annual Convention

Editorials, News and Events, etc.

Shorter Working
Hours Means
Longer Seasons,
Higher Wages,
Longer Life.

Longer Working
Hours Means
Shorter Seasons,
Lower Wages,
Shorter Life.

PUBLISHED MONTHLY
IN ENGLISH AND YIDDISH

by the
INTERNATIONAL
LADIES' GARMENT WORKERS UNION

OFFICE: 32 Union Square, New York City

OFFICIAL NOTICES

REGARDING TRANSFERS

1. Before issuing a transfer note that the member wishing to transfer must be a member not less than 6 months in good standing in your local.
2. When issuing a transfer write across his name on his dues book the word, "Cancelled," the date and your (Secretary's) signature.
3. Let the member write his name in his dues book and also in the space provided for this purpose in the margin of the traveling card.
4. Before accepting a transfer let the transferred member sign his name and compare his signatures.

5. On accepting a transfer issue the member a new dues book and paste the dues stamps into his old cancelled book.

Telephone Orchard 1567

B. BENOWITZ

DESIGNER AND TAILOR

MAKE US PROVE IT!

We claim that our clothes fit the best

A Trial Will Convince

SUITS MADE TO ORDER

From \$18.00 Up

22 RIVINGTON STREET, N. Y.

If you want to enjoy your vacation this summer in the Catskill Mountains
Write at once to

SCHINDLER'S PRAIRIE HOUSE

BOX NO. 1

LUZON, SUL. CO., N. Y.

The House is Situated on High Ground With Elegant Surroundings, Large, Beautiful and Airy Rooms, with all the latest Sanitary Improvements

ALSO BATHING, FISHING AND ALL OTHER AMUSEMENTS

Milk, Butter, Eggs and all Vegetables From Our Own Farm

SATISFACTION GUARANTEED

Take the Ontario & Western Railroad at Cortland or Forty-second St. Ferris
Local and Long Distance Telephone

**Named shoes are frequently made in
Non-Union factories**

DO NOT BUY ANY SHOE

no matter what its name, unless it bears a plain
and readable impression of this UNION STAMP.

*All shoes without the UNION
STAMP are always Non-Union*

Do not accept any excuse for absence of the UNION STAMP

BOOT AND SHOE WORKERS' UNION

246 Summer Street, Boston, Mass.

JOHN F. TOBIN, Pres.

CHAS. L. BAINE, Sec'y.-Treas.

THE LADIES' GARMENT WORKER

PUBLISHED MONTHLY IN ENGLISH AND YIDDISH

Vol. IV.

JUNE, 1913

No. 6

Splendid Results of A Bloodless Struggle in The Waist and Dress Trade

By AB. BAROFF

Manager of the Independent Shops

In the last issue of this Journal there has appeared a report by Vice-President S. Polakoff under the caption: "The Working of the Protocol in the Waist and Dress Industry." In my opinion, the friends of the Waist and Dress Makers' Union are entitled to know not only how the Protocol works, but what in general the Union has recently done for the workers of this rich trade.

The Union now controls many shops that do not belong to the Association. While writing, the number of independent manufacturers who have signed agreements with the Union has reached 285. These employ nearly 10,000 workers who, with few exceptions, belong to the Union. Thus, when writing about the Union, one must bear in mind that the organized workers of the independent shops are an important part of our strong Union, because they hold the balance of power in the trade.

Before coming to the dry figures I would like to say a few words about the Protocol which is regarded by many radicals in the labor movement with contempt and by a number of our members with distrust. Yet the benefits gained by the workers as a result of this recent, great, but stormless revolution would be beyond my powers of appreciation.

Many so-called revolutionists and a few leading spirits in the movement looked upon our negotiations with the employers and the Protocol arrangement as a whole with sar-

donic smiles, others with a feeling of resentment. To them the entire beauty and poetry of the general strike was lost. No tremendous excitement, no heroic struggle, no starvation among the strikers, no broken heads, no arrests of pickets by brutal policemen, no work-house sentences passed on strikers by heartless judges—in short, not an incident to arouse admiration or appeal to the poetic imagination.

All this was undoubtedly true. It is, however, time to profit by the lessons of the past that prolonged strikes with all their attendant evils of starvation and suffering to which the strikers are exposed have, after all, little value for the workers, even when they finally win the strike. A prolonged struggle brings depression and weariness on the workers, and on returning to the factories they are powerless and unable to maintain the conditions won, so that within a short time the old or even worse conditions are again imposed. For this reason we should highly appreciate the great advantages gained by the workers in the trade without the long, bitter struggle of three years ago.

Through the recent understanding with the Association we have gained great advantages that will be seen more fully in time to come. First, I consider it a great gain that the shops where the Italian workers are in the majority, and those employing mostly American girls, are now under Union control. The latter ex-

pecially, who, until the last general strike, have looked down upon the other girls, regarding them contemptuously as immigrants, this American element, predominating mostly in the large shops, that laughed at the agitation for a Union, avoided the foreign element and refused to come in contact with the other girls has been enrolled under the Union banner as a result of the Protocol. The recent strike of a few days gave them an opportunity to come into close touch with the other workers and being free from restraint or influence of the superintendent or foreman, the general strike and the activity of our members began to appear to them in a different light. The result is that even those shops that at first returned to work without previously joining the Union are now good Union shops. Moreover, these workers are interested in building up a strong English-speaking branch of Local No. 25. That is a gain which cannot be sufficiently appreciated; because without this element our Union would never have a firm foundation.

(2) There is the important gain of securing a 50-hour week in the trade, amounting to a reduction of 2 to 6 hours a week.

(3) By the establishment of a Sanitary Board of Control and the enforcement of sanitary conditions in the shops, the number of sick employees in our trade will surely diminish.

(4) In almost all of the shops the wages have been raised 10% to 40%.

(5) The Waist Makers' Union is now a power to be reckoned with.

When we consider that all this is the result of a short, bloodless strike, we have reason to be satisfied and surely deserve the congratulations of all our friends.

Of course, our work is not yet completed. The Union will be able to show further results when the members will understand that they could not all at once secure everything to which they feel themselves entitled and only by building up and maintaining a strong organization will it be possible to gain further improvements from time to time.

Let all intelligent people gather around the leaders and representatives of the Union and co-operate with them to the best of their powers. There is sufficient work before us. We must begin a campaign of education and enlightenment among our members. We have yet to teach them the value and importance

of a Union and their duties toward it. The members will take an interest in the Union, they will strengthen the position of their representatives in the perfecting of their duties. The rank and file must be taught to take an intelligent interest in the election of the best and most competent members to represent and defend them.

Some Interesting Figures

There are altogether 285 independent shops including 44 shops in Brooklyn and New York City.

From January 25th to April 1st we have received from these shops 462 complaints. 150 complaints had reference to demands for higher wages, payment for legal holidays, 70 to payment and failure to distribute the work equally among all the workers. All these complaints have been settled favorably to the employees.

There were 89 cases of discharged employees and 86 of these have been reinstated, all of them the same day. In a few cases we called strikes for this purpose.

84 cases arose out of misunderstandings, to the settling of prices, 72 of which have been settled in favor of the employees and 12 compromised.

59 complaints required the calling of meetings and resulted in 41 cases being settled in favor of the employees, while 18 could not be sustained for lack of evidence.

In all, we called, in connection with the independent shops for the period referred to, 343 shop meetings and much organizing work was accomplished. Since the strike was settled, 50 shops were organized, their employees signing agreements with the Union.

25 stoppages of work occurred during this time, owing to disputes regarding prices. 23 shops strikes were called by reason of violations of the agreement by the employees.

The Private Dress Makers

Good, energetic work is being done in the private Dress Making Trade. Instead of 100 stores or private establishments controlled by the Union last year, we have now under our control 255 stores scattered over the East Side and Harlem with a membership of 1,500. The organizing campaign is especially strong and vigorous in Harlem. From the preparations now being made by the active dress makers

It can safely be predicted that in the coming season a "clean sweep" will be made and all the dress makers of the East Side, Harlem and Bronx will be brought into line.

The Question of Branches

Plans for dividing the Union into branches are now being discussed. Many members are of the opinion that the formation of branches, affording every employee of every separate craft an opportunity to discuss the evils existing in the craft and seeking ways and means of remedying them, will make the Union truly strong. Section meetings to promote this object are being held and we hope

that the members will be just as anxious to get such branches established for the good and welfare of the employees individually and the entire organization collectively.

It is thus clear that the recent bloodless strike has enabled us to accomplish good results for the workers in the trade, largely with the energetic help of the International and Local officers and members of the Local Executive.

It is now up to the workers to continue steadfast in their loyalty and devotion to the cause and thus strengthen and encourage their leaders and representatives to work for further progress and for the consolidation of the Union.

A Waist Makers' Celebration

Brilliant Banquet at Bethoven Hall

The Waist Makers' Union, Local No. 25, chose May 1st as a very fitting occasion to celebrate their recent victory by giving a banquet to representative men in honor of the occasion, and a splendid celebration it proved, such as has seldom been seen among the organized ladies' garment workers.

The Special Convention called by the International Union for that day had no doubt contributed to the success of the celebration. Here was an opportunity to invite the representatives of all the locals of the International Union to rejoice with them; and the Local Executive Board quickly availed itself of this opportunity.

Another cause that contributed to the success of the celebration was the fact that May 1st was this year officially recognized by all

Unions as a holiday. The recent settlement of many disputes more or less favorably to the employees, resulting in the organization of strong unions in the garment industries, had added a zest to the general desire to claim from work on that day. For this reason the May Day Parade proved a tremendous success. Our Locals, with very few exceptions, were strongly in evidence. The Silk Makers, Waist Makers, White Goods Makers and Ladies' Tailors marched in considerable numbers. The Waist Makers, Local No. 25, mostly young girls, made a par-

ticularly fine showing. So did the White Goods Workers, Local No. 62. Even the delegates to our Special Convention had been "requisitioned" and marched in line at the head of the Ladies' Garment Workers' contingent. Nature itself contributed to the success of the parade: the brilliant sunshine and the absence of wind, dust or excessive moisture in the air made marching a pleasure and struck a festive chord in every one's heart.

No wonder that the 160 guests present at the banquet were permeated with the sentiments of fraternity and solidarity that had marked the events of the day. To crown it all the menu had been prepared with the utmost care and the music was simply inspiring. There were few speeches and even these seemed unnecessary, for it was doubtful whether any speaker could add to the joyful surroundings or heighten the happy tone that filled the happy atmosphere.

There was a consensus of opinion that the day will remain memorable in the annals of the Ladies' Waist Makers' Union, Local No. 25, as a day pregnant with events—the extensive celebration of May Day as an International Labor Holiday, the celebration of the recent strike victory and the meeting of a Special National Convention for the main purpose of sanctioning a special Protocol Labor to render permanent the fruits of that victory.

Report and Proceedings of Special Convention

Held at Radford Hall, Getty Square, Yonkers, N. Y., May 1st to May 3rd, 1913

THURSDAY, MAY 1—Morning Session

President Rosenberg called the Convention to order at 10 A. M.

Roll Call—Local No. 1, Samuel Ringer, Saul Metz, B. Fried, Harry Wagner, N. Leventhal, M. Steltzer, Abe Axelrod, F. Rosenberg, A. Rosenberg, S. Slotchin; Absent, M. J. Ashpis.

Local No. 2—M. Grishkan; Absent, Max Amdur and Jacob Katz.

Local No. 4—D. Cohen.

Local No. 9—Luigi Cassato, Salvatore Ninfo, M. Kushner, Ph. Greifer, Sol. Polakoff, Morris Deitch, Aldo Cursi, J. Halpern, S. Lefkovits, A. Mitchell, Meyer Palefsky, Reuben Bernstein.

Local No. 10—Jesse P. Cohen, I. Epstein, Samuel Martin, John F. Pierce, John C. Ryan, Charles Beaver.

Local No. 11—W. Barcan, M. Finkelstein, Joseph Elkin, S. Chanser, J. Press.

Local No. 14—M. Lapidus; Absent, S. Reitman, H. Salutin and L. Berger.

Local No. 17—D. Nisnawitz, M. Cohen, M. Jacobinsky, I. Fabricant, M. G. Leader; absent, A. Sherer.

Local No. 23—Max Brodfeld, George Wishnak, Max Albert, Frank Comunale, John A. Dyche; absent, J. Abramsky, Jacob Kaplan, Max Perlstein, H. Wander, Harry Kleinman.

Local No. 25—Sam Spivak, Elias Reisberg; H. Lieberman, A. Baroff, Sigmund Haiman; absent, B. Witashkin, Clara Lemlich.

Local No. 26—I. S. Feit, N. Rosenberg.

Local No. 35—Morris Sigman, A. Shavelson, Morris Goldofsky, J. Braslaver, B. Greenko, J. Kimbarofsky, J. Limanovsky, Harry Lubinsky, Sam Teichman; absent, R. Bouniovanni.

Local No. 38—Solovioff, Goldstein, Zlatchin, Kratino.

Local No. 41—Harry Klein.

Local No. 42—Harry Berkovitz.

Local No. 67—Cloak and Skirt Makers' Union of Toledo, Ohio, J. Cohen, Meyer Rosenberg.

Joint Board, Cloak & Skirt Makers' Unions of New York—I. Sheff.

Joint Board, Cloak & Skirt Makers of Toronto—J. Welkofsky.

The President called upon Delegates Chairman of the Credential Committee examine the credentials of the new delegates.

The following communication was read: Local No. 25, Ladies' Waist & Dress Union.

Mr. John A. Dyche, Gen. Sec'y-Treas. I. L. G. W. U.,

Dear Sir and Brother:

We wish to inform you that the Executive Board of our Organization passed the following resolution at a meeting held on Tuesday evening, April 29th, 1913:

Resolved, That a dinner be given in honor of the delegates to the Special Convention of the International Ladies' Garment Workers' Union held on May 1st, 1913, at Yonkers, N. Y., same to take place on even date at Radford Hall, 210 East 5th Street, at 7:30 P. M. sharp.

Trusting that you will extend this invitation to all the delegates present at the Convention, we remain,

Yours Fraternally,

J. MALLOX,

B. WITASHKIN,

A. SILVER,

S. SEIDMAN,

A. ELLNER,

J. PORTNOV,

Arrangements Committee

Moved and seconded that the invitation be accepted with thanks. Carried.

Secretary read the following telegram: Special Convention, I. L. G. W. U., Radford Hall, Getty Square, Yonkers, N. Y.

Dear Brothers:

Best wishes for your success in dealing with the important questions for which this Convention has been called. I hope you will all feel the necessity of your presence at

First of May parade at 12 o'clock at Seventh Street, West, where I shall meet you.

JULIUS WOOLF,

Grand Marshall, Cloak & Skirt Makers' Division.

The following letter was read from the United Hebrew Trades:

To the Delegates of the Special Convention, I. L. G. W. U., Greeting:

I am instructed by the First of May Conference, called by the Socialist Party and the United Hebrew Trades of New York, to invite your brothers to participate in the First of May demonstration in New York on Thursday.

You are cordially invited to lead the Divisions of this great Labor Parade, where the Local Unions of your International will parade in great masses.

The demonstration will start from Rutgers Place at 1 P. M. sharp.

Hoping you will accept this invitation and demonstrate on this International Labor Day, I remain,

Fraternally yours,

B. WEINSTEIN,

Secretary, First of May Conference of N. Y.

Upon motion agreed to accept both invitations.

Delegate Nimfo, Chairman of the Credential Committee, read the Committee's report recommending the seating of the following delegates, their credentials being in order:

Local No. 10—Max Stern, substitute for Harry Goldstein, and Jack Zimmerman, additional delegate.

Local No. 12, Boston, Mass.—Jack Flashner.

Local No. 14, Toronto, Canada—Sam Koldorsky, Isidore Cohen, Morris Rosenthal substitutes for S. Reitman, H. Salutin, L. Berger.

Local No. 15, Philadelphia, Pa.—Anna Lit

Local No. 21, Newark, N. J.—J. O. Stein.

Local No. 25, N. Y. Waist & Dressmakers—Gusman, substitute for Clara Lemlich.

Local No. 36, Boston, Mass.—Wm. Gabel.

Local No. 38 of N. Y., Bro. Narcisci Ca substitute for A. Rosen, and Benj. Praplace of Bro. Spivack.

Local No. 41, N. Y. Wrapper & Kimono—Fannie Cohen, additional delegate.

Local No. 56, Boston, Mass.—Max Finkelstein, substitute for L. Kahs.

Local No. 64, Button Hole Makers, N. Y.—E. Newman for A. Steinberg, deceased.

Local No. 69, Philadelphia, Pa.—Rose Edman and Miss B. Stein.

The committee further recommends that Brother Chanzer of Local No. 11 should not be seated in view of Article 14, Section 6 of the Constitution.

After some debate, in which delegates Polakoff, Wishnak, Martin and Kleinman participated, it was moved and seconded that the first part of the report of the Credential Committee be accepted and the recommendation as to the non-seating of Delegate Chanzer be decided later. Motion carried. Thereupon President Rosenberg referred the question of seating Delegate Chanzer back to the Credential Committee, with whom all objections should be filed; the committee shall submit its report in the first order of business Friday morning.

The Convention by a rising vote expressed its deep sorrow for the untimely death of Bro. A. Steinberg of Local No. 64, who was killed by thugs hired by the Button Hole contractors.

The Convention adjourned at 11:30 to reconvene Friday at 9 A. M.

FRIDAY, MAY 2—Morning Session

President Rosenberg in chair.

Absentees: J. Halpern, Sam Lerkovits, A. Mitchell, W. Barcan, M. Finkelstein, F. Jacobs, Isidore Cohen, J. M. Singer, J. Abramsky, Sam Spivak, A. Gussman, Goldstein, Zlatchin, B. Prager, S. Labensohn, E. Newman, M. Rosenberg, J. Chikman, I. H. Schechtman, L. Galinsky.

Delegate Nimfo for the Credential Committee recommends the seating of the following delegates: Kaplan of Local No. 20, David Yudkin of Local No. 30 and Solomon of Local No. 85. Concurred in.

Telegrams

New York, May 2, 1913

Convention, I. L. G. W. U.

Radford Hall, Yorkers, N. Y.

We welcome delegates to the I. L. G. W. U. Be sincere in your intentions and your work will be crowned with success.

Executive Board of Local No. 38

THE LADIES' GARMENT WORKER

New York, May 2nd, 1913.

Mr. J. A. Dyche, Special Convention,
Radford, Hall, Yonkers, N. Y.

With the sincere belief that you will solve
urgent problems, I am yours, *Fraternally*,

D. BERNSTEIN.

New York, May 2nd, 1913.

Int. Lad. Gar. Work. Union, Special Con-
vention, Radford Hall, Yonkers, N. Y.

Success for your undertaking.

WRAPPER & KIMONO WORKERS' UNION.

New York, May 2nd, 1913.

Special Convention, I. L. G. W. U.,

Radford, Hall, Yonkers, N. Y.

United Hebrew Trades of New York send
greetings to your Convention. We wish you
may grow so much until all working men and
women of your trade are organized under
your banner. Long live organized labor.

B. WEINSTEIN.

Toledo, Ohio, May 2nd, 1913.

Int. Lad. Gar. Work. Union, Special Con-
vention, Radford Hall, Yonkers, N. Y.

Greetings and best wishes for your success.
Hurrah! Three cheers for organized labor!

A. SOLLINGER, Sec'y Local No. 67.

Toronto, Ont., Can., May 2nd, 1913.

Special Convention, I. L. G. W. U.

Do not divide our strength. Unite our
forces to fight enemy. Adopt a higher Per
Capita. Trust deliberations may bring new
hope and enthusiasm.

M. YANPOLSKY, Local No. 14.

Toronto, Ont., May 1st, 1913.

Special Convention, I. L. G. W. U.

Do not divide our strength. Unite our
forces to fight our common enemy, adopt
raise of the Per Capita. Trust deliberations
may bring new hope and enthusiasm.

JOINT BOARD OF TORONTO, SOL. GOLD, Chairman.

Washington, D. C., May 2nd, 1913.

Mr. John A. Dyche, Convention I. L. G. W.
U., Radford Hall, Yonkers, N. Y.

Serious illness of my boy prevents me from
fulfilling my engagement to address your Con-
vention. I take this opportunity to extend
fraternal greetings to the officers and dele-
gates assembled. Am gratified at the splendid
progress made by your organization since its

Toronto Convention, where I hope
if your membership adhered to
of collective bargaining your
would increase in membership
to secure improved conditions.
Increased in membership and you
still further benefits for you
through a strong International
As a result of the increase in
your Organization and other im-
provements, the membership of the
year passed the two million mark.
Fraternally yours,

FRANK MORRISON, Sec'y A. F. of L.

President Rosenberg informed
that the committee was not re-
port on the case of Brother Ch-
whom a protest has been made
ducting himself as a Union man
strike of the Nevin Cloak Company
port, Conn.

President Rosenberg introduced
Frayne, Organizer of the A. F. of L.
spoke in part as follows:

As the representative of the A. F.
eration of Labor, he had great
extending to them the fraternal
President Gompers and the Executive
of the A. F. of L. and to express
that the convention will not be
ful, but that they will enact such
regulations for the future govern-
fare of the International Union
to the credit and well being
themselves, but of the Locals who

The wonderful and splendid
had made during the past three
only a demonstration of what can
plished through organization
along proper lines, but might
as a criterion that the future of
women of the Ladies' Garment
be looked upon as very hopeful and
ing.

He expressed the hope that no
question may come up in this
matter how widely they may differ
question, when the Convention has
a majority upon a certain law
even, although they may not be
accord with it while serving as
should get back to the Locals
fully explain to them what it

not only be, but as their representatives, know all sides of the question, educate and enlighten them upon it and as real trade unionists, see to its full carrying out, even though it may be at variance with their views. Then such legislation will be of great value, not only to the members of the organization and the industry in general, but the whole labor world will benefit accordingly.

Referring to the question of a Protocol Building, it was to be one of the chief discussions of the Convention, the idea is new to all eyes, said Organizer Frayne, and we are in a position to say possibly as much as we might if we knew more of its operation. But he has taken the trouble to carefully consider the movement for the new "Protocol Building" and is firmly of the opinion that if it is inaugurated, and properly regulated, safeguarded and protected on either side, so as to be able to promote the proper education of the people among the trade unionists of the city, but the great consuming public, it will be one of the best things. Representing the careful International Union it is going to be helpful in every possible way. Along with it, away from many of the old ideas and methods which the trade unionists have been following for years, this departure in adopting a building of this kind will not be any more radical than the departure of the International Union entering into a Protocol arrangement with the Cloak, Suit and Skirt Manufacturers' Association.

And of question, that of a Home and Office Building for the organization, whether the Convention or the Executive Officers pass upon having a building for the Ladies' Garment Workers' Union, Organizer Frayne adds as follows:

"If you take up a question of that kind, you must approach it very carefully, and consider at your plans and your ideas minutely. We are not quite sure that the venture is a safe one, then carry out your plan, erect a building, which will not only be convenient for the transaction of your business, but will be a monument to the International Ladies' Garment Workers' Union. I hope the plans will be consummated, and that the hope of your members will be realized in this city a building ample enough to hold all of the wants and requirements of the Executive Officers, as well as a place for mass meetings and big gatherings in

the interest of labor may be held and that it will be a paying investment as well as a monument to the requirement of your industry."

"For some time I have been warily and carefully considering the great hardship and difficulty which our people meet with in being properly provided for in the matter of their lunches, and have come to the conclusion that the time has come when your Union must take up the question of providing proper restaurants, where your members may not only be able to get a lunch or a meal of the best possible quality for the smallest amount of money, but where the Jewish workers may get such food as they are accustomed to and where the Italian workers may get their food. An experiment may be started in the thickly populated districts, by opening one or two such restaurants without the prospect of gaining any profit. Membership in the Union to be sufficient to give them the best meal at cost price. Not only would it supply in time the wants of the membership in that neighborhood, but also the members of other unions. Not only will this be of great benefit to the individual members, but to the credit of the International Union."

Regarding the question of Per Capita Tax, that was a question for them to consider, and he is not going to tell them their business other than to say this: In the International Union to which he belongs, the question of Per Capita tax created a great deal of difference of opinion among the delegates and rank and file. He found that with a small Per Capita tax, unionists have had very little opportunity to promote the best interests and welfare of the men and women of their particular industry. The question of Per Capita Tax is one that must be carefully considered outside of what anyone may personally think. It is a bigger question than that of the opinion of any individual member and must not be looked upon as affecting any individual, but whether it is going to be to the best interest and welfare of the whole International Union now, and those who may be part of it hereafter.

In closing, Organizer Frayne thanked the delegates for the courtesy of inviting him to address them. Whatever little help he has been able to lend their International Union, has been a great pleasure to him. He has had the pleasure of seeing their Union grow, not only in membership and in finances, but also

grow great in ability and development. That is quite satisfaction enough for anything he had done. There are some who say that the A. F. of L. is not interested in its affiliated Locals, especially in those locals composed of the foreign element. That is not true. The fact is that every day we are organizing unskilled men and women of foreign-speaking races. "I want to say," concluded Brother Frayne, "that whatever you do here do it with a purpose and object in view that it is not for you alone. Be loyal to yourself and officers. There is no room for petty differences and quarrels in the ranks of organized labor. Again thanking you for your courtesy and wishing you every success, I extend to you the greetings of the American Federation of Labor."

The President called upon John Mitchell, Second Vice-President of the American Federation of Labor, who said:

Mr. President, Ladies and Gentlemen: At the very outset I desire to thank you for the very cordial greeting you gave me here this morning. When about a year ago the officers of your International Union invited me to attend your Convention which was then about to be held, I found to my sorrow and regret that pressure of work would not permit me to be with you and when this Convention was called I was again invited to say a few words to the delegates. I was glad to accept the opportunity. I am, of course, not familiar with the technique of your trade. I do not understand much about making garments. This being a Convention of Ladies' Garment Workers, I expected that perhaps one-half of the delegates would be ladies. But it is evident that the men are better politicians, since a larger number of them are able to be elected delegates to the Conventions. However, it is not necessary to understand the technique of the various trades, the workers of which comprise the great army of labor that composes the American Federation of Labor. In its fundamental principle, trade unionism is the same everywhere; it is based upon the recognition of the fact that under modern conditions the individual unorganized workman cannot bargain advantageously with the employer for the sale of his labor. Since the working man or woman has little or no money in reserve and must sell his or her labor immediately; since moreover he has no knowl-

edge of the market and no skill in bargaining, the individual unorganized workman is at an enormous disadvantage. There can be no real and lasting progress in improvement in conditions, until the union is firmly and fully established, that in industrial life, the settlement of wages, labor and all conditions of work, be made between employers and workers collectively and not between employer and working men individually. Your is ample reason to recognize this truth: garment working trades of America and world have suffered much because employers of labor insisted upon bargaining individually with you. During the past years there has developed in the garment trades of the United States and parts of the world for the makers of women's garments a movement of men and women who insist that they will no longer sell their labor as individuals, who insist that their labor shall be sold collectively, and if employers are unwilling to accept labor collectively, they must do without it. I hope the day is far distant when the members of your union and your union will be able to sell all the labor employed in the garment working trades in the United States collectively, at the same time. We have had the same experience in the coal trade, passed through it, a trade composed of men much like the men you represent. It is true that women do not mine coal, but we have in our trade men of every corner of the world, men who come from all quarters of the globe. We undertook the task of organizing these men. It was a tremendous task but I am proud to say that as a result we have succeeded in forming in one union, for one purpose, with a common ideal, more than 400,000 men who mine coal in this country.

Now, ladies and gentlemen, I want to say a few words, regarding women labor. In your trade, women do not work, although a generation ago women with babies lived in the darkness and dampness of the mines. There are living today some old men and old women who were born in the bowels of the earth. In foreign countries, mothers and sisters go down the mines to work. Fortunately in this country the law makers have become so enlightened that they prohibit the employment of women as miners. Do you know that the law makers are never enlightened except where the miners are organized? I have trembled

respect for the law makers who try to improve the conditions of the great mass of people, but I am well aware that there has never been a law enacted for the protection of the people that has not had its inception and been compelled by the organized men and women. I could tell you stories about my trade which would make you startle. For instance, in Alabama, nine men were killed for each one thousand employed, and in Iowa, where mining is just as dangerous, one and a half were killed for every 1,000. In New York only one man was killed by accident at the building of a big bridge by union labor. On another bridge, precisely the same in construction, 55 men were killed where non-union labor was employed. It is the difference of law enforcement, no less than law making. Organized labor influences the making and enforcement of laws. Unorganized men have no power to make laws.

It is unfortunate that Society does not seem to feel capable of conducting its industries without the aid of its weaker members. Women are being taken from the home and the burden of civilization falls most heavily upon the shoulders of women. We have become hardened to the fact that in our society as at present constituted hundreds of thousands of girls are dependent exclusively upon their own resources, are compelled to work undue hours and for beggarly wages; and were it not for the influence of trade unionism, the work that women are compelled to do would prove more demoralizing. Trade Unionism demands that she should not be employed amid surroundings that are a menace to her health. It demands that she should not be employed long hours, it demands and insists that women should receive equal pay with men for equal work. Hardly a day passes without some gentleman or lady coming forth and raising a cry against the demand of women for the right to vote. They say that the proper place for the woman is at home and that if she becomes mixed up in politics she will lose her identity and will lose interest in the home and that she should be the queen of the home. Well, God knows that there is no one more qualified than woman should be queen of the home than the working man. We would be glad indeed if our industrial conditions were such that every woman in America could have the protection of a home. These Ladies and gentlemen believe that something awful will

happen to the women if they will vote in the polls, but they never have a glimpse of the danger that threatens them when they go to the mills, the stores and factories. You know that we Americans are regarded by everyone in the world as being a gallant people. They say in Europe if you treat your women so well, that you give more attention to the women of your country than do the men in any other country. You know it sounds like irony to those who know the conditions here. It is true that in our places of amusement and social gatherings we do treat the women with greater respect than do the men living in other countries, but when we not carry our chivalry into the factory. There she is just a hired hand, the employer hires her for as little money as he possibly can offer her to work as hard as she can. Men and women to them are just the same. *Recall that they pay the women less wages than they pay the men.* If women were organized everywhere and men were organized everywhere and if the women had the right to vote perhaps Dick, Mike and men of their type would have less influence in law making in our country. I do not think that women should make political conditions worse, even if they have the right to vote.

Our Trade Union movement is a demand for the wage earners than any other institution. Just this morning I picked up an old book containing some letters written by Abraham Lincoln to some working men in Great Britain and it was a delight to me and recorded there a tribute to the men of labor and to the organized workmen.

I trust that the time has come when the men and women of your trade will have to struggle as hard and as strenuously as you have in the past. There is much to be done. Your wages and your hours are not yet satisfactory. You have not yet reached the goal of your ambition. You have just made one step in the path of progress. My earnest hope is that you will go on into the men and women of the garment trade of America will be among the best organized and best paid of all workmen in our country.

President Rosenberg introduced Mr. Rothomew, General Manager of the Waist & Dress Manufacturers' Association, who spoke in part as follows:

As a representative of the Manufacturer-

Association, he had great pleasure of speaking before them this morning, which privilege is unexpected, and he wants to extend to the delegates the greetings of his Association.

He could not help feeling while Mr. Mitchell was talking, what a tremendous change has come over this country and over the entire trade union movement.

He was born in a small town and remembers that when the names of Mr. Mitchell and President Gompers were mentioned, they were associated in the minds of the people with bandits, and in Sunday school they were taught that these men were dangerous people. But now the people have awakened to the fact that there is no other medium in the industrial world through which justice can be obtained, than collective bargaining. He pointed out to them this big advantage of the Protocol Arrangement. All employers are not bad, perhaps none of them are good, but they are not all bad. Now it was decidedly impossible to do many things a decent citizen would like to have done, because of the great competition he had to meet. The Protocol has made it possible for the men who want to be fair to be fair. Sometimes when a manufacturer wished to do a mean thing he did not hesitate, because he was alone; but now, when he is associated with two hundred or three hundred other manufacturers, he would not dare suggest it. We get under the Protocol collective conscientiousness.

The Protocol Label appeals to him in this one particular. The public has for a long time wanted to know which products are made under humane conditions. There has been no way for any person who steps into a department store to know under what conditions the garments were made, and there is no way of distinguishing which garments are made under humane conditions.

We know that the manufacturers sometime take out a trade mark, but that is a case where the manufacturer is trying to guarantee himself to the public, but the public will not accept it. There are on the other hand a great many people who are opposed to the Union Label, whereas the Protocol white label would represent the Union on one side, the manufacturers on the other and the public on the third side. The manufacturers could not get this label and put it in a garment until it had been certified by the workers through the Union. It is not possible for a

manufacturer to give ideal conditions in the face of the competition he must meet. If the public were able to tell what are made under Protocol conditions and a White Label, it would give the manufacturers the preference. In the Dress and Waist Trade, it is provided that when the Protocol goes into effect an increase of 10% and a decrease of one hour in the work day be granted a year after its adoption.

He hoped, therefore, that they would consider very earnestly and the question of the Protocol White Label.

Upon motion agreed that a vote be extended to Mr. Bartholomew to address to the delegates.

Upon motion agreed that Dr. H. Meyer London be invited to participate in the discussion of the label.

President Rosenberg then read the following resolution to the delegates of the International Ladies Garment Workers' Union assembled at the Special Convention, May 1st, 1913:

Sisters and Brothers:

The second time in the history of the International Union it has been found necessary to call a special convention to consider questions touching the welfare of our International Union and its locals. The first of this Special Convention is, however, very different from that of the Special Convention held in October, 1911.

While in 1911 the Cleveland Strike had reached a crisis, all financial and moral resources having been exhausted, and the International Union had sought a way of terminating the strike, now, in 1913, we meet under different auspices. Our International Union, financially and morally, is now far stronger than ever been before. During the last year we have carried through in New York successful strikes in the Waist and Dress Goods, Wrapper and Kimono and Dress trades.

In Boston we have likewise secured agreements with the Cloak and Skirt and Dress Manufacturers, securing a 50% increase in the winter months and a 49% increase in the summer months. For the ladies of that city we have won an eight day throughout the year. In all the

In New York and Boston, the employees have gained substantial increases in their wages and many other improvements. In a few years we have made enormous progress, and the general convention has been called to render permanent and lasting the fruits of the gains won, that our members may enjoy the same.

The convention will, therefore, have to consider the following points:

1. The adoption of a Protocol Label which will help us to organize the people working in the trades out of New York, and to abolish the evils at present existing in the shops, and the evils from which the workers in the trade now suffer is the prevalence of the conditions established by the Protocol. The only way of coping with this evil is to adopt a label supplied only to those shops that absolutely comply with union and sanitary conditions. It is true that the Toronto Convention has decided against a joint label with the manufacturers. Recent events, however, have made it necessary that that decision should be reconsidered.

At the Toronto Convention the Cloak Makers of New York were not favorably disposed towards the idea of a Joint Label. They felt secure in their own strength and voted against the proposition. Now, however, the case is altered entirely. At the settlement in the Waist and Dress Industry the manufacturers demanded such a label as a specific provision under the Protocol and we have thought fit to make their demand. Furthermore, according to the settlement in the Waist and Dress Trade the employees will get an advance of 10% in their pay one year after the label is introduced. That means that 35,000 employees will be directly benefitted by the introduction of the label—an improvement in their conditions that we should by no means throw away. The manufacturers in the White Goods, Wrapping and Kimono and Children Dress Trades likewise demand such a label. Without it, they say, they cannot meet the competition of the non-Protocolized manufacturers; and the manufacturers of Boston make a similar demand.

Among all these circumstances into consideration, the General Executive Board at its quarterly meeting in Philadelphia decided to call for a special convention to discuss this question.

The second point of importance before the convention is the question of the Per Capita. You will remember the decision of the Toronto convention that strike benefit shall be paid direct by the International Union. The convention, however, made no provision for raising the necessary funds to enable the general office to carry out the decision.

A plan has been brought forward at the convention to raise the per capita to 8 cents a week, 3 cents for organizing and regular office expenses and 5 cents a week for strike benefit. But as to some delegates 8 cents a week seemed too much, the resolution was not accepted.

I have discussed this matter with Vice-President Klemman, who is also the Financial Secretary of the New York Joint Board and has therefore a knowledge of the subject of strike benefit paid by the Cloak and Skirt Makers' Unions. In his opinion, 3 cents a week would be sufficient to pay strike benefit in accordance with certain well defined rules. Our Per Capita Committee therefore came to the conclusion to begin a system of paying strike benefit on a 2½ cents extra, or 5 cents per capita, and the General Executive Board submits the plan to this special convention.

Much has been written on the importance of the International Union being the Body to pay strike benefit direct from its funds, and it is not necessary to repeat the arguments here. One thing is certain. If the International Union will not be empowered to pay strike benefit direct from its funds, it will be impossible to carry on organizing work outside of New York.

Now that the International Union has grown in numbers far beyond its expectation, it becomes increasingly necessary to establish a system whereby all the activity of the International Union shall be concentrated at one point in order to make its work both economical and effective.

In the hope that our delegates will place their local patriotism on one side and act in the interests and for the welfare of the entire Ladies' Garment Industry, I remain with fraternal greetings.

ABRAHAM ROSENBERG, *President.*

Moved and seconded that the report of President Rosenberg be accepted and acted upon.

General Secretary-Treasurer states that his report to the convention deals with two separate and distinct propositions, one pertaining to the Label and the other to the question of Per Capita and he requests that he be permitted to read that part of the brief dealing with the label and to be allowed to read the second part of the brief on Per Capita when the question of the label is disposed of. Upon motion agreed that the request of the General Secretary-Treasurer be granted.

General Secretary-Treasurer then read that part of his report pertaining to the label:

To the Officers and Delegates of the Special Convention, May 1st, 1913. Greetings:

At the last Toronto Convention when the question of adopting a Protocol Label or a Joint Label was discussed, we had in mind only a Joint Label with the Cloak, Suit and Skirt Manufacturers' Protective Association and the proposed label was to go on cloaks, suits and skirts only. The majority of the delegates have for good or bad reasons voted that the International Union should issue its own label only. At that time even the majority of the members of the General Executive Board were opposed to a Protocol Label. Their opinion, however, has undergone a radical change since the signing of the Protocol with the Waist and Dress Manufacturers' Association which made the adoption of a Protocol Label one of the conditions in signing the Protocol. They contended that the Cloak Manufacturers in New York could afford a reduction of hours and a raise in wages which necessitated a corresponding increase in the price per garment, because the cloak trade in New York has little to fear the out-of-town competition; that cloaks could not easily be manufactured in small cities, for the nature of the industry requires a manufacturing center, while in the Waist and Dress Industry quite different conditions prevail. In New York the manufacturers of the very highest class of waists and dresses only, enjoy a monopoly and stand no competition with other cities, while the popular line of merchandise can easily be manufactured, and as a matter of fact is manufactured, in almost every city and town in the United States. It is also a comparatively easy matter for a New York manufacturer to move his plant outside of New York and secure all the help he requires where the hours of labor are longer and the

price of labor much lower. In view of this fact, the manufacturers in the Waist and Dress line insisted that in the Protocol agreement shall be made for a Protocol Label which will enhance the value of their products and induce the buyers to give preference to goods manufactured in New York, and thus enable them to meet the competition where the standards are lower. It was stipulated that after the Protocol shall have been in existence for a year, a general increase for both piece and week wages be granted. Under the circumstances the General Executive Board, recognizing the reasonableness of the contention on the part of the Waist and Dress Manufacturers, have accepted those conditions.

The Board therefore found it necessary to call a Special Convention for the purpose of requesting the delegates to reverse the decision of the Toronto Convention and to urge the International Union to enter into an agreement with any or all of the Manufacturers' Associations with whom the International Union has entered into a Protocol Agreement for the purpose of adopting a Joint Label. This does not mean that the General Executive Board intends to go above the heads of the locals interested in the label without consulting them or without obtaining their permission for the adoption of a Joint Label. Should the Convention grant the General Executive Board the right to enter into such an agreement with the Manufacturers' Associations it will mean that this label will be adopted only in such trades where our members are interested and upon their request. Should the Joint Board of New York think it unwise or impracticable to have such a label, then of course the Board will do nothing in this matter. The label will be issued only on such garments where the majority of our members engaged will find it necessary and desirable. While I personally would like to see a Protocol Label adopted on cloaks and skirts, I believe that our people engaged in the cloak industry will be benefited by it, yet I consider it of secondary importance. This, however, is not the case in the Waist, Dress, White Goods, Wrapper, Kimono and Children's Dressing. There, to my mind, the label is of great importance to our members engaged in these trades. In the great majority of these trades women are engaged in a considerable number, many of whom are native born and

who are not only indifferent but even hostile to unionism. As a result we have about 15 or 20% of the workers in the Waist and Dress trade in the city of New York not organized. The same applies to the White Goods Industry, where about 25% or 30% are outside of the Union and in the Wrapper, Kimono and Children's Dressmakers' industry there are about 50% outside of the Union. The process of unionizing these shops is very difficult indeed, for the reasons stated above, namely, that a large number are native born Americans who are hostile to Unionism, something which is quite unknown in the Cloak Trade. Among the cloakmakers there has never been a hostile element to unionism, very often they were indifferent, but this is not the case with the other industries.

*Now all of you are aware that the Protocol is effective only in proportion to the number of shops organized in a particular industry. Everyone realizes that the conditions in the Cloakmakers' Locals in New York City would have been quite different from what they are if a half or 25% were outside of Union control. And it is for the interests of such locals that we find a Joint Label an absolute necessity. I know that there are quite a number of delegates among the cloak and skirt makers of New York who are opposed to the Protocol. They may be right in their contention, but they are absolutely wrong if they believe that if they can do without a label the White Goods Workers, Wrapper, Kimono, Children's Dressmakers or Waist Makers can also do without it. In those semi-organized trades we have a double problem. There are the shops which are entirely outside the control of the Union and there are the shops which are nominally under the control of the Union. The latter are the Association houses which employ only a small percentage of union people or none at all. Take for instance the white goods trade. There we have important shops where we have not a single member. There are also shops where the majority are non-union and as a result the Union makes no headway.

When we approached the Cotton Goods Manufacturers' Association and told them that by virtue of the agreement they are bound to strengthen the Union, which they can do by using their influence with their work people for the Union, they informed us that there are a number of firms who are not members

of the Association and who are running non-union shops. Those firms are in direct competition with the Association houses and they contend that the Union is quite powerless to help them in this matter. We have recently tried to approach those non-union houses with a view to unionizing their plants, but those manufacturers said "why should we do it, what advantage will we have by unionizing our plants?" It was only after we proposed the label to them that they began to listen to our proposal. Now in the White Goods trade a sanitary label is quite an important matter and the label appeals to the manufacturers and we have become convinced that only through a label will we ever have a chance of reaching such firms. The Cotton Goods Manufacturers' Association claim that if they will bring pressure to bear upon some of their members they will resign from the Association and they asked us what is the Union going to do about it, and to confess, for the present we can do nothing. We are experiencing similar troubles, even if not so serious, with the waist manufacturers. Some of them are making plans for moving their factories outside of New York. Some manufacturers claim that should they compel their non-union help to organize they will leave their employ and find employment in non-union shops and they have cited several instances where such has been the case, and the manufacturers have lost their best help which went to work for non-union employers.

It may be said, well, if the International finds the label an absolute necessity, why not try our own label? In reply to this let me say that the Union Label as a general proposition has been a partial success only in a very limited number of trades, while in our trade we have for years done every possible thing to bring this label into the market and it has proved a dead failure. We have a label but it is securely locked up in the General Office and there is no reason to believe that we can do with the label any better in the future than we have done in the past.

I do not know how many of you are aware that it was the idea of a Union Label which brought this International Union into existence. In 1909, when the International Union was organized, the Union Label became quite popular among trade unionists and made considerable headway. A number of International Unions adopted the Union Label and placed

the same on the market and for a time it met with some success. Our people, having tried all ways and means for organizing the cloak-makers, finally came to the conclusion that by adopting the label they may help to bring our non-union people into the Organization. But since a label can only be issued by our International Union, a convention was called and as a result the International Ladies' Garment Workers' Union was organized. Ever since then we have tried all we possibly could to make this label popular, but after years of experimenting we came to the conclusion that a Union Label on ladies' garments is a dead proposition. Apart from the ordinary difficulties which every union experiences, namely, the small number of trade unionists who will insist upon purchasing goods bearing the union label, and in our Industry we are dealing with the wives and daughters of trade unionists, we found another obstacle, namely, the manufacturers claim that the moment they will place our label on their garments the value of their products will decrease instead of increasing, for in the minds of some merchants a union article means necessarily an inferior article. In many trades large manufacturers whose names have a standing with buyers, will adopt no label and it is only the smaller and inferior concerns which cater to the working class, where the label is used. The middle class of those who cater to the better class of trade will have nothing to do with unionism or union labels. While admitting that the Protocol Label may not increase the number of people among the trade unionists who will insist upon the label, yet it will appeal to the buyers for two reasons. Most of the members of the Manufacturers' Association are the leaders in the industry to which they belong. In the Waist and Dress Industry there are a very few firms of any prominence which do not belong to the Association. It is the Floersheimer, Heinindinger, Getz, Max Held, Rosenthal, Rosenberg and Milman, each one of them leaders of their particular branch, who are members of that Association, and the adoption of a Protocol Label will appeal to the buyers and to owners of department stores; for a Protocol Label means goods manufactured by the leading firms in the industry; so that buyers will be anxious to have the garments which bear the stamp of the leading houses in the trade. Besides, this label will also bear the certification of the Joint Board

of Sanitary Control and will appeal to a part of the purchasing public who is indifferent or even hostile to trade unionism. True, as the trade unionists contend, the Union Label also guarantees sanitary conditions. This may be the case, but the public does not look upon a union made article as a sanitary article and the same does not appeal to them; for it is associated with a closed shop and other union restrictions so many people do not like. We have been given to understand by the Consumers League that they are willing to wear their label on those garments on which the Protocol Label will be attached and they will also give us their endorsement. But that the label of the Consumers League, so popular, probably, never will be, but as this label is to be found you can get the highest class goods which are earned by catering to the upper classes and their endorsement will help us a good deal with the class of buyers and consumers.

We can also make stipulations that no label will be given to any house unless it employs say 90% or 95% union people and we can compel such firms as Bifall, Wolf, and Martin, of the Cotton Goods Manufacturers' Association, who employ but a few or very few union people, to unionize their plants and the same applies to the Waist Dress Manufacturers. This appears to be the only way we can bring pressure upon such manufacturers to unionize their plants.

At the Toronto Convention I was asked to get the Protocol Label, because we were engaged in a fight with the Cleveland Cloak Manufacturers, and the committee were out agitating against Cleveland. The Middle Western States informed us that this work is ineffective and could only be effective when a label is adopted. Now the Cleveland situation has been pushed to the background. We are not as much interested now in that city as we were then. Just the question of maintaining our position in New York in these industries which were recently unionized has become very acute. Unless we can find ways and means of strengthening the position of the Union, we are going backward instead of forward.

We have no objection to leave it to each trade or each Local to push its own label, but the American Trade Union Movement will stand for no label issued by a

Union or a Joint Board. The only label they will endorse is that of an International Union. We therefore cannot make any move in that direction until this convention will reverse its former decision and give the General Executive Board the right to enter into an agreement with the Manufacturers for a Joint Label. Of course, the control of such a label will have to be left to the Joint Boards or Locals, but it must bear the stamp of the International Union.

I am afraid that we are in such a position now, that should this Convention maintain its former attitude and refuse to adopt a joint label with any of the Manufacturers' Associations, the Protocol in the Waist Trade, where the Union is none too strong may be jeopardized and besides that, we will become the laughing stock of the whole country.

In the next issue of *Munsey's Magazine* there will appear the first of a series of articles on the "Protocol," where reference will be made to the label. An article will also appear in the *Delinicator*, one of the most widely read magazines among women in this country, about the recent strikes where the label will be explained and popularized. The intelligent American public have taken this matter up and should this proposition of the label be turned down, the Protocol will look ridiculous in the eyes of the American Public.

Those of the delegates who were in touch with the situation soon after the Toronto Convention will remember the strained relations of the Manufacturers' Protective Association and the Joint Board of the Cloak and Skirt Makers' Locals of New York, due to the fact that the Manufacturers' Association took umbrage at the vote of the Convention against the Protocol Label, for they looked upon it as a vote against the Protocol. They saw in this vote an expression of distrust and dislike to the Protocol Arrangement. A repetition of such a vote at this convention will be interpreted by the manufacturers in the same manner. While the Cloakmakers' Locals of New York City can afford to treat the opinions or feelings of the Cloak Manufacturers with indifference, this is not the case with the other locals which have recently entered into Protocol arrangements. There is quite an influential element in several of the Manufacturers' Associations who have recently entered into an agreement with the International Union that is sore over the

whole arrangement and would like to back out of it. A reverse vote at this convention on the question of the Label will strengthen the influence of this element in the Association and this may cause a good deal of trouble to the members of the Locals. For this reason it is absolutely essential that the Convention should vote for a Joint Label, so as to strengthen the position of the Locals with those manufacturers with whom they have recently entered into an agreement.

I therefore hope and trust that this Special Convention will go on record as allowing the International Union to enter into an agreement with the Manufacturers' Association with whom we have entered into a Protocol arrangement, for a Joint Label.

Moved and seconded that the report of the General Secretary-Treasurer be accepted and acted upon. Carried.

The following letter was then read:

May 2nd, 1913

To the Delegates of the Special Convention.

I. L. G. W. U., Greeting

We herewith extend a cordial invitation to all delegates here present to participate in the celebration of our recent victorious general strike, at our full dress and civic ball, which will take place May 3rd at Lammans Hall, 14th Street and 3rd Avenue.

We are very glad indeed of the happy coincidence of a "Ladies' Garment Workers' Convention" and a Wrapper Makers' Festival taking place at the same time, and with a hearty welcome expect to see you all at our full dress and civic ball.

Trusting that you will surely honor us with your presence, we remain,

Fraternally yours,

WRAPPER, KIMONO & HOUSE DRESS MAKERS
UNION, LOCAL NO. 41

Upon motion a vote of thanks was extended to Local No. 25 for the banquet and entertainment they provided for the delegates to the Convention.

The following telegram was read:

May 2nd, 1913

To the Delegates of the I. L. G. W. U.,

Special Convention, Radford Hall,

Getty Square, Yonkers, N. Y.

Accept the heartiest congratulations from the officers and members of Local No. 38 of New

York. Use your best judgment in all questions for the benefit of all the members of the I. L. G. W. U.

J. L. BANACH, Secretary, Local No. 38

FRIDAY, MAY 2—Afternoon Session

Absentees: W. Barcan, M. Finkelstein, J. M. Singer, Sam Spivak, J. Braslaver.

Brother Leader for the Committee appointed by the Cloak & Skirt Makers' Building Association, asked the support of the Convention to carry out the plan of building a Home for the ladies' garment workers of New York.

Referred to the General Executive Board.

Delegate Ninfo for the Credential Committee recommends the seating of A. Gerchikoff in place of Abe Sherer. The Committee further recommends that Brother Chanser, of Local No. 11, should not be seated because he did not conduct himself as a Union man during the Bridgeport Strike.

After considerable discussion in which Delegates Polakoff, Martin and Chanser participated, the report of the Committee was accepted.

THE PROPOSED PROTOCOL LABEL

A motion to reconsider the decision of the Toronto Convention in reference to the Protocol Label having been carried, a general discussion ensued in which the following delegates participated: Halpern, Baroff, Polakoff and Wishniak spoke in favor, and Cursi and Ashpis spoke against a specific Protocol Label.

The president introduced Dr. Henry Moskowitz, Secretary of the Joint Board of Sanitary Control, who said:

I deem it an honor to be asked to address this Convention. I do not want to talk about the Protocol Label, because I believe you are competent to decide whether we are to have that Label. If you decide to have a label we will carry out your orders. We cannot do anything without you and I do not think it is wise or proper for me as Secretary of the Board and as your servant to say anything about it. If you do decide in favor of it we will do all we can to make it a success. If you decide against it we will do nothing at all. There is the beauty of being a member of the Joint Board of Sanitary Control, for we will do exactly as you say. I thank you for the privilege of addressing you and I

hope I shall have the privilege of calling myself one of you for a great many years to come.

President Rosenberg called upon Dr. J. H. London, Director of the Joint Board of Sanitary Control, who spoke in part as follows:

I am not here to speak for or against the label. It is up to you to decide whether you want the label. I only want to say that a label would give us better control of our shops as far as sanitary conditions are concerned. At present we cannot always say which shop should be given a certificate. If we had a label I believe we would be in a better position to control those shops. If you do adopt the label I shall ask you to contribute a portion of the proceeds of the label towards the Consumptive Fund.

The President introduced Julius Henry Cohen, Attorney for the Cloak, Suit and Skirt Manufacturers' Protective Association. Mr. Cohen said in part:

I suppose some of you feel like the little five-year-old boy who went to visit his grandmother and he did not quite understand how the old lady was his grandmother. The boy said, "How are you my grandmother?" The grandmother said, "I am your grandmother on your father's side." He replied, "You are on my mother's side, you better get on mother's side." I am certain that most of you think that I am on the wrong side, that I ought to get on the other side, but as long as Attorney Cohen monopolizes all of the work on the side of the Union, how can I or anybody else stand a chance.

I do not intend to talk to you about the label. I came here because you invited me to come. I regard that as a rare privilege and appreciate the compliment. I have not come here to plead with you to adopt the label. Of course I have my own views on the label. You have to listen to your leaders. I can see a great many disadvantages to the label for manufacturers, but I am not here to argue it one way or the other. I have more to say here to thank you for the compliment than I have paid me.

President Rosenberg called upon Dr. J. H. London, who said:

It is not my intention to speak for or against the label.

Label. I want to listen to the opinions of all who are concerned directly and I do not intend to speak until I have heard you. While I consider myself a modest man I am occupying to some extent the position of an old recognized general and generalship is one of the rules to let all of the supporting officers express their opinions first and after the general has ascertained where the wind blows and what the majority intends to do, then he wisely declares what his judgment is. I am going to act that part of the general today. It is rather interesting that we do invite the capitalist class and I hope the day will come when the National Convention of the Manufacturers' Association will invite a representative of the Socialist Party to tell them what a lunch they are.

I look upon the Protocol as an agreement between two ever contending, hostile camps, between two armies opposing each other. It will be a sad day and a sad moment when they will forget that they must always keep their powder dry to be ready to fight when necessary. That is why I, as a Socialist, fight for the Protocol and that is why Rose Pastor Stokes fails to understand its significance. Under this agreement we are in a position to make our ranks more intelligent, stronger and spend as little energy as possible and gain as much as possible. The Protocol can only continue when the two opposite forces are of about equal strength. As soon as one becomes stronger than the other then that is the end to collective bargaining.

Continuing the debate delegates Mitchell, Slotkin, Zimmerman, Sigman and Cohen spoke in favor of the Protocol Label and Delegate Solovioff spoke against it.

The session adjourned until next morning.

SATURDAY, MAY 3—Morning Session

Absentees: Harry Wagner, Max Amdur, M. Golshten, P. Greifer, J. Halpern, A. Mitchell, Jack Zimmerman, M. Finkelstein, M. Lapidus, S. Koldofsky, O. Stein, G. Wishnak, J. Abramson, Meyer Perlstein, Harry Kleinman, E. Rosenberg, A. Gussman, I. S. Feit, S. N. Rosen, Morris Goldofsky, R. Bongiiovanni, W. Gabel, Harry Berkowitz, M. Sirola, Harry D. Jansky, S. Newman, M. J. Cohen, M. Rosen, J. Glickman, E. Schechtman, Louis Galt and I. Sheff.

The following telegrams were read:

Newark, N. J., May 2nd, 1913

I. L. G. W. U. Special Convention,

Radford Hall, Yonkers, N. Y.

Accept our heartiest congratulations today on special Convention. May your good decisions bring hope and enthusiasm into the rank and file.

LADIES' TAILORS & CLOAK MAKERS' UNION,
LOCAL NO. 21.

New York, May 2nd, 1913

Special Convention, I. L. G. W. U.

Radford Hall, Yonkers, N. Y., Greeting

The Executive Board, on behalf of its forty-five thousand members send its congratulations and best wishes for success and progress in your work.

WORKMEN'S CIRCLE, J. Weintraub, Secy.

New York City, May 3rd, 1913

Mr. John A. Dyche, Secretary, I. L. G. W. U.

Go forward with your work for the improvement of conditions of all ladies' garment workers with success in all your deliberations. CLOAK & SUIT TAILORS' UNION, LOCAL NO. 9.

New York, N. Y., May 3rd, 1913

Special Convention, I. L. G. W. U.

Radford Hall, Getty Sq., Yonkers, N. Y.

We, the Executive Board of the Wrapper and Kimono Workers' Union, feel ever so grateful for your acceptance to attend the ball given by us this Saturday evening at Tammany Hall, May 3rd.

Respectfully yours,

WRAPPER & KIMONO WORKERS' UNION

Executive Board of Local No. 4.

Chicago, Ill., May 3rd, 1913

Special Convention, I. L. G. W. U.

Radford Hall, Getty Sq., Yonkers, N. Y.

Mr. President and Delegates, I wish you great success in solving the very important problems for the International Union.

H. STRASSBURG, Local No. 71.

Continuing the discussion on the Label, delegates Epstein, Amdur, Feit and Halpern spoke in favor and Goldstein, Ringer, Metz and Axelrod against.

President Rosenberg introduced Florence Kelly of the Consumers' League, who said in part:

I am sent here by a vote of the Annual Meeting of the National Consumers' League to appeal to the International Ladies' Garment Workers' Union to give us a label so that we may know whether we are buying union goods or whether we are not buying union goods. We have for a good many years been offered a good many kinds of labels that have not stood for what they said they stood for. Now I wish to say that after 15 years I am heartily sick of labels which stand for sanitary conditions. If we are to buy goods with labels on, we want to know that the conditions are satisfactory to the people who do the work with their hands. Now, every woman who wears garments that she does not make herself owes a debt of gratitude to the people who have built up this Union. It is to this International Union that we owe it if we are buying less scarlet fever and less of other kinds of disease. We want a label that is going to be worth taking trouble—a Label that will represent the real union wage, a real working day; because we know that nothing is so important to health than that people should have enough money to live on, that they should have a decent working day and regular rest.

Upon motion a vote of thanks was accorded to Mrs. Florence Kelly for her address.

The President called upon Dr. Hourwich, Chairman of the Committee of Mediation and Arbitration of the Cloak and Skirt Makers' Unions, who said:

In theory I do not see how anybody can be opposed to the proposed label. We are in this way certainly gaining a very important point. If the label is proclaimed before the country as a guarantee of sanitary conditions, you naturally enhance the value of the garment. That will certainly strengthen the Union and moreover, it will enable the Union to demand better wages. For this reason I believe in the label. But you must know that some very beautiful principles are very often set at naught in practice. It is very easy to provide rules for the issuance of the label, because if the manufacturer does not comply with the terms under which the label is issued, the label would be denied him. It is not, however, so easy to insure the observance of rules and conditions after you have granted the label. We know that for the last two and a half years the cloak makers have had about 6,000 petty differences with the manufacturers. Now this

is quite a good deal. Some differences are trivial and some were serious. One of the most serious we have to meet is the question of work. Under the Protocol it is required to go to the people and tell them to go to work, otherwise, we can do nothing for them. In some cases the difference has been settled satisfactorily, but as a matter of fact we have not as yet worked out a method for the speedy settlement of disputes and other benefits that we derive from the Protocol and we are willing to take the experience hoping that we might be able to improve conditions. Still it is one thing to say by the agreement; a label, however, is a sort of medal given to the manufacturer if union conditions prevail in his shop. If everything is all right. Take for example the firm of Jaffe & Katz who joined the Manufacturers' Association over a year ago. During that time there were 57 complaints against that firm. Out of these 57, thirty-five were decided in favor of the Union and twenty-two were technically "dropped." These fifty-seven complaints mean that there was not a week without some trouble. For the last two weeks there has been a lockout at the place. We are forced to act as a strike fund agency, for we cannot picket the place. Now, that is bad enough, suppose we are to give that shop a label? We must amend our rules for the issuance of a label in such a way that if there is any dispute we shall have the power to suspend the label from the firm like Jaffe & Katz. That is a very important thing and unless suitable conditions are made we will simply be giving the manufacturers another weapon. I say the Protocol is a good thing, we have to serve it; in fact the manufacturers want it because it prevents strikes. But we cannot give any privileges to them unless we can use the label to the advantage of the Union. I want the label introduced properly introduced it will strengthen the Union. You here or the General Board must consider the matter. Public opinion will at once prove for or against it and after you have worked out the thing and after you have worked out the public sentiment in favor of the label, it is a very hard job for you to say that it is no good. I do not want, however, to discourage the movement for a label. I am in favor of a label under proper safeguards.

President Rosenberg, winding up the debate, took a part as follows:

When President Gompers attended a recent conference in New York, all those who spoke against the label then are today in favor of it. I then said that the time was not ripe, but I believe one is entitled to change his mind when he finds that he is wrong. Local No. 38, the strongest opponents of the label, when they undertook a General Strike with independent manufacturers they lost it, the same as Local No. 25 did three years ago. But the Waist Makers, Local No. 25, realize now that they had made a mistake. Local No. 38 does not realize it yet.

Dr. Hourwich is of the opinion that the label is a good thing, provided it is managed properly and safeguarded. Dr. Hourwich is a member of the Joint Board of Sanitary Control, and should the label have to be controlled by this body, he will be on the spot, as likewise will be Meyer London.

Some years ago we spent a good deal of money upon a co-operative store where we manufactured cloaks bearing the Union Label. We employed only three or four people, and the result of this enterprise was a failure. We went from one Socialist society to another, from one union to another, but with no result. The radical element did not patronize us. We must depend upon the general public and in that case a Union Label is not successful. Now, as mentioned before, the question to be considered is either to accept the settlement or repudiate it. Let our friend, Meyer London, organize the waist makers without the representatives of the Union, and without the help of the employers. He tried to organize the cloak makers, he tried to organize the waist makers, but the people did not listen to him.

Should the General Executive Board be empowered to work out a plan, I believe that it will meet with the approval of all, for we will see that the label is safeguarded, well protected and so arranged that it will be also to the advantage of the Union.

Meyer London seconded that the General Executive Board be empowered to issue a Joint Label with any of the Manufacturers' Associations with whom the International Union entered into a Protocol arrangement, upon the requests of the Locals interested.

Upon a roll call the motion was carried by 72 to 34.

Ayes: B. Fried, Abe Rosenberg, Max Alexander, M. Grishkan, M. Kushner, P. Granger, S. Polakoff, Morris Deitch, J. Halperin, Sam Berkovits, A. Mitchell, Reuben Bernstein, Jesse P. Cohen, I. Epstein, Samuel Martin, John F. Pierce, John C. Ryan, Chas. Beaver, Max Stern, Jack Zimmerman, J. Elkin, Jacob Flashner, M. Lapidus, S. Koldofsky, Morris Rosenthal, Anna Litvakoff, Morris Leader, Gertelichoff, B. Levitt, Kaplan, Max Brodfield, George Wishnak, Jos. Abramsky, Jacob Kaplan, Meyer Perlstein, Max Albert, H. Wander, Harry Kleinman, John A. Dyche, Sam Spivak, E. Reisberg, H. Lieberman, A. Baroff, S. Harman, B. Witashkin, A. Gussman, I. S. Fein, S. N. Rosenberg, Morris Sigman, K. Lumanovsky, R. Bonfiglianni, Harry Lubinsky, W. Gabel, Kratino, Harry Klein, Fannie Cohen, Harry Berkowitz, M. Sirota, D. Yudkin, Harry Dubinsky, A. Finkelstein, Anna Rock, F. Newman, M. J. Cohen, M. Rosenberg, Rose Ledman, Beckie Stein, J. Gluckman, Elias Schechterman, Louis Galinsky, I. Sheff, K. Welkofsky.

Noes: Samuel Ringer, M. A. Ashpis, Saul Metz, Harry Wagner, Abe Axelrod, M. Leventhal, M. Steltzer, S. Slotkin, F. Rosenberg, Luigi Cassato, Salvatore Ninto, Aldo Cursi, Meyer Palefsky, W. Barcan, M. Finkelstein, J. Press, Isidore Cohen, D. Nisnawitz, M. Cohen, M. Jacobinsky, I. Labricant, Frank Comunale, A. Shavelson, Morris Goldofsky, J. Braslaver, B. Greenko, J. Kimbarofsky, Sam Teichman, M. Solovioff, Goldstein, Zlatchin, N. Calisto, B. Prager, Max Lubow.

SATURDAY, MAY 3—Afternoon Session

Absentees: Saul Metz, Harry Wagner, M. Grishkan, Morris Deitch, A. Mitchell, Jesse P. Cohen, I. Epstein, Samuel Martin, John F. Pierce, John C. Ryan, Chas. Beaver, Max Stern, B. Levitt, D. Kaplan, O. Stein, Max Brodfield, Jacob Kaplan, H. Wander, Sam Spivak, E. Reisberg, B. Witashkin, A. Gussman, J. Braslaver, Harry Lubinsky, M. Solovioff, Goldstein, Zlatchin, Elias Schechterman, Louis Cohen.

General Secretary Treasurer read his report on the question of Per Capita.

The second question to be taken up by this Convention is the question of an increased Per Capita to 5 cents. The question of the label is a measure of peace and the means of

improving the position of our members by trying to enhance the value of the products of the articles they produce, from which the manufacturers as well as the members will be equally benefited. The question of the increased Per Capita to 5 cents half of which is to be devoted to a central Defense or Strike Fund, is purely a war measure. For we believe that in order to improve our position we cannot rely on methods of peace only, we must see that our position is so strong that in case peaceful means fail, we should be ready at any moment to declare war whenever we find it necessary. We must be a militant body, but our militancy should not consist in high sounding phrases, war talk and strong language; for this is in reality a sign of weakness. A strong organization is one which has no need for using harsh or violent language but is strong in its resources and discipline and is so well organized that the employers know without having to be told that the Organization is in a position to wage war successfully whenever it finds it necessary. In order to do that a Central Strike Fund is absolutely necessary.

The joint label proposition is purely an experimental idea, it has not yet been tried by any organization, but a Central Defense Fund is almost a universal method adopted by all important labor organizations in this and other countries where trade unionism has been a success. There is nothing new in it. It is as old as unionism itself.

At the Boston Convention of 1910 when the question of Per Capita was discussed, the proposition was then for an 8 cents Per Capita. There was then a unanimous consent among the cloak makers' delegates, both of New York and elsewhere that such a Per Capita is absolutely necessary for our Organization to give it the strength and stability which only a General Strike Fund is able to do. The opposition mainly came from Delegate Haiman of Local No. 25 and from Chas. Fromer who represented Local No. 15. Both of them stated that in principle they are for an increased Per Capita, and that 8 cents is not too high, but they pleaded that the waist makers' Locals, as well as the other locals where women are engaged, were in a precarious condition, leading a hand to mouth existence and that an 8 cents Per Capita, which amounts to more than half of their weekly dues, would destroy their organiza-

tion; for they could not exist on a position to raise their dues.

At the last Toronto Convention the New York delegates of the cloak makers, their attitude and the great majority voted against an increased Per Capita. I understand now that a number of them instructed their delegates to vote for five cents Per Capita at this Special Convention. I have turned over in my mind the possible reason why some of the delegates who were in favor of an increase in Per Capita in 1910 should now be in favor of a 5 cents Per Capita. The only reason I can find for this remarkable change is that in June 1910, the New York cloak makers were weak and needed the strength of the whole International Union and now they are strong they can do without the combination of the rest of the Union because they are now rich and powerful and to maintain their own position, they have become indifferent to the needs of the smaller locals.

It is true that the New York Cloak makers' locals are very progressive. Only a few of them have been participating in the May Demonstration, thus proclaiming to the world their solidarity with the workers all the world over, from the boat sweeps of Tokio to the street sweeps of Times Square when it is a question of uniting with the workers of the same trade in nearby cities. It is not how find it a problem so difficult as it is possible to overcome.

It has been said that the reason the General Executive Board is so opposed to increase the Per Capita is because it would increase the power of the General Office. Let me assure the delegates that this is an entirely erroneous impression. The General Office is not looking for more work, it already has enough work on hand, it is looking for more responsibility. Personally I would have no objection to a general strike fund should be administered by other bodies than the General Office. I do, however, firmly believe it is for the interest of the whole Union, especially for the smaller locals, to have a Central Strike Fund. Some of our New York members are under the impression that the moment such a strike fund will be introduced the General Executive Board will begin to

series of strikes out of town and spend money on such locals. The General Executive Board is not looking for strikes, it has it ever called any strikes. In Cleveland, New York and other cities the General Executive Board gave their sanction and asked the locals conduct those strikes only after repeated requests. The only one strike which the members of the Board took the initiative was the big General Strike in the Cloak and Skirt trade in New York and even there they took the initiative not as General Executive Board members but as members of their own local unions who wanted to see their trades organized and the working conditions improved. In the rest of the strikes the General Executive Board has always tried its very utmost to keep the locals away from strikes and kept on postponing them until they became convinced that they could not be postponed any longer. Whether we will have a Central Strike Fund or not, the New York Cloak Makers' delegates must bear in mind that whenever there will be a necessity for a strike in or out of New York, whether they like it or not, they will do as they have done in Cleveland and contribute liberally to help those people to win such strikes. There is no reason to believe that the General Executive Board is more anxious to help the out-of-town locals than the New York locals, or that they would spend more money on strikes out of New York than in New York City. In New York City we have about 100,000 members, while out of town our membership amounts to about ten thousand (10,000), so that the correspondingly proportionate number of strikes in New York must necessarily be larger and therefore the amount of money which will be spent out of New York must necessarily be ten times smaller than in New York City.

There is now before us a strike in Philadelphia. The Philadelphia Cloak Makers are clamoring for it and no one will deny that it is for the interest of the cloak makers and skirt makers in New York that the conditions in Philadelphia should be improved; that Philadelphia should cease to be such a dangerous competitor in this city. When a strike will be called and should the fight be a severe one, the New York locals will have to be for Philadelphia what they have done in Cleveland and the same will hold true with other cities. They will have to contri-

bute liberally to help those people to win such strikes as they have done before. Now the question arises in what form should the battle, what shape should this contribution take. Shall it be the same as it was in Cleveland, namely, appeal to voluntary contributions of the locals and let each local contribute as much as it feels inclined, should it depend upon the impulse, mood and caprice of the Executive Board of each local union, or shall it be done systematically, scientifically, methodically, by levying a permanent tax of 2½ cents Per Capita per week and let every member contribute to it equally. There can only be two ways of supporting a local union on strike. Either through a regular weekly contribution or through voluntary donations. My contention is that the regular weekly contribution in the shape of an extra Per Capita is not only more just, more systematic, but also more economical even for the larger locals and in the long run they will be better off. I will here take the liberty to quote a few lines of my report to the last convention bearing on this subject.

"With a membership of about 70,000 in good standing and with over a quarter of a million dollars in the treasury of the various local unions, the General Executive Board yielded to the pressure of our New York members and the clamor of the locals in Cleveland and called a strike in that City last June.

"It did not take us long, however, to ascertain that the leaders of the strike were in the position of generals, who were 500 miles away from the base of supplies and had to depend upon their resources to conduct this battle upon the caprice and good will of a few secretaries and Executive Boards of the large New York locals.

"It is true that we received over \$300,000 for that strike, but it came in such a way and in such manner that it disheartened and demoralized our people in Cleveland and exposed our weakness to the manufacturers. After the \$40,000 the International Union had in its treasury was exhausted, we had to go begging from local to local each week for money. The difficulty in obtaining the money was not due to the fact that the locals were unwilling to contribute, but because each local was under the impression that they were contributing more than the others. The result was that instead of concentrating all

of our time and energies in Cleveland, we had to devote our time and energies to going from city to city convincing the secretaries and Executive Boards of each local that the other locals were giving an equal amount.

"Even after the Local Executive Boards decided to donate weekly a specific amount, the collection of those amounts were never made in time and depended upon the caprice and good will of the secretaries and treasurers of the locals. Thus, for instance, during the time of the General Strike of the Ladies' Tailors, Local No. 38, I passed a remark at the Joint Board to the effect that a certain local had no right over a certain branch of the trade over which it claimed jurisdiction. The next day when I came to collect the amount due, I was given one-half of the amount decided upon. Then the secretaries of the other locals followed suit. This was done without warning or giving me any notice.

"I finally got the original amount voted upon, but I received it five days later and half of the strikers had to wait a week for their strike pay. On another occasion it was reported by one of the members of the Executive Board of a certain local, that President Rosenberg in a speech somewhere having made some uncomplimentary remarks on the conduct of the Executive Board of this Local, he therefore issued an order to the secretary to stop the supplies. 'If you will not see that our Local will get what it wants, you will get no money for your Cleveland Strike,' said an Executive Board member to me on one occasion.

"Thus we were at the mercy of people who have no sense of responsibility and to whom personal squabbles were of greater importance than the issue of this national struggle.

"Now, it is not that our secretaries or Local Executive Board members are worse than the average trade union official. I do not know whether other people would act differently. It is quite natural that people who are entrusted with the funds of an organization should be slow in parting with them.

"Much worse than the beginning has been the raising of funds by appealing through the press. The clamor in the newspapers about the starvation of the people of Cleveland has completely demoralized and strengthened the determination of Cleveland manufacturers to non-strike. The result was that we instructed the people to return to work the season was practically over. Manufacturers had no work for a close calculation of the monies collected from various sources, that the press appeal realized from sources a little over \$3,000, while collections in New York City and Cloak and Skirt Makers amounted to payment of 8 cents per member. When we take into consideration that in certain shops the members taxed fifty and seventy-five cents in some instances as much as one dollar, we must admit that the great majority of Cloak-Makers in the city of New York not contribute one cent to that sum.

"Thus, while in one class of strikers people were overtaxed, others were taxed at all.

"No one can doubt for one moment if an extra assessment of 15 cents had been levied, that if the officers of dragging every cent from the strikers with constant delay in the payment, we have been in a position to transfer \$100,000 at one time to Cleveland, and if money had been made, the strike would have won and our Organization present strengthened not only in Cleveland but in New York and every other part of the United States."

It has been contended that an extra Per Capita of $2\frac{1}{2}$ cents must necessarily entail a raise in the present weekly dues if the locals cannot afford to increase Per Capita without raising their dues. It presently show you that the contribution of the Cleveland Strike Fund alone among most of the larger locals in New York is more than $2\frac{1}{2}$ cents per capita per week. The following table will show:

	Total Per Capita to General Office from May 1, 1910 to May 1, 1912	Donated to Cleveland Strike Fund	Difference	Per 100	Per Capita Contribution Expressed in Cents
1 Cloak Operators, New York.....	\$22,700.00	\$34,900.00	\$12,140.00	54.1	40
2 Cloak & Skirt, Philadelphia.....	2,100.00	6,028.50	3,928.50	7.4	7.00-20
3 Cloak Makers, Baltimore.....	180.00	300.00	90.00	2.07	20
4 Cloak Makers, San Francisco.....	68.20	152.00	84.40	5.86	3.33-20
5 Cloak Tailors, New York.....	31,300.00	39,800.00	8,440.00	3.29	3.1-00
6 Cutters, New York.....	7,331.70	7,500.00	168.30	2.00	2.1-20
7 Cloak Makers, Brownsville.....	3,762.50	4,150.00	397.50	2.87	2.3-40
8 Pressers, Boston.....	380.00	22.50	357.50	15	
9 Pressers, Montreal.....	271.00	280.00	9.00	2.09	2.1-20
10 Cloak Makers, Toronto.....	872.50				
11 Waist Makers, Philadelphia.....	395.00	30.00	365.00	10	1-00
12 Cutters, St. Louis.....	55.00				
13 Reefer Makers, New York.....	5,158.07	2,250.00	2,141.75	1.13	1.1-120
14 Cutters, Montreal.....	43.00	22.00	18.00	1.50	1.3-20
15 Raincoat Makers, New York.....	835.00	50.00	785.00	15.12	
16 Ladies' Tailors, Newark.....	335.00				
17 L. G. W., New Haven.....	65.00				
18 Skirt Makers, New York.....	17,375.00	24,200.00	6,825.00	3.62	1.1-20
19 Waist Makers, New York.....	10,160.00	300.00	9,860.00	70	1-40
20 Ladies' Tailors, Albany.....	50.00	5.00	45.40	26	1-40
21 Underwear Workers, Peekskill.....	100.00	5.00	95.00	3.3	1-80
22 Ladies' Tailors, Atlantic City.....	30.00	12.00	18.00	1.09	1.1-200
23 Ladies' Tailors, Baltimore.....	140.00	15.00	125.00	2.82	2.3-40
24 Pressers, New York.....	17,110.00	22,670.25	5,560.25	3.44	3.1-30
25 Ladies' Tailors, Boston.....	180.00	25.00	155.00	30	1-30
26 Ladies' Tailors, New York.....	4,300.00	2,080.00	1,380.00	1.77	1.3-40
27 Wrapper Makers, New York.....	945.00	25.00	920.00	60	
28 Ladies' Tailors, Philadelphia.....	127.00	20.45	97.55	64	1-20
29 Cloak Makers, Chicago.....	906.00	100.00	806.00	26	1-40
30 Ladies' Tailors, Denver.....	37.50	15.00	42.50	68	1-40
31 Waist Makers, Boston.....	81.20	8.00	73.00	25	1-40
32 Ladies' Tailors, Los Angeles.....	93.20	7.50	91.70	19	1-40
33 Cutters, Philadelphia.....	144.00	100.00	44.20	1.80	1.3-40
34 Cloak Makers, Boston.....	1,265.00	187.00	1,077.80	38	10
35 Ladies' Tailors, Troy.....	38.00	3.00	35.00	20	1-30
36 Pressers, Montréal.....	70.00	50.00	20.00	1.02	1.1-20
37 White Goods Workers, New York.....	200.00	15.00	185.00	39	1-00
38 Buttonhole Makers, New York.....	917.00				
39 Cloak Makers, Toledo.....	375.00	1,280.00	1,510.00	13.09	12.1-20
40 Pressers, Brownsville.....	885.00	150.00	735.00	44	2-00
41 Finishers, Philadelphia.....	283.00	90.00	193.00	83	3-40
42 Ladies' Tailors, Chicago.....	380.00	50.00	448.00	20	1-40
43 Dress Makers, Brownsville.....	314.00	25.00	289.00	20	1-50
44 Cutters, Boston.....	115.00	15.00	100.00	3.52	3.1-20
45 Cloak Makers, Worcester.....	78.70	28.00	47.00	2.50	2.1-50
46 Pressers, Chicago.....	255.00				
47 Ladies' Tailors, Bridgeport.....	42.00				
48 Cutters, Chicago.....	73.50				
49 Corset Workers, Kalamazoo.....	230.00	25.00	155.00	285	3-40
50 Cutters, Toronto.....	37.50				
51 Ladies' Tailors, Savannah.....	20.00	9.00	11.00	1.28	1.1-40

Local	Total Per Capita to General Office from May 1, 1910 to May 1, 1912	Donated to Cleveland Strike Fund	Difference	Per H-4
89. L. G. W., Louisville.....	30.00			
92. Pressers, Toronto.....	115.00	37.50	77.50	85
95. L. G. W., Detroit.....	59.10	72.00	12.90	3.27
Cincinnati Locals.....	779.85	3,610.00	2,830.15	12.07
St. Louis Locals.....	527.00	173.00	354.00	85

The following locals contributed nothing to the Cleveland Strike Fund: Locals 14, 16, 21, 22, 50, 64, 76, 80, 81, 83, 89 and 90.

Out of 89 locals then in good standing, only 17 locals paid to the Cleveland Strike Fund sums amounting to $2\frac{1}{2}$ cents per capita. Of the rest of the locals 12 contributed nothing at all to the strike and sixty locals paid less than an equivalent of $2\frac{1}{2}$ cents per capita.

The shortage of these locals together with the others who paid less than $2\frac{1}{2}$ cents per capita, amounts to a total shortage of \$23,800.85.

This omits all contributions and donations to several other strikes conducted by these locals during these two years.

Some locals who had the money did not contribute because they were indifferent, while others had not a cent in their treasury. Such locals never will have a cent in their treasury, and in cases of strikes nothing may be expected from them; but they always expect help from others. This system, or rather the want of system, of contributing to strikes by means of voluntary donations has created a sentiment among a number of smaller locals that it is no use trying to create a Defence Fund of their own, for it will never be big enough to meet the situation, and we have had a kind of parasitism developed among them, a desire to pay as little as possible to their union and spend every cent they collect, and in case of a strike depend upon the larger and richer locals for financial support.

From the table just quoted the delegates will see that Local No. 90 of Buffalo contributed nothing to the Cleveland Strike; for they never had any money in their treasury. But in their last strike they appealed to the International Union for help and the General Office being without funds, all it could do, was to endorse their appeal to our locals with the result that the locals contributed so liberally that after the strike was over Local 90 had a handsome sum of money left in their treasury. It so happened that soon after the strike ended

money came in and of course the strike was made money in this manner. This will be the case as long as there is no way of collecting strike funds and contributing the same. Each time a local for funds it tries to make its case as possible and the other locals, not in a real situation, or how much they have or are ready to contribute, as much as they feel inclined. The result must be that while in most cases the donation is too small, in others it is too large. In some cases where the donation is too small, the strike is lost, and when the donation is too large it is money wasted. In every case the maintenance of strikes by appeals for voluntary donations is an affair which no intelligent organization will sanction.

The editor of the *New Post* is of the opinion that while a General Strike Fund would do very well for New York, where the Board will certainly have the right to call strikes, the other locals, he thinks, should not enter into such arrangements; for they cannot afford to wait for the sanction of strikes by the General Office. But outside locals which are most numerous, their demand for a creation of a general strike fund, and are quite ready to send to the General Office the sanctioning of strikes. As a matter of fact, even after out a general strike for the last year, the number of strikes called by Unions outside of New York without sanction of the General Office is much smaller. In most cases they are forced to call upon the General Office until someone is sent to examine the situation and give his authority and sanction to the strike.

At the last Toronto Convention, out of the out-of-town delegates, the proposition of a General Strike, namely, two delegates from Peckham, who pay Per Capita for about 100

one delegate from Kalamazoo, Miss Parsons, and one delegate from Cincinnati, Brother Laufer. The latter being the only cloak maker outside of New York who voted against this proposition; and I am informed that in fact he did not at all express the opinion of the Cincinnati locals. There is Delegate S. Lichtman from Local No. 85, Cincinnati, who will tell you that Brother Laufer in voting against the increased Per Capita did not express the sentiments of the Cincinnati Locals. Miss Betz who represented the Joint Board of that city by her vote for an increased Per Capita has really represented the sentiment of the Cincinnati cloak and skirt makers on this question. So that the out of town locals all of them feel that without a general strike fund they have no chances of maintaining their position. It is now left to the New York members to give their consent to such a proposition, so as to give an opportunity to the cloak makers out of New York to organize and defend their position against the aggression of their employers. The out of town delegates say that they are willing to pay their share towards a strike fund and do not care to be dependent upon the good will or donations of the New York Locals. They are willing to contribute an equal share and bear an equal burden.

Upon motion agreed to accept the report as read.

After a lengthy discussion in which Lieberman, Grishkan, Mitchell, S. N. Rosenberg and Polakoff spoke in favor and Wagner, Ashpis, Axelrod and Cohen spoke against, it was moved and seconded that the Per Capita be raised to 5 cents and that the additional 2 1/2 cents should be set aside for a General Defense Fund for the purpose of paying benefits to the members who may be on strike.

Upon a roll call the motion was carried by 44 to 44.

Votes: A. Rosenberg, M. Grishkan, D. Cohen, S. Polakoff, S. Lefkovits, A. Mitchell, I. Epstein, Samuel Martin, John F. Pierce, John C. Ryan, Chas. Beaver, Max Stern, Jack Zimmerman, Jacob Flashner, M. Lapidus, S. Kolofsky, Isidore Cohen, Morris Rosenthal, Anna Levakoff, I. Fabricant, M. Leader, B. Levitt, S. Kaplan, Max Brodfeld, George Wishnak, M. S. Albert, Harry Kleinman, John A. Dyche, S. Spivak, E. Reisberg, H. Lieberman, A. Baroff, S. Haiman, B. Witashkin, A. Guss-

man, I. S. Feit, S. N. Rosenberg, Morris Sigman, Harry Lubin, W. Galt, M. S. J. J. Goldstein, Zandberg, Krut, B. P. Galt, Harry Klein, Lennie Cohen, Harry Berkowitz, M. Sitola, D. Yindkin, Harry Dubinsky, A. Einkelstein, M. J. Cohen, M. Rosenberg, R. Ledman, Beck, Stein, F. Glikman, J. Dubinsky, J. Welkofsky.

Noes: Samuel Ringer, M. A. Ashpis, Saul Metz, B. Fried, Harry Wagner, Y. Axelrod, N. Leventhal, M. Steltzer, S. Shoshin, J. Rosenberg, Luigi Cassato, Salvatore Xirfo, M. Kushner, P. Greifer, Abba Gursi, J. Halpern, Meyer Palefsky, Reuben Bernstein, Jesse P. Cohen, W. Baran, M. Einkelstein, J. Elkin, J. Press, D. Nisnawitz, M. Cohen, M. Jacobinsky, Gerschikoff, J. Abramsky, J. Kaplan, Meyer Perlstein, H. Wander, Frank Comunal, A. Shavelson, M. Goldofsky, J. Braslaver, B. Greenko, J. Kimbarofsky, K. Jamanofsky, R. Boungiovanni, Sam Teichman, S. Calisto, Max Lubow, F. Newman, I. Shoff.

The Convention closed at 6:30.

Respectfully submitted,

JOHN A. DYCHE,
Gen. Sec'y Treas.

OFFICIAL NOTICES

The Quarterly Meeting of the General Executive Board will begin its first session on June 23, 1913, at Havlin Hall, Cincinnati, Ohio, where all communications should be addressed.

Local Secretaries please note that the price of Financial Secretaries' Day Books with the duplicate green sheets have been raised to: 100 leaves, \$1.25; 200 leaves, \$2.50.

We have a limited number of bound volumes of *The Ladies' Garment Worker* for 1911 and also for 1912. Price per volume, \$2.00.

Members who are anxious to assure themselves of *The Ladies' Garment Worker* in volume for 1913, must order at once, so that we may preserve copies for that purpose. Write us to-day.

THE LADIES' GARMENT WORKER

OFFICIAL ORGAN OF THE
INTERNATIONAL LADIES' GARMENT WORKERS' UNION
PUBLISHED MONTHLY

Address all communications to
JOHN A. DYCHE, Editor, 32 UNION SQUARE, NEW YORK CITY
Telephone, Stuyvesant 1126-1127

SUBSCRIPTION PRICE:
2 CENTS PER COPY. 25 CENTS PER YEAR

Entered as second class matter at the New York Post Office.

GENERAL OFFICERS.

A. Rosenberg - - - - - President	John A. Dyche - - - - - Gen. Sec'y
S. Polakoff , 1st Vice-President, 49 E. 19th St., New York City.	H. Kleinman , 7th Vice-President, 79 E. 10th St., New York City.
M. Sigman , 2nd Vice-President, 15 W. 118th St., New York City.	M. Amdur , 8th Vice-President, 39 No. 10th St., Philadelphia, Pa.
M. Lapidus , 3rd Vice-President, 208 Augusta Ave., Toronto, Canada.	B. Wiltashkin , 9th Vice-President, 6 E. 17th St., New York City.
H. Dubinsky , 4th Vice-President, 143 Jefferson Ave., Everett, Mass.	H. Strassburg , 10th Vice-President, 12th St. & Blue Island Ave., Chicago, Ill.
Sam. Lefkowitz , 5th Vice-President, 450 E. 81st St., New York City.	A. Mitchell , 11th Vice-President, 1270 56th St., Brooklyn, N. Y.
I. S. Felt , 6th Vice-President, 2637 E. 61st St., Cleveland, O.	S. Slotchin , 12th Vice-President, 35 Union Ave., Brooklyn, N. Y.
	D. Cohen , 13th Vice-President, 2 So. High St., Baltimore, Md.

Editorial

The First of May Celebration, New York City

The addition to the ranks of the First of May paraders of several thousand men's tailors, waist makers, white goods workers and other workers of our International Union has, of course, made this demonstration more imposing than ever, yet, at the same time, intensified the Yiddish character of that celebration.

From an International holiday it has become quite a Jewish holiday, for with the exception of a few hundred stranded Italians, the gentiles in this demonstration were conspicuous by their absence. Neither can we be too sanguine that this demonstration has been a desire on the part of the paraders to express their solidarity with the organized workers of other nationalities, for if this should be

the case, how can we explain that the unions which are so generous on the First of May celebration so poorly or not at all represent the City Central Unions? How is it that at the Central Federated Union in New York City where the American, Canadian and various other nationalities are represented and meet every week to their common affairs and help each other, our Internationalists of the First of May Demonstration are so poorly represented? How is it that the paraders who are ready to shout from their house tops their feeling of solidarity with the workers across the ocean are aloof from the trade unionists of the City in which they live? How is it that our radical press which bent every effort to make this First of May celebration

success is indifferent to the fact that the participants of the First of May celebration are not affiliated with their co-workers of the same city? Hardly a single local of our International Union find it necessary to become a part of the State Federation of Labor in spite of the frequent appeals and calls upon them to do so. Will any of the officers or members who are so enthusiastic about their Internationalism take the trouble to explain this inconsistency?

* * *

Convention Echoes

Like every other Organization our International Union is composed of two elements, those who would like to build up, push forward the Organization and introduce new methods, and those whose activities are limited to knocking, criticising and finding fault with any proposed changes. Nowhere have those two tendencies shown themselves with greater force than at the last Special Convention. The same element which so strenuously opposed the Joint Label also stood solid against any attempt to create a General Defense Fund. Nothing could move them to allow any change to be introduced in the present methods of running the Organization. While opposing the Joint Label they insisted in hammering upon the fact that only militant methods can strengthen the Organization; yet when the question of creating a General Defense Fund came up for discussion, a purely militant method, they remained as obdurate as ever.

To confess, on the question of a General Defense Fund we made very little headway. It is true that the majority of our increased Per Capita has risen from 3 at the last Convention to 15 at the Special Convention; still the change is not big enough to warrant the be-

lief that when submitted to a referendum vote it will be carried. At the bottom of this idea of raising a Central Strike Fund, to be frank, is simply a desire on the part of the leaders of each local to accumulate as large a treasury of its own as possible. That is the long and short of it. For just three years ago, at the Boston Convention, when they were penniless, our locals were all in favor of having a Central Defense Fund.

No one can doubt for a moment that in time of struggle, the concentration of resources is absolutely essential to make it a success. Large funds locked up in various places under the control of separate and distinct bodies are in themselves an anomaly and an anachronism. Take for instance, the situation in the New York Locals. Local No. 9 has the largest fund, Local No. 23 proportionate to its members the smallest, yet does any one think for a moment that in time of a strike Local No. 9 could continue paying benefits to its members and leave the members of Local No. 23 without funds? Whether the officers of Local No. 9 like it or not, they will have to, in time of need, share their finances with the members of Local No. 23. This being the case, what sense is there in accumulating a big treasury except to please the vanity of the Local Executive Boards? If the New York cloak makers' locals are afraid to enter into a system of a general contribution local union fund with the locals outside of New York or other trades, why should they not have a common Defense Fund among the locals of the same trade in the same city? If the Joint Board of Cloak and Skirt Makers in New York City has the right to call and authorize strikes, why should they not have a common treasury for the purpose of having a strike fund? The raising of a large

fund in one local or in one City and leaving the others out is just as senseless as trying to raise the conditions of the industry in one city without taking into consideration the conditions in the trade in other cities. It is all correlated and interdependent. This curious indifference to the conditions of the trade in other cities is all the more strange in view of the fact that each time we make a demand upon our employers the very first answer you get is the competition in Philadelphia, Chicago and other cloak centres.

* * *

* The Organization of the Dress and Waist Workers

Local No. 25 consists now of a membership of very near 30,000. It is strange how the forces of inertia are working. The Cloak Makers' Unions, when their membership amounted to only a few hundred, were divided into locals of cutters, operators, pressers, tailors and skirt makers. They kept their separate locals even if they had difficulty in getting a quorum together to call a meeting. On the other hand, in the waist and dress trade, because originally it was formed of operators and for a number of years did not rise above a few hundred, the old guard in the present local still insisted upon having one local Union in that trade, even after its membership had risen to very nearly 30,000; but of course, under such circumstances, to have a real democratic form of government is impossible. You cannot expect 25,000 or 30,000 people to meet in one hall or even in five halls. The result is that the government of Local No. 25 is practically an oligarchy. There has been no election of officers for quite a while, and no member meeting. At the last meeting of the General Execu-

tive Board the question of organizing the local and putting it on a democratic basis has occupied a whole session. The Board came to no conclusion. They were assured that the division into separate locals was too dangerous an undertaking and would lead to the disruption of the Union and we were assured that the locals will organize Trade Branches. Quite a number of weeks have now elapsed since the last meeting and another is soon approaching, and there is no sign of any such trade branches being organized.

The Executive Board of Local No. 25 must do something to devise such plans that will enable the members to participate in the business and life of the organization, otherwise the General Union will have to resort to its original proposition, namely, to divide the Local into different locals and have its business transacted by a Joint Board on the plan of the Cloak and Skirt Makers. Whatever drawbacks there may be in the system of government in the cloak and skirt trades with its separate locals and separate funds, it is nothing compared with the one big Local which proved a total failure in the waist and dress trade. Something will have to be done and done very quickly to put this organization on a democratic basis.

"One big local", like a big organism with one cell, must always remain so. The higher the stage of development of a living organism, the greater is the multiplicity of cells. The same holds true of a social organism. There are no more than forty thousand people working in the waist and dress trade in Philadelphia and their number is rapidly increasing. One Local Union in such an industry excludes the possibility for a democratic civic life inside an Organization.

it a solid organism. There must be a multiplicity of centers. The sooner this is done the better. Of course, we know that this will not meet with the approval of the present Executive Board members of Local No. 25, the personnel of which has undergone little change since the strike of three years ago. But the present state of things cannot go indefinitely. The sooner Local No. 25 is re-organized the better for all concerned.

* * *

**Mediation
versus
Arbitration**

It has been the policy of American Unions to prefer mediation as a means

of adjusting industrial differences between the Union and the employers, to arbitration. It would seem that the Unions should rather prefer arbitration; for apart from other considerations, whatever is agreed upon, good, bad or indifferent, the union officials are free from any responsibility and whatever decision is reached, the members cannot find fault with them. We can always say to the members, it is true we wanted more but the arbitrators would not give it. Still, union leaders as a rule cling to mediation which involves a great responsibility on the part of the mediators and exposes the Union officials to the attack of the *malcontent*, who abound in every organization, because they are afraid, and rightly so, to leave the fortunes of the Organization to outsiders whose decision they must obey. Those outsiders become practically the masters and dictators of the situation. Of course, arbitrators must be chosen by people who have no pre-judgment and therefore no knowledge of the *trade*.

As the Protocol has been worked up at the present time between the Joint Board of the Cloakmakers' locals and

the Manufacturers' Protective Association, they have tried to keep arbitration as far back as possible and depended upon mediation. Lately there has been a cry raised among the Joint Board locals for an impartial chairman, which means practically doing away with mediation and substituting arbitration. Of course, arbitration is the "Easiest Way"; it requires no skill, no tact, no personality. In the relation between employers and employees, like in every human relation, nothing can substitute "PERSONALITY," tact and skill, the capacity to call forth the confidence and respect of the other side, nothing can substitute that, not even arbitration. In ordinary business we find two salesmen selling the same brand of goods to the same buyer and one will sell much more than the other. In dealing with individual employers we find that one business agent dealing in a particular shop commands the respect of the employer and adjusts friction satisfactorily to both parties while another business agent less skilled and less tactful can only cause strikes and disruptions. Yet it is the same employer, the same work people, the same union and the same problem; the difference is only the PERSONALITY and what is true with the dealings of the union with the individual employer equally holds good in dealing with bodies of employers. We again must repeat that there is nothing to substitute an agreeable personality; and where the representatives of the Union, however honest and sincere they may be, cannot call forth the good will, respect and confidence of the other side, but on the contrary, will call forth mistrust, resentment and all will then strife will ensue and arbitration be no remedy for it.

**George Lovelace
and Samuel
Gompers
Conspirators of
Yesterday
and Today**

The conviction of Samuel Gompers on the "conspiracy" charge, brings to mind the story of the "Six Men of Dorset." Have you heard it?

In 1804 the "Six Men of Dorset" started a Trade Union among farm laborers in England and for this "conspiracy" were sentenced to seven years transportation in Van Dieman's Land. They served three years as conscript slaves in the Good Ship "Success" and in the chain gangs of Australia before the British public awoke. Then, after a popular uprising they were "pardoned."

Is it a page from yesterday's popular American Press? But for the names of the culprits, one might think so. Apparently times do not change as rapidly as we like to believe. Are not Trade Union pioneers in each branch of industry today doomed to "Van Dieman's Land?" Are they not convicted of conspiracy, to serve their terms as slaves to the Good Ship "Success," to be held in chain gangs in the "workhouses" of industry or of the penitentiary?

The story of the original Six Men of Dorset is brought vividly to mind at this time by the fact that a Commercial Company has lately landed the original Good Ship "Success" at the foot of 79th St., Manhattan, to exhibit it as the first convict ship and the story is typical of any six pioneer union men in any land, in any year.

George Lovelace was the "ringleader." He was a farm laborer receiving \$1.75 per week, working from sun-up to sun-down. Anxious to better the conditions of himself and his fellows he organized

a "laborer's Society" to secure an increase in wages. Five other "ators" aided and abetted him in this criminal plot; they were his brothers, Lovelace, James Hammett, Stanfield, James Brine and "Clark." When they humbly presented their request for the increase, the owners made reply that from \$1.75 wages would thenceforth be \$1.50 to teach them a lesson. Furthermore if they complained again they would be arrested for conspiracy. A proclamation was issued threatening to punish any one who joined a society with seven years transportation. So history repeats itself.

The "ringleader" of today's "conspiracy" is not George Lovelace, but Samuel Gompers. It was not a "proclamation" but an "injunction" which he dared to ignore. He too is doomed, in the service of "Success." He is branded as a criminal and condemned to penal servitude. And he is one of today's "Six Men of Dorset," who in every State of this Land of the Free are being bound by law into chain gangs, for daring to "conspire" to better the conditions of their suffering fellow men and women.

History repeats itself so often that about the end of the story of this great popular uprising, they were "pardoned?"

Are the American men and women of 1913 less strong for the cause of liberty than the British women of 1804? Or shall we have our "Six Men of Dorset" and women a century ago in England?

Our Women Workers

Conducted by Pauline M. Newman

"Sisters, rejoice, the dawn draws slowly near,
Of blessed freedom, joy and light;
Well may the slavers cower in fear
As they view Labor's growing might."

S. P. GILMAN

MAY DAY AND OUR WOMEN WORKERS

Nature was at her best on the First of May. Of course, contributed much to the success of the monster parade. As far as we can remember, this year, the May Day parade is the biggest ever seen on May Day in this city. It was estimated that the number of marchers reached the ONE HUNDRED THOUSAND MARK! And we don't think this estimate was exaggerated.

There was anything that helped to make the parade an unforgettable scene, it was the presence of our women workers.

Members of the Waist Makers' Union; Private Dress Makers; the White Goods Workers; the Wrapper & Kimono Workers and the Children Dress Makers who joined the various locals, all of them took part in the parade thus demonstrating the solidarity of the women workers.

As our women workers are, new in the city as they may be, they have, nevertheless, learned the importance and necessity of standing together, of winning together, and of marching together.

Thousands of others they have gathered in fellowship to celebrate their coming to the city.

Millions of workers the world over have entered a protest against existing conditions.

Our women workers this May celebration

had a double meaning. It meant the celebration of a shorter work day; it meant the celebration of higher wages; it meant the celebration of the results of a hard-fought battle for their united efforts.

A year ago the majority of these girls were working long hours for very few wages. A year ago they did not amount to much as far as organized strength is concerned, a year ago their employers could direct their conditions as they saw fit, a year ago the girls had no say in their daily welfare. A year ago these girls, the great majority of them, knew nothing of Unionism, knew nothing of the benefits they could have derived from a Union. A year ago these girls did not know themselves and did not know the powers that were within them.

But this year, what a change!

This year they have demonstrated to the public that they are no longer the weaklings of a year ago, but that they are now an organized power, a power that will help to conquer the forces that get in the way of a better life and a higher civilization.

As we looked at them while they were marching we were filled with pride and joy. And proud of them we may all be.

In one year they have learned many vital questions, questions that concern them and their fellow workers. They have made many new discoveries, and now know all others that they alone must win their freedom. This is the secret of their solidarity, the heart of their hope.

AMONG THE WAIST MAKERS

The most encouraging result of the activities of Local No. 25 is the organization of the American branch, known as Branch B of Local No. 25. We have always felt the need for an American branch in the Waist Making Trade; we knew that there were thousands of American girls working at that trade and that if the trade is ever going to be thoroughly organized it will have to include the American girls.

There is no need of telling the American girls that we welcome them into our ranks. We want them with us, not against us. For their own sake we want them to become part and parcel of the organized labor movement, and derive the benefits, material and spiritual, therefrom.

A correspondent fully acquainted with the situation, writes:

"The American Branch of Local No. 25, known as Branch B, is flourishing 'like a Green Bay Tree.' In answer to the many questions the American members are asking, we make the following brief statement:

"The Ladies' Waist and Dress Makers' Union, Local No. 25, is affiliated with the International Ladies' Garment Workers' Union, which is the third largest Union affiliated with the American Federation of Labor, and has a total membership of 125,000, with headquarters at 32 Union Square, New York City.

"Local No. 25 in Greater New York now has a dues-paying membership of over 25,000. The headquarters are at 43 East 21st Street, Manhattan, and the Executive Board meets Tuesday evenings at 175 East Broadway at 8 P. M.

"The Union has been struggling to uplift the trade many years, especially since 1900, and has succeeded in establishing higher wages, shorter hours of work and better sanitary conditions for all. The non-union workers have benefited by the very movement they have opposed.

"The American Girls have received all the advantages, while contributing very little to this struggle for better conditions in New York, because they have been under the impression that the movement was one which concerned only the foreign element. However, they are now rapidly organizing with a view of taking their part in upholding and advancing the labor conditions in their trade.

Besides their direct Union activities, they are planning to establish Union Living Rooms where American Union members with housekeepers and establish their own making their own rules and regulations. They are also planning a Grand Rally and their present organizers are the McVey, King and Scully and they have the cooperation of Miss Gertrude Barbone, Organizer for the International. American women in the trade are invited to the meetings. (For the time and place to 43 E. 21st St.)."

* * *

AMONG THE WHITE GOODS WORKERS

The members of the White Goods Workers' Union, Local No. 62, are busy preparing for the sale of tickets for their first fair, to be held at Glendale Scholastic Gymnasium, Saturday, July 19th. As this is the first fair after their strike, it will undoubtedly be a tremendous success.

Our locals are asked to remember to be so as not to arrange any picnics or other affairs on that day.

* * *

AMONG THE WRAPPER AND KIMONO WORKERS

The officers and members of the Wrapper and Kimono Workers' Union, Local No. 10, are certainly on the job. Fortunately, the local is blessed with members who want their Union grow in power and influence. They, together with their managers, the Danish, are constantly making plans to help the members in the organization, and those who are still out of the organization. At their last meeting they have decided to utilize their regular meetings for a special purpose. One hour will be taken out of the transaction of business and the hour will be with lectures, discussions or general information. This will no doubt attract a certain number of the Union. For there is always in every organization who want to get material food, but spiritual as well. Are there are such members within a Union? If so, why not give it to them?

Because of the approaching summer, some of the employers are trying to get rid of those who were active in the

last strike, but according to Brother Dan the Union has succeeded in reinstating all those who were discharged.

There is a growing necessity for an English Branch in this trade as well as in the Waist trade. There is no reason why the American girls should not join this Union. They have been just as exploited as the foreigners were; their wages are not higher and their hours of labor are not shorter because they are Americans. They are treated as bad, or as good as the foreign girls are. Ah, if they could realize how much they could do for themselves in the way of improving their conditions by acting with their sisters who do not happen to be born in the "land of the free." But it is coming, the time for understanding is here. And the American working girl, too, is slowly but surely waking up to the fact that nothing but a Union can improve her conditions.

EVA PICKER

Eva Picker is an active member of Local No. 41 and is one of the most efficient shop chairladies the Union has.

With Miss Picker as chairlady in a shop, the Union conditions are strictly observed. We all admire her good work.

Miss G. Barnum, who has been in touch with Local No. 41, has this to say:

The Wrapper, Kimono and House-dress Makers' Union, Local No. 41, used to be the only union a short time ago. How that old does grow! Their recent ball at Tammany Hall was a splendid financial and Social Success and the East New York, Brownsville, Coney Island, Brooklyn and Manhattan Branches

are all flourishing. Local No. 41 Branch shows signs of a spring new coming. They held a Reception and Concert Sunday, May 18th, which was a real letter box for the Branch and resulted in a large increase in membership and enthusiasm.

"Up to the present day every single case brought by Local No. 41 before the Grievance Board has been won by the Union."

* * *

AMONG THE CHILDREN DRESS-MAKERS

The Children Dress Makers Union, Local No. 50, practically the newest of all, is making good headway under the direction of the Executive Board and Brother Epstein, its manager.

The slow season is almost here and the necessity for keeping the members in the Union at this time is far greater than at any other time. It would be well for the active members of the local to come in personally in touch with the new members in the organization, so as to explain the difficulties that arise through lack of work in the trade.

IDA KAMINSKY

Ida Kaminsky is an Executive Member of Local No. 50, and one of those who was instrumental in having brought about the recent strike. A good deal of the success of Local No. 50 is due to her untiring work.

We would advise the local to have meeting as often as possible so that the members could come and get in touch with the other workers of the trade.

The Union has arranged a picnic to be held on June 7th, at Liberty Park. The proceeds of the picnic will go to create a relief fund, a very necessary fund for a Union to have.

SARAH ENKOLOWITZ

Sarah Enkolowitz is known to the members of her Local for her loyalty to the Union. During their recent strike, Sarah as a rule, said very little, but worked day and night to bring the strike to a successful ending.

* * *

NATIONAL WOMEN'S TRADE UNION LEAGUE

The National Women's Trade Union League is to hold its fourth bi-annual Convention in St. Louis, Mo., on the 2nd of June.

The various branches of the League have, in the last two years, accomplished much in the way of assisting organized labor. Especially the Leagues of New York, Boston and Chicago. During the recent strikes in New York the League has done a great deal for the various Unions, rendering valuable assistance. The same can be said of the Leagues in Boston and Baltimore.

The Convention is expected to be the best ever held. The delegates feel that they are ready to take up the work of the League with renewed courage.

There is a demand for organizations like

that of the League in every industry and we hope that the Convention will take this matter up.

Through the representative of the National Ladies' Garment Workers, I extend our heartiest greetings to the delegates and the delegates of the Convention and send them our best wishes and good wishes for their undertaking to promote the cause of Labor.

* * *

WHEN YOU HAVE TIME

If you girls have time to read books, Don't read books that take you to a fairy land and introduce you to a man who falls in love with you. You are wasting your time reading such books.

Here is a book which I am going to recommend to you, and I hope that you will like it. The book is called "Comrade Yetta" by Herbert Edwards.* Comrade Yetta will prove a familiar character to you. The story of the book will be familiar. But there is no objection to that. On the contrary, you will like it.

A good many of you will find a great deal of yourself in the character of Yetta, the same desires, the same hopes, and aspirations.

The East Side of New York, the sweat of the brow, the back of the neck, the rear of the machine, the back of the head, the basement; all this will prove familiar to you, and therefore interesting and useful.

Read it, and let us hear what you think of it.

P. M.

*Macmillan Co., 66 Fifth Ave.

The Working of the Protocol in Boston

Report of Gen'l Organizer Isadore Epstein

I have the honor to report on the progress made by the Unions in Boston under the Protocol Agreement.

Arriving in Boston on the 8th of April, I found a much confused and chaotic situation confronting me that meant months of energetic work to straighten out. It was about three weeks after the settlement of the strikes that terminated in the signing of a Protocol

Agreement, similar to those in New York with two separate Associations of employers. Nothing more was done than the signing of the agreement and the members back to work. There were no advances of every description, but no adjustments had been made to properly adjust the situation.

The concept of the Protocol Agreement had yet to receive a practical

It is not surprising that it was very little understood by both the Manufacturers and Unions. Each side interpreted for themselves the respective rights and privileges guaranteed them, and when meeting on common ground for the adjustment of disputes, both sides held firmly to their own individual views. Yet no blush nor blame should attach to either side, for had not a similar condition arisen in New York immediately after the settlement of the Cloak Strike in 1910?

After visiting all the locals and listening patiently to the members for hours, setting forth their grievances in no uncertain tones, I came to the conclusion that the first thing for me to do was to summarize their grievances and arrange for a conference with the Directors of both Associations.

The following is a summary of the members' grievances:

1. Active Union members being discharged.
2. Preference not given to Union members.
3. Many disagreements in settling prices for piece work.
4. Work not divided equally.
5. Scale of wages not observed.
6. Increase as provided for not granted to all departments.
7. Members were asked to come to work at 7 A. M.
8. *Too great delay in adjusting grievances if adjusted at all.*

At the conferences with the committee of the Association, I was not surprised to learn that their members also had grievances against the Union, mainly to the effect that price committees were asking for exorbitant prices, that shop-chairmen were assuming too much power and making themselves generally obnoxious, that Union members were abusing the non-union workers, and that the girls in the Dress and Waist shops would not come to work at the proper hour.

At these get-together sessions we sifted all the grievances and established, as far as possible, a definite ruling to cover every form of complaint on either side. And at this time, I feel happy to state, a more thorough understanding exists, and a more congenious and determined effort is being made to correct evils.

True, the unscrupulous employer will always manage to assert himself, but I have the unqualified assurance of the officers of the as-

sociations that they will co-operate with us in keeping this species of employer in his proper place.

I have been greatly impressed with the undoubted sincerity of the Representatives of the Association on the Grievance Board, and I firmly believe there is an honest desire on their part to help make the Protocol in this city a success. I may also mention that the liberal views held by Mr. Lyges, attorney for the Associations, as expressed at the various conferences, is helping considerably towards this end.

I have opened an office in the manufacturing district, at No. 230 Fremont Street, and have installed a systematic method of filing complaints, and recording of adjustments. While it is too early to give a detailed report of the cases adjusted, I may venture to state that by far the largest number of cases has been decided "in favor of the Union." I do not make this statement, however, with any desire to boast of victories. It is my intention rather to educate the manufacturers and the Unions to standards of *Honesty and Fair Dealing*, necessary to assure the successful continuation of harmonious relations, and in time reduce complaints to a minimum. What is needed most at this time is to instill confidence into the minds of both the manufacturers and the Union members, and to dissipate that feeling of suspicion and distrust that has existed hitherto, and which must affect, more or less, the relations between employer and employee.

We have organized an English-speaking Branch of the Waist Makers, Local No. 49, and it is most gratifying to report that many of the girls who did not come up in strike are beginning to see the light and are rapidly joining the Union.

As to the independent shops, all negotiations are being adjusted satisfactorily.

I may note that the employers in the West and North end shops have also projected plans for the formation of an Association. It's quite the fashion. And who knows but what they will also ask for a Protocol agreement.

There are yet many important matters that require attention to which little time or thought has been given, owing to the amount of work that has accumulated. Neither the Sanitary Board nor the Arbitration Board has been organized as yet, though I soon expect to get this important phase of the work under way.

The Position of the Philadelphia Cutters' Union, Local No. 53

By a Member

It has been recently reported to us that some of the Cutters here, think there will not be a general strike in Philadelphia, at least not in the cutting branch of the trade.

We have paid attention to these rumors, tried to find out their origin and we found that what caused these rumors to be circulated is the fact that some of the cutters of Philadelphia think they do not see a strong organization to take care of them. Well, perhaps this was true of the past. It is true, that the Amalgamated Ladies' Garment Cutters, Local No. 53, has been in existence for two and a half years, called meetings every week, arranged a mass meeting once in a while, gave a ball every winter, as if alive and doing. Unfortunately, it really was nothing more than a mere existence. The Local had meetings, but there was no life in them; it enrolled members but could not hold them.

The reason was, that this local did not endeavor to protect the interests of its members, but was more in the nature of a social and political club, and every official of the Union tried his best to promote his own personal benefit.

But the world moves and so does Local No. 53. There came a time when a new element joined that did not hesitate to show signs of dissatisfaction with the workings of the Local. Little by little this dissatisfaction grew stronger and expressed itself louder, until finally it resulted in a thorough revolution within the local. After a year of hard fighting the new element succeeded in ousting the politicians and entrusting the business of the Local to men earnestly devoted to the principles of progressive unionism. For a time the progress of the Local was hindered and the membership dropped. However, the supporters of the reorganized Union did not lose their heads, but went on with their work slowly but surely.

Of course, the first and most important task before the Union was to gain a better reputation, different from what it had been under the former management. In this we greatly succeeded; so that no cutter in the trade need feel any mistrust in our now reorganized Cutters' Union.

There is no reason why any cutter should stay away from the Local, or why anyone should believe that there will not be a strong organization to care for them in a general strike.

For those who come in close touch with the Union, know that the present reorganized Cutters' Union is founded on a more solid basis, they know that the Union has the assistance of International Vice President M. Lapidus, is in a position to meet the requirements of the workers in the trade, they also know that the Union is now in a position to give a fight to the Cloak Manufacturers of Philadelphia when the time comes.

Here is a series of demands for which we are sanctioned by the International Union, which will be presented to the Manufacturers during the coming fall season:

1. Fifty hours per week.
2. Overtime shall be worked not more than 6 hours per week in three days.
3. Double pay for overtime.
4. No Sunday work.
5. Legal holidays to be observed and paid for.
6. Sanitary conditions equal to those enforced by the Board of Sanitary Regulations of New York.
7. Equal distribution of work in the season.
8. All "lay offs" to take place at the end of the week.
9. Minimum wage of a full-fledged cutter and trimmer \$25.00 a week.
10. Apprentices shall be allowed one for every four cutters.
11. Salary of apprentices shall be \$8.00; second year, \$12.00; third year, \$16.00. After three years apprentices shall be considered full fledged cutters and trimmers.

This is what the Cutters' Union, Local No. 53, now stands for. In this it has the support not only of all the cloak makers of Philadelphia, but of all the ladies' garment workers of the United States and Canada enrolled under the banner of the strong and powerful International Ladies' Garment Workers' Union.

News and Events

GENERAL EXECUTIVE BOARD MEETINGS

The New York members of the General Executive Board met at 32 Union Square, New York City, on April 28, 1913.

President Rosenberg in chair.

Present: Polakoff, Witashkin, Dubinsky, Slotchin, Mitchell, Kleinman and Dyche.

President Rosenberg reported that the A. F. of L. has issued a call for a Convention of all organized Fur workers of the United States and Canada to be held in Washington during the month of June for the purpose of establishing an International Union for the workers in that trade. In view of the fact that the majority of the Fur workers are engaged on ladies' garments, President Rosenberg is of the opinion that the establishing of such an International Union will conflict with our jurisdiction and that the Fur workers properly come under the jurisdiction of our International Union and he advises that our Board should demand their affiliation with our Organization. Upon motion agreed to support the view of President Rosenberg and that the General Secretary-Treasurer be instructed to write to President Gompers about it.

Upon further motion agreed that the General Office defray the expenses of Vice-President Feit's trip to Yonkers as delegate to the special convention.

A meeting of the New York Board members was also held at 32 Union Square, New York City, on May 10, 1913.

President Rosenberg in chair.

Present: Polakoff, Slotchin, Dubinsky, Mitchell, Lefkovits, Sigman, Kleinman, Dyche.

General Secretary-Treasurer read a communication from the Cotton Goods Manufacturers' Association in which they call his attention to a stoppage of work at the shops of one of their members which lasted for about a week and they charge bad faith on the part of the manager of Local No. 62. They contend that this stoppage of work has been countenanced and encouraged by the manager. Agreed that Vice-Presidents Mitchell and Sigman be appointed with full power to investigate and decide.

Upon motion agreed that Vice-President Sigman, Polakoff and Slotchin be appointed to draw up a plan for a Joint Labor with the Waist & Dress Manufacturers.

In reference to the jurisdiction dispute between Local No. 25 and Local No. 33, the President rules that this matter can only be dealt with by the regular Quarterly Meeting of the Board. Agreed to communicate with Local No. 25 and to request them not to insist upon having the members of Local No. 33 transferred to their Local until the matter is finally disposed of by the Quarterly Meeting of the Board.

Respectfully submitted,

JOHN A. DYCHE,

General Secretary-Treasurer

TUBERCULOSIS AMONG OUR PEOPLE

The Joint Board of Sanitary Control is now beginning to take up seriously the problem of tuberculosis among our people and in this connection the Joint Board and our people should be interested in the following extract from an article by Dr. Woods Hutchinson, one of America's foremost physicians:

"A glance at the death list tells us at once that it is the classes which work the longest hours with the smallest pay which have the highest death-rate from consumption. Our labor unions, by shortening the day and raising the wage, have done more to diminish consumption than almost any other single influence, and they have not diminished the profits of the community one penny in the process, but rather increased them on account of the superior vigor, efficiency and intelligence of the men who are worked only a few hours a day. It sounds paradoxical, but, so far as the reduction has hitherto gone, the shorter the hours of labor and the higher the wages, the lower the percentage of labor cost in the product. Our grinding, crippling, disease-breeding hours of industrial labor are not only brutal, but stupid and wasteful.

"There are two things that we do not do with a little intelligence as work. Hard, effective and vigorous exercising of one's power is the health giving and elevating in every way. A dull, heavy, monotonous strain, exhausting powers, stiffening the joints, bowing the

prematurely, is unhealthful, degrading, and demoralizing. When we have already reached a period where the labor of one man, with the assistance of machinery, will produce the necessary subsistence of ten, there is no longer any excuse for permitting this criminal labor-waste of human health and life.

"From a sanitary point of view, it would look like a simple problem in intelligent distribution. With thirty per cent. of the population working a great deal longer and eating a great deal less than is good for them, in order that five per cent. may work a great deal less and eat a great deal more than is good for them, a board of equalization on behalf of social welfare would appear to be called for. Of course, this is only a doctor's dream, and doctors are notoriously impractical. From a legal point of view, it is probably impossible, even unconstitutional. All good things are—until they happen, as this will, some day.

"If you can control your hours of work, shorten them. It is the quality rather than the quantity of the product that counts. If you cannot, combine and organize until you can, in the interests of the community. In the long run the community pays the bills for all breakdowns and social wreckage."

NATIONAL WAGE BOARD SUGGESTED BY LEWIS OF ILLINOIS

Would Have Power to Change Rates in Bill by Senator Lewis

A new national wage commission to fix minimum wages for employees of all interstate commerce corporations under federal supervision was proposed May 14th, by Senator J. Hamilton Lewis of Illinois in his first bill introduced in the Senate.

It proposes an appropriation of \$500,000 to establish the wage body and to clothe it with powers to change wage rates on the same plans with the rate making authority of the Interstate Commerce Commission.

Vice-President M. Lapidus, writing from Providence, says that following the settlement

in the strike of ladies' garment workers in April he had met with success in negotiating with individual employers. In some cases he had been instrumental in securing a reduction of hours from 60 to 50 a week and an increase of \$1.00 in wage.

Regarding the ladies' tailors he says their conditions far from satisfactory. They are working excessive hours at low wages ranging from \$4.00 to \$15.00 per week.

Thanks to Brother Dubinsky's work last year in that city, a few ladies' tailors are enjoying better wages and a 53 hour week, but they are in constant danger of losing these conditions owing to the lack of organization in this branch of the industry. Vice President Lapidus thinks that the International undertaking an organized campaign in Providence it would be possible to gain for the workers conditions similar to those secured for the ladies' tailors in New York. From his estimate of the employers he could be influenced to enter into some arrangement. Meantime the active members of Local No. 100 are doing all they can to strengthen and increase their ranks.

Writing from Montreal, Vice President Lapidus tells of a strike at the Canadian Hat Co., conducted by the Raincoat Makers Local No. 102. Upon the surface the cause of the strike was a harrassing, ill-tempered fight. In reality, however, the trouble was due to an attempt by the firm to introduce cheap labor. Unfortunately, the firm could not move from their intention and the workers were advised to postpone the fight for a more favorable time.

Referring to the other locals in Montreal Nos. 13, 19 and 61 in the cloak business the situation is far from satisfactory. There is disharmony among the active members. At the next quarterly meeting of the Executive Board no doubt steps will be taken to put the Montreal Locals on a proper basis to restore harmony among them.

How the Preferential Shop Should Work

The basic assumption of the preferential union shop, is that for the good of the industry and in order to meet the requirements which it is believed should obtain under modern conditions in an industry of this kind, union standards should be maintained as to hours of labor, rates of wages, and sanitary conditions; and that *this in turn involves the necessity of a strong union*. In exactly the same way, it involves the existence of an association of employers. It furthermore implies co-operation in good faith between the union and the association of employers, it being held that through co-operation in good faith of the employers and employees, standards of conditions of work and wages can be maintained.

"The preferential union shop, then, guarantees for the workmen the existence of the union; since the employees did not hesitate to become members of the union when the manufacturer openly declares and acts on his belief that he prefers a union man in return for the responsibilities which the union assumes in controlling and disciplining the men in his employ. Formerly the spirit prevailing in a shop sometimes made it impossible for an employer to control his men without risking the serious loss involved in a strike or lockout; but now under such circumstances the union is bound to maintain order."

"The preferential shop, then, affords the non-union man an opportunity to secure employment, but the union is strengthened through the system of preference of employment given to its members. *Thus the man who joins the union insures for himself preference for employment.*

"Although no case has yet arisen, some of the manufacturers expressed the belief that under this clause of the protocol they would have the right to select a non-union man in preference to a union man on the basis of superior skill, even if both men were qualified workmen.

"The question of the preferential union shop in so far as it affects the engaging of new help has thus far not led to conflict. In other words, in every instance the newly engaged employee has either joined the union or left the employ of the firm.

"In regard to the manner of dealing with employees who decline to become members of the union, the right of the manufacturer to retain in his employ such workmen is conceded; with exception, however, is confined to very

old or superannuated employees or to members of the employer's family.

"As to the manner of dealing with the employees who neglect to pay dues, the preferential union shop works out in this manner:

"After a man has been in arrears for some time, the union files a technical complaint that the firm is preferring non-union men. The joint investigation discloses the true state of affairs and the manufacturer uses his best efforts to have the man pay his dues. In questions of this kind, the representative of the association or the firm helps in an arrangement by which the arrears are paid up in installments. At the time this arrangement is in progress, no effort is made to justify or excuse the man for falling in arrears unless there be exceptional circumstances. On the contrary, even the representative of the association impresses upon the man the fact that payment of dues to his organization is a responsibility which he must meet and for the shirking of which the employer will not protect him, since the protocol states that all who desire the benefits of the union should share in its burdens.

"The limitations imposed by the protocol upon the manufacturer are as follows:

"1. He obligates himself to employ union men by preference as long as he is not restricted in the selection of the best available help.

"2. He is pledged to pay the scale of wages adopted for the week workers in the trade.

"3. He cannot oblige the men to work until the piece price to be paid is agreed upon by the manufacturer and a committee of the employees.

"4. He is pledged to accept the decision of the Board of Grievances or the Board of Arbitration upon any complaint made by his employees.

"The limitations imposed by the protocol upon the unions are as follows:

"1. There must be an open union; admission to the labor organizations must be free to all qualified, without any discrimination.

"2. The right to strike is given up as long as the protocol is in force.

"3. The employees must accept the decision of the Board of Grievances or the Board of Arbitration as final."

CHARLES H. WENDELL

(Bulletin 98, U. S. Dept. of Labor)

וואס טיעפער, נאך אין פערשידענע פלעצער, נישט צוזאמען — ווי זאגן נישט קענען רעדען ווער נען דער מאמע, אויב טויטע קינדער רעדען צווישען זיך. פון וואסען זאל איך וויסען? נאכדעם האב איך זיך געלייגט אויפ'ן בעט און עס איז מיר אזוי זעלבסט געווארען, אז איך האב נישט געקענט אויפשטעהן. מען האט גערופען דעם דאקטאר און ער האט באלד אלעס פערשטאנען. האט איז אלעס אמת, הער דאסער. טאטע וואס איז געווען — איך בין גרייט.

א העלפט פון די געשווארענע האכען געשניצט די געזע, אים זיך נישט צו פונדערד וויינען. די פרויען צווישען פיבולקום האכען געיאמערט.

דער פארווענדער האט געפרעגט:

— און וואס האט איהר געגראכען דעם צווייטען?

— און וועלכען האט איהר דען געפונען? דעם, דעם, אין קאלדע.

— אה, און דער צווייטער איז געבען ברוי נעם, צווישען די מאלינעס.

און זי האט זיך ציכליפערט אזוי הויך, אז עס האט געצופט ביים הארצען, הערענדיג עס.

די מיידעל ראזאליע פורדאן איז פרייער "שפראכען געווארען."

(אונטערגעט פון פ. אלעקסאנדראוויטש).

א געטראג, ווי עס האט מיר געהויסען מאד-האט מיר, אירעם ב'האב איהם אוועקגעלייגט א פון בעט. און פלוצלינג פיהל איך ב'האב געזען יעדען — עס האט זיך מיר אויסגע-לייגט איך ווער אוועקשטארבען. ווען איהר האט דאס געקענט פיהלען, ווארט איהר עס נישט אונז... איך בין אומגעפאר ציערשט אויף די קניע, נאכדעם אויפ'ן גלעז צום באדען. און עס פאנגט זיך אן צווייטע, יעדער א שטונדע, צוויי — איך בין גאט אלעס, און נאכדעם א צווייטער, א צווייטער, א צווייטער. איך האב איהם אוועקגעלייגט לעבען דעם ערשטען. צוויי! איז עס געווען, צוויי? איך פערדינען צוואנציג פראג א חידוש, איז עס געווען? ביי איינעם, עס איז נאך געווען, ווען מען זאל זיך פון אלעם אריינזען, אבער נישט מיט צוויי. דער קאפ איז מיר געווען איין פוסט און שווער, ב'האב נע-דערמאן איך וועל עס נישט איבערלעבען. דער נאך האב איך אויף זיי ארויפגעלייגט א קיטע, איר זען דאס נישט מיט ביינע; און האב עס נאך צוגעדרוקט. און ביו פארטאג האב איך געוויינט. ווי וויינען ליינדע דערשטיקט געוואר-דען אויסער'ן קיטע. איך האב זיי גענומען איין די הענט, אראפגעלאזען זיך מיט זיי די פידע צום גארטען, גענומען דעם גערטעל'ס נאכאיינעם און זיי געגראכען אין דער ערד.

ווייזשעס, יוניאנס, א. ז. וו.

האט הייסט ריכטיגע ווייזשעס?

צו פערדינען גענוג אום צו מאכען א לע-בן הייסט —

(1) דאס יעדער געוונדער רעכטדענקענ-דעם איין פלייסנער ארבייטער זאל קענען ער-עדען נישט נור זיך אליין, נור אויך ערציעהען א געזונטע, צופרידענע פאמיליע.

(2) צו קענען געבען זיינע קינדער די געסטע ערציעהונג און העכסטע בילדונג.

(3) צו קענען זיך פערטאפען אן אייגענע היים.

(4) צו קענען אכטשפארען גענוג געלד וואס נאך איהם פערזיכערען ווען ער ווערט קראנק אדער אלט.

מען ווער עס איז זאגען, אז אן ארביי-טער ווער ער זאל נישט זיין, דארף זיך צופרי-דיגטערען מיט וועניגער פון דעם? קענען מיר זיך בעהיטען מיט אונזער, אכטריטאנער געהייסט בעט מיר ווייסען, אז עס וויינען דא-מאנאנען געשען, וועמעס ווייזשעס וויינען און נאך, אז זיי קענען נישט האבען קיין היים אדער ערציעהן א פאמיליע? —

די „וויסנשאפטליכע“ חכמים, וועלכע בער-הויפטען, אז יוניאנס וויינען נוצלאז פאר ארביי-טער, ווייל אזוי ניד ווי א יוניאן העכערט די ווייזשעס, שטיינען די פרויען פון לעבענס-מיטעל. ווייסען נישט, אז אין די לענדער וואו די לעבענסמיטעל וויינען ביליג און די פערדינע-סטען האט געלעבט, הארט איין די גאנצע פון דעם ארבייטער ווער-טרויעריג; און יע העכער וויינע פערדינעסטען און טהייערער די לעבענסמיטעל, דעסטא בעסער אב איז ער אין יעדען היינזיכט. אלעפאלס איז דער נישט-ארגאניזירטער ארביי-טער איבער ערגער אב, ווען די יוניאנס העכערען די פערדינעסטען און פערזאנליכען אז די פרוי-זען פון די לעבענסמיטעל זאלען שטיינען.

די ווערדע פון יעדע בעוועגונג בעשטערט נישט אין דעם, זי הויך וויינען איהרע איהרעלען, אדער ווי טייער וויינען איהרע טהעאריען, נור אויף ווי ווייט זיי וויינען דורכפיהרונג אין פראקטישען לעבען, וואס פאר א נוצען די מאסען קענען פון זיי האבען אין דער געזענזאמער, אדער אין דער נאךגעטער צוקונפט. פאר דער יוני-טערער צוקונפט זאלען זיך זאגנען דינע, וועמעס געזענזאמער איז יונג פערזיכערט.

אין פאר מיר געווען ווי אן אמת'ער ברודער זיך
 צו האט געדענט צו מיר, און איינמאל אין דאס
 אבער האט ער מיר געבעטן צו גען מיט
 אים אראפ צום טיכעל, כדי מיר זאלען דא
 גען דערען אייגענטערס. איך בין געווארן
 אין גאנצערם גאנצערם... האט ער מיר ארויסגע-
 געטן. אמת, איך האב דאס נישט געוואלט, נישט
 איך האב נישט געקענט אנדערש. די לופט איז
 געווען אזעלכע, אז עס האט זיך געוואלט צו
 גען. און די לבנה איך, איך האב נישט געקענט,
 איך שווער איך, איך האב נישט געקענט אנדערש
 האנדלען. און ער האט געטראגן אלעס, וואס ער
 האט געוואלט. בין זיין אברויגע האט עס נאך
 געוואלט דאס וואסען. איך וואלט איהם נאך
 געפארגען אפילו אין עס וועלט. ער איז אמת
 געפארגען. איך האב נישט געוואלט, אז איך
 בין שוואכער; ערשט אין א חודש ארום האט
 איך זיך עס דערוואוסט...

און וי האט זיך צוואוינט און, אז מען
 האט געטוט אפגארטען, בין וואסען וי געט
 זיך בעהוועגען.

און דער פארווענדער האט געוואלט, וי
 א גיח אין דער וויזשניבעל:
 נ, נ, וויסער!

אין וי האט פארגענועט:
 ווען איך האב געבעטן, אז איך בין
 שוואכער, בין איך אזעלע צו דער אפטייע, נאך
 מאדאם בווען, וי וועט עס איך בעשטעטיגען
 וי געפנט זיך דא. איך האב איהר געפרעגט,
 וואס צו טאן, אין פאל עס וועט געשען אין
 איהר אפגעווענדיגט. נאכדעם האב איך איר
 נאכט געזעהט בין איינס אויפער די גארטן
 פאר'ן קינד. איך האב אויפגעוואכט א צווייטע
 פלאץ. כ'האב געוואוסט, אז מען וועט מיר
 ענטווארען. נאך איך האב געוואלט וואס דער
 גער דא בלייבען, אום אפצושפארגען א ביסל
 געהן, ווייל איך וואלט עס געברויכט פאר דעם
 בלייבענען.

האט איהר, הייסט עס, נישט געראט
 ברעך איהם צו ערמארגען?
 אר, בעשטימט נישט!

טא פאר וואס וועט האט איהר איהם
 פארט ערמארגען?

אן! עס האט פירער פאסירט, ווי איך
 האב זיך פארגעשטעלט. עס האט מיר אונז
 כאפט אין זיך, ווען איך האב געוואשען די געד
 פעס. די בעלזבית'ס זיינען שוין געלאפן
 איך האב זיך אויפגעוואכען מיט שוועריגקייט
 אנדארעטנדיג זיך אן די פארענטשעס. אויך האט
 זיך אנדערעלענט אייפ'ן באדען, אום נישט צו
 פראגנדיגנען די בעט. עס איז אריבער א
 שטונדע, פיעלייכט צוויי און אפער דריי, איז
 הייס נישט. עס האט מיר ווער ווער געטראגן
 אין נאכדעם האב איך זיך אנגעשטרענגט מיט
 דער נאנער קראפט; איך פיהל, ער האט
 ארויס - און איך האב איהם אויפגעוואכען
 אמת, איך האב זיך ווער דערפרעהט. איך האב

נישט געשטעלט. זיך איז געווען מיט דער
 טייטש און דאס בענאנען דעם האונדען
 מאד און א טייטש פון געלעבנדיג און
 טייטש, ווען פון ארעם האט מען געזעט
 אויסגעווארען, אז ביי איהר איז געווען דער
 פערטאג אויפגארטען אין צו ערציען איהר
 זיך.

דער פארווענדער האט נאך א סאך פער-
 נישט אויסגעוואשען פון איהר עפעס בעוועג
 זיך ער האט אנגעפאנגען מיט איהר צו דערען
 בייך ערציענדיג, אז די בעשטע וואס
 טיטש'ן איהר זיינען נאך נישט איהר טייטש, נאך
 פערטאג, ווען נאך מיט איהר טייטש
 האטען.

נאך דעם האט וי זיך ענדערש בעשטאמען
 צו היילען.
 ער האט געפרעגט:

וואס, פירער פון אמת, זיך איז דער
 פאסיר פון איינער קינד?

בין איינס האט וי ערשטליך פערטאנען
 די האונדע פראגע. איינס אבער האט וי גע-
 ענטפערט, קוקענדיג אויף איהרע בעהוועגונגן,
 וואס האטען איהרע בעשטעטן.
 סאכע וואסען, דער וואסאכאס

פאסירט.
 א היילען א געווענענען.
 מען אויסגעוואשען די בייך וואסאכאס, נאך
 דער פארווענדער האט וי געוויסען שוויגען
 און געוואלט.

וועט פארגען, איך בעט איהר, דערפערסט
 אונז, ווי אזוי עס איז געשען?

און וי האט פירענען אנגעוואשען צו דער
 דען ערפערענדיג איהר דאס, איהר ארעם,
 איינמאל, אויסגעשטערט דאס, וי האט דער
 ערשט פאר די שטרענגע ריכטער, זיכער וי
 האט פירער געוואשען פאר איהרע ביטערסטע
 שטאכט, איהר נאנער פון.

זיך, האט איר וואסען וואסאכאס, ווער
 בער איז פאראווארדען געווען צופארגען
 פאר ווי וואסאכאס צייט!

אין מיט וואס בעשטעטן זיך סאכע
 וואסען וואסאכאס!

ער איז אן ארטיגער, ער איז ביי
 אונז געווען צייט דרייטן געווענען. ווען
 ער האט אנגעוואשען צו קוקען אויף מיר, יא
 גען מיר דערהייליגטען זיכער טאן, האט איך
 געווען גארנישט געדענט. איך האב איהם
 נאכגעווענען. געוואלט האט ער, אז איך בין
 געווען אין ליסטע, פונעם נאך ווען געשטאן
 נאך. און ער איז מיר געבן געפערען געוואר
 דען. וואס דען מען טראגן? ווען מען איז איי
 איינמאל, איז אונז אנגעקומען צו דערען א פאר
 פארגענוגען איבערשט, און אויך בין האך נישט
 איינס איהר איך דער זיכער, נישט מיט זיך
 מען צו דערען מיט וועסען צו פראגנען ווי
 אויך האט מיט קיין פאסער, קיין מיטער, קיין
 בייכער, קיין שוועסטער, היינעם נישט. איז ער

מ. ראזענבערג, ראזע לעדמאן, בעקי שטיין, י. גליק
מאן, ל. גאלדסון, ע. וועלקאווסקי.

ניין-זאגער: א. ס. רונגער, מ. אשפוז, ס. מעטין,
ב. פריעד, ח. וואנגער, א. אקסעלראד, ב. לעווענטהאל,
מ. סטעלצער, ס. סלאטשין, פ. ראזענבערג, ח. קאסא
מא, ס. גינפא, מ. קושנער, פ. גרויסער, א. קורסי, י.
האלפערין, מ. פאלעווסקי, ח. בערענשטיין, י. פ.
קאקען, ח. בארקען, פונקעלשטיין, י. עלקין, י.
פריס, ח. נוסטענאוויטש, מ. קאקען, מ. יאקאבסון,
ערטשקאוו, י. אבראמסקי, י. קאפאן, מ. פערד
שטיין, ח. וואנדער, פ. קאסנאלי, א. שאוועלסאן, מ.
גאלדאווסקי, י. באסלאווער, ב. גרוסקא, י. קיטבא
ריווסקי, בוסאנאווסקי, ח. בונגאוואסני, ס. טייכ
מאן, ב. קאלוסטא, מ. לייבאוו, ע. גיטמאן, י. שער.
קאניענישען געשלאסען 6:30 נאכמיטאג.

אכטונגסאל,

י. א. דייט,

דושע, סקערטעווע.

44 יא אכטונגסאל, שטימען 50 דאזיר און 44

ראזענבערג, א. ראזענבערג, מ. גרוסקא, ח.
מאן, ב. באקאפא, ס. לעפאווויטש, א. מוישער, י.
פריס, מ. מארטינ, דושאקן, פ. פיערס, דושאקן, ס.
היינע, ש. ביינער, מ. שטערען, י. צימבערמאן, י.
דאמער, מ. דאפירס, מ. קאלדאווסקי, אינזאדא
דאק, מ. ראזענבערג, א. ס. סלאטשין, י. פאכר
מאן, מ. פריעד, ב. לעוויס, מ. קאפאן, מ. באד
פריס, ח. גיטמאן, מ. אברעם, ח. קרוינמאן,
מאן, א. דייט, ס. ספיוואק, ע. רייזבערג, ח. היינ
פריס, א. באקאפא, ס. הייטמאן, ב. יונטשעקין, א.
קאסאן, א. ס. פאריס, מ. ב. ראזענבערג, מ. גיטמאן,
ח. גיטמאן, י. געבעל, מ. באראוואק, י. גאלד
שטיין, ח. דאמער, קראטונא, ב. פראנק, ח. קרוינ
פריס, דאק, ח. בערקאוויטש, מ. סיראמא, ב. ווא
דאק, ח. גיטמאן, א. פונקעלשטיין, מ. י. קאקען.

ראזאליע פרודאן

(ערצעהונג)

פון גי דעמאפאסאן

אז זי האט זיך בעראטשען מיט דער ארטיגער
אקוועדעקע, וועלכע האט איהר געגעבען איינזע
אינסטרוקציעס, ווי אזוי צו האנדלען אין דעם
קאמענט פון געבורט, ווען זי וועט קיין ווייטגע
הייר מיט האבען. זי האט אפילו אויסגעפונען
פאר ראזאליע א צווייטען פלאן, ווייל דאס
מיידעל האט געוואוסט, אז איהרע בעליבתיים, די
וואראמבאס, וועלכע זיינען זעהר ישרעניג אין
בעצוג צו זיטליכקייט, וועלען איהר מעהר לייט
האלטען.

אין געריכטס-זאאל זיינען אויך אנוועזענד
געווען די וואראמבאס, דער מאן און די פרוי,
וועלכע זיינען זעהר אין כעס געווען אויף דער
געפאלענער פרוי, וואס האט בעשמוצט זייער
הויז, זיי וואלטען כאטש געוואלט, אז מען זאל
איהר גילאטינירען באלד אויפ'ן ארט, און א
שום טיפ, און זיי האבען איהר פערזאנלעך
מיט גיטמאן, וועלכע האבען זיך אויך
זייערע ליפען אין בעשוועדיגונגען פערזאנלעך
דערט.

די בעשולדיגטע, א הויף, זעהן מיידעל פון
דער נאראמאדיע און אין אלגעמיין מעהר ענט
זייערע ווי די מייסטע מיידלעך פון איהר
קלאס, האט די נאנצע צייט געוויינט און גאר

אין דער דאזיגער געשיכטע איז ענטהאלטען
זענען אנגעהויבן, ווערעם עס האבען זיך לייט
גענוג ערקלערען לייט די געשווארענע, לייט
דער פערזענלעכע פאליס געריכט און אפילו לייט
דער פראמאדא אהין.

דאס מיידעל ראזאליע פרודאן, א דיענסט
אין דעם הויז פון די וואראמבאס, איז געווען
זייערע, נאך איהרע בעליבתיים האבען דער
מ. לייט געוואוסט, זי האט געבוירען א קינד
מייסט און איהר האדקעמער, און דערנאך
דאס זי עס דער'הרגעט אין בערגאבען אין
דאזיגער.

זי געשיכטע פון הינדערמאך איז א זעהר
אפט ערשיינט צווישען דיענסטען; נאך דאך
איז אין דער דאזיגער פאסירונג געווען עפעס
אין דער דאזיגער פאסירונג האט
מ. א. איהר צימער געפונען א פירע קינדער
א. א. א. וועלכע זי האט אהין אייגענע
לעבן אין די פרייע נעכט, אין פערזענלעך פון די
זענען לייט דאזיגער, דער אייגענעמייטער פון
דאזיגער, ביי וועמען זי האט געקויפט לייט,
נאך איהר אייגענע נעהר פאר דער דאזיגער אר
לייט האט עס בעשטעטיגט ביי דער אויספאר
נאך מעהר: עס האט זיך ארויסגעוויזען,

אויסגערויפן געווארען פון די לאקאלע אויסער ניו יארק, מיט דער צושטימונג פון דעם דזשענעראל אפיס, געווען פיל קעגנער. אין פועלע פעלע ווען זיי צופרידענע צו ווארמען מיט עס קומט א דזשינעראל אפיסער צו איבערזוכען ווייזער צושטאנד אין ער מיט זיי די ערלויבניס צו סטרויקען, ווען זיי פערמאנען, אז מען זאל זיי שיקען און מאן.

אויף דער לעצטער טאראנטא קאנפערענץ האבן נאך פיער פון די דעלעגאטען פון אויסער ניו יארק געשטימט געגען דעם פארשלאג פון א דזשענעראל סטרויק פאנד; דאס ווילען געווען צוויי דעלעגאטען פון פויסקס, ניו יארק, וועלכע צאהלען אויפער פער פאר 10 מעטערס פער קאפיטא, און איין מעטער פער פון קאלאמאוו, מיס פארשאנס, און איין דעלעגאט פון סינסניקעט, ברווער לאופער. דער לעצטער איז דער איינציגער קלאקמאכער אויסער ניו יארק, וועלכער האט געשטימט געגען דויען פארשלאג אין עס איז מיר מיטגעטוהלט געווארען, אז ער האט מיט זיין שטימע מיט אויסגעדרוקט די מיינונג פון די סינסניקעטער לאקאלס, דא איז פאראן דעלעגאט זעכשטאן פון האקאל 85 און סינסניקעט, וועלכער וועט איין דערזעהלען, אז ברווער לאופער האט מיט זיין שטימען געגען א העכערע פער קאפיטא מיט אויסגעדרוקט די מיינונג פון די סינסניקעטער דא קאלס, מיס בעק, וועלכע האט פערמאנעט די דזשינעט באאד פון יענער שטאט, האט מיט איהר שטימען פאר א העכערע פער קאפיטא וויקלוק אויסגעדרוקט די מיינונג פון די סינסניקעטער קלאק און סקורס מייקערס אין דווער פראגע, און אזוי פיהלען אלע לאקאלס, אויסער ניו יארק, אז אהן א דזשענעראל סטרויק פאנד קענען זיי מיט אנהאלטען ווייזער שטאנד, יעצט, אלזא, בלויבט עס פאר די ניו יארקער מעטערס צו געבען ווייזער צושטימונג צו דער ווען פארשלאג, אום דערמיט צו געבען א געלעגנהייט צו די אויסער ניו יארקער קלאקמאכער ווי צו ארגאניזירען און זיך צו בעשטיצען געגען אן אנדערע פון ווייזער באסעס, די דעלעגאטען פון אויסער ניו יארק זאגען, אז זיי ווילען בערייט צו צאהלען ווייזער סתול פאר א סטרויק. פאנד און ווילען מיט זיין איד הענגיג פון דעם גוטען ווילען אדער דאנווישענס פאר די ניו יארקער לאקאלס, זיי ווילען בייטראגען א בלויבען סתול און ווילען טראגען א בלויבען לאסט.

דעם סעקרעטער'ס רעפארט ווערט אנגענומען און געשטעלט פיר דיסקוסיאן.

נאך א לאנגע דיסקוסיאן, ווען ליעבערמאן, ברושאקא, מושעל, ס. ג. ראזענבערג און ס. פאלא קאפ האבען גערעדט דאפיר און וואנגער, אשפיו, אק סעלראד און קאהען האבען גערעדט געגען, ווערט געט מאכט א פארשלאג, אז די פער קאפיטא זאל ווערען געהעכערט ביז 5 סענט און אז 2 1/2 סענט זאל געהן פאר אן אליגעמיינעם פערמאנידאטאנד און אין צוים פון סטרויק זאל פון דויען פאנד געצאהלט ווער רעו בענעפיט צו די מעטערס, וועלכע וועלען זיין אין סטרויק.

ווען דער פארשלאג ווערט אונטערשטימט און

אויסגעטען דעפענס פאנד, וויל ער וועט קוימאל מיט זיין גרויס גענוג צו האבען די געווינשטע וויקלוק, אין דערפון איז געקומען, אז צווישען זיי האט זיך ענטוויקעלט א מין פאראוויסיומס, א וואונד אויב ציעהאלען וואס וועיגער אין דער וויזאן און צו פאנעלען יעדען סענט, וואס זיי קאלעקטען, און ווען עס קומט פאר א סטרויק, פערמאנעט זיי זיך אויף די געזיכטיגע פון די גרעסערע און רויכערע לאקאלס, פון דער טאבעלע וועלען די דעלעגאטען זעהען, דאס האקאל 90 פון באפלא האט נאך מיט בייגעשטימט ערס פאר דעם קרוינלעכער סטרויק, וויל זיי האבען קוימאל מיט געהאט א סענט אין ווייזער קאסע, אבער מי ווייזער קעצען סטרויק האבען זיי אפגערעט צו דער איבערזוכענאד וויזאן פאר שטיצע, און אזוי ווי דער דזשענעראל אפיס האט קיין געד מיט געד האט, האט ער דעם האקאל רעקאמאנדירט צו אנהערע לאקאלס. דער רעזולטאט איז געווען, דאס די לאקאלס האבען אזוי פילע בייגעשטימטער, אז נאך דעם סטרויק איז ביי האקאל 90 נאך געבליבען א הויכע סומע אין דער קאסע, אויך נאך סטרויק איז זיי אנגעקומען געד פאר'ן סטרויק, און זיי האבען דאס נאכן געהן אויסגעגעבן אין ווייזער קאסע, דאס איז מיט דער איינציגער פאד, וואס א לאקאל פערדינעט געד פון א סטרויק, עס וועט אויסער אזוי ווייזער פאר, אזוי לאנג ווי עס וועט מיט ווען א סיסטעמאטיר שער וועט צו קאלעקטען סטרויקמאנד און ווי זיי צו פערמאנעטען, יעדעס מאל וואס א האקאל פערמאנעט שטיצע, טרויס ער צו מאכען די זאך גרויס ווי מעגליך, און די לאקאלס, וועלכע ווילען מיט דעם רויכטיגען צושטאנד פון דעם נויטבעדורשטיגען דא קא, ווילען בערייט איהם צו שטיצען מיט אלע ווייזער קעצען; דער איבערזוכער רעזולטאט סוף דא וויל, דאס אין די מיטעס פעלע אין די שטיר ער צו גרויס און אין אנהערע צו קלויב, אין פערע, וואו די שטיצע איז צו קלויב, ווערט דער סטרויק פערמאנעט און אין פערע וואו די שטיצע איז צו גרויס, ווערט דאס געד פערמאנעטעט.

אויסצוהאלטען סטרויקס דורך אפגלורען פאר פריוויליגע שטיצע, איז אין יעדען פאר א הייט הויב, וועלכע קיין אינטעלוגענטע ארגאניזאציאן דארף מיט טאלערירען.

דער רעדאקטאר פון דער „נייט פאסט" איז דער מיינונג, דאס א דזשענעראל סטרויק פאנד וועט זיין זעהר גוט פאר ניו יארק, וואו די דזשינעט באאד וועט זיכער האבען דאס רעכט אויסצורויפן סטרויקס, אבער ער דענקט, אז די אנהערע לאקאלס קענען מיט צופרידענען זיין מיט אנהערע אראנזשיר סענטס, וויל זיי וואלעטן מיט קענען ווארמען אויף די ערלויבניס פון דזשענעראל אפיס דעם סטרויק ארויסצורויפן. אבער עס ווילען דא אכ דערע לאקאלס, וועלכע ווילען פעסט אין ווייזער פער לאנגען צו שאפען א דזשענעראל סטרויק פאנד און ווילען נאך מיט דאנעגען, אז דער דזשענעראל אפיס זאל האבען צו זאגען וועלען רופען סטרויקס, עס איז דאך א פאקט, אז אפילו יעצט, ווען פאר די לעצטע עטליכע יארה איז קיין דזשענעראל סטרויק מיט געווען, איז די צאהל פון סטרויק, וואס איז

Local	Total Per Capita to General Office from May 1, 1910 to May 1, 1912	Donated to Cleveland Strike Fund	Difference	Per Head	Cleveland Donation Equivalent a Worker Per Head
32. Underwear Workers, Peekskill....	100.00	5.00	95.00	.13	1.80
33. Ladies' Tailors, Atlantic City....	30.00	12.00	18.00	1.09	1 1/20
34. Ladies' Tailors, Baltimore.....	140.00	15.00	125.00	2.82	2 3/40
35. Pressers, New York.....	17,110.00	22,670.25	5,560.25	3.44	3 1/40
36. Ladies' Tailors, Boston.....	180.00	25.00	155.00	.36	1.40
38. Ladies' Tailors, New York.....	4,360.00	2,980.00	1,380.00	1.77	1 3/40
41. Wrapper Makers, New York.....	945.00	25.00	920.00	.06	
43. Ladies' Tailors, Philadelphia.....	127.00	29.45	97.55	.61	1.40
44. Cloak Makers, Chicago.....	966.00	100.00	866.00	.26	1.40
47. Laides' Tailors, Denver.....	37.50	15.00	42.50	.68	3/40
49. Waist Makers, Boston.....	81.20	8.00	73.00	.25	1.40
52. Ladies' Tailors, Los Angeles.....	99.20	7.50	91.70	.19	1.50
53. Cutters, Philadelphia.....	144.00	100.00	44.20	1.80	1 3/40
56. Cloak Makers, Boston.....	1,265.00	187.00	1,077.80	.38 1/2	30
60. Ladies' Tailors, Troy.....	38.00	3.00	35.00	.21	1 1/50
61. Pressers, Montreal.....	70.00	50.00	20.00	1.92	1 7/80
62. White Goods Workers, New York	200.00	15.00	185.00	.19	1/50
64. Buttonhole Makers, New York...	917.00				
67. Cloak Makers, Toledo.....	375.00	1,886.00	1,510.00	13.09	12 1/20
68. Pressers, Brownsville.....	885.00	150.00	735.00	.44	2 30
69. Finishers, Philadelphia.....	283.00	90.00	193.00	.83	3/40
71. Ladies' Tailors, Chicago.....	389.00	50.00	448.00	.26	1/40
72. Dress Makers, Brownsville.....	314.00	25.00	289.00	.20	1/50
73. Cutters, Boston.....	115.00	155.00	140.00	3.52	3 1/20
75. Cloak Makers, Worcester.....	78.70	75.00	3.70	2.50	2 1/50
76. Pressers, Chicago.....	255.00				
80. Ladies' Tailors, Bridgeport.....	42.00				
81. Cutters, Chicago.....	73.50				
82. Corset Workers, Kalamazoo.....	230.00	75.00	155.00	.85	3/40
83. Cutters, Toronto.....	37.50				
87. Ladies' Tailors, Savannah.....	20.00	9.00	11.00	1.28	1 1/40
89. L. G. W., Louisville.....	30.00				
92. Pressers, Toronto.....	115.00	37.50	77.50	.85	3/40
95. L.-G. W., Detroit.....	59.10	72.00	12.90	3.27	3 1/100
Cincinnati Locals.....	779.85	3,610.00	2,830.15	12.07	110
St. Louis Locals.....	527.00	173.00	354.00	.85	10

דערפון איז אויסגעלאזען אלע בייטרענע און
דאניווענעס, וואס די לאקאלס האבען געגעבען פאר
אנדערע סטריקס, וועהרענד דויע צוויי יאָהר.
אויבנע גלויבנליכע לאקאלס, וועלכע האבען
געקאמט געלד, האבען גאר נישט געשטיצט, וועהרענד אַז
דערע האבען נישט געקאמט קיין געלד און זייער קאסע
אזעלכע לאקאלס וועלען קיינמאל נישט האבען קיין
סענט, און אין פאל פון א סטריק קען מען פון זיי
גאר נישט ערווארטען, פערקעהרט, זיי פערלאנגען הילף
פון אנדערע. דויער נישט סיסטעמאטישער וועג פון
שטיצען סטריקס דורך פריוויליגע דאניווענעס האט
געשאפען ביי די קלענערע לאקאלס א מיינונג,
דאס עס איז נישט נויטיג צו שטיצען צו שאפען אן

אנדערע לאקאלס האבען גאר נישט בייגעטראָן
עס זינט קלוינלעכער סטריק: לאקאלס 14, 16,
21, 22, 50, 64, 76, 80, 81, 83, 89, 90.
פון די 89 לאקאלס, וועלכע זיינען דאן גע-
ווען געשטעקענע, האבען בלויז 17 לאקאלס בייגע-
טראָנע א סומע וואס בעטרעפט אן ערד 2 1/4 סענט
פער קאפיטא, 12 לאקאלס האבען גאר נישט געגעבען
אין 60 לאקאלס האבען געגעבען וועניגער ווי 2 1/4
סענט.
די סומע, וואס דא פעהלט פון דויע לאקאלס,
זינאמען מיט די אנדערע, וועלכע האבען געשאלט
זייענדיג ווי 2 1/4 סענט פער קאפיטא, בעטרעפט סך-
צאם \$23,800.80.

יארקער קלאדקאמער האבען נאך די אלע איינע
הויפט נים בייגעשראנען איין סענס א וואכענ-
סטריוק. אין דער צייט ווען אין מאנאט דער
פער האבען אונזערע מיטגלידער גענימען
מער וויפיל זיי האבען געקענט, האבען אז
דערע מיטגלידער נאך נים געגעבען.

קוינער קען נים צווייפלען פאר איין מאנעט,
דאס ווען די דושענעראל אפיסערס וואלמען נע-
האט דאס רעכט צו אפעסען יעדען מיטגליד-
פון דער אינטערנאציאנאל מיט 15 סענס א וואך,
און זיי וואלמען געווען אינטשאנע צו שווע-
נאך קליוולאנד סומען פון 100,000 דאלאר,
וואלמען די רעזולטאטען געווען גאר אנדערע,
ווי מיר האבען געמאכט, דארפערדיג בעסערע ווע-
דע וואך פון די ניו יארקער לאקאלס, אין
קוינמאל נים צו האבען דאס געלד אין צייט.
אונזער אן אנדער סיסטעם פון פונאמען, ווא-
סען מיר דעם סטרוק אין קליוולאנד געוואוינע-
און אונזער ארגאניזאציען פערשטארקט נים
נור אין שטאט, נור אויך אין אלע אנדערע
שטעט אין די פעראוינגטע שטאטען.

סען וואגט, אז די פער קאפיטא וועט ווערען
געגעבערס 2 1/2 סענס, וועלען די לאקאלס מוזען דער-
בערען ווערען אוצמוגע דורס, ווייל אנדערש קענען
זיי נים דערפארערען צו צאחלען די העכערע פער-
קאפיטא. איך וועל אויך אבער באד צייגען, אן
בריו דער קליוולענדער סטרוק האט געקאסט די
מיטעס ניו יארקער לאקאלס מעהר ווי 2 1/2 סענס
פער קאפיטא א וואך, די פארגענדע מאכעלע וועט
דאס בעניווען.

געוואסענע פאנס פאר ניו, און דאס ווי נאך
דער דאס נים איין גרויס אייגענעמען צו
אנדערע.

פער ענדע זיי געבען געלד פון די דא-
האט אין געווען בעסערע געלד פון פאנדקייט,
דער איינפולען אין די צייטונגען, דער בע-
שענדיגער שרייבער פון די צייטונגען ווערען
די גרויסע נים אין בייגענדען הויכע פון די
קליוולענדער סטרוקער, האט די סטרוקער אין
מאנען העכעראווערס און געשטארקט די
מאנעס אין ווער ענטפראסענדעס אנטוואר-
העס סטרוקער, דער רעזולטאט אין געווען, אז
מיר האבען געמאכט וואס אונזערע טענישען צו
עקט צוריק צו דער אפיסערס, ווען דער מוזאן
אין שוין געווען בעסע צו ענדע אין די מאנא-
פערשטארקט האבען נים געמאכט קיין אפיסערס,
ווען מיר מאכען א גענייען חשבון פון די
גער, ווערען אין געוואסענע געווארען פאר
קליוולענד, ווערען מיר, אז די איינפולען פון
די צייטונגען האבען איין אייגענעראט, פון
אונזערע קווערען, עטוואס מעהר ווי 3,000 דא-
האט, שאפראגעניעס אין די ניו יארקער
קלאדקאמער האבען אריינגעבראכט א סומע,
ווערען מאכט אויס 5 סענס א וואך פון יעדען
מיטגלידער, ווען מיר געמאכט אין אנגעשראכט
דעם פאקט, אז אין מאנאט שטער האבען זיך
די מיטגלידער בעשטווערע צו 30 סענס, צו
70 סענס און צו דאלאר א וואך, און דאס ווי
דער סטרוק האט אנגעקראכען, ווען מיר וויר-
טע אס דעם פאקט, דאן ווערען אויך קלאר פאר
אין, אז די גרויסע באאיינעס פון די ניו

Local	Total Per Capita to General Office From May 1, 1910 to May 1, 1912	Donated to Cleveland Strike Fund	Difference	Per Head	Cleveland Donation Equivalent to a Weekly Per Capita
1. Cloak Operators, New York	\$22,700.00	\$34,000.00	\$12,140.00	\$4.17	46
2. Cloak & Skirt, Philadelphia	2,100.00	6,028.50	3,928.50	7.43	79.52c
4. Cloak Makers, Baltimore	489.00	390.00	90.00	2.07	26
8. Cloak Makers, San Francisco	68.20	152.60	84.40	5.86	8.33 32c
9. Cloak Tailors, New York	31,300.00	39,800.00	8,440.00	3.29	3.41c
10. Cutters, New York	7,331.70	7,500.00	168.30	2.66	2.71 2c
11. Cloak Makers, Brownsville	3,762.50	4,150.00	387.50	2.87	2.93 4c
12. Pressers, Boston	380.00	22.50	357.50	.15	
13. Pressers, Montreal	271.00	280.00	9.00	2.69	2.71 2c
14. Cloak Makers, Toronto	872.50				
15. Waist Makers, Philadelphia	395.00	30.00	365.00	19	1.56
19. Cutters, St. Louis	55.00				
17. Reefer Makers, New York	5,158.07	2,250.00	2,141.75	1.13	1.11 12c
19. Cutters, Montreal	43.00	22.00	18.00	1.50	1.41 2c
21. Raincoat Makers, New York	845.00	50.00	785.00	151	
21. Ladies' Tailors, Newark	335.00				
22. L. G. W., New Haven	65.00				
23. Skirt Makers, New York	17,375.00	21,200.00	6,825.00	3.62	3.71 2c
25. Waist Makers, New York	10,100.00	300.00	9,800.00	76	3.18
26. Ladies' Tailors, Albany	50.00	5.00	45.00	26	1.16

זאגט נאכדעם ווי די לאקאלע עקזעקוטיוו באאדערט האבען געהאט בעשלאסען צו געבן א בעשטומטע סומע יעדע וואך, איז דאך די סומע נישט אריינגעקומען רעגולערמאסן, די צאכלונג גען האבען ווידער געווענדעט זיך אן דעם גור מען ווילען אדער אן די קאפירייען פון די לאקאלע סעקרעטעריע.

זעהר באדאכטליכע און די פאלגענדע פאסירונג, איזן מאל, דורך דער צייט פון דעם דויענדעראל סטרוק פון די ליידים ביי לארש, האט איך זיך אויסגעשפראכען ביי א מיטגליד פון דער דויענדעראל באאדער, אז א געוויסער לאקאל האט נישט געדארפט האבען קיין דויער ריכטיקשאן אויבער א געוויסען טהויל פון ברייט, וועלכען דער לאקאל קאנטראלירט, דעם אנדערען טאג, ווען איך בין געקומען איינצוקוקען די וועכענטליכע בייטרייע פאר'ן סטרוק, האט מיר דער סעקרעטעריע דעלאגאט נור א העלפער פון דער אבגעמאכטער סומע, ווען די אנדערע סעקרעטעריע האבען זיך דער-וואוסט, אז איינער האט געגעבען נור א העלפער, האבען זיי איך נישט געוואלט געבן אין גאנצער צען. און א שום נאטום האבען מיר די לאקאלע סעקרעטעריע געשטעלט אין א ברויטע פער-לעגענטייט.

שפעטער האט איך די בייטרייע סומע געקוקט, אבער די סטרוקטורס אין קלויזענדע האט קען צולויב דער פאסירונג געקראנען ווידער בעל נעשים 5 טעג שפעטער, ווי זיי האבען דאס געדארפט געקומען, דאס האט דעם סטרוק ווער געשעדיגט.

דורך דעם צייט פון סטרוק האט זיך פרע-וידעט דאזענדיג אסאל אויסגעשפראכען וועל-גען זיי לאקאל עקזעקוטיוו נישט אזוי ווי זיי האבען געמיינט אז עס קומט זיי, און דער-וועלכע איז געווען, אז טאקע באלד האט דער סעקרעטעריע פון לאקאל געקומען אן אירע, און צוזאמען מיט'ן געבען געלד פאר'ן סטרוק.

אויב איז דא וועט נישט זעהען, אז אונזער לאקאל זאל קריגען וואס ער וויל, וועט איהר נישט געקומען פון אזוי קיין געלד פאר'ן סטרוק אין קלויזענדע, פלעגן צו מיר אפמאל בעל-טעקען עקזעקוטיוו באאדער מיטגלידענער.

אט אזוי האבען מיר זיך געדארפט יעדען מאל ווענדען צו מענשען, וועלכע האבען נישט געהאט דעם זינגען פון פערזאנלעכע קריגערייען מענשען, פאר וועמען פערזאנלעכע קריגערייען און פלאטקעס זיינען געווען-טעהר וויכטיג ווי די רעוולוציאנער פון דעם נאציאנאלען קאמפף, וועלכען מיר האבען געדארפט פיהרען.

און אונזערע לאקאלע סעקרעטעריע און עק-זעקוטיוו בעאמטע זיינען נישט ערגער ווי דער געווענליכער בעאמטער פון אנדערע וויזיאנס, איך ווייס נישט, צו ווער עס איז וואס געהאט דעם אנדערע, ווייל עס איז דא גאנץ נאטור-ליך, אז די מיטגלידענער פון איינערע לאקאלס זאלען זיין ביעריג צו האלען ווידער אים.

אויב וועל דא פארלעזען עטליכע יארן פון זיין רעפארט פון דער לעצטער קאנפערע-נץ, וועט האבען א צייכונג פון דויער פראגע.

דאזענדיג א געשענדיגער מעכטער פון 70 טויזענד און אויבער א פערטעל טויזנט דאלאר אין דער קאסע פון די פארשידע-נע לאקאלס, האט די דויענדעראל עקזעקוטיוו באאדער געמיינט נאכגעבן דעם פערלאנג פון איינערע נישט ווארעם מעכטערס און די לאקאלס איינצולענדע און האט געגעבן וויסער ארויס-געבען א סטרוק אין ווער שטאדט, עס האט נישט גאנץ געקומען און מיר האבען אויסגעפירט, אז די ווענדערס פון סטרוק געפינען זיך אין דער וועלכע לאנג ווי די גענעראלען אין א טייל, וועמען פראוויאנט וועט 500 טויזנט פון דעם פלאץ וואו זיי ברויכען דאס צו האט זיך, און וועמען מעגליכקייטען צו געקומען געשענדיגער פאר ווידער ארבעט, ווענדעט זיך אן דעם קאפירייער און דעם גומען ווילען פון איינערע מענשען, וועמען זיי קענען געקענען-נעם צווינגען די לעכענסמיטעל צו שיקען.

די ווענדערס פון דעם קלויזענדע סטרוק האט זיך געפינען אין דער לאקאל, אז די פאר-נאכטע פאר'ן סטרוק האט מען געדארפט בעקן-נעם פון לאקאל וויזיאנס, וועלכע האבען זיך אפגעווען הויט דעם גומען ווילען אדער קא-פירייע פון ווידער סעקרעטעריע אדער אנדערע-לאקאלע בעאמטע.

עס איז אמת, אז מיר האבען געקומען נאך דעם פון 300,000 דאלאר אנצופיהרען דעם סטרוק, אבער די געלד, איז אזוי אנגעקומען איינצומאכען, אז אזוי האט געשענדיגט גע-באכען דאס הארץ איידער מיר האבען דאס געקוקט און די סטרוקטורס ווינען דעמאלט-ווייניק געווארען, ווארענדיג אויף ווידער וועל-גענדיגטען סטרוק גענעפערט.

נאטורליך, די אפגעקענטערטע האבען פון די פאסירונגען געקומען מער סומע, מער-דעמעטען דעם סטרוק צו פערזאנען.

נאך דעם ווי די איינערענאכטע האט איינגעגעבען איהר פאנד פון 40,000 דאלאר, האבען מיר יעדע וואך געדארפט עקען בעלען-נעם די לאקאלס צו געבן אזוי גענוג אנצוגעבן-נעם די וועכענטליכע אויסמאלען.

די שוועריקייטען צו געקומען געלד, איז נישט געווען צולויב דעם וויל די לאקאלס הא-ט נישט געהאט אדער נישט געוואלט געבען, נור צווייג דעם, ווייל אין נישט ווארען ווינען די-אויסמאלען לאקאלס געווען אויסער דעם איינ-ציג, אז זיי זיינען מער ווי די אנדערע לא-קאלס פון איינערע פערזאנען, דער רעוולוציא-נער געווען, אז פיעל פון אונזער צייט און איינער געקריגט האט געדארפט פערזענלעכע-נעם געלענדיג פון שטאדט צו שטאדט, און געצויגענדיג די סעקרעטעריע און עקזעקוטיוו באאדער מעכטערס, אז די אנדערע לאקאלס נישט-אויך די וועלכע סומע.

12-132228 001100 17 08-
001100 17 08-

[illegible]

עס איז נישט קיין אידראם צו זינען, אזוי
דיזענעראט עקזעקוטיוו באשרד וויס בעהד העלפן
די אונטער שטאט דארטס ווי די ניו יארקער און
ווי אונז דעם איין שטענען בעהד געה איז און
טעג ניו יארק שטריקס ניו און ניו יארק נישט, און
ניו יארק האטן מיר אנגעשטעלט הונדערט טויזנט
שטענען, ווערענעק אונזער איינע שטאט טויזנט
בעס זינען אנגעשטעלט צען טויזנט, דעמאל
מיר די צאל שטריקס און ניו יארק וון געטעט,
וויס דעם צאל מיר אונזער שטענעס און די סומע
געה, וואס דארף געשטענעס ווערען אונז שטריקס
אונזער ניו יארק, מיר וון שטענער ניו און
ניו יארק.

יעצו זאגטען בוד ווערן א סטובל אין פאר-
דאדענא, די פארשטעלונג האנדלעכע ווערן א
סעקונדע קומט נאך צום פארשטען, אז עס וועט
ווערן די איינפולקטן פון די קראפט אין סעקונדע
מוקערט פון די נאך, אז דער צושטאנד אין פאר-
דאדענא וואו פערשטעט ווערן אין אז פאר-
דענא וואו אונזערע אונז פערשטעט צו נאך
קומען מיט די נאך, ווען א סעקונדע וועט אונז
ווערן ווערן אין פארדאדענא, אין דער קאפ-
יעט ווען א ווערעט, ווערן די די נאך וואו
קאפ פאר אונז פאר פארדאדענא דאס וועט וואו
וואו האט עס און פאר קומענע, דאס וועט וואו
אונד מיט די אונזערע שטעט, ווען ווערן דאדער
נאך פארשטעט שטעט און ווען ווערן ווערן
דאס קאפ, די פארט אין וועט: ווען וואו וואו
קאפ ווערן? אין ווערעט פארט וואו דאס וועט
צום קאפ ווערן? וואו עס ווען וואו ווען עס אין
קאפ ווערן אין קומענע, נאך, צו אונז
ווען פאר פארט ווערעט צו די קאפ אין דאס
ווען דאס פארשטעט נאך ווערן אונזערע ווען
ווען וואו עס אונזערע פון די פארשטעט אונז
פארשטעט פון דאס פארשטעט פארט פון ווערן
דאס ווען, דאס וואו עס קאפ ווערן ווערן ווערן
פארט, ווערעט פארט אין פארשטעט, דאס א
פארשטעט וועט פון 21/2 טעג פאר קאפ א וואו
אין דאס ווערן ווערן פארשטעט פארשטעט ווען
פארט? עס קומט בוד ווען ווערן צו אונז
פארשטעט א דאס ווען אין א סעקונדע אונז
ווען ווערעט ווערעט פארשטעט אונז ווען
פארשטעט פארשטעט, ווען ווערעט אונז, אז די
ווערעט ווערעט פארשטעט אין דער פארט פון א
פארשטעט פאר קאפ, אין בוד בוד פארשטעט, בוד
פארשטעט, ווערעט פאר קאפ ווערעט אונז פאר
די פארשטעט דאס אין בוד בוד ווען ווערעט

1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 25

[illegible][illegible]

בען פוהלס, אז וו אויז נים הויכטיג, די מענטשען
פון האקאל 35, די שטארקסטע גענוערס פון זייערע
האנטן זייער דויערערל שטרוק פון די אינערשטע
זענס מאניפעסטירערס נים געוואוינען, דאס זעלבע
אויז אויך געווען פון האקאל 25 דרוי יאקאר צוויי
פ. 25 ווערן יעצט איין, אז ווי האנטן געזאגט
א מיטטיק, אבער האקאל 38 ווערט עס נאך נים איין,
"די, הויכטיגסט אויז דער מינימאל, דאס דער
זייער אויז א נים זאך, ווען ער זאל נים נים
געוויס אויז נים אויפגעפאסט ווערען, דער, דער
ייזש אויז א מענטש פון דויערעם אפארד אויז אפאר
גיסארד אפארד, אויז ווען דער לויבעל זאך האט
פארלוירן ווערען פון דויער קערפערשאפט וועט ער
אויז נאך זאגן דאס וויין אויז ווי ווערען הענט
אויפפאסטן צו ווערען ער ווערט ארויסגעזעצט.
"פון עטרוקט נאך צוריק האנטן פון דער
פעקט א הויכע פוסל געלד אויז א קאפערדאט
זייער שטארק, וואו פון האנטן פארזיכערט קראפט
פון דעם ווינאליסעל אויז פון האנטן געשטעלט
דרוי זאך פער געשען, אבער דער קעוולטשט פון
דויער אינערלעכקייט אויז געווען א דורכפאל, פון
זייער געזאגט פון איין סאציאליסטישער סאציאלע
צו א צווייטער אויז פון איין ווינאלי צו דער צווייט
זע, אבער און ערשטלעך, דער האקאלע ערשטענס
האט אויז נים פארזיכערט, פון מיטען וויין און
הענט פון דעם אלגעמינעם פוסלוקס, אבער פאר
האט פוסלוקס קען מען פון א ווינאלי לויבעל דער
ערשטע נים האנט, ווי שוין דערמאנט, האנטען
עס וו אויז, אויז דער מענטשענס פון די ווייכע
מאניפעסטירערס זאך אפגעווען ווערען אדער צו
די געווינען ווערען, זאל אוועק פונדל לאנדן,
פוסלוקס פון די פליכטיקס, ער האט א פאר
פוסלוקס אפגעווערן די קלאקטאכער אויז אויך די
ווייכעמאכער, אבער ווי האנטן אויס נים געזאגט,
אויז די דויער, עקן באקאד וועט געזאגט
פון דויערן אויסצוארבייטען א פלאן פאר'ן לויבעל,
וועט אויפגעפאסט ווערען, אז דער לויבעל זאך וועט
דער געזאגט אויז אז אויז, אז די ווינאלי זאך
זענען געשטירען."

עס ווערט געמאכט א פארשלאג, אז די דויער
זען באקאד זאל ווערען געפאלטענטענס אויסגעזען
פון א געמיניטאפאלענע לויבעל פון ארבעטען און
פון מאניפעסטירערס אפאסאויטען, וואס האט א
פארשלאג אפארד פון דער אינערלעכקייט ווינאלי
זייער די האקאל, וואס ווערען אויז דעם פראווינעל
דערמאנט, ווערען דאס פערלאנגען.

דער פארשלאג ווערט אנגענומען פון 37 שטח
פון דאסער אויז 34 דאגעטן :

- 1. פארשלאג : ב. פריעד, א. ראזענבערג, מארד
אנדור, ב. גרושקא, ב. קושנער, פ. גרויסער, ב.
פארשלאג, ב. דויער, ב. האלבער, ב. לעכטמאנעס
א. מיטער, ב. בארשטיין, דויער, פ. קאקער, ב.
עשטיין, ב. מארטיק, דויער, פ. פיערס, דויער
ב. דויער, שטאט, ב. ווער, ב. שטערן, א. וויכטיג
ב. ערד, ב. פארשנער, ב. לאפדור, ב. דא

פערס, אדער אן אפאס'ל האנט פון נאך פון יעצט
פון געשטען א יעט ווי א הויכע צו פערטען, פון
געשטען אויז געווינען ווינאליסעל פון פארשלאג
הא, אויז פון ווערען פערטען צו האנטן אינערלעכקייט
הויכטיג אויז דער האנט, אז פון ווערען אדער
דויער פערטען אינערלעכקייט, פון ווערען צו
פערטען מאניפעסטירערס דעם אפאס'ל, אדער א דער
זען יעט אויז א פארשלאג פאר א מאניפעסטירערס
דער, אז ווינאליסעל ווערען ערשטענס אויז ווי
פערטען אויז אדער אויז פער, געמאכט א פון
פוער די פערטען פון ווערען אויז האנט, ווערען דא
פון דער פון א יאקאר צווייטע אפגעזאגט אן דער
מאניפעסטירערס אפאסאויטען, ווערען דויער
צוויי ווערען געוויי די האקאלעס געווען דער פערטע
יעט אויז הויכטיג ווערען געווינען ערשטענס צו
ווינאלי דער ווינאלי אויז אויז און ווינאלי ווערען
געשטען, "פערטען" געזאגט, ווי האקאלעס
הויכט, אויז, אז עס אויז נים געוויי א יאקאר און
פארשלאג, פאר די דעקע צוויי ווערען אויז פון דויער
פערטען א פארשלאג, פון ווערען געוואוינען צו
האנטען אדער א פון פערטענסט, ווייז פון דער
זען נים פערטען דעם פארשלאג, דאס אויז אויז פערטע
געטען, יעצט שטעט דער פאר, אז פון האנטן ווי
ווערען א דויער, פון מיטען אויסצוארבייטען אויז
הויכט אויז אויסצוארבייטען הויכעס אויז אז ווען עס
וועט פארזיכערט א פוסל, ווערען פון האנטן די מאכט
צו פערטען דעם לויבעל פון אז פערטען ווי
ווערען אויז האנט, דאס אויז יעצט א וויכטיג זאך,
אז אויז דער זאך ווערען ווערען פון הויכטיג אפער
דעם ווערען, ווערען פון האנטן אינערלעכקייט
מאניפעסטירערס נאך א געווער אויז האנט אויז,
אז ווען, אז דער פארשלאג אויז א נים זאך, פון
האנטן אויז אפאס'ל, די מאניפעסטירערס האט
זען ווי אן אויז, ווערען ער פערטען שטרוקס, אבער
פון ווי נים פון פארשלאג, ווערען אויז דעם זאך
זען, אז דער לויבעל וועט געווען ווערען דער
ווינאלי, אויז ווערען, אז דער לויבעל זאך
אויסגעזען ווערען אויז אויז, ער וועט הויכטיג
אויסגעזען ווערען, יעט עס קענענען דער
ווינאלי, אויז, דא, אדער די דויערערל ערשטענס
באקאד פון געזאגט די זאך ווינאלי, די
עפענטענס מינימאל וועט עס פארשלאגט פאר א
ווערען זאך אויז אויז וועט פערטענסט ווערען
עפענטענס געזאגט צו ווינאלי פון ווערען, יעט
עס אפגעזען פאר אויז א דויער זאך צו ווערען,
אז דער לויבעל אויז נים זאך, פון דעשטענען יאקאר
אז אויז נים געשטענען אויז אויז ווינאליסעל
פערטענסט, דער אויז פון א לויבעל, ווערען
זאך ווי נים געזאגט."

פערטענסט האנטען יאט דא פארשלאגט :

- 1. פערטענסט האנטען דאס פון האנט מיטען
ווינאלי א פארשלאג אויז נים יאקאר אויז דער
זאך האנט פארשלאג געזאגט דעם לויבעל
ווערען יעט פאר אויז, אויז האקאלעס אויז דער
ווערען, אז די פון אויז נים געזאגט, אבער אז
דער, אז דער האט דעם צו ווערען א מינימאל, ווער

פון שעהנע עטליכע יאָהר, ווי מען באַט אונז אַן אלע סאַרמענט לייבעלעך, וועלכע זיינען מיט דאָס, וואָס זיי קלוימען צו זיין. יעצט וויל איך זאָגן, דאָס נאָך אַ 15 יאָרהינדער ערפאָהרונג האָבען די לייבעלעך וואָס זיינען פאַר סאַנטאָרי קאַנדישענס אונז שוין צוגעגעסען. אויב מיר זאָלען קויפֿען וואָרע מיט לייבעלעך, ווילען מיר וויסען, אויב די אַרבייטס־דערגונגנען שטעלען די אַרבייטער צופֿרידען. יעדע פֿרוי, וואָס טראָגט מיט איהרע אייגענע געמאכטע קלוידער, איז שולדיג אַ דאָנק צו די לויט, וואָס האָבן זי געבריינגט דויער יאָניאָן. מיר האָבען צו פֿערדאָנקען די אינטערנאָנאַל יוניאָן וואָס מיר קוירט פֿען מיט די קלוידער וועגנער סקארלעט פֿיבער און וועגנער פֿון די אַנדערע קראַנקהייטען. מיר ווילען אַ לייבעל, מיט וועלכען עס זאָל זיין ווערטה זיך אַזוי צוגעבען: אַ לייבעל, וועלכע זאָל זיין אַ ריכטיגער אויסדרוק פֿון יוניאָן־ווייזשעס און אַ ריכטיגער אַרבייטס־טאָג, דען מיר ווייסען, אז קיין נאָך איז נישט אזוי וויכטיג פֿאַר'ן געזונד ווי דאָס די אַרבייטער זען זאָלען האָבען גענוג געלד צום לעבען, זיי זאָלען האָבען אַ מענטשליכען אַרבייטס־טאָג און רעגלעך רוהע.

בעשלאָסען צו דאָנקען מרס. פֿאַרענס קעללי פֿאַר איהר רעדע.

דער פֿרעזידענט שטעלט פֿאַר דר. אייזיק הורד וויטש, שטערמאַן פֿון דער קאָמיטע און מעדיצינישן ענד אַרבייט־וויזשן פֿון די קלאָק און סקורט מיר קערס יוניאָן, וועלכער האָט געזאָגט פֿאַלגענדעס:

„אין סתעאָרע זעה איך מיט ווי איינער קען זיין געגען דעם פֿאַרגעשלאָגענעם לייבעל. מיר קענען דערביי ווירקליך וויכטיגעס געווינען. ווען דער לויט בעל וועט בעקאָנט געמאכט ווערען און לאַנד אלס אַ גאַראַנטירט פֿאַר סאַנטאָרי קאַנדישענס, פֿערגעסערט איהר דערמיט נאָטורליך דעם ווערטה פֿון די קלוידער. דאָס וועט זיכערליך קרעפֿטיגען די יוניאָן און נאָך מעהר, די יוניאָן וועט קענען פֿערלאַנגען העכערע ווייזשעס. צוליבע דויען גרונד בין איך פֿאַר דעם לייבעל. אָבער איהר מוזט וויסען, אז אַזש ווערען די שעהנסטע פֿרינציפֿען אין פֿראַנקייט מיט דורכגעפֿיהרט. עס איז זעהר לויבט צו מאַכען רולס וועגען אַרבייטענען לייבעלעך, דען ווען אַ מאַנפֿעסט שטורעך וויל מיט נאָכקומען די בעדינגונגען, אונטער וועלכע דער לייבעל ווערט אַרבייטענען, וואָלט ער דעם לייבעל מיט בעקומען. אָבער עס איז נישט אזוי לויבט צו פֿערויבערען דעם אַכטימען פֿון די רולס און בעדינגונגען נאָכדעם ווי דער לייבעל איז אַרבייט געגעבען געוואָרען. מיר ווייסען, אז פֿאַר די לעצטע צוויי און אַ האַלב יאָהר האָבען די קלאָקמאַכער גע' האָט ביז 6000 סכסוכים מיט די מאַנפֿעסטשטורעס און דאָס הייסט גאָר אַ סך. מאַנכע סכסוכים זיינען געווען איבער קלויניגקייטען און אַנדערע וועגען גאָרן סערוואַנט זאָבען. איינע פֿון די סערוואַנט זאָבען איז דאָס סטאַפֿען פֿון דער אַרבייט. לויט דעם פֿאַרשטאָל, איז אונזער פֿליכט צו הייסען די אַרבייטער, ווען וואָס סטאַפֿען, צורוקצוגעבן צו דער אַרבייט, ווען מיט, קענען מיר פֿאַר ווי גאָר מיט סתאָן. אין מאַנכע פֿעלע ווערען די מיספֿערשטענדיקע פֿרידליר געסען

טאָרעס גאלדאָוסקי, ה. בונגיאָוואַני, וו. געבעל, ה. גראַדוויטש, מ. סיראָטא, ה. דובינסקי, ע. ניומאַן, מ. קאָהן, מ. ראַזענבערג, י. גלוקמאַן, ע. שעכט, אַהר. גאָרדינסקי, י. שעה.

טעלעגראַמען

נוי יאָרק, 3. דעס, 2טען מאַי, 1913.
בעשענע קאָמונישען, ראַדפֿאָרד האַלל, יאָנקערס.
מיר גראַטולירען הערצליך איינער קאָמונישען.
איינער בעשענע וועלען ברענגען האַפֿטונג און ענד
טויטאָס אין די אַרגאָניזירטע רוימען.
ליידעס טיילאָרס און קלאָק־
מייקערס, לאָקאַל 21.

נוי יאָרק, 2טען מאַי, 1913.
בעשענע קאָמונישען, ראַדפֿאָרד האַלל, יאָנקערס.
די עק עקסטימיט באַהאַרד גראַטולירט אייך און
יינעם אייך ערפֿאלג און פֿאַרגעס און איינער אַרבייט.
אַרבייטער רינג, י. וויינטרויב, עק.

נוי יאָרק, 3טען מאַי, 1913.
יוניאָן א. דייטש, עק. א. ל. ג. ו. יוניאָן.
נעמט פֿאַרווערטס מיט איינער אַרבייט צו פֿער
געבענען די בעדינגונגען פֿון אלע ליידיס גארמענט
אַרבייטער. מיר ווייסען איינער פֿערהאַנדלונגען
פֿאַרמאָג.

קלאָק און סקורט טיילאָרס
יוניאָן, לאָקאַל 9.

נוי יאָרק, מאַי 3טען, 1913.
בעשענע קאָמונישען, ראַדפֿאָרד האַלל, יאָנקערס.
מיר, די עקסטימיט באַהאַרד פֿון די ראַפֿער
אין קאָמאַט מייקערס יוניאָן, דאָנקען אייך פֿאַר אַז
נעמטען איינער איינלאַדונג צו זיין אַנוועזענד און
איינער באַל שבת אונזער, דעם 3טען מאַי.
אכטונגספֿאַלל.

עקזעקוטיוו, לאָקאַל 41.
שוקאַנא, מאַי 3טען, 1913.
בעשענע קאָמונישען, ראַדפֿאָרד האַלל, יאָנקערס.
פֿרעזידענט און דעלעגאַטען: איך ווייזט אייך
לויט ערפֿאלג אין איינער אַרבייט פֿון לויזען וויכ
טען פֿאַרשטענען פֿאַר דער אינטערנאָנאַל יוניאָן.
ה. סטראַסבערג, לאָקאַל 71.

די דעכאָט וועגען דעם לייבעל ווערט פֿאַרשטענ
נעמט עס נעמען אַנטהויל עקסטימיט, אַמבור און פֿאַר
דאָס אין אַקעסלאַרד און גאָלדשטיין, רינגער און
נעמט דאָנען.

פֿרעזידענט ראַזענבערג שטעלט פֿאַר פֿאַרענס
דענען פֿון דער קאָמיטעט ליעג. זי זאָגט פֿאַר
נעמט:

„אויף דעם יערהרליכען מיטונג פֿון דער איינ
פֿערישטאַנד קאָנסומערס ליעג איז בעשלאָסען גע
נעמט איך זאָל קומען אַהער צו אייך אַפֿעלירען
איהר זאָגט אונז געבען אַ לייבעל, אום צו וויסען,
אויב מיר קויפֿען יוניאָן־וואַסער אַדער מיט. שוין

[illegible]

THE UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT

[illegible][illegible]

אין דער דעמאלטע זאכן די דעמאלטע זאכן
האט ער צווישן זיך, זיין און זיין
און א פאמיליע לויט און דעמאלט
דער דעמאלטע זאכן.

ישיבת צמח צדיק מנהל מדרש ויזניץ

[illegible]

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 3, 1863. It is a copy of the original letter, and is signed by Abraham Lincoln. The letter is addressed to the Senate and the House of Representatives, and is dated January 3, 1863. The letter is a copy of the original letter, and is signed by Abraham Lincoln. The letter is addressed to the Senate and the House of Representatives, and is dated January 3, 1863.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

בעשלאסען צו דאנקען לאקאל 25 פאר ווער באקעמט און אונטערזאגט, וואס זיי האבען געזיגט פאר דער דעלעגאטען פון דער קאנווענשאן.

פאלגענדע בעלגראדע ווערט פארענליכט:

2 מאי, 1913.

צו די דעלעגאטען פון פעשעל קאנווענשאן, ראדאדא האל, יאנקערס, ניו יארק:

עמפאנגט די הערלעכסטע גראטוראציאנען פון די פייסטער און מעמבערס פון לאקאל 2, ניו יארק. געברויכט אייער בעסטען אורזאכטל און אלע פראגען צום בענעפיט פון אלע מעמבערס פון דער א. ל. ג. יו. וויבאלד.

י. ל. באנאש, סעק. לאק. 38.

פרייטאג, 2טען מאי, נאכמיטאג וויצינג.

אבוועזענד: וו. באקאן, מ. פינקעלשטיין, י. זינגער, סעם ספיוואק, י. בראסלאווער. ברודער זינגער פון דער קאמיטע, וועלכער איז אפגאנגען פון דער קלאק און קוירט מינקערס ביידעס אפאסאיוואשן פערלאנגט די גומהייט פון קאנווענשאן פאר דעם פלאן צו בויען א הויס פאר די ליידישע גארמענט ווארקערס פון ניו יארק. בעשלאסען איבערצונעמען צו דער וועגנעראל עקזעקיוטיוו באאדער.

דעלעגאט גיבט פון קערענעל קאמיטע דעקאט מענדלס זונדלעך א. גערשטיקא פון לאקאל 17 אויף אייב. שערעלס פלאן. די קאמיטע דעקאטענד דורט, דאס ברודער שטאטער פון לאקאל 11 זאגט צונעקלאזען ווערען, ווייל ער האט זיך גוט אויפגעפירט אלס א יוניאניסט, וועלכענע דעם ברודער פארט שרייבן.

נאך לאנגע דעבאטען, אין וועלכע די דעלעגאטען פאלאקא, סארטין און שטאטער האבען אנגעהויבן לעניסען, ווערט דער דעפארט פון דער קאמיטע גוט געהייסען.

דער פארענליכענער פראטאקאל לייבער.

נאכדעם וואו דער פארשלאן צוריק צו רויסן דעם בעשטע פון פאלאקא קאנווענשאן וועגן דעם פראטאקאל לייבער ווערט אנגענומען, ענטשעט א דעקלעראציע, און וועלכער פאלגענדע דעקלעראציע האבען זיך געמחילונג: האלפער, באראק, פאלאקא און ווישנאק פאר א פראטאקאל לייבער, און דורט און אפילו געגען.

דער פערזענלעכע שטעלט פאר דר. הענרין סאס האווען געקענטער פון דושיאט באאדער און סאס סארי קאמפאד, וועלכער האט געזאגט פארענליכע: „אויס האט עס פאן אן עהרע, וואס איך בין געווארען איינגעלאזען צו אדעסווערן דויע קאנווענשאן. איך וויל גוט רעדען וועגען דעם פראטאקאל לייבער, ווייל איך גלויב, אז אויפן ווייז די מענטשען צו בעשטימטען, אויב מיר זאלען האבען דעם לייבער

אין די מאנופעקטורערס אפאסאיוואשן און געווען געשטעלט דאס די קאנווענשאן האט געשטעלט געזיגט א פראטאקאל לייבער; דען ווי האבען דערויף געזיגט ווי אויף אן אכטומונג געגען דעם פראטאקאל לייבער. ווי האבען געזעהן אין דעם אן א סידע פון מיטברוינג און פונדשטאט געגען דעם פראטאקאל. וויבאלד דער פארשלאג פאר א פראטאקאל לייבער וועט פון דויער קאנווענשאן צוריק געווען ווערען, וועט דאס פון די מאנופעקטורערס געזיגט פערשטאנען ווערען אויף דער וועלכער ווייזט. געזעהן די קאקסיקער לאקאל פון ניו יארק וועט אפאדער צו קוקען אויף די געפיהלען און מיטברוינג פון די קלאק מאנופעקטורערס מיט גומהייט געווען, און עס דאך גוט דער פאר מיר די אדעקטע לאקאל, וועלכע ווייזט גוט לאנג ארויפגען פאלאקא און פראטאקאל פערסונדונגען. עס ווייזט דא איינפולטונג מיטברוינג און דער מאנופעקטורערס אפאס"ו, וועלכע ווייזט גוט און גאנצע צו פערזען מיט דער גאנצער אראנזשמענט און וואלד פאר וועלכע ווערענען. ווען דויער קאנווענשאן וועט שטימען געגען דעם לייבער, וועט דער אויב פארט פון דויער מיטברוינג פון דער אפאסאיוואשן ווערען שטארקער און דאס קען ברענגען פיער טראט פאר דעם פון מעמבערס פון די לאקאל. דערווער איז עס יעצט וויכטיג, אז די קאנווענשאן זאל שטימען פאר א קאנווענשאן לייבער און דעמיט שטארק דען וועלכענע מיט פון די לאקאל מיט די מאט געשטעלט, מיט וועלכע ווי האבען ערשט גוט דאס געזאגט אן אנדערשט.

אויס האט און ווייט אלס, אז דויער פעזיענע אפאסאיוואשן וועט דערווערן די איינפולטונג פאר ווייזט צו האבען אן אכטומ. מיט דער מאנופעקטורערס אפאסאיוואשן, מיט וועלכע מיר ווייזט, אייב געזאגט און א פראטאקאל פערסונדונגען וועגען א פראטאקאל לייבער.

בעשלאסען אפצונעמען דעם דעפארט פון וועטען, סעק. סעק. און שפעטער געהאנדעלט.

פאלגענדע בריווע ווערט פארענליכט: 2 מאי, 1913.

צו די דעלעגאטען פון דער פעשעל קאנווענשאן: מיר האבן איין אלע דעלעגאטען צו קומען צו איינער פון דעם און ביינאק באדער, וועלכער וועט שטאפאנען דעם 3טען מאי און מענטשן האדער, 11טע מאי און 13טע ענעווען, ווען מיר וועטען פירענען איינער וועט.

מיר ווייזט וויבאלד דעם צופירענען וועגען דעם געברויכטן ציפאל, וואס א „ליידישע מאטע" אפאסאיוואשן און א ראפער מינקערס פאסט ווארען שטאפאנען און דערווערען ציפאל, און מיט א קערענען וויבאלד ערווארטען מיט אויב צו דען אויב אונזער פון דעם און ביינאק באדער.

בייגענער אויפער, ראפער, קיבנאק און הויז דעמבייזערס קערס יוניאן, לאק. 11.

יעדער סתירה אין די מיטעל וועט געפירט צו א שטארקן
האט אונז געלויבט, אז ווער אריינגעט
וועגט און קען נאר ווירקען, ווען דער לויבער
אויסגעטען ווערען. יעדעס איז די קליינע
פראגע פערקאט געווארען אין א זינט, מיט וועלכע
יעדעס גוט און פערמאנענטערעס אין וועלכע שטאט
און ווי מיר וועגן דאן געווען. יעדעס איז די
פראגע פון אנהאלטען די פרום פון אונזער פיר
אין די שטער, וועלכע מיר האבען גוט האט איר
גאנצער, געווארען זעהר געוואונע. ווען מיר זאגן
דעם גוט געפילען קיין מיטלען ווי צו געשטעלען
דעם צושטאנד פון דער ווינא, וועלען מיר געפירן
ריקוערעס, אנטשטאט פארווערסט.

מיר האבען גוט דאגעגען, אז יעדעס פירן
יעדער האט דאס אריינגעגעבן ווען אויפגעט
בער, אבער די אמעריקאנער טרויט ווינאן געוועזען
וועט גוט אנטקענען קיין לויבעל, וואס אלעס
אויסגעגעבן פון א האטל ווינאן אדער א
וועגט אנטקענען, דעם אויפגעגעבן לויבעל, וואס
וועט אנטקענען, און פון אן אויסגעגעבן
ווינאן. דערפאר קענען מיר גוט מאכען קיין פיר
אין דויער ריכטיג בוי די קאנווענשאן וועט צו
דעם דויער איר פריהערדווען בעשלוס און וועט
געבן דער דויערעאל עקסטרעמער באהער דאס
רעכט צו אונזערעאלען מוט די מאנעקטשערעס
וועגן א געמינעשטלעכען לויבעל. גאנצער וועט
דער קאנטראל פון אזא לויבעל דארפן געגעבן ווער
דעם צו די דויערעס באהער פון די האטל, אבער
ער וועט מוזען טראגען דעם שטעטלע פון דער אינע
געמינעשטאל ווינאן.

איר האט מורא, אז מיר וועגן אונז אין אזא
דאס, דאס ווען די קאנווענשאן זאל ווער האלטען ביי
איר פריהערדווען בעשלוס און זאל ווער ענטווערן
אויסגעגעבן דעם געמינעשטלעכען לויבעל מוט די
מאנעקטשערעס אסאכאוישטאט, קען דער פראגא
קאט אין דעם ווינט טרויט, וואו די ווינאן און גוט
און שטארק, צושטערט ווערען און מיר וועלען נאך
אויסער דעם ווען צום געלעכטער פון גאנצען האט.

אין דעם געשטען נומער פון „מאנעקטשערעס
קאט" וועט ערשיינען די ערשטע סערוע פון א
דויער ארטיקלען וועגן דעם „פראטאקאל", וואס עס
וועט געקענט ווערען וועגן דעם לויבעל. עס וועט
איר ערשיינען אן ארטיקלען אין „דעליוואטא",
אויסער פון די מייסטגעלעזענע מאגאזינעס צווישען
פרייע און דויען לאנד, וועגן די לעצטע סטאטוס
וואו דער לויבעל וועט ערקלערט און פארמאגט
ווערען. דאס אויסגעגעבןע אנטקענען פריהער
האט די פראגע אויסגעגעבן אין ווען דער פראגא
וועגן דעם לויבעל זאל פערווארפען ווערען, וועט
דער פראטאקאל אויסגעגען לעבערליך און די אויפגע
פון דעם אמעריקאנער פובליקום.

די וועגן פון די דעלעגאטען, וועלכע האבן
ווער געקענט מיט דער לאנד באהער נאך דער סאטאטאל
קאנווענשאן, וועלען ווער עראנגערען אן די פריהער
געוואונען צווישען די מאנעקטשערעס און דער
דויערעס באהער פון די קאטק און סקוירע טיילע
האטלע פון ניו יארק, וואס איז געקומען דעם

אין וועגן די פריהערע און דער אויסגעגעבן, צו
ווערען די געוואונען. אין דער ווינט און דעם
אויסגעגעבן וועגן דאס ווער וועגן געקאנט פיר
דעם, ווערען געוואונען גוט צו דער אסאכאוישטאט
אויסגעגעבן פריהער, פראטאקאלען, וועגן וועגן
דעם, באהער האט, האטענער, פריהערע און מיר
און ווערען פון ווי און א פריהער פון ווערען
געוואונען געוואונען, און ווי וועגן מיטווערע
פון דער אסאכאוישטאט און דער אנטקענען פון א
פראטאקאלען וועט געווען די קאנווענשאן און די
אויסגעגעבן פון די פראטאקאלען פראגא, ווען
א פראטאקאלען וועט וועגן, אז די ווארע און
פארווארע געווארען פיר די ווינט פריהער און דער
אויסגעגעבן, און דער קאנווענשאן וועט ווער ווערען האט
בער קאנווענשאן, ווערען מאכען דעם שטעטל פון די
פארווערסטע וועגן און דעם סטאטוס, אויסער דעם
וועט ווער לויבעל ווען א סאטל סטעיפוקום פון
דויערעס באהער און סאטאטל קאנווענשאן און וועט
ווערען די אויסגעגעבן פון די גאנצעלעכע
קאנווענשאן פון וועגן סטעיפוקום וואס און
וואס פריהער געווען סטעיפוקום ווינאן, און, אז
ווינאן לויבעל גאנצערעס און, אז די ארטיקלען א
געמינעשטלעכע סאטאטל געוואונען און די שט
פיר, אבער דאס פריהערע געמינעשטלעכע גוט א ווינאן
אויסער ווען א סאטאטל אויסער און עס מאכט
און ווי קיין ווינאן גוט, דעם עס איז געוואונען
מיט א האטל וואס אין אדערע ווינאן פריהערע
ווער, ווערען פריהער געווען ווערען גוט לויבעל, די
קאנווענשאן וועט האט און געוואונען, דאס ווי וועגן
מיינע צווישן צו ווערען ווערען לויבעל פון וועגן
ווערען, וואס ווערען האבען א פראטאקאלען
און ווי ווערען און נאך געבן ווערען צושטעלען
עס איז און, אז דער לויבעל פון די קאנווענשאן וועט
אין גוט פארווערען אין וועט עס וואס ווערען קיין
סאטל גוט ווען, אבער וואו איר געמינעשטלעכע ווערען לויבעל
בער, קענט איר געווען די העכסטע קאטק וואס, ווערען
וועלכע ווערען געקומען פון דער לויבעל קאטק, און
ווערען צושטעלען וועט און פריהער האטען ביי די
קאנווענשאן אין די קאנווענשאן.

מיר קענען איר מאכען געוואונען, דאס קיין
לויבעל זאל גוט אריינגעגעבן ווערען צו קיין
פריהער, סטעיפוקום וועט געשטעלען ווען פראגענט
דער 95 פראגענט ווינאן וועט, דאס וועט צווישן
געוואונען פריהערע און פריהער, ווערען און
מאכען פון דער קאטק מירע סאטאטלעכע
אסאכאוישטאט, ווערען געשטעלען קיין ווינאן גוט
דער ווער וועגן ווינאן וועט, אז ווי ווערען ווינאן
ווערען ווערען געשטעלען, דאס ווערען און איר
מיט די ווינט און דעם סאטאטלעכע, דאס
וועט צו ווען דער אויסגעגעבן וועט צו געווען
אויסגעגעבן סאטאטלעכע צו ווערען ווערען ווערען
שטער.

און דער סאטאטל האטענערעס האט איר ווער
געוואונען, אז דער פראטאקאלען וועט דאס אנטקענען
ווערען, ווער דאס האטען מיר געוואונען א האטלעכע מיט
די קליינע האטלעכע סאטאטלעכע, און די קאט
מיט, וועלכע איז ארויס אויסגעגעבן געווען די קליינע

פאר און א זעהר קליינער צאהל טרויער, וועלכע
אין אינער טרויער האבען מיר שוין פון נאכערן
געטוישט מיט אדע מעדיקאמענטן אריינגעלייגט
דעם לויבער אין סאדעס אין עס האט נאך נישט
האלפן. מיר האבען א לויבעל, אבער ער איז פעסט
פערשלאסן און אינער הויפטאפוס און מיר הא-
בען זעהר וועניג ארוואג צו גרויבען, אז מיר קענען
מיט דעם לויבער אויפמאכן אין דער צוקונפט מער
ווי מיר האבען אויפגעשטאן אין דער פערזאנלעכע
היים.

אויך ווייסט נישט, וויפיל פון איין ווייסע, דאס
צווייטע די אידען פון א ווינאן לויבעל, האט דיעזע
אינטערנאציאנאל ווינאן געריכטעט, אין 1910.
ווען די אינטערנאציאנאל ווינאן און איר
מאניטאר געווארען, איז דער ווינאן לויבעל געווא-
רען פאפולער צווישען די טרויער ווינאנס און האט
געמאכט פילע פאפולערע, איינציקע אינטערנאציאנאלע
ווינאנס האבען אנגענומען דעם לויבעל און האבען
אויס געבראכט אין סאדעס און פאר א צווייטע האט
ער געהאט א געוויסען ערפארע, איינציקע לויבעל,
וועלכע האבען בעזונד אדע וועגען און מוסלען צו
אריינצולייגן די קראנקשאפט, ווינען ענדלעך גע-
קומען צום שלום, דאס אנגעקומענדיג דעם לויבעל,
ווערען ווי קענען אריינצולייגן די נישט ווינאן לוי-
בעל אין דער ווינאן, אבער אזוי ווי א לויבעל קען
נאר אריינגעגעבען ווערען פון אונזער אינטערנא-
ציאנאל ווינאן, איז א קאמפליקאציע צוזאמגעקומען
געווארען און אלס א רעזולטאט איז די אינטערנא-
ציאנאל ליידעס גארמענט ווארקערס ווינאן געגרי-
דעט געווארען. פונקטער צווייטע אן האבען מיר פרובירט
אדע מוסלען צו מאכען פאפולער דעם לויבעל, אבער
נאך פילע נאכערן ערפארונג, ווינען מיר געקומען
צום שלום, דאס א לויבעל אויף פריווע קליינער און
א מוסע וואר, אונזער די געווענלעכע שווערונג
קומען, טעלע וועדע ווינאן האט, געמליר, די קליינע
צאהל ווינאן-אריינצולייגער, וועלכע פערלאנגען דעם
ווינאן לויבעל אויף ווארע, געפונען מיר אין אזוי
ווער אינדוסטריע, וואו מיר האבען צו טהאן מיט די
פריווע און מעכטער פון טרויער ווינאנסטען, איר
אדער שטעלונג, געמליר, די מאנעקטאטערס ביי
הויפטען, אז אזוי באלד ווי ווי לויבעל ארויף דעם
לויבעל אויף ווערע קליינער, ווערט דער ווערע
פון דעם אריינקע קלענער, אינשטאט גרעסער, דען
פערשידענע מונעסליוו רעכענען, אז א ווינאן
געמאכטער ארטוקל איז נישט אזוי גוט, און פילע
טרויער געהען די גרויסע, בעריחטעטע מאנעקט-
טאטערס דעם לויבעל נישט אן, נאך דער קלענערער
און שוואכערער באס, וועלכע האנדלעט מיט אריי-
נצולייגער, געברויכט דעם לויבעל, דער מוסלעלע קאס
באכט, אדער די וואס האבען א בעסערע קאס
טרויער, ווילען נישט האבען צו טהאן מיט ווינאנצול-
אדער א ווינאן-לויבעל, מיר גיבען צו, אז דער
פראטאקאל-לויבעל וועט פועלעכט נישט שאפען א
גרעסערע פאדערונג פאר דעם ווינאן-לויבעל צווישען
טרויער ווינאנסטען, דאך וועט עס ווערען איר
דעם קליינער אויס, צוויי ארווארען, די מוסע
מיינלעכער פון דער מאנעקטאטערס אריינצוליי-
גער.

אויס אריינצולייגער, האפער, קומאנא, שווערען
דער אדער וויסס מונקערס קענען אונז אויס-
געבן איר דעם, און דיע האט אריינצולייגער
אויסגעבן מיר א האפערע אויפמאכען, עס ווער
פאראן טאפס, וועלכע ווערען פון דער ווינאן
אין א האפערע, און עס גיבען טאפס, וועלכע
אויסגעבן דעם נאמען ווינאן טאפס, די לעסטע
און אריינצולייגער ווערען, וועלכע בעשעפטיגען א
אירעם פאפולערע אדער נאך קיין ווינאן העכע,
טרויער צום מיינלעכער, די וואס גוט טרויער, מיר
האבען האבען ווינאנצולייגער, און וועלכע מיר הא-
בען גוט און איינצולייגער ווינאן אריינצוליי-
גער, פון וועלכע די מאנעקטאטערס ווינען
געמאכט ווינאן-אריינצולייגער און דערפאר קען די
ווינאן קיין פאפולער נישט מאכען.

ווען מיר האבען איינצולייגער געמאכט די קא-
מפליקאציע מאנעקטאטערס אריינצולייגער, אז לוי-
בעל אריינצולייגער מוסען ווי שטארקען די ווינאן, און
די לעסטע לויבעל געווינלעכען די אריינצוליי-
גערען און דער ווינאן, האבען ווי אזוי געענ-
טען, אז עס גיבען פילע פארטען, וועלכע געהערען
נישט צו דער אריינצולייגער און האבען נישט קיין
אריינצולייגער, ווען פארטען קאמפליקאציען דורכעס
נישט אריינצולייגער ווערען און ווי מענטשן, אז די
ווינאן האט קיין טאפס נישט ווי צו העלפן, דא
נישט האט האבען מיר געטוישט צו ווינאנצוליי-
גער, אבער די מאנעקטאטערס האבען גע-
מלירט צו וואס זאגען ווי דאס טהאן? וועלכען
פאפולער ווערען ווי האבען פון א ווינאן? ערשט
מאכען אן מיר האבען ווי פאפולערע דעם לוי-
בעל האבען ווי מיר אנגעמאכען צוועקערען, און
דעם מאנעקטאטערס טרויער און דער מענעקטאטערס לויבעל
א ווינאנצולייגער, די מאנעקטאטערס ווילען דעם
אדער אריינצולייגער ווערען געקומען צו דער איינצוליי-
גער, דאס נאך מיר א לויבעל האבען מיר א געל-
עכטע צווייטע צו אדערע ווערען, די קאמפ-
ליקאציע מאנעקטאטערס אריינצולייגער, דאס
ווען ווערען ווי אריינצולייגער מיט ווערע מער
טרויער ווערע ווי אריינצולייגער און אריינצוליי-
גער צו איינצולייגער וואס וועט ווי ווינאן טהאן און
אויסגעבן מיר האבען געמוזט צוועקען, אז דער ווי-
נאן מיר נאך נישט טהאן, וועלכע טראכטעל האבען
מיר מיט די ווינאנצולייגערען, מאכען פון
א ווינאן אריינצולייגער ווערען פאפולערע פון
א ווינאן, אדערע מאנעקטאטערס וואגען, דאס
אויסגעבן צווישען ווערען נישט ווינאן אריינ-
צולייגער צו אריינצולייגער, ווערען ווי אונזערען און
אויסגעבן נישט ווינאן-טאפס, און ווי האבען
אויסגעבן געברויכט אדערע פילע, די מאנעקט-
טאטערס האבען העכט פערלאנגען אדערע בעסטע
און דער ווערע ווערען איינצולייגער און נישט
אריינצולייגער.

ווען וועט זאגען, אז אויס די אינטערנאציאנאלע
און געמלירע לויבעל פאר אן אינטערנאציאנאלע
היים און פאר וואס זאלען מיר דען נישט טרויער און
אויסגעבן לויבעל? איך וועל דארויף ענטפערען,
און ווינאן לויבעל באלד האט געהאט וועניגער ער-
פארטען.

[illegible][illegible][illegible]

1. 凡在本市行政区域内从事生产、经营活动的单位和个人，均须依法缴纳房产税。
 2. 房产税的计税依据为房产原值一次减除百分之十后的余值。
 3. 房产税按年计征，分期缴纳。
 4. 房产税的税率，依照房产余值计算缴纳的，税率为百分之十二；依照房产租金收入计算缴纳的，税率为百分之十。
 5. 房产税的纳税义务发生时间，为纳税人取得房屋所有权或使用权的当月。
 6. 房产税的纳税期限，为每年十二月三十一日以前。
 7. 房产税的征收机关，为地方税务机关。
 8. 房产税的征收，实行属地原则。
 9. 房产税的征收，实行公示制度。
 10. 房产税的征收，实行监督检查制度。

1. THE UNITED STATES OF AMERICA
 2. OF THE DISTRICT OF COLUMBIA
 3. DO hereby certify that
 4. the following is a true and correct
 5. copy of the original as the same
 6. appears in the records of the
 7. Department of the Interior
 8. at Washington, D. C.
 9. this 10th day of January, 1900.
 10.

דער אינטערנאציאנאלער יוניאן פערמאנענטער
דירעקטאטן צו א פערמאנענטער קאנפערענץ צו
פאסטן פראצעדן, ווערענע האבען א שווייט פון
דעם וואסלונג פון אונזער אינטערנאציאנאלער
און אהערע האקאט. די אויפגאבע פון דויערע
ווערענע איז אבער א גאנץ אנדערע, ווי פון דעם
פערמאנענטער קאנפערענץ, וואס איז אנגעקומען
יארען אין אקטאבער 1911.

ווערענע דאמאסט איז אנגעקומען דער
דאכער טרויער, און אלע פונקטעלע אין באזאג
מיטען ווייטער דעם טרויער אפצופארען ווערענע
שיין בארד געווען אויסגעשעפט, און די אינטערנאציאנאלער
שאטא יוניאן האט געווען מיטלען ווי פון דעם
טרויער ארויסצוקומען, און אבער יענע גאנץ אלע
דערע דער פאר, אונזער אינטערנאציאנאלער יוניאן איז
יענע פונקטעלע און מאראלש פילע שטארקער ווי
זי איז ווען עס איז געווען בעפאר.

אין די לעצטע 6 מאנאטן האבען מיר אויפן
יארקער פערמאנענטער דורכגעפירט טרויער אין די
יידישע און דרעס טרויער, ווייט גודס, ראפער איז
דאמאט און שוידערען דרעס טרויער.

אויך האבען מיר און באטאטן אינטערנאציאנאלער
אנטיסעמיט מיט די קראנק און סקוויט מאנאטען
שטארקע ווי אויך מיט די ווייטע און דרעס מאט
אפגעשטירבען פאר א 50 שטונדענער ארבעטס וואך
אין די ווייטער מאנאטען, און א 40 שטונדענער
ארבעטס וואך אין די ווייטער מאנאטען.

פאר די באטאטער ליידים טיילאט יוניאן איז
געווארען געווארען אן אפט שטונדענער ארבעטס
פאר דורכגעפירען האבען יארקער.

מיט איין ווארט, דער פארשריט וואס מיר האט
געווען געמאכט איז אונגעוויינלעך און דערפאר מאכט
ווערענע מיר ווען פערמאנענטער קאנפערענץ צו מאכען
טעגליך פאר איינערע ארבעטסער צו געוויסע פאר
שטענדיג די פרייט פון ווייטער ווערענע.

די פארמאנענטער פונקטען דארפן מיר דויערע האט
ווערענע פערמאנענטער ווערענע.

ערשטענס, צו עטאבלירען א פראטאקאל ווערענע
ווערענע וואס איזו טעגליך מאכען צו אראפנעמען
אונזערע ארבעטסער אויסגעהאלט ניו יארק, און
אפגעשטענען געוויסע אובלען, וועלכע קענען
אויסן אונז פון דויערע אובלען, וואס מיר היינט
אויסן, און די זאגענאנטע מיר מאנאטענשטייט
די איינציגע ווען פאר צו ווערענע פון דויערע מיר
איז מיר דורך א לויבעל, ווערענע וועט געגעבען ווער
דער מיר אין אוועקע שפער, וואס וועלען פארשטענען
די באקומען אלע ווייטע קאנפערענציען.

עס איז וואהר, אז מיר אונזער לעצטער ווערענע
דער קאנפערענץ אין טאלאנטא, קאנאדא, איז די
שטארקע געווארען, קיינע געמיטשאפטליכע לויבעל
ארויסגעגעבען, דער אונטערשווער איז מיר דער האט
מיר אונזער לעצטער קאנפערענץ, ווייטע מיר
מיר יארקער האקאטאטער געווען פאראויסגעשטענע
אין פיהרענדיג אז מיר ווייטע פיליטש איינשטאט
און לויבעלע ווייטע ווייטע שטארק צו מאכען, האט
זי עס דערפאר נידערגעשטימט. גאנץ אנדערע איז
אבער דער פאל אויסן, מיר דעם לעצטען טעגליכע

דער וואס מיר קענען דערפאר, ווערענע א מאנאטענשטייט
דער האט געמאכט מיר א געמיטשע ווארט, האט ער
מיר דער מירא מיט געהאט, ווייטע ער איז געווען
אויסן, אבער יענע, ווען ער איז פאראויסגעשטענע
ענליך אבער דער היינטערע, אנדערע מאנאטענשטייט
ווערענע, וואס ער האט מיט צו טאן, איינשטע דעם
פראטאקאל האט מיר האקאטאטער געוויינלעך
טעגליכע.

אין לעצטע מיט פראטאקאל ווערענע, האט דאס
פרייטקייט שוין דאס געמאכט ווייטע, ווייטע פאר
קענען ווערענע געמאכט איינשטע געמיטשענע
ווייטע, ווייטע פאר די געמיטשע וואס געקען אויפן
אין א דאמאטאטער טאט האט געקענע ווייטע איין
מיר ווערענע פערמאנענטער די ווייטע ווערענע דארטע
געמאכט, און עס איז אויך מיט דער ווען געמיטשע
מיר ווערענע דויערע ווערענע געמאכט איינשטע איין
געמיטשענע פערמאנענטער.

מיר ווייטע און די מאנאטענשטייטערע געקענע
אויסן אויפן א טיילאטאט, אבער דאס איז מיר אין
א פאר, ווען דער מאנאטענשטייטערע וואס ווערענע
מאנאטענשטייטערע פאר פרייטקייט, אבער דאס פרייטקייט
אין דאס מיט אנגעקומען, ווייטע ווערענע פילע
ווען ווערענע ווייטע געקען א ווייטע ווייטע, ווערענע
ווערענע, פראטאקאל ווייטע ווייטע, וואס פילע
ווערענע די ווייטע פאר וואס ווייטע, דעם מאנאטענשטייטער
ווערענע פאר דער ווייטע אין דאס פרייטקייט פאר
דער ווערענע וואס, מאנאטענשטייטערע ווערענע מיט
וואס ווערענע ווערענע ווייטע איז אויך אנגעקומען
אין די ווערענע, מיר די ווייטע ווערענע מיט
האט אונטערגעשטענע אויך האט עס מיט פאר טעגליכע
און א מאנאטענשטייטערע וואס ווערענע געקען די ארבעט
פאר איינערע פערמאנענטער צווייטע די קאנפערענציען,
ווערענע ער האט צו געגעסענע, אבער ווען עס ווערענע
ווען א געמיטשענע פאר ווייטע, וואס עס געקען
ווען דעם ערשטען מאנאטענשטייטערע דעם פארשטענע
אין דעם פראטאקאל פאר דעם און ווייטע מיר
אין עס איינשטענדיג ערשטענע געווארענע דאס א
וואס וואס דעם מיר דער ווייטע ווייטע ווערענע איין
געמיטשע ווערענע ווערענע די ווייטענע פאר ארבעט
ווערענע ווערענע איין ווייטע, און די ווייטע
פארמאנענטער ווערענע.

ווערענע האט ער און די ווערענע ווערענע
ווערענע און איינשטענדיג געשטענע די פראטע ווער
ווען דעם ווייטע ווייטע.

ווערענע צו געווארענע מיר פארמאטאטער פאר
ווען דעם צו די ווערענע ווערענע.
אין דעם געמיטשע, דאס דער, הויפטשטע און
מאט דארטן וואס איינשטענדיג ווערענע צו ווערענע
אונטערע און דעם ווייטע ווערענע דעם ווייטע.

ווערענע קאנפערענציע דעם דאס פאר פארמאטער
ווען דעם פארמאטער.

צו די ווערענע פאר דער איינשטענדיג
ווערענע בארענע ווארענע ווייטע, פערמאטער
מיט פערעל קאנפערענציע, מיר דעם ערשטע 1913.

ווערענע מירענע
דעם ווייטע פאר איין דער ווייטע פון איין

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the current situation and what needs to be changed.

2. The second step is to set goals. These should be specific, measurable, achievable, relevant, and time-bound.

3. The third step is to develop a plan. This involves determining the steps that need to be taken to achieve the goals.

4. The fourth step is to implement the plan. This involves putting the plan into action and making any necessary adjustments.

5. The fifth step is to evaluate the results. This involves assessing the progress made and determining if the goals have been achieved.

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

2. The second part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

3. The third part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

4. The fourth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

5. The fifth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

6. The sixth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

7. The seventh part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

8. The eighth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

9. The ninth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

10. The tenth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

[illegible][illegible]

1. The first of these is the fact that the
 2.
 3.
 4.
 5.
 6.
 7.
 8.
 9.
 10.
 11.
 12.
 13.
 14.
 15.
 16.
 17.
 18.
 19.
 20.
 21.
 22.
 23.
 24.
 25.
 26.
 27.
 28.
 29.
 30.
 31.
 32.
 33.
 34.
 35.
 36.
 37.
 38.
 39.
 40.
 41.
 42.
 43.
 44.
 45.
 46.
 47.
 48.
 49.
 50.
 51.
 52.
 53.
 54.
 55.
 56.
 57.
 58.
 59.
 60.
 61.
 62.
 63.
 64.
 65.
 66.
 67.
 68.
 69.
 70.
 71.
 72.
 73.
 74.
 75.
 76.
 77.
 78.
 79.
 80.
 81.
 82.
 83.
 84.
 85.
 86.
 87.
 88.
 89.
 90.
 91.
 92.
 93.
 94.
 95.
 96.
 97.
 98.
 99.
 100.
 101.
 102.
 103.
 104.
 105.
 106.
 107.
 108.
 109.
 110.
 111.
 112.
 113.
 114.
 115.
 116.
 117.
 118.
 119.
 120.
 121.
 122.
 123.
 124.
 125.
 126.
 127.
 128.
 129.
 130.
 131.
 132.
 133.
 134.
 135.
 136.
 137.
 138.
 139.
 140.
 141.
 142.
 143.
 144.
 145.
 146.
 147.
 148.
 149.
 150.
 151.
 152.
 153.
 154.
 155.
 156.
 157.
 158.
 159.
 160.
 161.
 162.
 163.
 164.
 165.
 166.
 167.
 168.
 169.
 170.
 171.
 172.
 173.
 174.
 175.
 176.
 177.
 178.
 179.
 180.
 181.
 182.
 183.
 184.
 185.
 186.
 187.
 188.
 189.
 190.
 191.
 192.
 193.
 194.
 195.
 196.
 197.
 198.
 199.
 200.
 201.
 202.
 203.
 204.
 205.
 206.
 207.
 208.
 209.
 210.
 211.
 212.
 213.
 214.
 215.
 216.
 217.
 218.
 219.
 220.
 221.
 222.
 223.
 224.
 225.
 226.
 227.
 228.
 229.
 230.
 231.
 232.
 233.
 234.
 235.
 236.
 237.
 238.
 239.
 240.
 241.
 242.
 243.
 244.
 245.
 246.
 247.
 248.
 249.
 250.
 251.
 252.
 253.
 254.
 255.
 256.
 257.
 258.
 259.
 260.
 261.
 262.
 263.
 264.
 265.
 266.
 267.
 268.
 269.
 270.
 271.
 272.
 273.
 274.
 275.
 276.
 277.
 278.
 279.
 280.
 281.
 282.
 283.
 284.
 285.
 286.
 287.
 288.
 289.
 290.
 291.
 292.
 293.
 294.
 295.
 296.
 297.
 298.
 299.
 300.
 301.
 302.
 303.
 304.
 305.
 306.
 307.
 308.
 309.
 310.
 311.
 312.
 313.
 314.
 315.
 316.
 317.
 318.
 319.
 320.
 321.
 322.
 323.
 324.
 325.
 326.
 327.
 328.
 329.
 330.
 331.
 332.
 333.
 334.
 335.
 336.
 337.
 338.
 339.
 340.
 341.
 342.
 343.
 344.
 345.
 346.
 347.
 348.
 349.
 350.
 351.
 352.
 353.
 354.
 355.
 356.
 357.
 358.
 359.
 360.
 361.
 362.
 363.
 364.
 365.
 366.
 367.
 368.
 369.
 370.
 371.
 372.
 373.
 374.
 375.
 376.
 377.
 378.
 379.
 380.
 381.
 382.
 383.
 384.
 385.
 386.
 387.
 388.
 389.
 390.
 391.
 392.
 393.
 394.
 395.
 396.
 397.
 398.
 399.
 400.
 401.
 402.
 403.
 404.
 405.
 406.
 407.
 408.
 409.
 410.
 411.
 412.
 413.
 414.
 415.
 416.
 417.
 418.
 419.
 420.
 421.
 422.
 423.
 424.
 425.
 426.
 427.
 428.
 429.
 430.
 431.
 432.
 433.
 434.
 435.
 436.
 437.
 438.
 439.
 440.
 441.
 442.
 443.
 444.
 445.
 446.
 447.
 448.
 449.
 450.
 451.
 452.
 453.
 454.
 455.
 456.
 457.
 458.
 459.
 460.
 461.
 462.
 463.
 464.
 465.
 466.
 467.
 468.
 469.
 470.
 471.
 472.
 473.
 474.
 475.
 476.
 477.
 478.
 479.
 480.
 481.
 482.
 483.
 484.
 485.
 486.
 487.
 488.
 489.
 490.
 491.
 492.
 493.
 494.
 495.
 496.
 497.
 498.
 499.
 500.
 501.
 502.
 503.
 504.
 505.
 506.
 507.
 508.
 509.
 510.
 511.
 512.
 513.
 514.
 515.
 516.
 517.
 518.
 519.
 520.
 521.
 522.
 523.
 524.
 525.
 526.
 527.
 528.
 529.
 530.
 531.
 532.
 533.
 534.
 535.
 536.
 537.
 538.
 539.
 540.
 541.
 542.
 543.
 544.
 545.
 546.
 547.
 548.
 549.
 550.
 551.
 552.
 553.
 554.
 555.
 556.
 557.
 558.
 559.
 560.
 561.
 562.
 563.
 564.
 565.
 566.
 567.
 568.
 569.
 570.
 571.
 572.
 573.
 574.
 575.
 576.
 577.
 578.
 579.
 580.
 581.
 582.
 583.
 584.
 585.
 586.
 587.
 588.
 589.
 590.
 591.
 592.
 593.
 594.
 595.
 596.
 597.
 598.
 599.

72 122 15 22582 2811

[illegible][illegible]

1. התאחדות העובדים הקטנים בארץ ישראל
 2. התאחדות העובדים הקטנים בארץ ישראל
 3. התאחדות העובדים הקטנים בארץ ישראל
 4. התאחדות העובדים הקטנים בארץ ישראל
 5. התאחדות העובדים הקטנים בארץ ישראל
 6. התאחדות העובדים הקטנים בארץ ישראל
 7. התאחדות העובדים הקטנים בארץ ישראל
 8. התאחדות העובדים הקטנים בארץ ישראל
 9. התאחדות העובדים הקטנים בארץ ישראל
 10. התאחדות העובדים הקטנים בארץ ישראל

[illegible]

היום יום ראשון, 1913
אנו מודים לך מאוד על המכתב
הזהיר והנאמן, ונאמר לך
בזה הזמן שאתה עושה
בזה הזמן שאתה עושה

[illegible][illegible][illegible][illegible]

הער איך אים דעם קאפ, צוליב דעם געזיך
מאכט ער זיכער:

— עסן הארט? איך אהין בין א באס פון
מאטראצען, נישט מענטשן צו מאכען א לאכען,
אין דאך וועלן זיי מיר שטאנאס, אין עס נישט
א שאנד?

דא האט מיר שוין געפלאצט די נערווע, איך
איך דאך וויל אים:

אלץ הייסט א שאנדע, עס איז פשוט א
שטענדיג!

מיט וואס? — פרעג דער איד.

וואס הייסט, מיט וואס? — זאג איך.

זי נעמט דאס א איד און פרעסט זיך אן איין
פריי מיט גרויע ציבעלעס! זיין, מען קען דאך
נעמען איך נישט איינזעצן!...

דער מאטראצען-באס האט זיך גלייך אים
געטראגען, און איך האב פריי אויפגעקאכעט.

* * *

דער „פארזעכט“, וואל ער אויף מיר קיין
פארזיכער נישט האבען, האט, זי נעוועהנדיג,
פערדעט די יעדות אין דעם רעפארט איבער
איבער שפעטעל האטענשאן.

בין אדער — זאגט דער רעפארט — האט
מען געזאגט 21 סענט א קאפיטעל, אין דאס
נעמען פאר סטריקבענעפיש, נערהערע יעצט,
אז מען יעט צאָהלען 5 סענט פון קאפ, יעט
זיין איך בטייען פאר פראפאגאנדע צו אהנא
געדען דעם טרייד.

דאנער-וועטער! — ווי באדאנאן וואס

פונקט פערקערט! אין גאנצען צורעכט! ביי
אדער האט מען דאך קיין סטריקבענעפיש נישט
געזאגט, און פאר די 5 סענט וויל מען דאך
דאס ערשט אנהייבען צאָהלען! שולדיג אין דעם
איז נישט דער רעפארטער, וואס אנטשטאט זיך
אריבערזאגען אין יאנקערס, איז ער גאר געזיך
מען אין האפערסאלין, און אונטער דעם הויף פון
טיטא און סיגארעטלעך האט ער אויפגעטריבען
א פערטראכטען רעפארט...

עס ווייט אויס נאכ'ן רעפארט, דאס' ביי
איצט האט מען גאר נישט פראפאגאנדירט אין
גאר נישט אַנאָנזירט. פדענט זיך: און ווען
האט מען אַנאָנזירט די גרויסע, גרויסע מאכען
ליידים גארטענט-מיקערס, וואס די אינטערנאציאנאלע
שאנאל פערמאגט? נור ווי זאגט דאָרט יענער
אז דער רעפארט וואלט געווען ריכטיג געטריבען
יאלט דאך נישט געווען פון וואס צו לאכען...

אין דער ליידים גארטענט וואס דאס שטייט
אבער נישט אויס די יענע, יענע וועלן אים
מיטען אויסשטעלן, זייער יענע אים איבער וועלן
האטען. דער רעפארטער פון דער „נייער
פאסט" איז יענע שטארק מיט דעם, וואס די
אויבערס פון דער רעפארטאבער וועלן יענע
טויטעס הייבן, דער ריכטיג, איך הער מיר צו
יענע, אז דאס „איצטען" מיר שוין איך נישט
יעצט האבען א רעפארטאבער אים רעפארטאבער,
דאן „איצטען" מיר שוין און נאכען פשוט געוואר
זען פון די פערטעלעך.

איבער טייד! איבער וואס! דאס
רעפארט מיר אן איבער האטען! איבער
אדער! איבער פאסטען זיי יענע די שערט
סטע אין די בעסטע, ביי דערפאר וועלן זיי
זיי וועלן איבערען.

* * *

דער „ריכטאדעסער“, „גרויסער" שטייבער-
סטער ווארט שוין האט פערטעלעך געזאגט,
זייער נישט, די פיינע אריינשטעלן „שטייבער" איך
ווייט טאקע נישט, וואס ביי דער יאנאזאסווי האט
זי אויף אים אנטוועקט! מיטן מיר עס וואס
וועלן, יענע עס האט אראנזשירט די בערלינער
פאר דעם „אידן געזיך" פון דער א. ס. ג. צו
דאס האבען געטראן די יענער אדער די שטייבער
בער! יענען אים עס! געזעכטען האט ער
דער אידן? דאך האט ער געזאגט? ס'איז
אויס וואס בעזונדער! אי וואס? ס'איז
עס טאקע זיין א רעכטן פאר די שטייבער, אי
מיט פערטעלעך געזעכטען מיט מען נישט קיין
וועלן.

איך מיטן אז מען האט דאס שוין געזעכט
אריבערזאגען פון דעם...

* * *

פארזעכט אונטערט אין דאך האבען מיר
אונגעזעכט א סתם פון סטריקבענעפיש-מיקערס.
ביי מיין ווייט איז געזעכט א איד, פון יענעם
יענען אנטקעגנען עס האט זיך געדרייט א
שטארקער געזיך פון גרויע ציבעלעס, מאכט
דער איד צו מיר.

אז היינטע צייטען, איז ער יעצט.
ענטפער איך נישט, מיטן ער אז איך בין
אויפגעשטאנען.

אסאל - אסעכט ער מיר אריין אין
פון אריין - האבען אריינשטעלן און באשעס
געדעכט שוין, היינט אבער איז מען זיך דא
שטאנאס.

אין צו האפען, אז ביים נעסטען פערטער
יעהרליכען מיטונג פון דזשענעראל עקסעקוטיוו
באָרד, וועלכע וועט שטאטפונדען ענדע ווען
מאנאט אין סינסינעטי, וועלען שריטע גענומען
ווערען אריינצוברענגען אדרונג און הארמאניע
אין די מאנטריאלער לאקאלס.

האנטריאלען אין מען ארבייט הארט איצט
אינטער נאנט שרעכטע בעדינגונגען.
טהיילייט אין דאס דערפאר, וואס עס
הערשט היין הארמאניע נישט אין די לאקאלס,
די מעכערס בעזוכען נישט די מיטונגען און נעמט
מען היין אינטערעס נישט אין דער יוניאן, עס

דיא טרענספער-פראגע

יערטהער דראקטאָר!

מעכער וועניגסטענס 6 מאנאטען אין זיין האַ
קאל יוניאן, דאָך האָט לאס 36 ארויסגעגעבען א
טראנספער צו איהרען א מעמבער, וועלכער האָט
אין נאנצען בעלאנגט 6 וואָכען. דאָס וועלכע
האָט אויף געטראָפּען אין אנדערע לאקאלס.
טראנספערס ווערען אויף ארויסגעגעבען צו מען
בערס וועלכע ווינען דוקשטענדיג אין דיום פאר
א יאָהר און זאָגאר מעהר.

ערשט נישט לאנג צוריק האָט א מעמבער פון
לאקאל 45 (סיראקוויז) געבראכט א טראנספער
אין דער מעכער אין שולדיג געווען צום לאקאל
פאר 18 וואָכען דיום, ווען ער האָט זיין טרענס
פער בעקומען. אין מעהרערע קייסעס צייגט
זיך ארויס, דאָס קיינע אסעסמענטס ווינען נישט
קאָלעקטעט געוואָרען פון מעמבערס, וועלכע האָבן
גען בעקומען טרענספערס. און ווי אזוי מען
איין לאקאל אויסגעפינען דיעזע פעהלערען וואָס
א צווייטער לאקאל בעגעהט, ווען דער סעקרעט
טער פעהלעלט דעם מעמבער-בוק ביי זיך, אים
דער סעקרעטער פון צווייטען לאקאל וואָס נישט
אייסגעפינען דעם פעהלער? דאָרום טאקע וואָס
אויף נישט אן קיין טרענספער אָהן דעם מעכער-
בוק. אין מעהרערע קייסעס מוז אויך שרייבען
צום לאקאל, דאָס דער בוק וואָס איבערגעשיקט
ווערען און דאן צייגט זיך דער פעהלער ארויס.
ערשט מיט אייניגע טעג צוריק, האָט א מעמבער
פון לאקאל 72 געבראכט א טרענספער אָהן זיין
בוק, און האָט אליין צוגעגעבען, דאָס קיין בוק
האָט ער נישט, ווייל ער האָט שוין א לאנגע צייט
נישט געצאָהלט קיין דיום דורך שלעכטע אויפ-
שטענדען. די סעקרעטארין פון דיווען לאקאל
שרייבט, דאָס זי איז אינסטראקטעט געוואָרען
ארויסצוגעבען א טרענספער צו דיווען מעמבער

די טרענספער-פראגע, נאָך מיין מיטונג, אין
איינע פון די וויכטיגסטע, וואָס דאָרף אינטער
דעבייטען דעם דזשענעראל אָפּיס ווי אויף לאקאלע
בעמבער. עס איז זעהר וויכטיג, דאָס די פראגע
זאל אמאָר דערמאָנט ווערען אין דיווען ווערנאל.
ביז איצט האָט די אינסטרוקציעס יוניאן
זיינע דירעקטע אינסטראקציעס נישט געגעבען
צו האַפּען סעקרעטערע ווענען ארויסגעבען אין
אנערעמען טראנספערס, און יעדער סעקרעטער
האנדעלט אין דער פראגע ווי ער ווערט אינסט
ראקטעט פון זיין לאקאל-יוניאן, נישט קוקענדיג
אויף אים. 17, בעמבער 11 אין בעצוג צו קליינע
האדערס, יעדער לעיט זיך א „מעמבער, יעדער
בער איז קליינער אין די ביכער פון יוניאן אין
שטערט נישט אינטער היין קלאנג, וואָס דער
טעכערמאן אדער סעקרעטער האָבען דאָס רעכט
צו געבען א קליינע האדער, ווען דער מעמבער
צאָהלט אים זיינע דיום ביז דער דאטע ווען די
האדער ווערט ארויסגעגעבען.“

אבער, ווי זייט ווערט דיווער פינאנס אָפּ
גערט ביז אינטערע סעקרעטערע? אויף האלט
פערמאנענצליך די סעקרעטערע דערפאר, ווייל
זיי ווינען די איינציגע פערזאנען, וועלכע קענען
איבערצייגען די לאקאל-עקזעקוטיוו, צו יעדלעכער
א מעמבער ווענדעט זיך פאר אקלייניג קאדער.
ווען ער איז נישט בערעכטיגט צו דעם, איז דאָס
אינגעזאָגט צו געבען דעם מעמבער אזא קאדער.
נישט קוקענדיג וואָס אין „ליידים נארמענע
ווארקער“ ווינען יעדען מאנאט געדרוסט איין
סטראקשאנס צו סעקרעטערע, דאָס קיין טראנס-
פער וואָס נישט ארויסגעגעבען ווערען צו אירענער
וועלכע מעמבער, אויב דער וועלכער איז נישט א

אויף 54 שטונדען א וואָך און קריגען א דאָלאַר א וואָך געהעכערט די וויידזשעס.

די ליידים טיילאָרס פון פראָוידענס אר-רייטען אונטער גאָנץ שלעכטע בעדינגונגען. זיי ארבייטען זעהר לאַנגע שטונדען פאר גאָנץ קליינע וויידזשעס. די וויידזשעס בעטרעפן פון 4 און גיט מער ווי 15 דאלאר א וואָך.

ווען ווייס-פּרעזידענט דובינסקי איז לעצטען יאָהר געווען אין פראָוידענס האָט ער פאר א געוויסע צאָהל ליידעס טיילאָרס געוואונען העכערע וויידזשעס און א 53 שטונדיגע וואָך. אבער אזוי, ווי די טרייד איז גיט גוט ארגאני-זירט, זיינען די עזע ארבייטער גיט זיכער מיט זייערע בעסערע ארבייטס בעדינגונגען. ווייס-פּרעזידענט לאפידוס דענסט, דאָס ווען די אינטערנאציאָנאַל וואלט אנגעהויבען אנפיהרען טיכטיגע ארגאניזאציאָנס ארבייט אין פראווי-דענס, וואָלט געווען גאָנץ לייכט פאר זיי אויס-צוקעמפּען פונקט אזוינע בעדינגונגען, ווי די באַסטאנער ליידעס טיילאָרס האָבען געוואונען. ער האָט זיך געזעהן מיט די בעליבתיים און ער רעכענט, אז מען קען ביי זיי פועלען איינצור-נעהן אויף אזא סאָרט אנרייכענט. אָבער דער וויילע, שלאָפּט דער לאָקאַל גיט און סתם אלעס מעגליכעס די רייזען צו פערשטאָרען.

* * *

פון מאַנטריאַל מעלדעט ווייס-פּרעזידענט לאפידוס, ווענען א סטרייק פון רעין-קאָוסט מייקערס ביי די קאָנערדיען ראָבער קאָ.

דער סטרייק האָט אויסגעבראָכען צוליב א יוניאָן-פּרעסערישען פאָרמאן און די ארביי-טער האָבען געפאָדערט, אז די פירמע זאָל איהם אַוועקשיקען. אבער נאכדער, ווען דער פאָרמאן האָט ענדליך דאָך פערלאָזען דעם שאַפ, האָט דער סטרייק נאָך אלץ אנגעהאַלטען. לאפידוס האָט זיך געזעהן מיט'ן איינגענטהימער און האָט ערפאָהרען, אז ער וויל גיט אנדערש, ווי צו אנהויבען בעשעפטיגען פרויען, אום צו קריגען די ארבייט ביליגער געמאַכט; ווען גיט וועט ער אין גאנצען די ארבייט אויפגעבען. אונטער די עזע אומשטענדען האָט ער געראטהען די אר-בייטער דערווייל דעם קאמפּא אויפצונעמען און געפינען ארבייט אנדערס וואו.

אין דער קלאָק טרייד פון מאַנטריאַל איז די לאַנגע גיט גאָנץ גלענצענדיג. די לאָקאַלס 13, 19 און 61 זיינען צו שוואַך דעם טרייד צו

באָננאָ עמבראידערעס יוניאָן, ווע-

לעבט מעכערס ארבייטען מייסטענס פאר פרייע-קליידער, זיינען איצט וויעדער געוואָרען א-י-א-א פון אונזער אינטערנאציאָנאַל יוניאָן. באַר-נאָך דעם גרויסען קלאָק סטרייק האָבען זיי אנגעשלאָסען אלס לאָקאַל 54. עס האָט זיך אבער דעמאָלט פערשיעדענע אומשטענדען געשטעלט דעם פאָרנעם פונ'ם לאָקאַל און זיי האָבען אין א צייט ארום זייער טשאַרטער אָב-געגעבען. איצטער הערשט אָבער צווישען די ארבייטער מער גייסט און ענטהוואָמוס פאר דעם יוניאָן פרינציפ און די יוניאָן איז פיעל שטאַרקער ווי אין 1911. די באָננאָ עמבראיד-ערערס האָבען זיך איצטער אנגעשלאָסען אן איינער אינטערנאציאָנאַל אלס לאָקאַל 66. מיר האָבן אַרען זיי און ווינשען זיי פיעל גליק.

* * *

די גלייכע פון ווייס-פּרעזידענט פאליט האָט עס גאָהענט פון א סעסעלמענט צווישען די ליידעס טיילאָרס און זייערע בעלי בתיים איז שטאַנאָ. א קאָנפערענץ איז אָנגעהאַלטען געוואָרען צווישען פערטערער פון ביידע צייטן און די בעלי בתיים האָבען ערקלערט, דאָס זיי זיינען בערייט צו שליסען אן אַנדער-מעט, געבען אן 8 שטונדען ארבייטס-טאָג און א דעכערונג אין וויידזשעס, באָפּ, אז די יוניאָן זאָל זיך אַנטשטעלענען צו אָרגאניזירען א גרעסער-עם פאָרענט ארבייטער פון טרייד. זיי, פון זייער זייט, זיינען בערייט צו פערשטאָרען זייער אַפּאָסיאלישען. עס הייסט, אלזאָ, אז אירע וועגט זיך אן די ארבייטער אליין. אזוי גיט זיי וועלן זיך אָרגאניזירען און פער-שטאַרען זייער יוניאָן, וועלען זיי קריגען בע-טערע בעדינגונגען אָהן סטרייקס.

לאָמיר דאָ, אגב אורחא, דערמאָנען, אז ווייס-פּרעזידענט פאליט איז געוואָרען אנגע-שטעלט אלס אָרגאניזירער פאר ניו יאָרק.

* * *

ווייס-פּרעזידענט לאפידוס שרייבט פון פראָוידענס דאָס נאָכדעם, ווי דער סטרייק האָט זיך געענדיגט לעצטען טאָגאָס, האָט ער אַלץ אונטערהאַנדעלט מיט די בעליבתיים און עס איז איהם אין מאַכע פּעלע געלונגען פערקלענערען די ארבייטס-שטונדען פון 60

מאכט א גענויע אונטערזוכונג פון דעם פינאנץ-סיסטעם און פינאנץ-ביכער פון לאקאלע רייע אונטערזוכונג האָט געדויערט ארום 5 טעג, אין ענדליך האָט מר. דאנדערדיל אויסגעמאכט א גרינדליכען רעפארט, וואו ער ערקלערט, דאָס ער האָט אלעס געפונען אין אַן אויסגעצייכענטע צושטאנד.

* * *

פון סינסניעטי קומט די נאכריכט, אז עס געהען דאָרט איצט אַן 2 שאפֿיסטרייקס פון קלאָוקסאכער, בעסער געזאָגט: לאקאויטס איין סטרייק איז ביי דער פירמע ה. אונגער קאָ. די פירמע האָט פערלאָנגט, אז די ארבייטער זאָלען ארבייטען אונטער דעם געסעמערטען פרייז, און ווען די ארבייטער האָבען זיך ענטזאָגט, האָט די פירמע זיי אוועקגעשיקט אין אריינגענומען נים יוניאָן לויט פון אנדערע שטעט. עס פערשטעהט זיך, אז די נאנצע זאך איז א „טריק“. די בעלי בתים האָבען די אלטע, אָבעלעכטע טענות: „די יוניאָן מיטט זיך צופיעל אין זייערע ביזנעס, דערמיט וואָס פאָדערט ריכטיגע פרייזען און גערעכטיגקייט פאר איהרע מעמבערס.“ זיי, די בעלי בתים ווילען אריינגעהמען און אוועקשיקען וועמען זיי ווילען און צאָהלען פרייזען ווי זיי ווילען אין נים ווי די ארבייטער פאָדערען. דאָס איז נאָ טירליך אַן אויסרעד מיט דער אבויכט די יוניאָן אָבערשוואַכען; אָבער אזא זאך וועט די יוניאָן נים דערלאָזען און האָט גערופען א סטרייק ביי זייער פירמע.

דער צווייטער לאקאויט איז ביי דער פירמע ראווער ענד סאָנס. דיזע שאפ איז אירע מאל געווען א סקעב שאפ און מען האָט דאָרט געארבייט טאָג און נאכט אונטער קלענליכע בעדינגונגען. לעצטען סיוואָן האָט טשאַרלס פראַמער, דער אָרגאניזירער פאר דעם דוּטשאַנט באַאָרד פון סינסניעטי, די שאפ אָרגאניזירט אָנפאַנג דיזען סיוואָן האָבען די אָרגאניזירטע ארבייטער געפאָדערט אז די ארבייטס־בעדינגונגען זענען זאָלען זיין ווי אין אנדערע שטעט און זיי פאר האָט די פירמע געמאכט א לאקאויט מיט דעם אויסרייד, אז זיי געהט ארויס פון דער שטעט. די דאָזיגע „טריקס“ וועלען די בעלי בתים גאָר נים העלפען. די לאַקאלע איינפלוס סינעטי שטעהען נאָנץ פעסט און די בעלי בתים וועלען מיט די אָרגאניזירטע ארבייטער אַז נים קענען איינרייסען.

* * *

שעפער נים ה. לאַנג, דער ביזנעס־אידזשענט, אַן פאָלגענדע אינטערעסאַנטע פאקטען:

„אויסער די פראַגע פון פרייזען, זיינען ארום די אינדעפּענדענטי־שעפער קיין פיעל פראָבלעמען און פערפלאַנטערטע פראַגען ניטאָ. און ווענען פרייזען—איז עס אויך נים געפעהרליך... די וואָך־ארבייטער, וועלכע האָבען ביים סעטעל־מענט געקראָנען א העכערונג פון איין ביו צוויי דאָלאַר א וואָך, זיינען העכסט צופריעדען און האָבען באלד דערפיהלט דעם גרויסען וועג, וואָס זיי האָבען געהאַט דורך דעם דושענעראל־סטרייק. די שטיק־ארבייטער, ווידער, האָבען זיך זייערע פרייז־קאָמיטעס, וועלכע צוזאַמען מיט א פערטרעטער פון דער יוניאָן פערגלייכען זיי זיך מיט'ן באָס, ווען א נייער גארמענט דאָרט געמאכט ווערען. די העכערונג אין פרייזען, וואָס זיי האָבען געקראָנען ביים סעטעל־מענט, בעטרעפט לפי ערך נים וועניגער, אויב נים מעהר, ווי די וואָך־ארבייטער האָבען זיך ער וואָרבען. און אזוי לאַנג ווי די יוניאָן ערלויבט נים, דאָס ביי איין סתיל ארבייט זאָלען ארבייטער טען סאי וואָך־הענד און סאי שטיק־הענד—זיינען די שטיק־ארבייטער אימער פערזויכערט נים צו האָבען קיינע קאָנסורענטען געבען זיך, און אז זייערע ערוואַכענע פרייזען וועלען אָנ־געהאַלטען ווערען.“

אין די אַסאָסיאיישען־שעפער, לויט דעם אָב־מאָך, ווערען אלע צווייסיגקייטען און מיספער־שטענדיקע געשליכטעס צווישען מענערדזשער פון דער יוניאָן און מענערדזשער פון דער אַסאָסיאיישען. אויב זיי קענען זיך נים אייניגען, יערען די קייסעס איבערגעגעבען צו דער גרייט־ווענס קאָמיטע. זינט דעם 17טען פעברואַר, ווען דער אנריכענט איז ארויף אין קראַפט, זיינען פערשיעדענע קלאַנעס אויף דעם אופן אויסגע־ליכען געוואָרען. אבער די האַרטסטע נום צו קנאָסען איז אין די שעפער, וואו עס זיינען פער־בליבען ארבייטער ניט־יוניאָן לייטע. לויט דעם אנריכענט איז די פפליכט פון די בעלי־בתים צו שיקען דיזע ארבייטער אין דער יוניאָן. צו אזא זאך אָבער זיינען די ווהייס־גורם מאַנופּעקטור־רעס נים געוועהנט און זיי בעמיהען זיך דאָס אויסצומיידען ווי ווייט מעגליך. אבער זיי יועלען מיט דער צייט זיך שוין צוגעוועהנען. זאָל די יוניאָן נור האַלטען זיך פעסט און שטאַרק.

ווייטער ווערט בעריכטעט, אז מר. פאָרבעס דאנדערדיל, (א פאָבליק אקאויטעט), האָט גע־

לאקאל 62. א שעה בלעטל אין 8 ווייטען, 5 אין אידיש און 3 אין ענגליש און איטאליעניש. ווי עס זעהט אויס פון די ארטיקלען און פונ'ם טאן אין אלגעמיין, האבען די ווהייט גורם ארבייטער געמיינט אויף דעם אופן צי פייערען וויער לעצטען זיען. דער נומער מאכט אויף דעם לעזער א גאנץ יום טוב/דינען איינ' דרוק, ניט נור צוליעב דעם ארטיקל איבער דעם ערשטען מאי, וועלכען די ווהייט גורם מיידלעך האבען היינאָהר געפייערט טאקע מיט פאָדאָ (זיי האבען זיך גאנץ שעהן געוואָרפען אין די אויגען אין דעם מאי-פאָדאָ), נור גלייך פון דעם ערשטען ארטיקל און „אונזער קאמפא און אונזער זיען“ און די אנדערע ארטיקלען, סקיצע און ליעדער, וועלכע זיינען געשריבען ליטעראַריש און מיט געשמאק.

פון דעם ארטיקל: „די פערזאָנלעכע פון אונזער יוניאָן“, קען מען זעהן, אז די לאַקאלע פיהרער בעגרייפן, אז איצט איז וויער פער אנטוואָרטליכקייט פיעל גרעסער אין שווערער; איצט, אז די יוניאָן איז אייגענוואַקסען א ריען, אין פערגלייך מיט דעם פיטשינקען לאַקאל, וואָס די ווהייט גורם ארבייטער האָבען געהאט מיט 3 יאָהר צוריק, פאָדערט זיך א גאנץ אנדערע פערזאָנלעכע ארבייט. „איחר טהעטינקייט איצט—זאָגט דער שרייבער, איז א פערשיידענע ארטיקלען, א פיעל פערזאָנלעכע און א מורא'דיג פער אנטוואָרטליכקייט. די פערזאָנלעכע פון אונזער יוניאָן קען שוין מעהר ניט אויסגעדריקט ווערען אין א געוועזענע ליכער עקספּרעסיוו באַהאָר, וועלכער דאַרף בלויז דוּבּפּיהרען דאָס וואָס דער גרויסער עולם בער שליסט, — זי מוז מיט זיך פאַרשטעלען די קערפערשאפט, וועלכע האָט די אינציפּיאַטיווע צו בעשליסן. אונטערנעמען און דורכפירן שוין ניט דערענדיג וואָס זי קען איינער האַלטען אן אָפּען אויף אויף אלעס, וואָס קומט פאַר אין און ארום דער יוניאָן.“

א חזן די אסאָסיאטשן-הייזער האָט לאַקאל 62 אויף 58 אינדעפּענדענט שטעט, וועלכע בעשעפטיגען ארום 15-הונדערט ארבייטער. דיעזע שטעלען צוזאַמען א פעסט-דיסציפלינירטע ארבעט, וועלכע איז גרייט ביי יעדער געלעגנהייט צו טהון וואָס די יוניאָן זאָל ניט מער שליסען.

אין זיין ארטיקל איבער די אינדעפּענדענט

אָבער ראָומאַן ניט פערנעסען, אז דער איינציגער דזשענעראַל סטרייק, אויב ער וועט אים בעגרייפן ווערען, וועט זיין אין נומע הענד אים ביים סעטעלמענט וועט מען זיכער זעהען גען מען אלע פעהלערען, וואָס ווילנען אין דער געזאָגטער געמאכט געוואָרען.

* * *

אפיסערס און טהעטיגע מעמבערס פון דער יוניאָן קימאָנאָ ארבייטער לאַקאל 41, ארבעט אין אונטערנעמען פלענער, ווי צו פערטאָרען די יוניאָן. ווערליג ווי מאַכט די הייזער, דער מענעדזשער פון לאַקאל, איז אונטערנעמען אים ביים לעצטען מיטינג בעשלאָסען גען יאָרען צו בירדען די מעמבערס דורך לעקטשורס אין די סעמינאַרען ביי יעדען מיטינג גופא. עס יעדעס טיין איצט אביסעל סלעס אין סטרייק, האָט ער די בעגרייבתיים פרוכורט זיך אָבערנעמען מיט די טהעטיגע מעמבערס אין לעצטען סטרייק און די אפּעליקאציע. דאָס האָט זיי אָבער ניט אבי געוואָרען. די יוניאָן האָט גע'פּועל'ט, אז יעדע מעמבער, גענען וועמען די בעגרייבתיים האָבען דיסציפלינירט, זאָלען ווערען צוריק אנגע'געבן.

אין די יוניאָן ריעזען סטרייק איז גייט צו האָט ער א ענגליש-שפּרעכענדען ברענטש פאַר די אפּעליקאציע מיידלעך. עס איז קיין צווייפּעל ניט דאָס יעדעס אז דאָס ברענטש, וואָלט געווען גרינגער די אפּערוקאנער מיידלעך אריינגע'ברענגען אין דער יוניאָן. די אפּערוקאנער מיידלעך ווייטען גוט, אז זיי ווערען ניט פאַר גע'פּועל'ט פאַר בעסער בעהאנדעלט אין "שאפ", ביי אים בעצוג צו וויידישעס און שטונדען, סיי אין בעליג צו אנדערע בעדינגונגען, ווי די אידן זען אין איטאליענישע מיידלעך און זיי ווייטען, איז די יוניאָן קען זיי פיעל העלפּען.

דער באַלל אין טעמעני האַלל, דעם 3-טען מאי האָט געהאט א נומען ערפאָלג.

די ברענטשעס אין ברוקלין און ניו דזשערזי "אייזע" אין ווערען גוט בעזאָרגט. דעם 18-טען מאי האָט דער ברענטש אין גרינוויל, ניו דזש, געהאט א רעסעפשאַן און קאָנצערט און דערמיט פאַרשטערקט די צאָהל פון די מעמבערס.

* * *

לעצטען מאָנאַט איז ערשינען דער ערשטער נומער, ווהייט גורם ארבייטער, אפיציעלער ארבייטער פון דער ווהייט גורם וואָרקערס יוניאָן.

סטרייק. צוליב מאנעל אין פלאץ קען דער ברייף נישט געדרוקט ווערען ווי ער שטעהט אין געהט; אבער מיר וועלען איבערגעבען דאס ווייניג טינסטע, וואס דער ברייף ענטהאלט.

ראזמאן מאכט אויפמערקזאם, אז אין 1911 האט לאקאל 38 דורכגעפיהרט א גלענצעלע דען דזשענעראל סטרייק און האט בעקומען א פראטאקאל, א גריעווענס באארד און א באארד-און ארביטריישען. דער דאזיגער פראטאקאל, זאגט ראזמאן, איז אין פיעלע הינזיכטען געווען בעסער און שטארקער ווי דער קלאַס מייקער פראטאקאל פון 1910. ווייזשע קומט עס, אז עס איז איצט ווידער, נויטיג א דזשענעראל סטרייק?

וויין מיינונג איז, אז די ברייטערע מאסען נויטיגען זיך אין אן אפיציעלע ערקלערונג פון דזשענעראל אפיס ווענען אלעס וואס האט פארטירט אין לאקאל 38, זינט דעם דזשענעראל סטרייק. ער פערנעסט, אז נאנץ געניגענדע ער קלערונגען זיינען געגעבען געווארען ביי דער קאנווענשאַן אין טאָראָנטא. יעדער מעמבער קען זיך מיט דיזע ערקלערונגען בעקאנט מאכען, איבערלעזענדיג די רעפארטס פון די דזשענעראל אפיסערס אין דעם געדרוקטען קאנווענשאַן רעפארט.

ראזמאן איז גערעכט, ווען ער זאגט, אז אום צו פערזיכערען א בעסערען ערפאלג אין דעם קומענדען דזשענעראל-סטרייק און צו פערזיכערען דזשענעראל סטרייקס אלע צוויי יאָהר, אפדערט זיך פריהער פון אלץ א „פעהיגטיס אויפצוהאלטען דאָס, וואָס דער דזשענעראל סטרייק זעט געווינען“. מיט אנדערע ווערטער, עס זאל „איינגעפיהרט ווערען א בעסערע די-קאָפּירינג, אז אן אנרימענס אדער א סעטעלמענט זאל ווערען אָבגעקויפט פון די ארבייטער, נישט וועגן ניגער ווי פון די בעלי בתים, און אז ווען א דיספיוט דארף איבערגעגעבען ווערען צו א גריעווענס-באָארד, זאל נישט יעדער שאפטישער מאן, „ברוך“ אָדער „יאנקעל“ זאָגען, אז מען האט די גריעווענס-באָארד אין דער ערד אין גרויז סטאפּען די ארבייט, אָדער רופען אינגע-זעצליכע סטרייקס, און דערמיט ברעכען דעם אנרימענט. ראזמאן דערמאָנט, אז ווען ער איז געווען מענערדזשער פון לאקאל, פלעגט ער אָפּט מאַך בעלידיגס ווערען אויף דעם ניעדריגסטען אויפן, ווען ער האט זיך ענטזאָגט צו רופען אים געזעצליכע סטרייקס.

גאָרדאָווסקי האט אויך געפונען אין די שער פערשיידענע אנדערע איבערען ווענען וועלכע ער האט גענוי בעריכטעט צום עקזקוטיוו באָארד פון לאקאל 35.

* * *

נישט לאנג צוריק, האט די ווייסט און דרעם מייקערס יוניאָן לאקאל 25, אָבגעטהיילט די ענגליש-שפּרעכענדע מעמבערס אין ברענטש ביי און דער נייער ברענטש בליהט, ווי א בוים אין פרייהלונג.

ווי בעוואוסט, איז שווער צוזאמענצובריינגען דען די אמעריקאנער מיידלעך מיט די אידישע מיידלעך צו מיטינגען, אדער צו מאכען, אז ווי זאָגען איינע די אנדערע פערשטעהן. א חוץ דעם איז ראטעוואָלעכע און פאטריאטיזם נאָך נאנץ טיעף איינגעוואָרעלט אין אלע מענטשעס הערצער. די אמעריקאנער מיידלעך וועלען איצט, אדאָ, מעהר קיין תירוץ נישט האָבען, אז זיי קענען די אידישע מיטינגס נישט פערשטעהן. זיי וועלען אבהאלטען וויערע אייגענע מיטינגס אין ענגליש און האָבען די געלענענהייט בער האנט צו ווערען מיט יוניאָן ביזנעס.

די אמעריקאנער מיידלעך האָבען געקאָסטען אלע בענעפיטס פון דזשענעראל סטרייק, אין עס איז נישט מעהר ווי רעכט, אז זיי זאָלען אים הויבען בעגרייפן וויערע פליכטען צו דער ארגאניזאציע. אין דעם נייעם ברענטש וועלען זיי לערנען ווי די דאזיגע פליכטען נאָכצוקומען.

* * *

פון סיאטעל, וואַש, קומט די נאכריכט, אז איבער לאקאל 28 וואקסט און מאכט פראגרעס. יעדע וואָך קומען צו נייע מעמבערס. די מיטינגען ווערען גוט, בעזונט אין די מעמבערס נעהמען א אינטערעס אין די פעהאנדלונגען.

דעם ערשטען מאָל זיינען די „שעפער“ געווען געשיקטען, ווייל די ארבייטער האָבען דעם טאָג געהאלטען יום טוב, טראץ דעם, זאָס עס איז געווען ביזו אין טרייד. די ארבייטער האָבען דעם פולען קאנטראָל איבער די „שעפער“, ווייל זיי האלטען זיך אייניג אין זיינען גוטע יוניאָן לייט. צום נעקסטען טיגען פאַרבאָרייטען זיי זיך צו שליסען אנרימענטס מיט די בעליבתים.

* * *

מיר האָבען ערהאלטען פון סאַל ראָזמאן, אמאָניגער מענערדזשער פון לאקאל 38, א לאַט נען ברייף ווענען די אגסיאָזיאָן ביי די ליידים מייקערס לאקאל 38, פאר א דזשענעראל

אידער מיר געהן ווייטער, וועט איצער ויין כדאי צו געבן דעם גרויסען סך-הכל פון מעמבערשיפ אין פאָרס פון די 6 לאָקאלס, ווע- מעס פינאנץ-רעפארטס מיר האָבען אויבען דער- מאַנט.

קאסע	מעמבערס	לאָקאל
\$54,923.41	12,173	1
96,681.15	17,692	9
20,394.48	2,460	17
560.00	1,700	20
33,302.34	9,430	23
39,075.83	9,260	35
244,937.21	62,715	טאָטאלס

דיווער רעכנונגן שליסט ניט איין די קאסערס יוניאָן לאָקאל 10. די באַטאן האָל מייקערס, לאָקאל 64 און די קלאָק מייקערס פון בראַנזוויל לאָקאל 11, וועלכע זיינען אלע אפילוירט מיט'ן דזשאָינט באַאָר.

ענדע לעצטען מאָנאַט האָט ס. נאלדאווסקי דער ביזנעס-אידזשענט פאר די פרעסערס, צו- געשטעלט אַ זעהר אינטערעסאנטען רעפארט וועגען די פרעסערס אין די ריפער שעפער, פון וועלכען מיר גיבען דאָ אייניגע פאקטען און צו- פערען.

סך-הכל איז דאָ 100 שעפער, וואו ריפער- פרעסערס ארבייטען; האָט גאלדאווסקי געפונען, אז אין 80 שעפער צאָהלט מען ניט לויט דעם ריכטיגען סקויל. די מאָנאָפּעקטשורערס טענה'ן, אז פאר ריפערס דארפן זיי וועניגער צאָהלען. אין 27 שעפער האָט ער גע'פועל'ט, אז די פרע- סערס זאָלען קריגען לויט דעם סקויל: פרע- סער—21 דאָלאַר אַ וואָך און אונטער-פרעסערס—18 דאָלאַר. אין די איבריגע שעפער וועלען די בעלי בתים מווען צום געכסטען סיואן צאָהלען לויט דעם דערמאָנטען סקויל. נאָך אַ גענויערע אונטערזוכונג האָט גאלדאווסקי געפונען די פאלגענדע שעפער:

- אינפענטס און טשילדערען קאָוסט — 18
- דזשואווענאָיל און טשילדערען קאָוסט — 47
- לאַנגע קאָוסט, פלושעס און קאָראָסל — 35

100

סך הכל פרעסערס בעשעפטיגט אין די ריפער- שעפער—461.

היינטיקסטע מייקערס גרויסען זיך פאר נעכ- טען פאלל ביזאן.

אמאל 20 בערייהעס ניט קעניענ'ס האַנד- לען אין געגענטהייל: דער לאָקאל איז טאָר-האָר, דאָס אזא קליינע יוניאָן מיט געניגטע מיטלען האָט געקענט ריעזע מעכ- טיג פירמע בעזיגען.

דאָס אנגעלאנגט דעם סטרייק, האָט פרעזי- דענט דאָזענבערג, אַ קורצע צייט צוריק, בע- פערט צו ווייס-פרעזידענט דובינסקי: „אויב איר הענט געווינען דעם סטרייק ביי ס. קעניען, איז דאָס צאָלע רעוואָלוציאָן אויך מעגליך“.

* * *

מיר זיינען נאָך ניט פארטיג מיט די פינאנץ- רעפארטס. דער רעפארט פון די סקוירמאכער, לאָקאל 23 איז ניט וועניגער אינטערעסאנט ווי פריהערדיגע רעכנונגען. פאר די דריי מאָנאַט פון יאנואַר ביז ענדע מערץ, האָט לאָקאל 23 פערקויפט 122,608 דיוס-סטעמפס. דאָס איז, דורכשניטליך 9,430 מעמבערס, און האָט איינגענומען אין אייגנטימס-געלד 6,005 דאָלאַר. לויט די צאָהל פערקויפטע קאָנסטיטור- טאָרביכער צו 25 סענט, איז די צאָהל נייע מעמבערס 633. די גאנצע איינגאָהמע פאר דעם קוואַרטאל איז געווען איבער 28-טויזענד דאָלאַר. דער לאָקאל האָט אוועקגעגעבן אין געניע צו פערשידענע אָרגאַניזאַציאָנען און פאר סטרייקס 4,815 דאָל. סך-הכל איז די אויס- גאבע געווען 23,000 דאָלאַר און דער פראָפּיט פאר דעם קוואַרטאל 4,366 דאָלאַר. די אונטער- געבן טורה—דעם לאָקאלס פערמעגען—איז אַזעלכע \$33,302.34.

* * *

מיר קומען איצער צום לעצטען פינאנץ- רעפארט פון אונזער פיערטען גרויסען גוי יאָר- גיך לאָקאל, די פֿרעסערס יוניאָן, לאָקאל 35. איר דעם לעצטען קוואַרטאל האָט לאָקאל 35 פערקויפט 119,681 דיוס-סטעמפס, דאָס הייסט, דורכשניטליך 9,260 מעמבערס, און האָט איינגע- נומען 2,501 דאָלאַר אייגנטימס-געלד, לויט פערקויפטע קאָנסטיטור-טאָרביכער, פאר 123 נייע מעמבערס. סך-הכל איז די הכנסה געווען אי- בן 25-טויזענד דאָלאַר.

אין שטיצע צו אנדערע יוניאָנס האָט לאָקאל אוועקגעגעבן 5,365 דאָלאַר און ארום און ארום איז די הוצאה געווען איבער 22-טויזענד דאָלאַר. דער גאנצער פערמעגען איז \$39,075.83.

פון דעם פינאנציעלן רעפארט, וואס די ריינקאָוס מייסקערס, לאָקאל 20, האָבען ארויסגעגעבן, זעהן מיר אז דער לאָקאל האָט געמאכט זייער פילע פראָגרעס אין וועניגער פון איין יאהר צייט פון סעפטעמבער 1912 אָן האָט דער לאָקאל זייער מעכערשיק פערגרעסערט מער ווי 400 פראָצענט. מיט א יאהר צוריק האָט דער לאָקאל געהאט אן ערך 300 מעמבערס. לויט די איינציקסטע טריסטענער (2,705 דאלאר) און די קאנסטיטוטשאן-ביכער, זיינען צוגעקומען אן ערך 14 הונדערט מעמבערס. ווען מען דערמאנט זיך אז די אויסשטענדען פון טרייד זיינען פערפאלט טערט און אז עס איז אימער געווען זעהר שווער די ארבייטער צו אָרגאניזירען, מוז מען זאָגען אז לאָקאל 20 פערדיענט גראטולירט צו ווערען אויף דיעזען בעדייטענדען פראָגרעס. א גאנץ גרויסע סומע געלד האָט דער לאָקאל פאר דער צייט איבערגעוואָרפֿען. די אייננאָהמע איז געווען 10,845.06 דאלאר און די אויסנאָהמע 10,652.82 דאלאר. די ריינקאָוס מייסקערס זיינען האָט לעצטענס געפיהרט גאנץ שווערע סטרייקס. פאר דעם סטרייק ביי קעניע, איז ברוקלין, האָט דער דזשאָינט באָארד בייגעטראָגן 2,281 דאלאר און די אינטערנאציאנאל יוניאן, 15 הונדערט דאלאר, א חוץ אליינע סומע פון פערשידענע אנדערע יוניאנס. מיט די דאָזיגע בייטרענע איז לאָקאל 20 אריבער די צייט פון „שטורם און דראַנג“ און עס האָט זיך אין קאסע אָנגעשטעלט 560 דאלאר.

דערענדיג וועגען דעם סטרייק ביי קעניע, איז כדאי צו דערמאָנען, אז אין דעם סטרייק האָבען זיך בעטהייליגט 800 ריינקאָוס ארבייטער און אז נאָך א ביטערען קאמפף פון 10 יאָבען האָט דיעזע פערביסענע פירמע גאנץ געגעבען די מייסטע פאָדערונגען.

יעצט, אום מיט די ארבייטער זיך אָפֿצו-זעכענען, האָט דיעזע רייכע אָבער פיינליכע פירמע, נישט וועלענדיג אנערקענען דעם ארבייטער'ס רעכטע, געעפענט א פאבריק אין נאָר-פאלק, ווירדזשיניא און מאכט דאָרט די ארבייט. די מייסטע ארבייטער אין דער ברוקלין נער פּעקטאָרי זיינען ענטזאָגט געוואָרען אין דעם וועלכע זיינען פערבליבען, האָבען אויך נישט וואָלט צו טהון. ווען א קאמיטע פון די ארבייטער האָט ביי איהם געפרעגט, ווארום ער מופט איז גארפאלק, האָט ער געענטפערט, דאָס ער וויל נישט זיין פערוויקעלט אין'ס סטרייק, צו וועלכע

ביינע צו די אויסנאָמען, האָט דער לאָקאל בייגעטראָגען פאר דעם שניידער-סטרייק 7,538 דאלאר און פאר די ווהייט גורס סטרייקער 1,745 דאלאר. סך הכל זיינען געווען די אויסנאָמען 48,222 דאלאר, און דער לאָקאל האָט אין די דריי מאָנאטען פערדייבונג \$7,261.23. די אינטערשטע שורה: דעם לאָקאל'ס פערמענען איז \$96,681.15.

אויף האָט לאָקאל 9 גענומען א וויכטיגען שריט צו פערבעסערען די לאַגע פון די פינאנציערע. דעם סומענדיגן קיזאן וועט דער לאָקאל אָניוערנען אלע קרעפטען, אז אין יעדען שאַפ, וואו קלאָוקס ווערען געפיינישט, זאָלען די פינאנציערע פערדיינען וועניגסטענס 60 סענט א שטונדע.

* * *

די ריפער מייסקערס לאָקאל 17 זיינען ענדליך געקומען צום שלום צו בעלאָנגען צום ניו יאָרקער דזשאָינט באָארד על פי דין ורת קאנסטיטושאן, אויף די וועלכע בעדייטונגען ווי די אנדערע לאָקאלס. שבת דעם 10טען מאי האָט די ווידער-פערזאָניגטע שטאטגעפויגען און ווידער געלעגט מען בלומענסאָן, העללער, נאָרדין, גערטשיקאָו און כאיעט זיינען צוגעלאָזען געוואָרען.

דער פינאנציעל רעפארט פון לאָקאל 17 פאר'ן לעצטען קווארטאל צייגט, אז דער לאָקאל האָט פערקויפט 26,936 דיויס-סטעמפס, א דורכשניט ליכע מיטלידערשאפט פון 2460 מעבערס, און די הכנסה פון איינציקסטענער איז געווען איין בער 11-הונדערט דאלאר.

סך-הכל איז די הכנסה געווען \$6,612.64, אבער די הוצאה איז געווען 7,022.03 און דער לאָקאל האָט געהאט א דעפיציט פאר דעם קווארטאל פון \$409.39. אזוי ווי אין דאָזיגשאַנס האָט דער לאָקאל אויפגעצאָהלט בלויז 1,252.50 יעס איז נישט דערמאָנט צו וועלכע יוניאנס אדער סטרייקס די געלד איז געגעבען געוואָרען) זעלען א סך פרעגען: ווי קומט עס, אז דער לאָקאל זאָל האָבען א דעפיציט? איז דער תירוץ: אין מאָנאט יאנואר האָט דער לאָקאל געקויפט כמעט פאר א גאנץ יאהר דיויס-סטעמפס פאר אויס. אין דער ווירקליכקייט, אלזא, איז קיין דעפיציט נישט געווען. די געלד, 1,700 דאלאר, איז אויסגעגעבען געוואָרען אויף „סטאק" אין יעס אין די סומענדיג מאָנאטען צוריק אריינגעקומען. דער פערמענען פון לאָקאל איז \$20,394.48.

* * *

דער היים ביי די ארבייטער. די מאנופעקטשור רערס מווען אנערקענען א שאפטישערמאן און א פרייזקאמיטע צו סעטלען פרייזען. די ארבייטער זאלען ניט דארפען מאכען קיין נאך מענטש פאר וועלכע מען האט קיין פרייזען ניט געשטעלט. עס זאל געצאהלט ווערען אין קעש, אין א בעשטימטען טאג. די ארבייטער זאלען ניט דארפען צאהלען פאר עלעקטריק, גאזעל-פאדריס אדער אנדערע זאכען. קאנטראקטינג און סובקאנטראקטינג זאל ווערען אבגעשאפט. סעמפעלס מווען געארבייט ווערען פון וואך. דובליקייטס פון שטיק. פאר דובליקייטס זאל ווערען געצאהלט 50 פראצענט איבער די גע-סעמפעלס פרייזען. מינימום געצאהלט פאר סעמפעל-מאכער ביי קלאוס, 24 דאלאר א וואך, ביי סקוירט, 22 דאלאר. פאלשטענדיגע קאט טערס און טרימערס, 25 דאלאר. קאטטערס אפרענטיסיס, ערשטער יאהר, 8 דאלאר; נאך-דעם הייסט ער א פאלשטענדיגער קאטטער. שטיק-ארבייטער ביי קלאוס און סקוירט מווען געצאהלט ווערען אזוי, אז עס זאל אויסמאכען 75 סענט א שטונדע, קלאוקיפישערס פון שטיק, 50 סענט א שטונדע און סקוירט פינף שערס, 40 סענט א שטונדע. פינישערס מווען בעשעפטיגט ווערען דירעקט פון דער פירמע, מינימום-געצאהלט פאר סעמפעל-פינישערס, 12 דאלאר א וואך. באטאן-נעהער מווען ארבייטען פון וואך און קריגען ניט וועניגער פון 10 דאל. א וואך. די דאזיגע פאדערונגען זיינען נאנז גע-מעסיגטע, און ווען די בעלי בתים וועלען האבען יסכל וועלען זיי נאכגעבען און א סטרייט.

* * *

דער פינאנצירעפארט פון לאקאל 9 צייגט, אז פאר דעם קווארטאל יאנואר, פעברואר און מערץ זיינען פערקויפט געווארען צוויי-הונדערט און דרייסיג-טויזענד דיוסי-סטעמפס, אן ערך 17,692 מעמבערס. די מעמבערשיפ איז אלץ א שטאנדארט-פיניש און דער לאקאל פעסט בעגריף-דעם, ווי די אנדערע לאקאלס פונ'ם ניו יארקער דויטשיגס באאדער. די איינשריטס-נעלד איז געווען 13707 דאלאר, וואהרשיינליך פון פינף שערס. לויט די צאהל קאנסטיטושאן-ביכער פאר קויפט צו 25 סענט, זיינען אָנגענומען געווארען 830 נייע מעמבערס. עס פערשטעהט זיך, אז די איינשריטס-נעלד פאר פינישערס איז גלענעד ווי די פאר אפערייטאראס. סך הכל איז געווען די אייננאמע פאר די 3 מאנאטען \$56,151.32.

דער לאקאל 1 פערקויפט 158,259 מעמבערס, דורכשניטליך פאר די דריי מאנאטען, קאמט עס אויס אן ערך 12,173 מעמבערס. עס איז דא נאטירליך געווען דער בייזסיזאן און מעמבערס צאהלען דאן אָב זייערע ריקשטעני-נייע שווערען. יעדענפאלס ציינען די ציפערען, איינשריטס-נעלד פערסט מיט זיין מעמבער-שיפ, די איינשריטס-נעלד איז געווען 5318 ד. עס זיינען אלץ צוגעקומען א סך נייע מעמבערס. לויט די לאקאליטאט-ביכער—374. סך הכל איז די רכנסה געווען איבער 38 טויזענד דאלאר. אבער אזוי ווי עס איז געווען א שווערע צייט—א סך סטרייטס אין אידישען קווארטאל, וועלכע זיך דאך געמוזט שטיצען, האט דער לאקאל גע-איבערקומט בלויז אן ערך 8 הונדערט דאלאר. צום-לעצטענדיגער סטרייט אליין האט לאקאל 1 גע-געקאנען 6-טויזענד 7-הונדערט דאלאר. אז פאר די ראפער און קימאנא מייקערס—אויסגעדעלט דאלאר, די אונטערשטע שורה איז, אי דער פאלגענדען פונ'ם לאקאל דעם ערשטען אפטייל איז געווען \$54,923.41.

* * *

אין פילאדעלפיה געהט איצט אן א העכסטיגע צענדליג צייטשען די קלאוקמאכער און וויסער-מאכער. אין פערלויף פון די לעצטע צוויי מאנאטען האט די יוניאן געמאכט פיעל פראגרעס. דער-טער ארבייטער שרייבען זיך איין יעדע יאר אלס מעמבערס פון די פילאדעלפיער קלאוק און סקוירט מאכער, לאקאל 2, די קלאוק-פיני-שערס-לאקאל 69 און די קלאוק-מאכערס, 53. 5. דער דאטערס לאקאל האט זיך די לעצטע צייט פאדערנדיג דעארגאניזירט און איז גרויס פאר א דירעקטאראל סטרייט. די פאדערונגען וואס די ארבייטער אין פילאדעלפיה וועלען זייערע בעלי בתים שטעלען, זיינען כמעט די זעלבע ווי אין אדער לעצטע סטרייטס. זיי זיינען ווי פאלגט: א. פופציג שטונדיגע ארבייטס-וואך. מעהר פון שטונדען א וואך אוועקמיט זאל ניט גע-אויסגען ווערען. דאפעלט געצאהלט פאר אוועק-מיט. זינטאג זאל ניט געארבייט ווערען. די ארבייטער זאלען קריגען געצאהלט, אבער ניט דאסער ארבייטען אין די לינעל האלדידיום. עהני-לויט באטיטארע בעדינגונגען ווי די, וואס ווערען געשטעלט אין קראפט ביי דעם סאניטארי באאדער און לאקאל אין ניו יארק. אין סלעג צייט יאר די ארבייט צוטהיילט ווערען גלייך צווייטען אלע ארבייטער. אבשאפונג פון ארבייט אין

מער ווי זי דארפן. אזא איינפיהרונג ווען דער געזעלשאפט קאסטן פיעל מער: האט זי היינט צובראכענע גליעדער און געמיינטער, פאר דירעקטע יאָהרען—אט די זאכען קאסטן מער ווי העכערע וויידזשעס און קירצערע ארבייטן-טונדען.

געזונד אין לייב און העכען. עס איז א זינד, ווען מיר הערקאנען, אז 30 פראצענט פון דער בעפֿעלקערונג זאלען מוזן ארבייטען פיעל לוינגער און עכען פיער וועניגער ווי עס טויג פאר זיי, כדי, אז 5 פראצענט פון דער בעפֿעלקערונג זאלען ארבייטען פיעל ווייניגער און עסען פיעל

וואס הערט זיך?

דען א קלאנע פון די קאסטן גארמענט מאנופערטורטערס אסאסיאציעסן געגען מענדזשער שפּאָר פון די ווהייט גורם וואָרקערס יוניאָן לאָקאל 20, אז ער האָט ערלויבט אַבזושטעלען די ארבייט פון א געוויסע פירמע אויף א גאנצע וואָך, געגען דעם פראָטאָקאָל.

די ווייס-פרעזידענטען פאַלאַקאָף, יוניאָן און זלאַטשין ווערען אפּאָינטעט פאַרצוברענגען א פלאַן וועגען א געמיינשאַפֿטליכען פראָטאָקאָל לייבעל מיט די ווייסט און דרעם מאנופערטורטערס.

בנוגע צום דזשוריסדיקשאַן-דיספּוט צווישען לאָקאל 25 און לאָקאל 35, וועגען דער פראַגע צו וועלכען לאָקאל די ווייסט און דרעם פרעסערס זאלען בעלאַנגען, גיט פרעזידענט ראָזענבערג זיין ענטשיידונג, אז די פראַגע קען נור בעהאַנדעלט ווערען אויף דעם פיערטע-לייערהליכען מיטינג פון באָארד. בעשלאָסען אויפצופאַדערען לאָקאל 25 דערווייל גיט צו פערלאַנגען אז די מעמבערס פון לאָקאל 35 זאלען צו זיי טרענספערירט ווערן, ביז דער פיערטע-לייערהליכער מיטינג וועט די פראַגע ענטשיידען.

אכטונספאַל,

דזשאָהן א. דייש,

דזשענ. סעקרטערי

* * *

אַנפאַנג לעצטען מאָנאט האָבען אָנגעהויבט ערשיינען די פינאַנצירעפּאָרטס פון די גרויסע גיט יאָרקער לאָקאלס. עס וועט זיין בראי איבער צוגעבען עטליכע ציפערען פון יעדען רעפּאָרט ווייל פון די פינאַנציעלע רעפּאָרטס קען מע זעהען דעם ריכטיגען צושטאַנד פון די לאָקאלס אין די דריי מאָנאטען, פון יאנואר ביז עפר

דזשענ. עקזעקוטיוו באָארד

די גיט יאָרקער מעמבערס פון דזשענ. עקז. באָארד האָבען אַבגעהאלטען א מיטינג דעם 28טען אפריל.

פרעזידענט ראָזענבערג בעריכטעט, אז די אסעמבלי פערערישאַן אָוו לייבאַר האָט פער-הויפּען א האַנווענשאַן פון אלע אָרטאָדאָקס פאַר ארבייטער און די יונייטעד סטיווט און קענדע, מיט דעם ציעק צו גרינדען אן אינטערנאַציאָנאַל יוניאָן אין ווער טרייד. די קאָנווענשאַן וועט זייערע אַבגעהאלטען אין מאָנאט דזשון, אין יאָנינגטאָן, ד. ה. פרעזידענט ראָזענבערג דענקט, אז אזוי ווי די מיסטע פאַרארבייטער מאַכען פרויען-הילדען, וועט אן אינטערנאַציאָנאַל יוניאָן אין ווער טרייד אונטערדינגט עפטערס קומען אין צוזאַמענשטויס מיט אונזערע דזשוריסדיקשאַן-רעכטע. זיין מיינונג איז, אז על פי דזשוריסדיקשאַן-רעכט געהערען די פאַרארבייטער צו אונזער אינטערנאַציאָנאַל יוניאָן, און ער האט דעם באָארד צו פאַדערען, אז די פאַר-הוערס זאלען זיך מיט אינו אפילוירען.

בעשלאָסען אָנצוגעהען פרעזידענט ראָזענבערג'ס האַט און דער דזשענ. סעקרטערי ווערט בעאויפטראַגט צו שרייבען צו פרעזידענט גאָמבערס וועגען דעם.

עס ווערט אויך בעשלאָסען צו דעקען ווייס-פרעזידענט פאייט'ס קאסטן נאך יאָרקערס צום ספעשעל קאָנווענשאַן.

א צווייטער מיטינג איז אַבגעהאלטען געוואָרן דעם 10טען מאי.

די ווייס-פרעזידענטען יוניאָן און מיטשעל ווערען אפּאָינטעט צו אונטערזוכען און ענטשייד

דיהמטער אמעריקאנער דאקטאר, נאמענס וואורס האטשינסאן, זאגט וועגן דער פראגע.

„ווען מיר שטודירען די ליסטע פון די וואס שטארבען פון דיעזער קראנקהייט, זעהן מיר באלד, אז דאס זיינען מייסטענס די מענטשן, וועלכע ארבייטען די לענגסטע שטונדען און קריגען די קלענסטע געהאלט. אין דיעזער הינד זיכט האבען די טריידיוניאנס פיעל אויפגעטון צו פערמינדערען די צאָהל פון סוכאָטניקעס אין די רייהען פון וויערע מעמבערס. דורך וויער פערקירצען די ארבייטס שטונדען און העכערען די ווידושעס, האָבען זיי געהאט א בעסערע ווירקונג געגען דיעזער שרעקליכער קראנקהייט, ווי וועלכע עס איז אנדערע אינסטיטוטן. דערמיט האָבען די יוניאנס דער געזעלשאפט בענעפיטירט אויך אויף אנאנדער אופן. וואָ דום, ווען אן ארבייטער ארבייט וועניגער שטונדען, פיהלט ער זיך, נאטירליך, געזונדער און זיין ארבייט קומט ארויס שעהנער און בעסער און האָט דאָרום א גרעסערען ווערט אין מאַר. דאָס הייסט, אַלזאָ, אז די געזעלשאפט פערדינט דערבײַ. עס מעג אויסזעהן ווי א ווידערשפּרוך, אבער דער אמת איז, אז וואָס העכער די ווידושעס און וואָס קירצער די שטונדען, אלץ וועניגער קאָסט ענדליך דער פאבריצירטער ארטיקל, דערפאַר, וואָס ער בעקומט א גרעסערען ווערט. לאנגע ארבייטס שטונדען, וועניג געהאַלט, שמוציגע און אונגעזונדע שעפער זיינען גיט גור אונגענשליף און ברוטאל, גור אויך אידיאָטיש און פערדערבליך.

„אין קיין זאך בענעהט זיך די געזעלשאפט גיט אזוי נאָרש, ווי אין ארבייט און אינדוסטרי. שווערע ארבייט, וואָס ווערט געטון מיט שכל און אויסגערעכענטקייט איז געזונד פאר מענטשען. שערליך איז גור דער היינטיגער סאַרט ארבייט, די ארבייט וואָס ווערט געטון אהן חשק און אהן שכל, די ארבייט, וואָס מאכט דעם מענטשן פאַר א מאַשין; ווען ער דאַרף טהון די זעלבע ארבייט שטונדען לאנג און דערבײַ זיך אינטרוינען—אַט דאָס מאכט איהם מיער, מאכט זיינע גליעדער שטייף און זיין רוקען איינגעבויען פאַר דער צייט. האָבענדיג דער גרייכט א צייט, אז איון מענטש, מיט דער הילפע פון מאַשינערי, קען אויסארבייטן טען גענוג פאַר 10 מענטשן צום לעבען, איז דאָס פשוט א פארברעכען, ווען מיר דערלאָזען, אז ארבייטער זאָלען אין אינדוסטריען פערלירען

דער אינספעקטאָר א רעכט צו מאכען טעכערטיפיקייט פאַר אונגליטיג. וויבאַר דעפארטמענט האָט דאָס אייגענע איינשטעלען ערעווייטערט אין פאבריקעס, די עלעווייטערט זאָלען געווען די היינטיגן וואָרס און אינסטרוקציאָנען פאַר ארבייטערס.

פערטאָרי איז, מעהר ווי 2 שטאָק איז ארבייטען דאָרטען מעהר ווי 25 שטאָק. מיין איז אזא פערטאָרי איינגעפיקסט געוואָרן צו געבען פייער סיגנאלען און ארבייטער מוזען געלערענט ווערען פייער שטאָבלעך.

אין דעם יאָר איז נאָך קיין 21 יאָהר גיט ארבייטערס זיין אין דער פערטאָרי בעפאָר 6 יאָהר אָנזען נאָך 9 אבענדס.

בערלין טאָרען מעהר גיט זיין אין קערעס יענעם בעקעריי מוז זיך בעזאָרגען מיט א באַטראַכערטיפיקייט. אין גרויסע שטעט געט דער געלד-הייטס-דעפארטמענט האָבען די היינטיגן ארבעטער בעקערייען.

דער טאָרען גיט ארבייטען אין פערטאָרי יאָר יאָר געפינט זיך געפעהרליכע מאַשינעריעס.

יער פערטאָרי זאָל האָבען גענוג פייער-זיכעס אין אנדערע אויסגענוגע און קיין פערטאָרי טאָר גיט בעשעפטיגען מעהר ארבייטערס ווערען ארבעטען ענטהאַלטען.

פאַרדעם וואָס דער סטייט סענאַט האָט אונגענומען די אפפאָינטמענט פון דזשאַהן טיטער אַרס סטייט לייבאַר קאָמישיאָנער, האָט אונזערע סילענער איהם פאַרט אפפאָינטעט, וויבאַר איהם פון 8 טויזענד דאללער ביז געט געטאָנען.

דאָס שטינדען קליינע ווידושעס און שווינדלעכע.

ווען בעמערקט אין לעצטען נומער, דעם דער דזשאַהן באָרד אזא סאַניטאַרי דאָר א שטארקען אינטערעס אין דער פראַקטישערעם געגען שווינדלעכע.

מענטשען וועלכע האָבען א ריכטיגע דאָרעם ענין, איז די בעסטע פערזיכערונג פאַר אַפּעלען—אָבערשאפּען די אירזאָכען פאַר אַפּעלען צו דיעזער קראנקהייט. עס וועט אַרבייטערסאָנט צו הערען, וואָס א בע-

הראפט צו שמעלען, פיר געהאלט, אפפוס און
ביים און זא ווייטער.

אפיציעל ווינען אלע גרויסע טריידינגס
נעמען א געזעצליך פעסט געשטעלטען מינימום
לויט, אויף דעם גרונד, דאס אויב דאס געזעץ
זעט מענען פעסטשטעלען א מינימום לויט, זעט
אויף ווי געזעצליך צו מאכען א מאקסימום
לויט, דאס הייסט, אז מער פון א געוויסע לויט
זאל קיין ארבייטער נישט קריגען. יעדעפאלס
איז עס נאך צו פריה צו זאגען וועלכע שטעט
זינג די ארגאניזירטע ארבייטער וועלען געריכט
אין בעצות צו דעם פראיעקט געזעץ.

זייע ארבייטער שוין געזעצ אין ניו יארק
סטייט.

לעצטען מאנאט האט גאנצערנאך סודער
אונטערנעשריבען א גאנצען פעקטל ארבייטער
"יוניגעזעצ". די מעהרסטע פון דויע געזעצ
זיינען רעקאמענדירט געווארען ביי דער פאבריק
אונטערזוכונגס קאמיסיען, וואס איז אונז
"שטעלט געווארען באלד נאך דעם טריינענדיג
פייער. אט ווינען אייניגע פון זיי:

הארטען, וואו פרויען ארבייטער הענען
טהאן זייער ארבייט זיצענדיג, מוז די פירמע זיי
בעזארגען מיט טשערס.

די סטייט לייבאך דעפארטמענט האט דאס
רעכט צו מאכען רולס און רעגולאישאנס ווענען
זייניגען און לופטיגען פאבריקען.

רויכערען אין פעקטאריעס זאל וויין שטרענג
פערבאטען. א נאָטס אין גרויסע בוכשטאבען
זאל ווענען דעם ווערען ארויסגעשטעלט אויב
אן אָרט, וואו יעדער קען זעהען.

אויב ארבייטער וואוינען אין דער פעקטאריע
די מווען אוינע וואויננען געהאלטען ווערען
אין א סאניטארען צושטאנד און דער קאמיסיען
נער און לייבאך האט דאס רעכט אויף זיי איינפֿ
ציפאסען.

יעדער צונאנג צו א פעקטארי מוז קיין נע
האלטען ווערען.

אין טריידס, וועלכע ווינען געפערדיג
פאר'ן געזונד, מוז דער בעל הבית בעזארגען א
דאקטאר'ס אונטערזוכונג פון צייט צו צייט.

צו יעדער צייט ווען געזונדהייטס איינע
פעקטאריס וועלען פארדערען, מווען קינדער צייט
זען 14 און 16 יאהר אלט, וועלכע ארבייטען
אין פעקטאריס, ווערען אונטערזוכט פון א דאקט
טאָר; און אין פאל זיי ווינען נישט ארבייטען

אין סטייט אדער פערדארא האָרט. אָבער בשעת
דער אפפיער געט אָן, זאָר די ענטשיידונג דער
זייער ווי אין קראפט. דאָס הייסט: אויב די
דאמיסיען און ארבייטער ציפסל'ענען א
רעכערע מינימום לויט, מוז דאס איהם גע
צאָרט יעדען, פון דער מיניט, וואָס די קאָ
מיסיען זעט אזא ענטשיידונג ארויסגעבען. דער
געזעץ האָט אָבער נאָר קיין שייכות נישט, אין
האָרט נישט אז דאָס רעכט פון ארבייטער צו בער
הויפּען רעכערע שייכות זיי דער דערמאָנטער
מינימום.

14. זייען א בעהרבית זעט די ענטשייד
זינג נישט יעדען אויספאלגען, אָרן א געניגענדע
איוואכע, אדער ער וועט אוועקשיקען דעם אר
בייטער, וואָס האָט זיך אויף זיינע קנאפע
שכירות בעהרגאנט, אדער דערפאר וואָס ער האָר
איהם בער צאָרען, זאָר אזא בעל הבית געזעצ
זיי פערפאָרט און בעשטראפט יעדען. ביידע
צדדים האָבען אָבער א רעכט אויס געניגענדע
קרינדע נישט אָנצוגעריסען די ענטשיידונג און קיין
ארבייטער איז געצוואונגען צוהייעב דער ענט
שיידונג צו בריינגען אויף דעם פלאץ ארבייטען,
אויב עס פאכט איהם נישט.

15. זייען א בעל הבית זעט געשטעלט ווע
דע צום געדיכט פאר נישט יעדען אויספאלגען
די ענטשיידונג פון דער קאמיסיען, מען מען
ביי איהם מאכען די גאנצע בערעכענטע סומע
אין די האָרט דאָס די מאכט די האַוונע סומע
אוינצוהאָרען.

16. די קאמיסיען זאל מאכען איהרע איי
געזעצ איהם פאר יעדען קאמיסיענער, אדער פאר
א יינע פון עטליכע קאמיסיענערען, אויב זיי
מיט עס זאל אָבער נישט ווין מער ווי 3 קאָ
מיסיענערען ביי איהם ווענען, סיידען אין אויב
בערגענענדיגס אויסטענדען.

17. די קאמיסיען האָט די מאכט צו פער
זיפּען יעדעס ווי וויל צום אויסדערען. די קלאַ
געס זאלען נישט פערציניגען יעדען אין עס זאל
נישט נייטע ווי צו האַרטען אויף האַרעם אדער
ייערע טענות, זיי עס פאכירט אָפט אין
האָרטס. די קאמיסיען זאל האָבען א ווענע
אויב נאָר זיי א בעשטימטע האַלע זעט גע
בראכט ווערען אין איינערען ביינע צדדים דא
פיר אין האַנגען.

18. די נאציאנאלע האַסע זאל בעזארגען
א יאָרס ביינאָ דאָר אים דעם געזעץ אין

צו פערקלענערען וויידזשעס, אויב דער מאַרף בילל וועט אָנגענומען ווערען. האָט סעקרעטער רעדפיעלד שוין גענומען אין די זאך אַ נאנץ פעסטע שטעלונג און האָט מודיע געווען, אז ווען אַ בעל-הבית וועט פערקלענערען וויידזשעס צו לייעב די ענדערונגען אין מאַרף אָבצאָהלונגען, וועט דער האַנדעלס מיניסטעריום גלייך די דאָר זינע אינדוסטריע שטרענג אונטערזוכען און אויב עס וועט זיך ארויסווייזען, אז עס איז קיין אורזאך ניט געווען די וויידזשעס צו פערקלענערען, וועט אזא בעל הבית פעררעכענט ווערען פאַר אַ פערברעכער און וועט געווענליך פערפאַלגט ווערען.

אַ פראַיעקט פאַר אַ וויידזשעס קאָמיסאַן.

דזשיי. ה. לואיס פון אילינאָי האָט פאַר געבראכט אין סענאט אַ געזעץ פראַיעקט פאַר אַ נאַציאָנאַלע וויידזשעס קאָמיסאַן. לויט די פונקטען וואָס דויער געזעץ פראַיעקט ענטהאַלט, קען מען זעהען אז די לעצטע צייט הערשט אַ נאנץ געהויבענע שטימונג פאַר ארבייטער אינעם טערעסען איבער'ן נאנצען לאַנד. אט זיינען אין קורצען די פונקטען:

(1) אַ געזעץ צו אפאָינטען אַ וויידזשעס קאָמיסאַן, וועמעס אויפגאבע עס זאָל זיין פעסט צו שטעלען דעם מינימום לוינ פאַר אלע ארבייטער אונטער אומשטענדען, וועלכע ווערען אינעם געזעץ דערמאָנט.

(2) דער פרעזידענט פון יונייטעד סטייטס זאָל אפאָינטען איין בירגער פון יעדען וואהל-דיסטריקט אין נאנצען לאַנד אויף 4 יאָהר, אלס איינעם פון דער קאָמיסאַן.

(3) יעדער פערזאָן און יעדע פירמע, אסאך סיאיישען אָדער אָרגאניזירטעס געשעפט זאָל זיין דעם דאָזיגען געזעץ אונטערוואָרפן; און יעדער ארבייטער אָדער פערזאָן אינעם דיענסט ביי אזא פירמע אָדער געשעפט, וועלכער וועט זיך בעקלאָגען, אז די געהאַלט וואָס ער קריגט, איז ניט גענוג פאַר איהם צו לעבען ווי אַן אַנדער שטענדיגער אַמעריקאנער בירגער, זאָל די קאָמיסאַן איהם, אָדער זיין אָיטער אָדער זיינע עדות, אויסהערען און ענטשיידען וויפיעל עס זאָל זיין די קלענסטע שכירות וואָס דער בעל-הבית טרעפּענדער דארף קריגען און דער בעל הבית אָדער פירמע טאָר ניט צאָהלען וועניגער.

יעדער צו, אויב ניט צופרידען מיט דער ענטשיידונג, וועט האָבען אַ רעכט צו אפּעלירען

די פּערקלאַרע רעגירונג און די קאָפיטאַליסטען.

אין די איצטיגע ווילסאָן רעגירונג אין אַמעריקאַ איז פיעל פריינדליכער צו די ארבייטערס ווי פריער. ווי די רעגירונג פון טאָמאָס די וויין שום צווייפּעל ניט זיין. דער פּרעזידענט אַרײַן לערענט איצטער די ארבייטערס פּרעזידענט. ווען ער רעדט פון גערעכטיגקייט פאַר די ארבייטער איז הענטטיג, אז זיין בעגרייפּע איז דער פראַגע איז אלגעמיין, טהעאָרעטיש און נאָך איבערשטימט. חוץ דעם, ווען מען דארף פּערקלאַרע די אַנגעלעגנהייטען פון אַ גרויסע נאַציאָנאַל מיט אלע איהרע פּערשידענע און גע-נעטיגטע קלאַסען אינעם לענדער, איז נאנץ שווער אַרײַן צו שטעלען. ווי מען זאָגט נישט פרידען געניינט מעהר צו איין קלאַסע און אַנדערע, איז אָבער פאַרט שווער פאַר אַ מענטש מיט די בעסטע אבזיכטען צו שטעלען די אַרײַן נאנצען אויף דער זייט פון דויער פאַר אַרבייטערס.

וויילסאָן ארמיניסטריישאָן איז פונקט אַלס אַלע וועלכע פיהלען ווילסאָן, אז אויף אַרבייטערס שטעט די וועלט; אַז צוליבע אַרבייטערס איז די אַמעריקאנער נאַציאָן גע-רעדט אויף גרויס, רייך און מעכטיג. אין אַ נאָרע אלגענעם לער דאָס, אָבער אין פראַקטיק איינער ניט געקענט טהאָן מעהר ווי אַרבייטערס מיט אַ מאָל. און דעם דאָזיגען רעזולטאָט ווילסאָן אויף געמאכט דערמיט וואָס די אַרבייטערס 2 סימפּאטישע מיניסטערס, אַנדערס מיניסטער רעדפיעלד איז אליין אַרבייטער געשעפטסמאַן; אָבער אלס אַ קאָפיטאַליסט איז אַרבייטערס שווער איז ער זעהר אַרבייטער צו די ארבייטער. וויליאַם ב. ווילסאָן דער ארבייטערס מיניסטער, איז דאָך אליין אַרבייטערס ארבייטער ריגוען. ער איז דער סעקרעטער טהעזשורער פון דער פּער מיניסטערס יוניאָן.

אין אַרבייטער שטאַנדפונקט איז סעק-רעפּיעלד'ס אַמט פיעל וויכטיגער ווי אַרבייטערס מיניסטערס. סעקרעטער ווילסאָן האָט מאַכט אַבערהאַלטען די קאָפיטאַליסטען פון געלעבנס און סעקרעטער רעדפיעלד האָט אַרבייטערס מיט אַ גוטער ביישפּיעל: ווייטע קאָפיטאַליסטען קוקען נאנץ קרום אַרבייטערס מאַרף בילל. איידער-וואָס האָבען מאַכען פון זיי שוין געסטראשעט

אין דעם לאנד זיינען פאראן 2,500,000 מעמבערס. ווארום? ווייל עס לוינט זיך צו זיך "אנבען צו א יוניאן. די יוניאן איז פאר די אלע סערעסען פון די לוינ-ארבייטער, און ברויט פאר זיי. יעדער מאן און יעדע פרוי, וועלכע ארבייט פאר ווייזשעס, און אונטערשנייד פון וועלכע נאציאנאלע, נאלישעס, גלויבען אדער ראסע, ווערען איינגעלאדען איינצוצורעכענען אין דער יוניאן פון זייער פאר זיי זיינען ווילקאמען.

אויב איהר ווילט מעהר נעלד פאר אייער ארבייט, אָרנאניזירט אייך. אויב איהר ווילט ארבייטען קורצע שטייט דען אָרנאניזירט אייך. אויב איהר ווילט האָבען בעסערע אדער בייט-בעדינגונגען ביי דער ארבייט — אָרנאניזירט אייך.

אויב איהר ווילט א גרינגערען לעבען איהר דער וועלט — אָרנאניזירט אייך.

ווען איהר שרייבט לעסערס צו אייערע פריינד אין דער היים, פון וואנען איהר זינט אהער געווען, טען ראטע לוי, אז זיי זאלען אָנזאמלען און גיט קומען אהער אזוי לאנג, ביז וואנען איהר, צוזאמען מיט אייערע לאנדלויטע, וועלכע זיינען שוין דא, וועלען זיין גוט אָרנאניזירט אין שטאדט יוניאנס, וועלכע וועלען זיין אימפּשאנד צו פערדענען בערען די פּריוואַטע-קאָמפּעניע פּריוואַט, צוזאמען מיט אייך און מיט די הינט פּריוואַט, גענען קליינט ווייזשעס און גענען לאנגע ארבייטס-שטונדען.

איהר זינט בערעכטיגט צו פערדענען בעסערע לויב ווייזשעס. איהר קענט עס אָבער גוט בעטען זען, אזוי לאנג ווי איהר זינט גוט אָרנאניזירט איהר דארפן עס האָבען אַזינד. פּעראנינגט איהר אום עס צו קריגען. די אמעריקאן פּעדרוישאַן איז לייבאַר וועט אייך העלפען. איהר אליין אָבער ביזט טהאן אייער פּליכט זיך אָנזשליסען אין דער יוניאן.

מיט טרייד יוניאניסטן-שטען גרויס,

סאמועל נאָמפּערס.

פרעזידענט אמעריקאן פּעדרוישאַן און לייבאַר

פריינט מאָרריסאן.

סעקרעטער אמעריקאן פּעדרוישאַן און לייבאַר

(ארויסגעגעבען פון די אמעריקאן פּעדרוישאַן)

לייבאַר, הויפט קוואַרטיר, 801-809 ברייט, 8

וואשינגטאָן, ד. ק.

האט העכער נאך געראטען געוויסע בענעפייטס, אין דעם יאָר יעדע זיך נאך מעהר קריגען.

עס זיינען ברויט די נאציאנאל-ארבייטער אין ארבייטער-וועלכע געקויפט גוט פון העכערונג אין ווייזשעס, און זייען עס טרעפט נא א מאַל אין איינמאנאטשאַל, וואו זיי קריגען א קליינעם ברויט, אין עס ברויט דערפאר, ווייל דער מאַל זינט דערמיט צוריקצוהאלטען זיינע ארבייטער, אז זיי זאלען גוט אריינגעפירן אין דער יוניאן.

אין די נאציאנאל-ארבייטער איינמאנאטירען בער זיינען אַזינד די איינפאכע ארבייטער, וועלכע טען רובס "לייבאַרעס", ברויט פון 1 דאלאר 50 סענט ביז 2 דאלאר א טאג פאר ערען ציעלע שטינדען ארבייט. און די פּריוואַטע-וועלכע אין די לערע איהר דיפּלימע פּעדרויגען פון 2 דאלאר 25 סענט ביז 3 דאלאר א טאג פאר א 10 אָדער 12 שטינדען ארבייטס-טאָג.

אָרנאניזירטע לייבאַרעס אין די קליינע-רובס זען פּעדרויגען דורכשניטליך 2 דאלאר 62 סענט פאר 8 שטינדען ארבייט. אָרנאניזירטע לייבאַרעס ביי פּריוואַטע-וועלכע פּעדרויגען און דורכשניט 3 דאלאר א טאג פאר 8 שטינדען ארבייט.

די איינפאכע ווייזשעס זייעלען נאך פערדענען בעסער יעדע, זיי זיינען אָרנאניזירט וועט שטארקע יעדע, אָבער זייערע ווייזשעס פּערקלער גערען, זייעלען שוין קיינמאל גוט גערען, אזוי לאנג ווי זיי זייערע איינפאכע ווער יוניאן.

די אמעריקאן פּעדרוישאַן און לייבאַר האט ברויט אין איינפאכע, איהר האט און, ווי צו הערען די ארבייטער צו קריגען גערעכטיקייט. די בענעפייטס פון די אמעריקאן פּעדרוישאַן און לייבאַר פאר און צוזאמענגעשטעלט ברויט פון ארבייטער אין ארבייטער-וועלכע. אָרנאניזירטע ארבייטער, פּערישטע העכער ווי געווען זייערע יוניאנס זיינען פאר זיי, אין איהר זייער איינפאכע ביטער-העלפען דער אמעריקאן פּעדרוישאַן און לייבאַר צו אָרנאניזירען די גוט יוניאן לויטע, אום איהר זיי זאלען האָבען דויערע גענען פאר דער יוניאן.

יוניאנאליסטע זיינען נאך געלן ביטער-העלפען די גוט יוניאן לויטע. זיי העכער עס אָבער גוט טהאן, טויערען די נאציאנאל-לייבאַר זיינען יוניאנס זיי זייערע אָנזשליסען זיך וועלכע צו הערען.

די בייט-וועלכע יעדעס איהר זינט צאמלען אין דער יוניאן, וועט איהר צוריקקריגען א בייטערע פאר בעסער, דורך בעסערע ווייזשעס און קורצע ארבייטס-שטונדען.

ווען ארבייטער זיינען ארגאניזירט, בעקער מען זיי אימער בעסערע ווייזונגעס.
ווען ארבייטער זיינען ארגאניזירט, ארבייטער מען זיי אימער קירצערע שטונדען.
ווען ארבייטער זיינען ארגאניזירט, האָבען זיי אימער בעסערע ארבייטס-בעדינגונגען.
ווען ארבייטער זיינען ארגאניזירט, האָבען זיי קיינמאל קיין מורא נישט, אז זיי וועלען צור לייעב דעם קלענסטען האפדן פון א פארמאן אָדער סופעראינדענדענט פערלירען זייערע דושאכס.

ווען ארבייטער זיינען ארגאניזירט, בעקער מען זיי, אז דאס איז פאר זיי דער בעסטער פלאן זיי אזוי זיי קענען זיך בעשיצען פון געלד-גלייך, מיראנדי און אונגערעכטיגקייטען.

ווען ארבייטער זיינען ארגאניזירט, זעהען זיי אויך, אז די יוניאן מאכט זיי זאלען זיין אונאב-הענגיק, אנשטאט צו זיין אבהענגיק.
די אמעריקאן פערערייטשאַן אָוו לייבאָר האָט ארגאניזירט מוניקעדע יוניאנס, וועלכע האָבען געהעכערט די ווייזונגעס פון זייערע מעמבערס אויף א 100-פראצענט.

די ארגאניזירטע קליידער-מונעכס האָבען לעצטענס יאָהר געקראָגען א העכערונג אין ווייזונגעס, וועלכע האָט בעשראָפען 8,000,000 דאלאר, און די ארגאניזירטע מוניקעדע, וועלכע גראָבען אויס פער-זייערע מעטאלען, האָבען געקראָגען אין זעלבן יאָהר א העכערונג פון ווייזונגעס, וועלכע האָט קער-בראָפען איבער 4,000,000 דאלאר.

די ארגאניזירטע ארבייטער, וועלכע ארבייטען ביי די ריילוואַדס, ביים זיכסען פון די מרעקס, האָבען לעצטענס יאָהר געקראָגען א העכערונג פון ווייזונגעס אויף די סומע פון 2,000,000 דאלאר.

די ארגאניזירטע שיף-ארבייטער האָבען לעצטענס יאָהר געקראָגען א העכערונג פון ווייזונגעס, וועלכע האָט בעשראָפען 1,030,000 דאלאר.

די ארגאניזירטע ארבייטער און ארבייטער-געזעלשאַפטען פונעם קליידער-אינדוסטריע האָבען געקראָגען א העכערונג אויף די ווייזונגעס, וועלכע האָט בעשראָפען איבער 2,000,000 דאלאר. דאָס איז צוליב דעם, ווייל זייער יוניאן ווערט אלע מאל שטארקער.

דאָס זיינען בלויז אייניקע פון די ארגאניזאציעס, וועלכע האָבען בעוויזען צו קריגען מער ווייזונגעס, קירצערע ארבייטס-שטונדען און בעסערע ארבייטס-בעדינגונגען. יעדע יוניאן, וועלכע בער-לאָנגט צו די אמעריקאן פערערייטשאַן אָוו לייבאָר,

זעט א מורצע צייט געהט דיווער ברייער ארויס איר דער פארמע פון א געדוקטע צייט מיט אן ענטראלט אויף אן עדיטאָרעל. פון צייט צו צייט קומט דיווע צייטונג אן אין א דור צו א דור מער שפראכען און רעדט אלץ צו די ארבייטער פון אלע לענדער, וועלכע זיינען מיט די פערערייטע פערבונדען. נאטייליק איז נישט די נאנצע צייטונג אין אלע שפראכען, נאר אין גיטער איטאליאניש-אדריטיקעל. די איטאליעניש-פונ'ס 3טען מאַי איז אן אנגענעמער איבער-זייטונג. הויך די געוועהנליכע וועכענטליכע בע-זייט איז דארטען דא א לעבעדיגער אידע-אטאניש-אדריטיקעל אונטער דעם קעפל: „עס יענע דער די יוניאן!“ אין 17 שפראכען. אפילו איינער מאכענדישן געפונט אין דיווער איטאליעניש א בכבוד'ען אָרט. דער אדריטיקעל איז איר שער נעשריבען, און האָט אזא שטארקען איטאליאניש-ווערט, אז מיר ניבען איהם דא איבער יעדע שטעהט און געהט:

עס לעבע הויך די יוניאן!

זאכער פליסט אראפ בארג, אבער מען קען נישט זעהן איר עס זאל אויך לויפן ארויף בארג. די שטארקע און די ווייזונגעס פון ארגאניזירטע ארבייטער זאלען אימער קלענער און קלענער ווערען, אבער דער ארגאניזאציע פון דיווע מענעכס נישט נישט אפגעשטעלט ווערען. עס קען אויך מאכען, אז ווייזונגעס זאלען פערגרעסערט ווערען.

די באַסעס מיינען צו מאכען אזוי פיעל פראָ-דעס ווי מעגליך, און ווען די ארבייטער לאָ-זען איר, און זיינען נישט קיין יוניאן-לויבע, צאָהר דער באַסעס זיי די קלענסטע ווייזונגעס, ביי דער אפגאנג ווען וואָס גרעסער. דער באַס האָט מורא איר לעבעדיגער די מאַכט פון דער יוניאן, ווייל ער וויל איר א יוניאן יענס איהם צווינגען צו צאָהרען ווייזונגעס ווייזונגעס אין געלען ווייזונגעס ארבייטער-געזעלשאַפטען.

פיערע פיערע ווערען אונטערגעראכט צו ווייז-ונגעס די ארבייטער, אז זיי זאלען נישט ארויף-זעהן איר די יוניאנס, ווייל די באַסעס האָבען מורא איר די לעבאנישע מאַכט פון די ארבייטער. די באַסעס האָבען ווערען אייגענע יוניאנס. אבער זיי וויל איר ארגאניזאציען נישט יוניאנס, זיי וויל איר „אפאסאליטעט“, „קאָפאליטעט“ אדער „אפאסאליטעט“ קיינמאל בעסער פאר די באַסעס. אפאסאליטעט איז נישט פאר באַסעס, איז אפאסאליטעט פאר די ארבייטער.

די סעלצער ארבייטער יוניאן איז אן אריי-
גייערע, אין א געוויסען זין. סך הכל 106 מען
בערס פערמאגט די יוניאן. זיי פערשטענען
אבער זייערע אינטערעסען, האלטען זיך פסט
צוזאמען און קריגען איבער אלעס וואס זיי פער-
האנען.

אונזער אידישע טרייד יוניאן בעיענענע
האט שוין, א דאנק נאָם, אמענשליכען פנים.
נעבענשט וואָלען זיין די בויער!

מאָר די בערער ארבייטער, זיען עס איז נישט
נייטיג.

אויך דייען מאָר איז געווען דער זעכער
מאָר אין די בערער-ארבייטער פון האָלאַנד 100
פירען זיך אים זייערע.

אויך די סעלצער ארבייטער זיינען ארום
די זייערע פון זייער שטרויט מיט זייערע בער-
בוים, בי די נייע פארעדינגען פון היינטיגען
מאָר. דער ארבייטס-טאָג איז פערקורצט געוואָר
זען מיט א שטונדע, אין זייער לויף איז געהער-
כערט געוואָרען מיט א האָלאַנד.

וויכטיגע פארזונגען פון מאָנאט

פון אהרן של ראש

דוּשאַסטיס האָט געוואָלט דויע, "שרעקליכע
פערברעכער" אין גאנצען בעפרייען, אויב זיי
וועלען נאָר בעסטען ענטשולדיגונג, אָבער אזוי
זיי זיי האָבען זיך מיט געפיהלט "שולדיג", האָבען
די 3 פיהרער זיך ענטשיידען ענטזאגט דאָס צו
טהאָן. איצטער איז די קאָורט געווען צו
טהיירט אין איהר מיינונג. דער "טייער
דוּשאַסטיס" (הויפט ריכטער) האָט געהייסען
דעם גאנצען פראָצעס פערוואַרפען; אָבער זיינע
צוויי חברים ריכטער האָבען גע'פסק'ענט, אז
נאָכפערס פערדינעט א קליינע שטראַף אין
מאָרדוסאָן און מיטשעל נאָך א קלענערע. מען
האָט נאָכפערס'ען פער'מישפט צו 30 טעג אין
דוּשיל און מאָרדוסאָן און מיטשעל צו 500 דאָ-
לאַר שטראַף.

עס פערשטעהט זיך, אז די ארבייטער
פיהרער זיינען מיט דעם אורטהייל נישט צופריעד-
זען און האָבען שוין אפערירט די קיים אין ס'י-
פריס קאָורט.

דער וועכענטליכער א. פ. און ל. ארגאן

פאר צוויי יאָהרען האָט די אמעריקאן פער-
דעיישען און לייבאָר אָנגעהויבען ארויפשיקען
א וועכענטליכען נייעס בריעף צו אלע יוניאָנס
און ארבייטער צייטונגען. לכתחילה איז דער
ברייער געווען געשריבען אויף א "טאָיפלא-
טע" אין האָט ענטהאלטען עטליכע בלעטיגע

נאָכפערס, מיטשעל אין מאָרדוסאָן.

עס איז שוין מערהר זיי 5 יאָהר, זינט די
פיהרער פון דער אמעריקאן פערדעיישען און
לייבאָר זיינען געוואָרען פערזאָרטהייט פאר
האָנטעכפט אין האָורט" (בעהיירדינגען די
האָורט) אין דער בעריהמטער אינדוסטריאָל
קייס פון די באָרס סטאָף און היינדיג האָט
פאָר דויער, "האָנטעכפט" איז בעשטאנען אין
דעם, וואָס נאָכפערס האָט ארויפגעשטערט אין
פערדעיישיאָנסט", דער מאָנאטליכער ווער-
מאָר פון דער פערדעיישען, א "באָיקאָט" אין די
פאָרגענדיגע ווערטער, "מיד פאָרטאָנידע" מיט
די באָרס סטאָף אין היינדיג קאָמפאָני, נאָך
דעם זיי דער אינדוסטריאָל איז ארויסגעגעבען
געוואָרען. פנים יאָהר "העפט" זיך דער פראָ-
צעס: יעדעס מאָר ווערען זיי פער'מישפט צו
פרייזאָן און זיי זיינען פון דעכטווענען די גאנצע
צייט פריי. דאָס איז דערפאר, וואָס זיי זיינע
גען אין אמת מיט "שיידיג" אין לענען זיך פער-
טהיירדינגען מיט האָנישע ארגומענטען.

זיען א פראָצעס פון עטליכע מאָר היינ-
נעמן די העכסטע קאָורט אין יעדעס מאָר ענדיג
זען זיך מיט א לייבאָרע שטראַף, אָדער נאָר
פערוואַרפען ווערען, איז דאָס דער בעסטער
סייט, אז עס איז, "עפעס דער מערהר" מיט איינ-
זיערע קאָורט און מיט דעם גאנצען סיסטעם פון
נעכטטיקייט. אינ'ם העצטען פראָצעס האָט

פּעראַייניגט; קאָפיטאַל און אַרבייט שטאַנציע-
רען דאָ נישט געארעמט; דער קלאַסענקאָמפּא-
זיטער דאָ געפאָכטען טאָגטענליך, נור אין אַ
פּערזענלעכער פאָרמע.

אונזערע הייסע רעוואלוציאנערען געפעלט עס
ניט? בא!... די גרויסע מאסען פראפיטירען
אבער פון דעם!

* * *

און עס פאלט אונזער בליק עטוואָס ווייטער
פון די גרענעצען פון אונזער אינטערנאַציאָנאַל.
איבעראל שטורעסדיגער קאמפף. איבעראל
ריהרעווינגקייט פאר בעסערע לעבנס־בעדינגונגן.
געט.

פארשן יוניאנס אין אונזער גאס, וועלכע
האבען א טראדיציע, דעם 1טען מאי צו בענייען
אָבמאכונגען מיט זייערע בעלי בתים. בויגען
זיך די בעליבתים צו די פאָדערונגען פון די
יוניאנס, איז גוט; טאָמער ניט—ווערט דעם
1טען מאי ערקלערט קריגע.

אזעלכע זיינען די בעקער יוניאנס אין די
בעלזער ארבייטער יוניאן.

* * *

היימינגס יאָהר האָבען די בעקערס פון
לֶאָקאַל 100 געפֿאָדערט 2 דאָלאַר אַ העכערונג
אין לויף. מאַנכע בעקער־באָסעס האָבען אַ קור־
צען זכרון, און האָבען, זויזט אויס, פֿערנעסען,
אז די בעקער־ארבייטער קענען נעמען אַ גוטען
„פּייס“.... זיי האָט זיך, אַלזאָ, געוואָלט זיין
איינגעשפּאַרט. עס האָט זיי אָבער גאָר נישט
געהאַלפֿען. איז אָבער די צורה, וואָס דינען
לֶאָקאַל יוניאָן האָבען מאַנכע אויסוואַרפֿען זיך
געמאַכט פֿאַר זייער נעסט, און ווערענדיג פֿון
דער יוניאָן אַרויסגעוואַרפֿען, האָבען זיי געגרינד־
דעט אַן „אינדאָסטריעל יוניאָן“ — די אַלטע
מכה.... זיי זיינען אָבער פֿערטריבען געוואָרען.
די באָסעס האָבען אפֿילו געוואָלט זיך בענוצען
מיט דיזער פֿרינציפֿעל־סקעבישער אינדאָסטריעל־
אליסמיש־דעליאָנסיטישער „יוניאָן“, און נישט
נאָכגעבען די בעקער־ארבייטער זייער פֿערלאַנג.
האָבען זיי זיך אָבער אַרומגעזעהען, אז זיי וועל־
לען דאָ בענענענט ווערען מיט אַ שטורמדיגען
קאמפֿ, און זיינען געקומען איינציגווייז אונז
טערשרייבען דעם פֿאַרגעליינטען אַגרימענט פֿון
לֶאָקאַל 100.

די בעקער-ארבייטער זיינען גוט דיסצי-
פלינירט; האָבען א גרויסען פערבאנד; — און
די אידישע ארבייטער בעוועגונג דענט אלע

א' חור מרד במדבר—האָבען סעפּטיקער
די אידישע ארבייטער—האַלבע
קענען קיין יוניאָנס ניט אויף
א' עכא פוילא, א' פֿאַק וואָס איזט
—סציפּירן אין ניט אין זייער „ליין“
אָבען זיי ריעוען מאַל ניט געטראַפען. די

א כה, א סך קרבנות, שטורעמדיגע קעמפפע,
אין פערצווייפלוונג, אונאויפהערליכע
דאס איז געווען דער מאטעריאל
עס איז געבויט געוואָרען א ברוק,
אונטערע זאָל קענען אריבערגעהן אין
פּעלעווערעסטע אַרגאַניזאַציען.

אין זי זינען געשאפען געווארען, אים דאס
 "אויסגאנגס" די טריידהיינאגס — וועלכע
 זיין זינען פון טווענדער. זיי זינען
 געשאפען צום שטערן, און זיי ווערען
 געשטערן און פערסער.

אין נאָם, וועלכע געוואלדיג-גרויסע פראַבלע
וועט זיין ארום אונזערע יעצטיגע יוניאָנס!
אס פאַרלאזן אַזויטיגע סטעטינקייט זיי קומט
אויס צו פיהרען!

* * *

אין ווייטסטמיקערס יוגיאן אין שוין נים
 פון אַרעאניזאציען פון האלב־קראנקע
 אומגעלעבטעס, ווי זי איז געווען אין יענע
 יענע גרויס אין צאהל—28-טויזענד שטארק
 צווייטעס איהר מיטגלידערשאפט. א רייכע
 אומגעלעבטעס אויפצוגעהמען א קאמפף מיט
 זייערע זייערע וועט זיך שטעלען איהר אין
 אים צו א בעסערען לעבען פאר
 זייערע פון פאר.

אויפגעשטעלט ווערן—זיכען פרויענד און
הערשט מעמבערס. די קאסע וואקסט
אין צו דעם... און וואס איז וויכטיגער פון
דאספאלוסטיג גענוג צו בעגענענען
עס זיי ער וועט פערדינענען...

אפע" און קימאנא ארבייטער, די
און איר טיילדערען דרעם מאכער—זיי קאנ-
ען דעם גרעסטען טהייל פון זייערע

"אזע ווינען אימער בעשעפטיגט מיט
 פערשטארקען וויערע
 פערפאנס קלינגען: „אסאסיאצישאן“,
 „פערענט“, „גרווענס באָארד“, „באָארד
 פערפאנס“, „ווידוש סקול באָארד“, —
 און ארבייט האבען זיך דאָ נישט

די אידישע טרייד יוניאן משפחה

פֿין ה' תשנ"ג

בראכט אהער צארהייבטע אידישע יונגען, די אידישע ארבייטער-מאסע אין דיווען לאנד אין פערזענהאפט געווארען. האט זי אבער זיך בעטראכט ברויז אלס א גאסט, און וואס עס טהוט זיך אין דעם לאנד, האט איהר נישט געארט דער שאפ—אן אונגליק פאר זיי! ענדער די איינשטענדען אין דעם שאפ—א צו פראווא איינע ארבייט!

צווייטע נשמות!

ארויס פון שאפ, אוועק צו א לעקטשור אין בער „ניעטשע“; אויסגעטהאן די ארבייטער-היידער—זיך פערצינטערעסירט מיט „קולטור-פילאזאפישע“ און „קריטיש-פסיכאלאגישע“ פראבלעמען; אין הויז פייפט דער דלות, אין שאפ הערשט טיראניי, דער מה אבער אין פער-נומען מיט פילאזאפיע און אידעאלען.

און אזוי כסדר: לעקטשורס איבער „שפיגל-וא“, איבער „חסדאי קרשקש“ איבער „נאציאנאל-לע קולטור“, „סינטעטישער מאָניזם“, און איהר בער וואס איהר ווילט.

אין עס האט זיך געדאכט, אז אזוי וועט שוין די אידישע יונגענר אַב'חלוס'ען איהר לעבען, אין זיך קיינמאל פערטראכטען, ווי זי וינקט איהר מעהר און מעהר אין עקאנאמישער שטלאפערן, אין עס האט זיך געדאכט, אז אזוי וועט שוין בלאנדזשען די אידישע יונגענר, און קיינמאל געפינען דעם וועג, וואו זי זאל קענען מאדירן דעם מיט זיכערע טריט, צו אן אמת'ען שעהנעם לעבען.

האט אבער געמוזט געהען א סוף צו אזא ווירדווארצו-שטאנד. און א שטימע האט ארויס-געשריען, וועלכע האט גערופען די יונגענר פאר-רויפן אוועקצואווארפען „פילאזאפישע קולטור-פראבלעמען“, און זיך געהען צו דעם טאג טעגליכען קאמפף פאר מעהר ברויט און מעהר פרייהייט פאר די גרויסע מאסען.

די שטימע איז געווען פון אונזער דזשארן א-הייט אין די „פרייע ארבייטער שטימע“, „א פראטעסט אין א הילפס-געטריי“, האט דייטש ווין קרעכץ בעטיטעלט.

איהר שטערט און יאגערט זיך: אט ערשט נאך מיט לאנד צירק, א יונג שטימע געווען, — יונג, און א טיפן פין א בלאט, פון פירות שוין אונגערט: „יאגערט-יאג א צווייטע, דין, פייפט, בויגט, פארבייגערט, ווייטע, פלעגן שטייבערן אט דאס בוימער, א שטארקער לעגען וואלפט עס איהר, א דונער-שטורם — הייבט עס האך ארויס מיט'ן יאגערט!“ אין פלוצלינג איז גרויס! וועלכע בער-בעטערטע צווייגען! וואס פאר א וואסטיגע פירות!

אין איהר יעדען טאג הייבט וואנדערען און אינטער דעם שאטען פון דיווען בויט וועגן זיי אים זייער זייער קאפ. אין איהר יעדען טאג הייבט פער'חלוס'ען, אין מיט די וואסטיגע פירות פון דיווען בויט קוידען זיי ווער דורשטיגאנגעוועהטאנט הארץ. נאט, וואס פאר א כשר!

איהר שטערט און יאגערט זיך: אט ערשט נאך מיט לאנד צירק, אן ארומע הילפלאזע מאסע געווען: היידער—א סוף, אבער ווי הונג-געריגן פערלאזען! ווי צירק'דיג, פער'חש'ט! אבער-שטענע, דין נאנצער גרייט, נאכעס און באהייט!

אין פלוצלינג איז הייב! וואס פאר א בא-געבאטע-שטויט! ארע היידער ווינען בעשעפ-טיגט געדי שער אונגערט, א ציערונג פאר דער מאסען! פאר הייטען אייטאקען! נאט, ווי גרויס איז דין גרויס!

איהר שטערט און יאגערט זיך: אט ערשט נאך מיט לאנד צירק, ווי אונזער אינטער-גייטאנאל יוניאן איז געווען אזוי ארעם, איבער-שטענע, און פלוצלינג איז גרויס! אזוי הייטע-שטאקען! אזוי איינפרייט-דיק און בער-הייטונגספאל!

איהר שטערט און יאגערט זיך

* * *

„זייער איז דאס מיט א פאר יאג-צירק, פערפאלטונגען אין היילאנד, אין אן אייפלעבער-דע-היט-פער-יאג און גאליצען, האבען גע-

איהר? נאך ניט. מען ניט ניט! וואס איז?
כבן, שולדיג דוים. פאר וויפיעל? פרעג איך.
זאגט ער: פאר 17 וואכען. טראכט איך: איין
קלויניגקייט—17 וואכען! און רופ זיך אב אזוי
מיט א קול:

— און אז שולדיג איז וואס? איך אנט-
הייב עפעס פון אמעריקא, אנטלויף איך? מיט-
טער, זאג איך, איך בין שוין דריי-און-צוואנציג
יאהר א יונגערמאן און איהר מענט מיר געטרויען
א שטיקעל טרענספער. איהר מיינט, איך דארף
עס האבען? אויף א נוסע כפרה דארף איך עס.
איך וויל עס נור צייגען דער מיידעל דאָרטען,
ביקאָז זי לאָזט ניט געהען, לאָזט זי ניט. קוקט
ער אויף מיר און לאכט, דער סעקרעטער, הייסט
עס. קוקט אויף מיר און לאכט. טראכט איך
מיר: הלואי, רבונג של עולם, זאָלסטו שוין לאז
מען מיט יאָשטשערקעס. אָבער, וואָס העלפט
עס? איך האָב געמוזט אויסצאהלען פאר 17
וואכען דוים אין אַרויסגעהמען א טרענספער.
און מיינט איהר וואָס? ער איז אפער אין גאנץ
צען אומגעזעכט? אסור חור! מען טאָר
טאקע ניט לאָזען אזוי פיעל אָנקלייבען... אַז
מ'וויל קעמען נאָך די 16 טעגט א וואָך בעצאָה
לען ענע-טאָים. דער זעלבער קעגן איז מען מיט
דעם, אָהן דעם. נאָר גארנישט! אין כעס האָב
איך מיר טאקע געמעגט ווערען, און טאקע אַז
שרייען אויף איהם אויך, און זאָל ער טאָק
וויסען, אז איך בין א מעטבער און צאָהל מיין
דוים, ברו איך זאָל טאקע געבען אמאָל א מיליטונג
אויף, פאר וואָס ניט?... נור יעצט ארט עס
היך שוין ניט. דער כעס איז מיר שוין לאנג
אָבערגאנגען. איך בין אזא מענטש, וואָס וואָרף
זיך אונטער אונטער דער מאַוּשטאַרעטע. א בִּירֶה
האָב איך? איהר זאָגט א טרענספער? זאָר
וויין א טרענספער! נור איין ערה איז מיט די
טראנספערס, וואָס אלע מאָל דארפט איהר אן
אנדערען... היינט פערשטעהט איהר שוין וואָס
א טרענספער איז און וואָס אַנטערניימט איז?

אפער צווישן איך א האַנדוקסאָר בע'נב'ענען?
מיט איך דאָך, אז דאָס איז א חכמה'לע,
דעם א חקא ביי און ניט א זאָג!
היך מיכטער, גרעט ניט! מאכט זיך
היך'עיאטע; געהט שוין אין אייער יוניאָן
אין ברענגט גלייך א טרענספער, אז ניט וועט
איהר ניט געהען! איהר הערט, לאַנדסמאן?
איהר יעט ניט געהען!

פערשטעה איך, אז זי מיינט ביזנעס, גיב
איהר איהר א פרעג:
אין וואו וועל איך דארפן צאָהלען

זאגט זי:

ביי איינ, אין אונזער לאָקאל.

פרעג איך:

אין וויפיעל קאסט ביי איך א וואָך

זאגט זי:

זאגט זי:

170 בענט.

האָב איך א געשרי

ניט זעכצען? מאכט איהר ניט

אפער א מיכטעיק?

זאגט זי:

היך איך מאָך ניט קיין מיסטויק.

זאגט זי:

פארוואס עפעס ביי אונז 16?

זאגט זי:

היך אז פאר דער פעני קריגענט איהר אלע
יאר א נייע פאסט, אזא פייפער צונעשיקט אין
היך איהר. דערמאן איך זיך טאקע, אז זי האָט
דעם מיין ניטעל האָט מיר טאקע געזאָגט,
אז עפעס א פייפער האלט אין איין אָנקומען
זייער יאָך. מילא בקיצור: איך הויב זיך אויף
אז הייב נאָך א טרענספער. צו וואָס זאָל איך
זאָרען 16 טעגט, אז איך קען עס קריגען פאר
דוים איך צוגעהן איהר, אין אָפּים, הייסט
עס איהר פערזאָנל א טרענספער, וויל מען ניט
געבן יאָס הייסט מען וויל ניט, פרעגט

דער נעקסטער קווארטערלי מיטונג פון
דזשענעראל עקזעקוטיוו באַאָרד וועט
שטאמפּינדען דעם 23טען דזשון 1913, אין
האליווד האַמפּטאָן, סאַניטעריאַל אַדמיניסטראַציע.

לאמיר עס זעהן.

וואס איך?

טרום מיר לוי, ב'האב איהם איבער-

געראטען אין דערדיגן...

טויגט זי, דערנאך גוט וי מיר א פרעג?

— צו זעהען לאקאל בעלאנט איהר?

— וואס איך?

— צו לאקאל עלעף.

— צו לאקאל עלעף, — טויג ניט!

דא האט עס מיר שוין א ברען געטאן ווי א פייער. אזא חוצפה! נעמט און בעלידיגט מיין לאקאל... מינט איהר וואס? ס'איז מיר א סך? איך אליין, צווישען אונז דערנאך, האב שוין גוט אין מאל בעלידיגט מיין לאקאל, אין דאך אבער געווען איך!... אן אייגענער מעכער, יענא! אויף דעם צאל איך דאך דיוס, אויף דעם קאסט עס מיר 16 סענט א וואך, אבער זי! א ווילדפרעמדע, פון אונז דער לאקאל, וועט געהן בעלידיגען מיין יוניעל. האב איך איהר טאקע געוואלט אוועקגעבען א סטאט, זי וואל מיר האבען צו געדענקען... נאר געה פאנג זיך אן, אכעריקא נוב, מיט א ליידען, פעהלט מיר צרות, פעהלט מיר. מאך איך זיך מסתמא, אז עס הייבט מיר גוט אן צו ארען און דאך זיך אן צו איהר:

— פארדאס טויג עפעס גוט מיין לאקאל, פארדאס. איך וועל איך צייגען, — וואס איך — אז מיין לאקאל שאקעלט אויס אייער לאקאל פון ארבעט צעהן מאל א טאג. הערסט א ביזנעס, עס טויג איהר גוט מיין לאקאל! נו, און אייער לאקאל? — פרעג איך איהר — אייער לאקאל איז גוט? האט אייער לאקאל א פריטיקאל? א גרוינדיקאט? א אינטערנישט? א דושיניקאט? האט, הכלל, איך האב געווען, אז איך האב איהר בעוועגט, מחמת זי האט גלייך גענומען דרעהען אויף צוריק:

— וואל גאט היטען! — האט זי זיך געניט מען פערענטפערן — איך האב חלילה גוט געט מינט צו בעלידיגען אייער לאקאל. איך האב איך בלויז געוואלט וואנען, דאס איהר יעצט מווען ברענגען א טרענספער, דאטס אלל. געה איך שוין, אז די פריילעך ווערט ווייכער, זי רעדט שוין נאך אנדערע דיבורים, טראכט איך מיר: מען דארף איהר עפעס-א בלאף אָבעבען זיך מאכען ווי איך ווייס נאך גוט, און דאך זיך אָב:

— נו, יא, צרות מינע גרויסע, וואו יא איך געהמען א טראנספער, וואו? וואל איך

געדען איהר גוט צופיס. פרעג איך מיר טאקע איין איינציגער מינע... וי צייגט אן דאס מיר געמאכט מיר יעצט...

דאס איז אבער איך געווען אכאט, היינט איז געווען צרות. היינט הענט איהר שוין איין פראג אין פליי. גוט ארוממאכען... היינט דארפט איהר שוין האבען א טראנספער, אי גוט האלט מען גוט געהען.

איהר פרעגט צו יאס דאך מען עס האבען, פרעגט איהר? דאס איך דאס טאקע זי אלץ איך געדענט. ענטפערען זי מיר: שטראכט גראס מאך מיר א רעסטיק. יאס איז? בון, אייז זי מען דארף היטען וואו איהר הענט און יאס איהר טרום, און וואו איהר געפינט זיך, און יאס מיט איך איך געווארען. און דער עייד, דאס איך איינספיענען, גלייכען זי גוט אי מען הייבט ארום. ווי יאנען, אז דאס הרגענט אייער די טרום, וואנען זי... ארט עס מיר טאקע זי א מיר רעסטיקע. געט איך מיר מסתמא היינטען צייגען אין געה מיר אהונטער פון דראוסט אין געה מיר אויף צו ליידיגס ווייסטס. דערהאנט מען מיר א באנדעל מאכט. פערד האטעט מסתמא מיין מיטע חיים די ארבעט אין היינט אן צו שטען. קומט מיר צו עפעס א פרייען אז גוט מיר א פרעג מיט א שטייבעל:

— מיסטער, זיינט איהר א ייטאקאן? געט איך מיר אן גוט מיר א שטייבעל צוריק איי ענטפער איהר: יא, דאס איהר היינט געווען א מיסטער גוט היינט ייטעמאן?

וואס זי? דאס איז זיך גוט, פריי? מאך איך? מיין גוט? מיין גוט איז מארעס הייטא, אויף איך אין ענגליש.

יאס זי? דאס איהר א ביבער? וואס איך? ייער! אכאט דאס איך א ביבעל! מאכט זי? איך מיין, א ייטאקאביכעל! נו, געוויס, וואס איך א ייטעביכעל, יאס דען האט איהר געמיינט, א ביטערביכעל? וואס זי? הענט איהר עס מיר צייגען?

ואס איך? יא, נאט? איך מען איך עס צייגען. וואס זי?

האָבען מיך אויף ניט פייגד, און טאָקע אלץ דער פאר, ווייל איך בין מיר א שטילער מענש... איהר דארפט אָבער ניט מיינען, אז איך בין אין גאנץ צען שטוב! אויפ'ן קאָדנער, דינער-טאָם, רעד איך שוין דוקא יא, און דוקא גאָר א סך!... איך נעהם זיך ארום א רעדעל מיט שניידער און דער צעהל זיי, אז די יונג טויג אין דר'ערד, טויג זי, אז אונזער שאפט-שערמאן איז א פערקויפטע נשמה, און אז די פרייזקאמיטע האָט אונז „איינער" אין גאנצען פערקויפט, און מאלע וואָס! אז איינער וויל, קען ער שוין נעפנינען וואָס צו רעדען, וואָס איז שייך? נור אין אלגעמיין בין איך מיר א שטילער מענש, און אַזעלכע אירען ווי איך סעקט מען ניט—דאָס מענט איהר שוין זיין זיכער. נור אָט וואָס מיט מיר האָט יענעם טאָג געטראַפֿען—א ביונעס מיט א טרענספער האָב איך געהאַט. און דאָס מענט איהר טאָקע הערען.

אמאָלדיגע יאָהרען, איידער די יונג איז געווען, האָט מען די טרענספערס ניט געדארפט האָבען. מ'איז זיך דאן געווען פרייע פייגעלעך, און אזא איר, ווי איך, פלעג מיר דאן מאַכען מיינע 5—6 ציוניס א יאהר. איהר פרענט: ווי אזוי, פרענט איהר? וועל איך אייך דערצעהלען.

בינען בין איך מיר טאָקע ביי טרייד א קלאָקמאכער, נור פערקויפט צו דעם בין איך ניט. איך קען מיר, א דאָס גאָט, אלעס, קען איך מיר. מחמת, ווי איך האָב אייך שוין פריי הער געזאָגט, בין איך מיר א שניידער פון צו הייז. און ניט גאָר דאָס אליין. איך בין מיך א שניידער בן שניידער, דאָס הייסט, אז מיין טאָטע איז אויך א שניידער. און טאָמער איז אייך קארנ, איז מיין זידע, אונז אלע צו לאַנגע יאהר, אויך געווען א שניידער. און טאָמער איז אייך גאָר אלץ וועניג, בין איך דורכ געוויקט אין שניידער. נישטאָ א סטאַליד אָדער א שוסטעב, אפילו אויף א רפואה, און אונזער משפחה. קענט איהר זיך שוין פאָר שטעלען, דאָס א נאשיכראט ווייס שוין דוקא וו צו האַלטען א גאָדעל-פאָדים אין האַנד. און טאָקע אמאָליגע יאהרען געווען גאָר אנדערש. אז איך האָב מיר פארטיג געמאַכט מיין ציונע ביי קלאָוסס, בין איך מיר געגאנגען צו ליידים טיילאַרס. האָב איך מיר פארטיג געמאַכט דאָרטען, בין איך מיר אוועק צו דרעסעס. איז געוואָרען אויס דרעסעס, האָב איך זיך אריבער געכאַפט צו ליידים ווייסט. און טאָמער נישט, איז ראפערס אויף א סחורה. און ריפערלעך

אויפ'ן קאָדנער, דינער-טאָם, רעד איך שוין דוקא יא, און דוקא גאָר א סך!... איך נעהם זיך ארום א רעדעל מיט שניידער און דער צעהל זיי, אז די יונג טויג אין דר'ערד, טויג זי, אז אונזער שאפט-שערמאן איז א פערקויפטע נשמה, און אז די פרייזקאמיטע האָט אונז „איינער" אין גאנצען פערקויפט, און מאלע וואָס! אז איינער וויל, קען ער שוין נעפנינען וואָס צו רעדען, וואָס איז שייך? נור אין אלגעמיין בין איך מיר א שטילער מענש, און אַזעלכע אירען ווי איך סעקט מען ניט—דאָס מענט איהר שוין זיין זיכער. נור אָט וואָס מיט מיר האָט יענעם טאָג געטראַפֿען—א ביונעס מיט א טרענספער האָב איך געהאַט. און דאָס מענט איהר טאָקע הערען.

אויפ'ן קאָדנער, דינער-טאָם, רעד איך שוין דוקא יא, און דוקא גאָר א סך!... איך נעהם זיך ארום א רעדעל מיט שניידער און דער צעהל זיי, אז די יונג טויג אין דר'ערד, טויג זי, אז אונזער שאפט-שערמאן איז א פערקויפטע נשמה, און אז די פרייזקאמיטע האָט אונז „איינער" אין גאנצען פערקויפט, און מאלע וואָס! אז איינער וויל, קען ער שוין נעפנינען וואָס צו רעדען, וואָס איז שייך? נור אין אלגעמיין בין איך מיר א שטילער מענש, און אַזעלכע אירען ווי איך סעקט מען ניט—דאָס מענט איהר שוין זיין זיכער. נור אָט וואָס מיט מיר האָט יענעם טאָג געטראַפֿען—א ביונעס מיט א טרענספער האָב איך געהאַט. און דאָס מענט איהר טאָקע הערען.

אויפ'ן קאָדנער, דינער-טאָם, רעד איך שוין דוקא יא, און דוקא גאָר א סך!... איך נעהם זיך ארום א רעדעל מיט שניידער און דער צעהל זיי, אז די יונג טויג אין דר'ערד, טויג זי, אז אונזער שאפט-שערמאן איז א פערקויפטע נשמה, און אז די פרייזקאמיטע האָט אונז „איינער" אין גאנצען פערקויפט, און מאלע וואָס! אז איינער וויל, קען ער שוין נעפנינען וואָס צו רעדען, וואָס איז שייך? נור אין אלגעמיין בין איך מיר א שטילער מענש, און אַזעלכע אירען ווי איך סעקט מען ניט—דאָס מענט איהר שוין זיין זיכער. נור אָט וואָס מיט מיר האָט יענעם טאָג געטראַפֿען—א ביונעס מיט א טרענספער האָב איך געהאַט. און דאָס מענט איהר טאָקע הערען.

אויפ'ן קאָדנער, דינער-טאָם, רעד איך שוין דוקא יא, און דוקא גאָר א סך!... איך נעהם זיך ארום א רעדעל מיט שניידער און דער צעהל זיי, אז די יונג טויג אין דר'ערד, טויג זי, אז אונזער שאפט-שערמאן איז א פערקויפטע נשמה, און אז די פרייזקאמיטע האָט אונז „איינער" אין גאנצען פערקויפט, און מאלע וואָס! אז איינער וויל, קען ער שוין נעפנינען וואָס צו רעדען, וואָס איז שייך? נור אין אלגעמיין בין איך מיר א שטילער מענש, און אַזעלכע אירען ווי איך סעקט מען ניט—דאָס מענט איהר שוין זיין זיכער. נור אָט וואָס מיט מיר האָט יענעם טאָג געטראַפֿען—א ביונעס מיט א טרענספער האָב איך געהאַט. און דאָס מענט איהר טאָקע הערען.

ענדערן דעם לעטן פונקט פון פראטאקאל, ווערן זיי שוין ממילא האבען א געלענענהייט צו פער-
ריכטען דעם פעהלער בנוגע צו די האלירעיס, פון
וועלכען די שבתהאלטענדע וואך-ארבייטער
הייזען איצט.

אונטערשריבען—

לואיס די בראנדעיס, האמולטאן הארט,
יואלטער ע. וועיל*.)

(* דער לעצטער האט פערנומען דעם פלאץ פון
מאריס הילקאוויטש, וועלכער איז קראנק.

פערמאנענץ זיין, אי מיר יארען דעם נאכגע-
פירט איבערהויפט אין פערזענלעכע—ענטפערען
מיר דאס פארענדעט.

זיי שוין געזאגט, האבען מיר קיין מאכט נישט
אויסצולאזן זיך אין דער פראגע וועגן דעם
נייט אין גערעכטיגקייט פון געוויסע פונקטען
אין פראטאקאל פאר די אלגעמיינע טריידאני-
טערעסען. זאלען אבער די מעכעסס פון דער
גרייטעס קאמיטע פארזיכטיג בעטראכטען די
דאזיגע פראגען אין ארעמענס אינטערעסען. אין
פאר ביידע צדדים ווערען זיין צופרידען צו

א ביונעס מיט א טרענספער

(א „שניידער בן שניידערס" מאנאראם)

פון ס. לעווינסאן

אין דער יוגענד, און די אינטערניישנאל און פונקט
פערקעהרט: וואס עלטער זי ווערט, אלץ מער
קינדעלט זי — און די יונגע לאקאלס ווערען
דאס איהרע קינדער. זי מוז אויף זיי אכטונג
געבען, מוז זי, זיי זאלען נישט אראפ פון גלייכען
וועג.

איצט, האף איך, ווייסט איהר שוין, וואס
דאס איז אזוינס די „אינטערניישנאל", און זי נישט
דאס ארויס די טרענספערס. וועט איהר דאך
פרעגען: צו וואס דארף מען האבען די טרענס-
פערס; טאג כאפטזשע נישט, איהר איר וואס
איהר ווינט. איהר וועט שוין הערען שפעטער,
וועט איהר, לאזטזשע מיר טאקע דערצעהלען
די מעשה בסדר, אט טאקע פונ'ם אנהויב ביז'ן
סוף.

אז מען לאזט נישט נעהען, ווייסט איהר דאך
שוין פון לאנג. נו, מילא, איז נישט, דארף מען
נישט! איז נישט געפירעלט! ארבייט איך מיר
דענעלע שטונדען, הייסט עס; געה איך מיר
אריין אכט און געה מיר אוועק זעקס. מיינע.
אז זי פלעגט מיך די ערשטע צייטען דערוועגן
הומען אהיים כמעט אין מיטען טאג, פלעגט זי
זיך אביסעל דערשבעקען, און זי פלעגט מיך
פערווארפען מיט פראגען, פלעגט זי מיך: עפעס
דער מער, משה חיים? עפעס חלילה נישט גע-
זונד? דער קאפ אפשר? אפשר דער רוקען
באדערט דיר שוין וויעדער? געוויינטליך ווי
א אידענע, באלד דערשרעקט זי זיך. נור איך

טאמער איז אויך וועגט, טאג נאט אויך א
ביונעס מיט א טרענספער. אהן א טרענספער—
זאגט מען מיר. הענט איהר דא, מיכטער, נישט
ארבייטען.

וואס הייסט איהר מיך אזוי אן? איהר
ווייסט נישט וואס איך רעד? איהר מיינט
אידאן, א טרענספער אויפ'ן דאך, מיינט איהר?
דאס איהר טאקע נישט געטראפען. ווייסט איהר
טאקע נישט. אונזערע טרענספערס ווערען נור
נישט אין שאפ, ווערען זיי, אויפ'ן קאד נעהען זיי
נישט, און א קאנדוקטאר וועט זיי אפילו אין
דאך נישט געהען.

און הייסט קומען זיי פון דער אינטערניישנאל,
דאס הייסט, די אינטערניישנאל נישט זיי ארויס.
אין ווייסט איהר, ווער די אינטערניישנאל איז?
ווער איך אויך ערלערען.

די אינטערניישנאל, דאס איז אזא מין זאך —
פונקט ווי א מיד האט א באל געזאגט: שיר
השירים—א ליעד איבער אלע ליעדער, א געד-
זאגט איבער אלע געזאגען? אזוי איז די אינ-
טערניישנאל—א יונגע איבער אלע וועלט.

און טאמער האט איהר שניידערשטער מח
נאך נישט בענומען אזא ערלען משה ווי א שיר
השירים, א געזאגט איבער אלע געזאגען, וועל
איך דאס אויך מאכען מיט אפראקטערען משה?
די אינטערניישנאל איז פונקט ווי א אידענע, וואס
האט א סך קינדער, נור מיט דער איינציגער
נפלא מנהג, וואס א אידענע האט הינדער נור

וואלטען די מאנופעקטשורערס געקענט פאר דעם טאג אברעכענען.

דאס געזעץ פון ניו יארק סטייט לויטעט, דאס אויב דער 12טער אקטאבער געפאלט זינט טאג, דארף קאלומבוס דעם געפייערט ווערען אלס ליגעל האלירעם מאנטאג דעם 13טען. אין אונז פאל וואלט דעם וואך-ארבייטער, לויט דעם פראטאקאל, געקומט צו בעצאהאלטן פאר מאנטאג. האט דער יוניאן-דעלעגאט גע'טענה'ט, אז דער באאדער זאל נעהמען דיעזען געזעץ פאר א ביישפיעל און ערקלערען, אז ווען דער 12טען אקטאבער געפאלט אס שבת, זאלען די וואך-ארבייטער, וועלכע האלטען שבת, זיין בערעכטיגט צו האלטען זונטאג דעם 13טען פאר א האלירעם, אבער דער באאדער האט ניט קיין געזעצענבערגע מאכט. דעם באאדער'ס פליכט איז: צו פערטייטשען דעם פראטאקאל און ניט דעם אנרימענט צו ענדערן, אדער מאכען נייע אנרימענטס. אונז דארף מען בעמערקען, אז לויט דעם געזעץ פון ניו יארק, קען דער ליגעל האלירעם ניט פארען אס זונטאג אויב דער 12טער אקטאבער זאל אויסקומען א זונטאג, וואלט דער זונטאג ניט געווען קיין ליגעל האלירעם, נאר מאנטאג דער 13טער. דער וואך-ארבייטער וועט דארום קריגען בעצאהאלטן פאר מאנטאג דעם 13טען און ניט פאר זונטאג דעם 12טען.

די יוניאן טענה'ט, דאס אויב די פערפאסער פון פראטאקאל וואלטען דעמאלט געטראכט ווען די וואך-ארבייטער וואס האלטען שבת פאר דעם רוהע טאג, וואלטען זיי געווען דעם פראטאקאל אנדערש געשריבען, כדי צו פערטייטשען און אונטערשייד צווישען די שבת-האלטער און זונטאג-האלטער. דאס מען זיך זיין אמת. אלער מיר האבען קיין דעכט ניט צו גרינדען זיך אויף א ספעקולאציע, וואס ביידע צדדים וואלטען גע'ווען געטהאן, ווען זיי וואלטען זיך פראגע געווען בעטראכט. ווען מיר זאלען אונזער בעשלוס בער גרינדען אויף אזעלכע ארגומענטען, וואלטען עס געהייסען, אז אנשטאט צו פערטייטשען דעם אנרימענט, וואס ביידע צדדים האבען געמאכט, מאכען מיר פאר זיי א נייעם אנרימענט.

וואס אנבעטרעפט די טענה פון דער אסא-סיאייטען, אז דער פונקט ווענען די ליגעל האלירעם דעם איז בכלל אונגיכטיג און שארעט אלע מענס אינטערעסען; אז אויב דער פונקט וועט בלייבען אין קראפט, וועלען אי די שטיק-ארבייטער, אי די בעלי-בתים ליידען, און דערפאר

וואס באאדער האט ניט געדארפט נעהמען אזא געזעץ, און פריהער אנטווארען די בעמערקען פון דער אסא-סיאייטען; און אויב מען וואלט דעם פערשטענדיגט, האט מען געדארפט פארן געזעץ פראגע פאר דעם באאדער זיך גריעווען. עס איז ארבייט-טיטאקס האלטען עס פאר ווערן יענע, אז אי די אסא-סיאייטען און אי די יוניאן וואסען אויסמיידען צו האנדלען ווי זיי און וואסען זייערע און וואסען אנהייבען די שבת, וועלכע זיינען געווארען אנטענומען, אום צו פערטאגנען אויף א פרוינדליכען אופן אלע געפערשטענדיגטע און פראגען, ווענען וועלכע מען זיך ניט אייניגען.

דער וואסער פאר דער אינטערנאציאנאל יוניאן דאס אפען צוגעגעבען, ווען ער האט די יוניאן פארנעבראכט, אז דערמיט וואס די יוניאן האט די ארבייטער ניט געהייסען ארבייטען זינט טאג דעם 13טען אקטאבער, האט זי ניט ריכטיג גע'אקטע'ט. דיעזע אויפריכטיגע אנערקענונג פאר דעם וואסער פערזיכערט די ארבייט-טיטאקס, אז די בעלי-בית'ע אויפפאסען פון דעם וואסער און פון דעם קלויק פון באאדער וועט פערטייטשען די אייניגע זאכען וואסען אין דער צוקונפט פארייניגט.

דער באאדער דענקט, אז די קלארע דבורים פון פראטאקאל צווינגען איהם צו פסק'ענען, אז די אסא-סיאייטען מעכערע זיינען ניט מחויב צו בעצאהאלטן די וואך-ארבייטער פאר זונטאג דעם 12טען אקטאבער.

עס איז א פעסטגעשטעלטע זאך אין דער יוניאן-הויז, אז וואך-ארבייטער זיינען בערעכטיגט צו געצאדרט נור פאר די טעג אין וועלכע די ארבייטען, ביידען עס איז פאראן אן אנרימענט, אי עס דארף אנדערש זיין. אין פאל אזא ארבייטער קומט ניט צו דער ארבייט צוליבען געזעץ, עס איז אורזאכע יוערט איהם גע'טענה'ט פאר דעם טאג אנטערנעמען. אז דער אנרימענט לויטעט, אז א געוויסער טאג איז א האלירעם, דארף טאקע דער ארבייטער ניט ארבייטען, אבער אז עס ווערט ניט גלייך דער יוניאן איז ער דארף פאר דעם טאג קריגען בער גע'טענה'ט און ער דערצו ניט בערעכטיגט. דערפאר זאלען פון פראטאקאל, נאכדעם ווי עס ווערט גע'טענה'ט, אז די ארבייטער זאלען ניט דארפן ארבייטען אין די צעהן ליגעל האלירעם, אז אלע ארבייטער זאלען פאר די האלירעם קריגען גע'טענה'ט. און אזא אויסדריקליכע ערקלערונג

צופען. צו בעצאהאלען די וואך־ארבייטער פאר-
ליגעל האלדעם הייסט, נים עהרליך געהאנדעלט
נעמען די שטיק־ארבייטער, וועלכע זייענען
פראצענט פון אלע ארבייטער, דארום פאדערט
אסאסיאיישען, אז די נאנצע פראנע פון די
האלדעם זאל ווערען פון דאס ניי אויפגענומען
און בעהאנדעלט אויף א פראקטישען אופן, ווי
ישר און לייט דעם ווי די אומשטענדען פון דע-
אידריסטריע פאדערען.

בנוגע צו פונקט 3 איז דער לאזער פאר דע-
אידענטיטאטאן יוניאן געווען שטארק האנגען
אז די ארבייטרייטערס זאלען ענטשיידען זייענע
דעם, צי פונקט 7 פון פראקטיקאל איז פראקטי-
און נערעכט, אדער נים.

דער ארבייטרייטאן באארד נים ארויס פאר
נענדע ענטשיידונג:

(1) דער ארבייטרייטאן באארד איז געווען
אויף צו שטעלען (צו ענטשיידען סכסוכים) אין
נים אויף צו מאכען געזעצ. פון צייט צו צייט
האלט עס דער באארד פאר פאסיג צו מאכען דע-
קאמפאנדיטאטאן אין ווען נור מען האט ווי דערצי-
אייפגעפאדערט האבען די מעמבערס פון באארד,
אירס אייגענעלע מענטשע, אנטהילל גענומען אד-
האנפעלענען מיט דעם ציווע צי מאכען די
אראנזשימענטס צווישען דער יוניאן אין דער
אסאסיאיישען פאלקאמענער. אבער דער ארבי-
טרייטאן באארד האט קיין געזעצגעבענדע מאכט
ער הען נים ענדערען אדער פערבייגען דעם ארבי-
מענט צווישען ביידע צדדים. מען האט געזיגט
געניגענדע אירזאכען, אז עס איז נייטיג עטיאזש
צו ענדערען דעם פונקט אין פראקטיקאל ווערע
די האלדעם; אבער ווי נים די אורזאכען
זאלען נים זיין אז אן ענדערונג איז נייטיג, דע-
אז ענדערונג ניר געמאכט ווערען, ווען די יוניאן
אין די אסאסיאיישען וועלען זייענען דעם איין
פערשטאנען זיין. דערפאר אונטערשטיצען מיר
די אייגענענדונג פון די יוניאן־פערסענלעכע אן
דער באארד דארף נים בעהאנדלען די פראנע
צי פונקט 7 פון פראקטיקאל איז פראקטיש
נערעכט, אדער נים.

(2) דער באארד אונטערשטיצט די טעג
פון דער אסאסיאיישען, אז ווען דער היינטיגער
באארד האט פערבאטען געוויסע מעמבערס פון
דער יוניאן צו ארבייטען זונטאג דעם 11טע אד-
טאבער, האט ער נים ריכטיג געהאנדעלט אן
האט דערמיט פערלעצט די אָנגענומענע פרא-
טיקע אין דעם נייסט פון פראקטיקאל.

מען דער יוניאן, איינמאל דעם פראקטיקאל איז די
שטענדיג פון היינטיג באארד אין דער זאך נים
היין נערעכט, אין אז די ארבייטער, זעלבס
האטען געזעהנדיק שבת אין האבען זונטאג
דעם 11טע אָטאבער איין געהאטען זונטיג,
אז די ערליכע פון זייערע בעהיכטיג, זענען
נים דרינען בעצאדערט, ביידע ווי זענען דעם
טאג ארבייטען. אין די ארבייטער האבען טאקע
נים געזעהנען בעצאדערט.

דאס די אינט, ליידים נארמענט יאָהערס
יוניאן געמאכט א פראנע, דעם 11טע יאנואר
1911, אין געפאדערט, אז די בעטרעפערע אסא-
סיאיישען מעמבערס זאלען דרינען א בעפעהל, אז
פאר זונטאג דעם 11טע אָטאבער זאלען די אר-
בייטער, זעלבס ארבייטער געזעהנדיק זונטאג
אונטאט שבת, יא דרינען בעצאדערט, היינט דעם
טעגליכ פון היינטיג באארד.

דער פירט אין פראקטיקאל ווען ליגעל
האלדעם היינטעם:

די ארבייטער זאלען נים האפען ארבייטען אין
די 11טע האלדעם, זעלבס ווענען געזעהנדיק
געמאכטעס אין נים יאָהר טעג; אין קיין אר-
בייטער יאָהר נים האטען ארבייטען שבת ווי 11 טעג
זענען יאָהר, די וועלכע האטען שבת, זאלען זענען
ארבייטען זונטאג אונטאט שבת, אדער יאָהר־אויף
שבת יאָהר דרינען בעצאדערט פאר די ליגעל האלד-
עם.

ניר דאס די אסאסיאיישען גע'טענה'ט:

(1) אז דער היינטיג באארד האט נים גע-
דאס דאס רעכט צו הייסען די וואך־ארבייטער,
זעלבס ארבייטען געזעהנדיק נים שבת, נים צי
ארבייטער זונטאג דעם 11טע אָטאבער, און אז
די ארבייטער, זעלבס ווענען דעם האָנגען בע-
טליש פון היינטיג באארד גאנצעהימען אין הא-
טע דעם דערמאנטע טאג נים געאדמיט, ווי
נען נים בערעכטיגט צי א פירע זאך זיידעשעס.
(2) אי דערמיט, יאָהר דער היינטיג באארד
האט פערבאטען זייע מעמבערס צו ארבייטען
זונטאג דעם 11טע אָטאבער, און פיהער צו
האבען א האנפעלענען מיט דער אסאסיאיישען,
דאס דער באארד פערלעצט די פרינציפ אין דער
גייאציאנען פון פראקטיקאל.

(3) אז די נאנצע אייגענדיגע היינט פירט
די פראקטיקאל, אי ארבייטער האפען דרינען
בעצאדערט פאר ליגעל האלדעם, אין פון דער
אויס אירזאכען אין נים אין איינזאמלען טיט איין
היינטיגען היינטיגסט אין טיידרייטאן פריי-

שע ויהן, וועלכע געברויכען א סך ווידענצייג און בארען זיך אין „שוואלמאג“ און וויין, וואס פיהרט זיי צו חלום'ען ביים „טעלעגראף-סלופ“ זיסע, ענטציקענדע חלומות פון „ניט זארגען פאר מארגען“...

יא, אונזערע ארימע ארבייטס-מיידלעך קענען שטאלצירען מיט וויער גייעס, נומען שיללער-הערד דארלען ד. שישער. עס איז די יארהער-לאנגע אנימאציע פון דער יוניאן וואס האט איהם איצטער אריינגעצויגען אין אזא בעוועגונג. פילויכט וועט צוליעב דיעזען בילדונגס-פראיעקט ווייזשעס געהעכערט ווערען אויף אזוי פיעל, אז די ערוואקסענע מיידלעך פון ארימע פאמיליעס זענען גאר אין גאנצען ניט דארפן אים קומען אין הערד שישער'ס פעקטארי. פילויכט וועט דאס ברענגען דערצו, אז די באארד און ערוויקליכט וועט איינזעהען די נויטווענדיגקייט צו געבען די ארבייטס-מיידלעך א נומען אלץ געמיינע בילדונג, אנשטאט א ספעציעלע בילדונג פאר „ארימע ארבייטס-מיידלעך“...

יערענפאלס, לאמיר אבווארטען ביז דער פלאן פון געבען דעם ארימען ארבייטס-מיידלעך א נומען, אלגעמיינע בילדונג וועט פאלשטענדיג פערוויקליכט ווערען. ערשט דאן וועט הערד שישער זיין בערעכטיגט צו האפען אז „עס טאגט, עס קומט א בעסערער לעבען!“

אויב צו געבען וויערע יונגע ארבייטערניגען אריינס בילדונג, אראנזשירען די זעלבע יונגע ארבייטערניגען א פלאן, ווי אזוי אויסצובילדען א גאנצע מאניפעסטורערס אין די שעפער. די גאנצע אויסצובילדען די אנדערוועירמאנער פארשיידענע אויף די קאסטען פון די „ארימע ארבייטס-מיידלעך“, האט זיך אנגעהויבען דאן, און די יידישע נורס ווארקערס זיינען היינטיגען א גאנצער ארומ אין סטרייק פאר העכערע וויר-טוען אין בעסערע ארבייטס-בעדינגונגען. דער פראיעקט זיך די ארבייטער נאך ניט אב. די יידישע ווארקערס יוניאן וועט די מאדערנע ארבייטערס נאך א סך לעסאנס געבען. אריינס בילדונג די צייטונגען געשיקט רעפארטערס און יידישע פיהרער וואלטען זיי דערנאנגען א גאנצע געזעץ, מיר און ענדענע זיי האבען פער-קאמט „איינער זיי האבען געוויסע מאניפעסט-טעקסט אלעסעלערענט די ערשטע לעסאנס פון ארבייטערניגע און סאניטארע פארנאנדעס אין די שעפער. די יוניאן-פיהרער דענקען צו געבען די מאניפעסטורערס נאך פערשיידענע ארבייטס-לעסאנס, ווי צו ספענדען א גרעסערען בילדונג פאר וויערע פראפיטען אויף ניצליכע, פאמיליע נאכען, דעיינע בעסערע ווייזשעס פאר די ארבייטער, אנשטאט וואס זיי ספענדען וויערע פראפיטען אויף וויערע פערשווענדעריי-

ארבייטריישאן באארד ענטשיידעט וועגען טאלומבוס דעין אין קלאוקס טרייד*

פילער רעפארט

א לינעל האלירדיי, לויט די געזעצע פון ניו יארק סטייט. אויב דער 12טער אקטאבער געפאלט זונטאג, ווערט דער יום טוב געהאלטען מאנטאג דעם 13טען אקטאבער.

אין 1912 איז דער 12טען אקטאבער געפאלען אס שבת. עטליכע טעג פריהער האט דער דושיגנט באארד פון די קלאוקסמאכער יוניאן, אהן פריהער צו געבען נאָטים אָדער קאָנפערירען מיט דער אסאסיאציע, ערקלערט זיין בעשלוס. אז די דאָזיגע מעמבערס וועלכע ארבייטען ניט זונטאג דעם 13טען אקטאבער, און די וואָך-ארבייטער, וועלכע האלטען שבת און קומען זונטאג ניט צו דער ארבייט, זאלען פונדעסטוועגען היינען בעצאָהלט פאר דעם זונטאג. דאָרויף האָט די אסאסיאציע געלאָזט וויר-

טאָן פיעל פרומע גארמענט ווארקערס, וועלכע ארבייטען געווענליך ניט שבת, נור אס וואָך דערנאָכער אינעלכע מעמבערס אין די באַראָס פון דער אינטערנאָנאַל ליידים אַסאָסיאַציע וואַרקערס יוניאָן ארבייטען אין די געזעצן פון דער קלאָוקס, סוף און סקורט מאַנר פאַרשיידענע אסאסיאציעס.

טאלומבוס דעין, דער 12טער אקטאבער, איז

א דווער וויכטיגער רעפארט איז אונז אים אַלץ אַלץ און מער. מיר האָבען איהם ניט גע-
טען אַלץ מיר זיינען געווען זיכער אַז ער וועט
זיין אין די „נייע פאַסט“.

אין געווען אויסגעקאסען אן אויסדרוק פון זיין צוועקע בענייטערונג. ער איז געשטאנען אן געקוקט אין הימל אריין און מיט א טיפער געפיהל האט ער ווידערהאלט דאס פאנעלעך ווערעל יאס ער האט מסתמא אליין פערפאסט.

וואס דארף איך פאר חייבט דא זארגען,
אז אט באגט און קומט דער מארגען.

דעמאלט, אז דאס ליערעלע פאר דיעזען זיין געמאן האט דאן פארגעשטעלט א גליק פאר דער ציהונפט פון דער מענשהייט. צום אונגליק איז אנגעקומען א פאליסמאן, וועלכער האט אים געבען אויפגעוועקט פון זיינע חלומות. ער האט אים פשוט געהייסען „אבטראגען זיך“ דעם טרויער איז געווארען אומעטיג אויפ'ן הארץ, ווייל אבטראגען זיך איז געווען א זאך וואס ער האט בשום אופן נישט געפיהלט זיך פעהיג צו טהאן. ווען מיר שטעלען זיך אפ בעטראכטען די חלומות פון דיווען מאנופעקטוריער-פאקטאן און פון דיעזען באסטאנער ווינער מאן, מווען מיר נישטוועלענדיג סימפאטיזירען מיט ביידע, ביידע ווילען זיי דורכלעכען אין פראקטיקע דאס, וואס זייער פאנטאזיע מאכט פאר זיי אין דער צייט ווען זיי ווינען מיט געפיהלען בערווישט...

לאמיר אויף א וויילע זיין סעריאזע און ציענענע, אז עס איז נישט ריכטיג אין נאנעל מיט'ן האנד אוועקצומאכען הערר שישער'ס בירגערונגס-פראיעקט. עס איז אויך נישט נויטיג צו זיין ליכטיגונג און קומען צום שלום, אז די איד נאטורלעך ארבייטער דארפן נישט אונטערשטעצן א פלאן אין וועלכען די פאבליק סקול אין דער מאנופעקטוריער זיינען פערזאנליכע. מען דען נישט אבלייקענען, אז ווען אן ארימע איד ביטטיגט דעם האט א געלענענהייט צו געניסען בירגער כאטש יעדע אנדערע וואף, און איז דערוועגער צייט בעקומט זי אויך איהרע זיין זייער, איז דאס בעסער ווי גארניט. מען פון זיין אויפריכטיג און זאנען, אז א מאנופעקטוריער דער וועלכער אונטערשטיצט א בעוועגונג צו געבען פאבריק-מיינלעך בילדונג, טהיילווייז אים זיינע אייגענע קאסטען, שטעהט פיעל העכער און אייגענלינגען און סימפאטיהע ווי דער דורכשניטליכער מאנופעקטוריער.

מען דארף אבער בעטראכטען די זאך פון אז אנדער שטאנפונקט און דאס איז, וואס זייער ארטיקלעל בעציעקט. וועהרענד דער מאדערנע סימפאטישע מאנופעקטוריערס אידן

צו האלטען זיך הערפערדיק, נייטיג און מאכט זיך געפירט. מען זעט זי אויך הערנען ליכטע נאטאטליכע און זי אויף צו מאכען א בילדונג, אבער זייערע, שיינעליכע אדער רעכט, מען זעט זי הערנען זי אויף איינצוהויפטן און צו גלייטען שפייזען. אויב דער פלאן וועט געהעריג ארבייטען מיט דיעזע וועבערן מיינלעך, וועט מיט דער צייט זייער צאפל פערזענלעך ווערען. זייט א העפאט און איינע פון די צייטונג זען דאס דער ביטער געוואלט האבען אויסגע-הויבט די האפנונג, אז די מיינלעך וואס ווערען געניסען פון דיעזע בירגער, ווערען נישט אויס-ברענגען פיער גער אויף היטפערדערען, שמינפע און פירען, און אז זיי ווערען בכור ווערען דאס נער אין געשייטער אין זיך הענען איינצוהויפטן פון די געניסלעכער וואס זאנען זיך מיט זי צו היימאסען פאר די גער וואס זיי שפאצירן אפ פון זייערע מיינלעכע, אז דער סיטער איז מיט דיעזע בירגער-מיינלעך שטארק פערנומען, דען מען זעהן פון א פאקטע וואס ער האט געטענס געטריבען מיט „געפיהלעך“ ער האט די פאקטע פארגעזען אויף א באקעט פון די האטטען גארמענט מאנופעקטוריערס אסאסיאציע, אט איז איהן באהאקטערישטישער סטראם, אין ווערבען ער הערט וואס די בעלזא ברום דארפן טהאן פאר זייערע ארבייטער.

דאמיר שטענדיג זיין אויף דער וואך,
אויב עס ווינען ווערען נשמות שוואך,
העלפן זיי און העלפן זיי ווי צו שטענען
האט נישט ווי גענוג.
צו הייבן זיי בוד פון
העלפן זיי און זאנען זיי הייבן זיינען.
ווער, אט דארט שיינט א שטערן
עס פון און צום הייבן ווערען
עס באגט, עס קומט א בעסערער העכען!

מיר האבען זיין צווייטער, אז דער הארבער בערווישטער פאקט פון די האטמאן-גארמענט מאנופעקטוריערס מיינט עס נאך ערנסט און איז נאך אייפריכטיג אין דעם ציעל וואס ער האט זיך געשטעלט. די לעצטע שורות פון דעם סטראם דעמאלטען דעם „הייבער“ פון א סצענע וואס האט זיך איינמאל פאר איהרע אויגען אפ-געשפיענעלט אין באסטאן אין מיטען האלבער נאכט. א שעה-געליידעטער, אבער נישט נאך גיכטערער, ייגענמאן האט זיך שטאלענדיג און געראטען פון א טעלעגראפ-לייף, זיין ווייזע גער'ס איז געווען פערקוקט דעם זייט אויף זיין פאטילינצע. אויף זיין פלאטענדיג פנים

זאלען אויפהערען איינער אויף דעם אנדערען
זשד צו יארפען, ווי דאס איז געווען ביז אהער;
ווייל אינטער אוינע אישטענדען קענען קיינע
רענעלעסיגע בעציהונגען צווישען בעלי בתים
און ארבייטער נישט זיין.

מיט האבען ארגאניזירט אן ענגליש-שפרע
בענדע ברענטש פון די ווייסט מייקערס לאקאל
49, און עס פרעגט מיך צו בעריכטען, אז פיעלע
פון די מיינלעך וועלכע זיינען נישט ארויס אין
סטרייט הייבען אן אויפגעהערט ווערען און
טרעטען ארוין אין דער ווינאן.

וואס אנבעטרעפט די אינדעפענדענט שער
פער, זיינען אלע קלאנעס געשליכטעט געווארען
אויף א צופרידענשטעלענדען אופן.

די בעלי בתים פון דער יועסט און נאדרי
זייט פון באסטאן האלטען אויף אין גרינדען אן
אסאסיאציע, עס איז איצטער געווארען אזא
מאדע, עס איז זעהר מעגליך, אז זיי וועלען
אויף פערלאנגען א פראטאקאל.

פאראן נאך פילע יויכטיגע זאכען דורכצור
פיהרען, די סאניטארי באארד און ארביטרי
שאן באארד זיינען נאך נישט ארגאניזירט. עס
וועט אבער נישט לאנג דויערען, וועט דעזע אר-
בייט אויף געטהאן יערען.

סופאטישע מיינונגען פון הערר איינעם,
איינער פון דער אסאסיאציע, וועלכע ער
אויסגעדרייט אין עטליכע קאנפערענצען,
זיך פיעל געאלפערן שאפען א נוסע

אויף דאס געפענט אן אפוס אינ'ס פאבריק
פאר די מיינאנט סטרייט, אין האב איינער
פאר די מיינאנט פאר האמפלינגטס און זיי צו
געוויינלעך איז האלטען רעכענונג פון געשליכט
פאר די מיינאנט. עס איז נאך רערווייל צו פריה
ווער א געוויינלעך רעפארט פון דעזע געשליכט
פאר די מיינאנט, אבער אויך קען זאגען, אז די
פאר די מיינאנט זיינען געשליכטעט געווארען צו
א געוויינלעך יוניאן, דערמיט מיינאנט אויך דא נישט
א געוויינלעך יוניאנט מיט אונזערע וועגע, מיינאנט
א יוניאנט צו זאגען דאפיר, אז די מאנופעקט
דאס איז די יוניאנטס וואלען זיך ביסלעכצוויי
א געוויינלעך צו האנדלען דאזעל און עהרליך,
זיך די בעציהונגען צווישען ביידע צדדים וואלען
זיך דאסאמיט און אז מיט דער צייט וואלען זיי
דאס יוניאנט קלאנעס און מיספערישטענדיגע.
שטעט פון איז און נאך איצט נויטיג, אז אי
א מאנופעקטורערס און אונזערע מעמבערס זאל
זיך האבען ציטווען איינע צו די אנדערע און

„בילדעט דאס ארימע מיידעל“

אוי שרייען מאנכע מאנופעקטורערס

פון „איינע פון די רוחני“.

אוי שטארק איז ער אין דער פראגע פערליי-
טערעסירט, אז ער איז צופרידען צו געבען א
הערפט און די שטארקט ואל געבען די אנדערע
הערפט פון די הוצאות, צו שיקען אין סקול, א
וואך איבער א וואך, פיער פון זיינע ארייבע
ארבייטס מיינלעך, נאך מעהר, ער האט פער-
איינפלוסט דריי אנדערע מאנופעקטורערס, און
יעדער ואל טהון דאס וועלכע מיט פיער פון
זיינע ארייבע מיינלעך, דער באארד איז עהר
היישאן האט דעם פלאן אָנגענומען און ער וועט
יערען דורכגעפיהרט אין פאבליק סקול נומער 4.
ווי הערר שייטער ערקלערט, לויטעט דער
פראג, אז אין דער פריה וואלען די מיינלעך
היינען אינטערייבט אין שרייבען, לעזען און
רעכענען. נאכמיטאג וועט מען זיי לערנען ווי

אונזערע מיינאנט פאר „דאס ארימע אר-
בעט מיידעל“ איז די לעצטע צייט געווארען
א געוויינלעך פראגע, איבעראל, וואו מען
זיך דערט מען רעקאמענדירען ביהונג פאר
אויסגעבליידעטע, קאסיסיאנען וואס אונטער-
זיך פארמאגט מיינלעך געהען אראפ פון גרוי-
זע יענע אסאסיאציעס, וואס ווערען צו לער-
ארייבע מיינלעך אן ארבייט, פרויען פון
א יוניאנט, גלחים אין סתם פילאנטראפען—
א שראגע זיי פאר דעם ווערען מיטעל.

אבער היינער איז נישט אזוי שטארק פער-
לייט און דעם, ווי הערר דארפער, ה. שייטער, א
פערטייגער פון סאולין אנדערווער, די
לעצטע צייט האט די פרעסע געשייט רעפארט
די איהם וועגען דער וואך צו אינטערוויען.

די ארבייט פון פראטאקאל אין באסטאן

געפארט פון דזשענעראל אדמאנייער
אויסגאב פאשטיין

1. מען קען זיך נישט איינזען ביים מען צו
פרייען פון שטיקארבייט.
2. די ארבייט ווערט נישט גלייך צוטרעטן.
3. דער סקול און ווידוועס ווערט נישט
אָנגעהויבן.
4. נישט אלע דעפארטמענטס האָבען מער
מען די בעדונגענע העבערונג.
5. מען האָט געהויסען ארבייטער אריין
הויפּען צו דער ארבייט 7 אהר מאָרגענס.
6. ווען מען סעטעלט שוין יא דופּליקאט
נעמט עס אבער צו לאָג.
7. עס האָט זיך גאָר נישט געוואונדערט צו דעם
זען ביי די קאָנפערענצען, אז אויך די אסאָסיאציע
שען מעכערס האָבען געהאט קרוינעס געזען
דער יוניאן, דיינען די פרוי קאָמיטעס האָבען
פערזאָנלעך צו הויכע פרייען, די שאפּ טשערי
זייטע האָבען זיך גענומען צופיעל מאכט, די
יניאָרלייט האָבען בעלידינגט די נומערלייט
זייט און די מיידלעך און דרעס און ווייסט פלייז
זיינען נישט געקומען צו דער ארבייט אין דער
ריכטיגער צייט.
8. ביי די קאָנפערענצען האָבען מיר די ארבייט
קרוינעס אומגעזעהט און עס איז אונז געווען
זען אינערווייטלעך א בעשטימטען כלל פאר
יעדען סאָרט קלאַנע. איצט איז טאקע פילע
בעסער, ביידע צדדים פערשטעהען זיך גיט
אין מיינען נאך ערנסט אלע פעהלערען אייבער
בעסערען.
9. אמת, דער אינערהליכער בעלהבית טרייע
איבער צו זיין גראָב און ארויסצושטערען זיין
„איך“, אבער די אָפּיסערס פון די אסאָסיאציע
האָבען מיר פערזיכערט, אז זיי וועלען אים דאָ
פון האַלטען דיעזען סאָרט בעלהבית אין זאָג
די אסאָסיאציען מעכערס פון דער צדד
וועט באַהאנדלען אויף מיר נעמאכט א גוט
אינדרוק. זיי זעהען אויס צו זיין נאכט אים
ריכטיג און מיינען ערנסט צו זאָרנען דאָס איז
דער פראָטאָקאל אין באַסטאן זאָל האָבען צו
ערפאָלג. עס איז אויך ווערט צו דערמאָנען

ווען איך בין אָנגעהויבן אין באַסטאן דעם
אטען אפריל, האָב איך דאָס געפונען די צדד
סע אונגלייכע. איך האָב באַר געזעהן, אז
עס וועט מיר נעמען עטליכע מאָנאטען איינע
צושטעלען א פראָגראַם. עס איז דאָן געזען
דאָס וואָסען נאָך דעם ווי די סטרייטס וועלען
געסטערט געזאָרען דורך א פראָטאָקאל ווי אין
ניו יאָרק, וואָס צוויי בעזונדערע מאַניפעסטאָ
דערס אסאָסיאציעס האָבען אונטערגעשריבען.
סעהר זיין אונטערגעשריבען דעם פראָטאָקאל און
צוריקגיבען די ארבייטער צו דער ארבייט, און
נאָרנישט געטאָן געוואָרען. די ארבייטער האָב
זען געהאט דרוינעס ארעזליי, אבער מען האָט
זיך נישט גענומען די מידע ווי צו שרייבען.

דער בעגריף פון פראָטאָקאל איז געווען דאָס
נאָך נישט געהאט אריינגעזעט זיך אין דער
פראַקטיקע. דערפאר דארף מען זיך גאָר נישט
וואונדערן ווי ווער וועגט די מאַניפעסטאָרעס
און די יוניאָנס האָבען זיין בעדייטונג פער
שטאנען. יעדער צדד האָט געזעהען דעם פּיט
פאר זיך, וועגען די רעכטע און פרייזענעס
וואָס דער פראָטאָקאל גראַנטירט און זייען ביידע
צדדים וועלען צוואנגענומען אים צו שרייבען
דיספּיזיט, האָט יעדער זיך פּעכט געזאָרען ביי
זיינע מיינונגען. דאָך מען מען קיינעם פון זיי
נישט בעלידינגען. ווייל האָט נישט פלייזט אזא
צייטאנד ערוויכטירט אין ניו יאָרק באַר נאָך
דעם סעטינגעס פון קלאַס סטרייט, אין 1910
די ערשטע וואָך האָב איך בעזוכט אלע דאָ
האָט אין געלייגט אייבערזאָרנט די טעגות און
קרוינעס פון די סעכערס, דאָן האָב איך דויע
אלע קרוינעס פלאַסיפּיערט און אראַנזשירט א
אנפערען מיט די הילעטאָרען פון ביידע
אסאָסיאציעס. אָם איז א ריכטע פון קרוינע
דעם.

1. סהעטיגע יוניאָרלייט ווערען איינער
געשיקט.
2. ווען מען דארף אַנטשטעלען ארבייטער,
ווערען יוניאָרלייט נישט פרעפערירט.

אלץ קומען פיסעטען די שעפער. מיטס קאָהען.
 מערזי טייטעלבוים און עני טהאָמאַס זיינען נומע
 איבערגעבע מעמבערס פון דער יוניאָן, און זיי
 האָבען געהאָלפֿען מיט וואָס זיי האָבען גע-
 קענט: אַט זיינען זיי אין דער האָלל, געבענדיג
 אינסטראַקשאַנס צו די שעפער, אַט זיינען זיי
 שוין אין דער סעטלמענט הערשקראַדערס אַמענ-
 הענדיג צו סעטלמענטס, און ווען די קלאָוק
 מאַנאָפּעסטורערס האָבען געזעהן אז מיר מיי-
 נען ביזנעס, האָבען זיי ביסלעכווייז אָנגעהויבען
 נאָכגעבען, און מיר זיינען געקומען צו אַ סעטל-
 מענט.

דער סטריק פון די קלאָקמאַכערס איז גע-
ווען מעהר אַ דעמאָנסטרישאַן ווי אַ סטריק,
ווייל אלעס איז געווען פאַרטיג מיט דער אַסאָ-
סיאציע. מיט די אינדעפּענדענט באַסעס זיי
גען מיר שנעל פאַרטיג געוואָרען. ווען די
קלאָקמאַכערס זיינען ארויסטער אין סטריק, איז
געוואָרען נאָך לעבעדיגער ביי די ווייסט-
מייקערס, ווייל די קלאָקמאַכער האָבען ניט גע-
האַט וואָס צו טהאָן ביי זייערע שעפּער, האָבען
זיי געהאַלפּען די ווייסט-מייקערס. ווען מיר
זיינען געווען פאַרטיג מיט די קלאָקמאַכערס-
משורערס, אין אַ קאָנפּערענץ אראַנזשירט גע-
וואָרען מיט די ווייסט און דרעס מאָנאָפּעקטור-
דרעס און מיר זיינען געקומען צו אַ סעטלמענט.
וואָס מיר האָבען געוואונען ווייסען שוין
אלע. איך ווינט, אז אלע יוניאָנס זאָלען ניט
האַבען קיין ערנדרע זיענע אין זייערע קעמפּפּע.

סיר האַבען דעם „ליידים גארמענט
וואַרקער“ געבונדען פאַר אַ גאַנצען יאהר
גאַנג, פאַר 1911 און פאַר 1912. פרייז פער
בוך—2 דאללער.

אויך זיינען מיר נייגעריג צו וויסען
וויפיל מעמבערס וואלטען וועלען האבען
געבונדענע סעס פאר היינטיגען יאהר
1913, וועלען מיר די קאפיס בעהאלטען
פאר דעם צוועק. שרייבט אונז היינט
וועגען דעם.

אויסגעדריקט קאמפפס-
טענען און זייערע הערצער זיינען געווען
אויסגעדריקט עס איז געווען א נייע
מאכע און אינדעפערענעס. מאכע
און אינדעפערענעס זיט געשלאפען די גאנצע נאכט,
אויסגעדריקט ביי דער פונקטער וועט ווערען פאר-
אויסגעדריקט די וועט פונקטארט, אום זיי אויסצור-
אויסגעדריקט די קאמפפס, וועלכע זיינען געק-
אויסגעדריקט און זייער אין דער פריה, און
אויסגעדריקט די פונקטארט אין די שטענער. פונקט
אין אינדעפערענעס די ווייטסטעמערס אוועק-
אויסגעדריקט די ארבייט. די ארבייטער פון קארמענ'ס
אויסגעדריקט געמארטשט מיט א ווייטער, סילק
אין מיט דער אויפשופט: „עס לעבע די
אויסגעדריקט און אויף איינער!“

וואס מע האָט אַמאָל געזאָגט, זעהנדיג, אז מען
 האָט געזען די ווייסטמיקערס אין סטריק
 און די קליינע אַמאָל געזאָגט, נאָך ניט, האָבען בעשלעך
 מען אַמאָל געזאָגט, טענעל אויף דער שוועסטער'ס
 האָבען און האָבען אוועקגעלעגט די ארבייט, אום
 אַמאָל געזען די ווייסט מיקערס. די דאָזיגע
 אַמאָל געזאָגט, קומט גרויס קרעדיט פאַר דער
 אַמאָל געזאָגט, זיי האָבען געלייטעט. דער
 אַמאָל געזאָגט זיך צופלאַקערט, די מיידלעך האָבן
 געזאָגט געלעבט און איינגענומען איין
 געזאָגט נאָך דעם אנדערען. זעט אַ זיינער
 אַמאָל געזאָגט, זיי שוין געטראָפּען די פיקעט
 אַמאָל געזאָגט, זיי שפּעט. זיי האָבען זיך ניט
 אַמאָל געזאָגט פאַר דער ברוטאלער פּאָליציי און
 אַמאָל געזאָגט, די "פּאַטס" אין ציווילע קלויז
 געזאָגט, זיי זאָגן האָט זיי ניט געטראָפּען. עס
 האָט געזעט אין זייער הערצער אַ רעליגיעזע
 געזאָגט און אַ שטארקע איבערצייגונג, אז
 געזאָגט פאַר אַ גערעכטע זאָך. אין זייער
 געזאָגט האָט מען געזעהען, אז זייער זעט אין
 אַ געזאָגט, אַם שטארקסטען האָבען גע-
 געזאָגט עטליכע איבערגעבענע מיידלעך, ווע-
 געזאָגט אַז געדענק גראַד. איינע פון זיי איז
 געזאָגט, אַ מיידעל פון גערדינען וואָס,
 געזאָגט אַ ברענגענע איינען. אַ צווייטע איז
 געזאָגט, אַ מיידעל ווי אַ סאָלדאט, הויף
 געזאָגט מיט ברייטע פלייצעס. זי האָט אַז
 געזאָגט אַ שטארקע אַנימאָליע געגען סקעבען.
 געזאָגט, אַז איז געקאָממען אין איהר שוועסטער.
 געזאָגט געוואָלט איבערציינען די פאָליס, אז ווי
 געזאָגט אַז מען זאָגט זיי ניט אַרעסטען, וועט זיי

די פארבערייטונג און קאמפף אין באסטאן

פון א. מיטשער

דער בעסטער וועג, דער איינציגער וועג,
צו היילן די פראגע פון ארומקויט,
איז צו מאכען אז קיין ארומקויט זאל נישט זיין.

קען, נישט זייענדיג ארגאניזירט, זיינען זיי אין
נעפאהר דעם סטרייק צו פערלירען.

אין די נעקסטע עטליכע טעג האבען די אר-
בייטער ארויסגעוויזען, אז אונזערע ארגומענטן
האבען אויף זיי געוירקט. זיי האבען אפגע-
האטען שאפטיטינגס, און זיך אָנגעשלאסען אן
דער יוניאן. און אזוי האָט דרוי וואָבען גאָס
אנאנד אָנגעהאלטען א פיעכערהאפטע אַינאנ-
דזונג פון די ארבייטער. מיר האָבען געזא-
טען איין מיטינג נאָך דעם אנדערען, ביז מיר
האָבען געפיהלט, אז אונזער ראטה צו די אר-
בייטער איז דורכגעפיהרט געוואָרען. 80 פרא-
צענט פון די ארבייטער זיינען דאן שוין געווען
ארגאניזירט. דיעזע פיעכערהאפטע אפגע-
האטערעכענטע אָרגאניזאציעס-ארבייט האָט
געוירקט אויף מאַנכע באַסעס פון קראַפּט
סטרייט, געמליק, די מעהר אינטעליגענטערע, די
וואָס פערשטעהען בעסער זייערע ביזנעס, און
א האַנפערענס איז גערופען געוואָרען. אפ-
געגנג צוויי טעג אין קאָנפערענס מיט די
קלאַסימאָנאָפּעקטורערס, און זעהענדיג אז עס
געהט אביסעלע צו לאַנגזאם, האָבען מיר בע-
שלאָסען, אז מען דארף דעם אָס ווייזען א
שיקעל רויטע טוף, וועט ער געהען אביסעל
שנעלער, אין אנדערע ווערטער: מיר האָבען
בעשלאָסען ארויסצורופען די ווייסמייטערס
אין סטרייט. דאָנערשטאג, דעם 6טען מערץ,
זיינען צוזאמענגערופען געוואָרען אלע טהעאטיק
מעמבערס פון דער ווייסמייטערס יוניאן, און
אין א פאָר ווערטער האָבען מיר זיי עררע-
זאן אז דער סטרייט ווערט גערופען נעקסטען טאָג
צעהן א זיינער אַין דער פרייה.

די כשורה איז אויפגענומען געוואָרען
די ארבייטער מיט דער גרעסטער בענייטעט
אלע האָבען זיך אויפגעשטעלט אויף די טישע
און האָבען געשריען: עס לעבע דער געזע-
סטרייט! עס לעבע דער אַרבייטערקלאַס!

דאָס איז געווען דער הויפטמאָטיוו פון די
ארבייטער, אז עס איז דאָ וואָס אָבערשאפטען,
אין ביי זיי היין פראגע נישט געווען, ווייל די
צרות, וואָס זיי האָבען געזאָגט אין די שטעפער,
איז נישט געווען פאר זייערע כחית איבערצייטראָג
נען. די היידען פון אקטיווע מעמבערס אין
די שטעפער און די פיער גרעסטע היידען פון
די פערפאָנטע, זייערע מען האָט אין די שטע-
פער נישט צוגעקאָנען, האָבען מאַנכע ארבייטער
געטריבען צו פערצייטפרייג.

זען מיר זיינען געקומען אין באסטאן אין
אייסנערעם די ארע צרות, האָבען מיר גענומען
מאכען אן אינטערעסאנטע, און ווען מיר האָבען
אויסגעפונען, אז ארעס איז אמת וואָס די אר-
בייטער האָבען זיך בעהלאָנט, האָבען מיר בע-
שלאָסען צו רופען א מאַסמייטינג אים צו
זעהן וואָס די ארבייטער רענהען צו טהון אבי-
צייטאפען די ארע צרות. און דער דאָרף איז
געווען געפאָלט מיט ארבייטער פון די קראַפּט און
ווייסט און דעם סטרייט.

די ארבייטער זיינען געווען בענייטערעם
אין אן פולער האַפנונג, אז א גענעראליסטרייט
זעט עררעט זייערען. מען האָט געהענט רעדען
פון זייער פנים'ער, אז דער סטרייטמייכער האָט
זיי דורכגענומען אין אז זיי זיינען פארטיג פאר'ן
קאמפף. מיר האָבען אָבער עררעט די ארביי-
טער, אז קיין סטרייט וועט נישט זיין, סיידען זיי
זייערען זייערען מעמבערס אין דער יוניאן. מיר
האָבען זיי קראַד געמאכט, האָט ארבייטער, וואָס
בשלאָנען צו א יוניאן ווייסען ווער עס שטעהט
הינטער זיי, זיי ווייסען, אז די ארבייטער
בעוועגונג וועט זיי העלפען אין זייער קאמפף,
זייל דער קאמפף פון אָרגאניזירטע ארבייטער
אין דער קאמפף פון דער ארבייטערקלאַס און
דאָרום קענען זיי זיין זיכערע מיט א זיענ-
פערקערס, ווען ארבייטער געהען ארויס סטרייט

ערשטער דיוויזיע, די בעזאנדערס נומערסירטע ווהייטגורם ווארקערס, דער לאנגער צוג פון קלאוק און סקוירט מאכער און ליידים טיילאָרס מיט די מעמבערס פון דוואַינט באַאָרד און דער לענאטען צום קאָנווענשאַן אין פראַנט. די פער שיערענע, אונזעהליגע לאַקאלס פון די יוניטער נארמענט וואַרקערס און בראַדערהוד אָוו טייַ לאָרס, די פאַרריערס, די אידישע בעקערס און די ארבייטער פון די פערשיעדענע אנדערע טריידס — דער נאָנצער פאַראַד. וואָס האָט גענומען דריי שטונדען, איידער ער איז אריבערגעגאנגען אַ נעוויסען פונקט אויף פינפטע עוועניו, האָט גע' שוועבט פאַר אייערע אויגען און די מוזיקטענער האָבען נאָך אַלץ אָנגעהילכט אין אייערע אויערען. כמעט אלע וועלכע זיינען ביים באַנקעט נעווען האָבען אין דעם פאַראַד אַנטהיל גענומען. דערפאַר איז קיין וואונדער נישט וואָס די יום טוב'דיגע שטימונג איז געווען אזוי געהויבען, וואָס יעדער פון די אַנוועזענדע האָט זיך גע' פיהלט בעזונדערס אויפגעלעגט.

יא, דער ערשטער מאַי, 1913, וועט לאַנג פערבלייבען אין זכרון פון אונזערע פיהרער און טהווער אַלס אַ יום טוב פון אַ דרייפאַכע בעדייט טונג. נישט נור אַלס אַן אינטערנאַציאָנאַלער ארבייטער יום טוב, זאָגנדרן אויך אַלס אַ טאָג אין וועלכען די ווייסטמאכער, לאַקאַל 25, האָבען געפייערט, אַ מערקווירדיגען, שנעלען זיען, אויף אַ גרויסארטיגען באַנקעט, וואָס האָט אויסגעזען הען פון אָנהויב ביז'ן סוף, ווי זיי וואָלטען אויף אַזאָ'ן אַרט געמאַכט אַ „שהחינו וקימנו לזמן", וואָס זיי האָבען פאַרט דערלעכט אַ צייט צו האָן בען אַ יוניאָן פון 30-טויזענד מעמבערס און אַ טרעזשורי פון 50-טויזענד דאָלאַר.

אין ענטוואַקסטיגע שטימונג אין געזאָגט דאָס וואָס מיר האָבען אויף קיין אַלץ פאַרענט נישט געזעהען.

אויסער און בעאמטע פון לאַקאַל, וועלכע האָבן אַראָנשיירט דעם באַנקעט אין זעהר אַ געזעצטע, ריכט פיער קרעדיט; זיי פערדיען אַ גוטע לעכטען דאָס פאַר דיעזער גרויסארטיגער אַנטוואַקסטיגע צו די דעלענאטען פון קאָנווענשאַן. דער מאַרציניט איז געווען פונ'ם בעסטען און געמאכטען סאָרט און די מוזיק — פשוט דער אַלץ ערשאַבען. דער שרייבער פון דיעזע צייטן מיינט אז ער דערט פאַר אַלע אַנוועזענער די אַלץ ער 1913 אין צאָהל) ווען ער זאָגט, אז טראַדיציע האָט עס זיינען געווען ווינציג יעדעס, אין דער פראַמטער, קערפערליכער טעם פון עסען און פרייען בטול בששים געוואָרען אין אַ כביש פון אַ הוינגייסטיגען פערנגיגען. איהר האָט טייער געשטראכט פון די יום טוב'דיגע כביש מיליטע נאָנצען טאָג. פאַר אייערע אויגען האָט נאָך אַלץ געשוועבט אין געדאַנק דער מאַרש פון די געזעצטענער פרויען און מענער, גע' דערנעבן טייער פּרעהליכע שטראַהלענדע פנים'ער, איינגעזען אייערע קעפּ הויף און קוקענער זיך מיט'ן שטאַלץ אויף די צושויער פון בלייבן יומטען. האָט דער מאַרש נישט אויסגעזען דער טראַכט, איהר בשעת מעשה, ווי אַ טריאומף צו פון אַ גרויסע אַרמעע וואָס האָט זיך זייער גוט אויסגעקלערט פון שלאַכטפֿעלד? אין אייער געדאַנק איז ווידערהאַלט געוואָרען די נאָנצע פאַנאַראַמא וואָס האָט זיך פאַרגעשטעלט אויף דעם מאַרשרוט פון ראַטנערס סקווער ביז ייטא'ס ברייער. פאַר אייערע אויגען איז פאַר' געווען זיי לעכעדיג, דער מאַרש פון אונזערע פאַראַכט די טויזענדער ווייסטמייסערס אין דער

דעי בוקס קאסטען מהייערער

מיר מאכען אויפמערקזאם אונזערע לאַקאַל סעקרעטעריס אז די פינענשיעל סעקרעטעריס דעי בוקס, וועלכע ענטי האלמען די דובליקייט גרינע בלעטער, קאסטען יעצט \$1.25 און \$2.50.

זייענען צוועק וועלען אָבנעהאלטען ווערען בער-
שאַן מיטלונגס פון יעדען פאך בעזונדער אין עס
אין צו האפען, אז די מעמבערס ווערען אין
העלפען דורכפיהרען דעם פלאן פון אונז
טהיילען די יוניאן אין ברעגנטשעס איין איז
אופן, אז עס זאל טהון גוטעס די ארבייטער אין
אונז שטארקען זייער אָרגאניזאציען.

דער סך הכל איז, אז זעהר גוטע ארבייט
איז געטהאן געוואָרען אין דעם לעצטען שטייג-
ראָזען סטריק פאר די ארבייטער פונ'ם טייל
דורך די ענערגישע טהעטינקייט און הילף פון די
אינטערנאציאנאל בעאמטע, עקזעקוטיוו בערס
פון לאָקאל 25, צוואמען מיט די אָפּיכער-
לאַמיר האפען, אז די ארבייטער וועלען גיט פער-
נאכלעסיגען זייער יוניאן, און אז זיי ווערען מיט
זייער איבערגעבענהייט און טרויהייט בעאיי-
פלוסען זייערע פערטרעטער פאָרצוועצען זייער
ארבייט און בעפעסטיגען זייער יוניאן.

איבער ווייל. ספעציעל און די ארגאניזאציעס
ארבייט שטארק אין איינזעהענדיק אין האר-
עם, עס צייגט פון די פאָרבערייטונגען וואָס די
טרעטינג דעמאָנסטראַט פון דער איסט סייד
אין הארעם מאכען, אז זיי וועלען גיט גוטע
דען סיאן מאכען א "הילף סוויפ" און יעדע
אָרגאניזאציע ארע דעמאָנסטראַט פון דער
איסט סייד, הארעם און באַהאָב.

די פראגע וועגן ברעגנטשעס.

עס יעדען יעצט דיסקוסירט פלענער ווי
אויף איינער יוניאן נאר איינגעטהוירט ווערען
אין ברעגנטשעס. פיערע זיינען דער מיינונג, אז
זיי דאן יעצט איבער יוניאן ווערען שטארק,
זייען יעדע ארבייטער פון זיין פאך וועט קענען
דיסקוסירען יענען די איינלען פון זיין טהייל
ארבייט און יעצט וועט זיי אויסצובעסערען און
זיין אדער איהר בעינדרען ברעגנטשעס פאר

א יעדענער באַהאָב אין בעהאָווען האַלל.

בערשאַסען אין דעם טאָג צו האלטען א ספּע-
שאַל קאָנפּענשאַן. די קאָנפּענשאַן האָט גע-
האָט א גרויסע שייכות מיט דעם זייענע פון דער
טען ווייסטמאכערסטריק. ווי בעוואוסט, איז
פאראן אין פראָטאָקאל א פונקט ווענען איינ-
פיהרען א ספעציעלען פראָטאָקאל-לייבער און
די קאָנפּענשאַן האָט געדארפט דיענען פיהרען
בעשטעטיגען, איז די פיהרערס פון קאָנפּענשאַן
איינגעפאלען א פיינע אידעע: צו פיינערען קאָב
וועלען אונזער דעם זייענע פון דעם לעצטען שטייג-
מאכען סטריק דורך א באַנקעט און איינצוהאָרע-
צום באַנקעט די דעלעגאטען צום קאָנפּענשאַן.
די יוסיטוב'דיגע שטימונג וואָס האָט דעם זאך
צען טאָג געהערשט אין שטאָרט, דער זעלביג
פאָרגרייכער פאָראַד, די בענייטעטיגע זאכע
זייערע גלענצענדער פאָראַד האָט געשאַסן אין
די הערצער פון די וועלכע האָבען זיך אין אים
בעטהיילונג, די אידעע אז מיט דעם באַנקעט
ווערט געפייערט דער לעצטער זייענע פון די יוסיטוב
מאכער, די דאָזיגע אלע זאכען האָבען געפיהרען
אויף דעם יוסיטוב'דיגען עולם און געשאַסן אין

דער ערשטער מאי 1910 וועט לאנג פערברייט
בען אין זכרון פון אונזערע פיהרער אין טהיילען.
עס איז ווענען דעם טאָג דאָ פיעלעס צו פערצייג
בענען. ער האָט בכרך געהאָט זעהר א גרויסע
בערייטונג. דאָס ערשטע מאָל אין דער היסטאָריע
זייען פון דער אידישער ארבייטער-בענייטונג פאר
סירט האָט, אז די מערסטע, אויב גיט אלע,
סטריקס זיינען אָרגאניזירט אין אז די דאָזיגע
אָרגאניזירטע ארבייטער האָבען דעם טאָג יוסי-
טוב. יענע די ארבייטער זיינען אָרגאניזירט
מינען די בערייכט, ווינענדיג צו גיטווינענדיג,
שיין סטראַל דעספּעקטירען זייער יוואַנט דעם
יוסיטוב צו פיינערען. דערפאר טאָרע זיינען אלע
פאבריקען פון דער קליינער און אנדערע איינער
סטריקען געווען רעדיג און ארע זייערע הערער
געשטאנען שטייג. און דער מאַיפאָראַד איז
געווען איינער פון די גרעסטע און שטארקע וואָס
גייט יאָרס האָט ווערענדיק געוועהן.

פאר אונזער טהייל האָט דער יום טוב געהאָט
א הייפאכע בערייטונג. פונקט האָט פאסירט,
אז דער דויענעראַד עקזעקוטיוו פאָראַד האָט

ווייסטמייקערס פייערען זייער זיען

העניינים הישנים של קהילתנו
היו אכזריות, חוסר דעה וחסר
העניין של העניינים והחיים

[illegible]

הענין הזה רעכענען.
 און מען בעטראכט דעם שלום פון דיווער
 געאגראפישע און דעם געוויסע וואס די
 אונזערע אינדוסטריע האבען געוואר
 געווען די פריינדע פון דער וויסע און
 דעם געזאגט פארהען און די גרויסע

און זייער פון דער יוניאן גראטולירען.
 געזעצט זיך, אז די גאנצע ארבייט
 וועט געפאלן געווארען. די יוניאן, די
 וואס זייער ערשט קענען ציינען גוטע
 און זייער די ארבייטער, די מעמערס.

אויבערזעכען אין טרוי זייער וויאָן:
 זיכעס יעלען פערשטעהען, אז אלעס,
 וואס גלייבן זיך בערעכטיגט, האט נישט
 געקענט יערען מיט איין מאָל, און
 לעצט זיך צייגען אלס דיסאיפלינירטע.

[illegible]

אויף אים איז געווען זייער
גרויסער פליכט צו זיין
פאר דעם וואס ער האט
געמיינט צו זיין פאר
דעם וואס ער האט
געמיינט צו זיין פאר

גאָמערעסירען די פאסיווע מעמל
די ארבעט פון דער ווייב פון און

אינטערעסאנטע ציפערען.
אפציען יונג אינדעפערענט יעד
285, פון יעדע 44 געפיר
אין ברייטן און אין בראנטווייל.

אין יאר 1928, אין יעקבע 44 געפיר
אין יאר 1929, אין יעקבע 44 געפיר

דעם טרויר. דארום דארף עס הויך געשעסן זייערען, דאס א וועג איז געפונען געווארן. זייערען די ארבייטער פון אונזער סטרוי, אבער געוואונען ווער פיעל און א לאנגען, ביידע זייערען סטרוי.

דער לעצטער אָבמאך מיט דער אַסאָציאָן זייען האָט אויפגעטאָן עטוואָס, וואָס זייערען מיט דער צייט זיך ארויסוואַנען אים א גרויסע געווינס.

ערשטענס איז דאָס אַליין א גרויסע יענעס א זעפער, וואו איסאליירטער זייען די פאראייניגטע און זעפער, וואו די יענערס זייען די געארבייט, זייען יעצט אין דער יוניאן זייערען האָבען ביז דעם לעצטען דויערעטאָר סטרוי אַרבעטקוטא און אונזערע ארבייטער זייערען מיט פערזאכטונג, אזוי ווי אים אים איסאליירטען לעמענס, זיי, דיעזע יענערס זייערען האָבען נישט נור אָבערלאָבט פון דער אַנטיאָציאָן פאַר א יוניאן, נור האָבען זאָגט געווייבט און נישט געוואָלט קומען אין בערלינג מיט אונזערע ארבייטערס זייערען—דיעזע יענערס מענט, וועלכער געפינט זיך אין א גאנצן גאנצן סער צאָהל, און וועלכער האָט זיך מערסטענס טרוירס געפונען אין די גרויסע זעפער, אים געוואונען געוואָרען פאַר דער יוניאן דורך דיעזע פּראָטאָקאָל. זיי האָבען אין די עטליכע מענט יאָר ווי זייען געווען אין סטרוי, געראט די מעגליכקייט צו קומען אין געהענטערע בערלינג מיט די יוניאן זייערען, און נישט זייערען אונזערע דעם איינפלוס פון דעם באַס אַדער פאַרמאן האָבען זיי אָנגעפאנגען קומען אים דעם דויערעטאָרס טרוי, און די טעקעס זייען פון די יוניאן מעמבערס מיט אונזערע אונזערע דער רעזולטאט איז דער, אז זעפער, זייערען זייען צוריקגעגאנגען צו דער ארבייט, נישט דאָ בערגי זיך אָנגעשלאָסען אן דער יוניאן, זייערען יעצט נישט יוניאן זעפער און נישט נור זייערען מעמבערס, נור זיי זייען פערזאכטונגס און אויפבויען א שטארקע ענגלישען ברענטש פון דער ווייבט און דרעסטיקערס טרויר. דאָס איז א געווינס וועלכער קען נישט אָבערשאַצט ווערן יוניאן און דיעזען עלעמענט וואָלט אונזער יוניאן היינטאָל נישט געהאט א שטארקע באַדען.

צווייטענס האָבען מיר דורכגעפירט א שטונדע ארבייטסוואָך אין דעם טרויר פערזאכטונג פון 2 ביז 6 שטונדען א יאָר דריטענס, איז אַרגאניזירט געוואָרען א יאָר נישטאָר, וועלכע וועט זיכער דורך א

פון דיעזע זעפער מיט ווער א קליינער אים נארמענע זייען מעמבערס אין דער יוניאן. דאָס, זייען דעם דער אַדער זייערען פון אים זייער יוניאן, דאָס מען האָבען אין זייערען, אז די ארבייטער פון די אינערשטענס זעפער זייערען א ייבטייער גלויב פון אונזער שטארקען זעפער, עס איז פירליכט דער וויבטייער טרויר פון אונזער יוניאן. וויב ער איז דער „באראנס און פאָדער“ אין דעם טרויר.

נור איידער אים ווער האָבען צו די טרויערע זייערען ווער אים זיך געווען מיט דער געזענדיגט אין זאָגען אפּאַר זייערען זייערען דעם פּראָטאָקאָל, אים זייערען פיערע דאָסאָר זייען פון דער געווענען דיעזע מיט פערזאכטונג אין א גרויסע צאָהל פון אונזערע מעמבערס—מיט מיטטרויען. ביז זייען מעמבען זייערען וועט זייערען זייערען אָבערשטענען דעם בענעפיט וואָס די ארבייטער האָבען געוואונען אין דער לעצטער גרויסער, דאָס שטילער רעוואָלוציאָן.

פיערע בלייבט דעוואָלוציאָנעראַנע ארבייטער אין באַנע דויערענס נישטער פון אונזער געווענען האָבען אים אונזערע אונזערע האַרטיגען מיט די באַסעס און אים דעם פּראָטאָקאָל געווען מיט א ייבטייער אונזערע—מיט דיעזענער צייט. עפעס יענער פערזאכטונג די גאנצע שטונדע פון דעם דויערעטאָר סטרוי, די געזענדיגט זייען מיט אויפגען דעם, עס פירט זיך נישט זייען האַפּט. די סטרויערס זייערען נישט, זייען צווישן געווענע דעם אין זייערע ארעסטען זייען פון דער בריר טאָלע פאָליציי נישט געמאכט געוואָרען אים אונזערע פיערע, זייערען פון אונזערע סטרוי דעם איז פון א דערזאָגען ריכטער נישט פער זייערען געוואָרען אין יאָרדקאָל, און די גאנצע פאָדע פון האַפּט איז פערזאכטונג געגאנגען. אין זייער צוועכען, אז דאָס איז ביז א געוויסען גראַד אים, אבער עס איז שוין צייט, אז מיר זאָגען דערנען פון דער פערזאכטונג, דאָס פערזאכטונג סטרוי, מיט הונדער און אלע זייער צו וואָס סטרוי זייען אויסגעזעצט, האָבען א קליינעס געזען פאַר די ארבייטער אפילו דאָ, ווען זיי זייערען, זייערען דער ארבייטער אין גאָר דעם לאנגען האַפּט און אויסגעמאכט מער, דאָס ווען ער קעגן זיך צווישן אין פער טאָר, איז ער און מאכטאָל, אז ער דען נישט ארבייטען דאָס געוואונען, אין און א גאנצן דיעזער צייט קומען צווישן די ארעטע אין אים באַנע זייערען גאָר ערענע צייטערע אין

צו, קלאסענקאמפערעט", אז אין אייניגע וואכען איז שוין פון דער יוגאן קיין שריר ופליט נישט געבליבען. און אלע קלאסען, "קעמפער" זיינען געווען די ערשטע צו פערלאזען די רייהען.

מיט אלע געשרויען וועגען דעם קלאסענ-קאמפער, האבען דאן די סוועטשאפט געבליהט ווי אין די גוטע צייטען. שעפער זיינען געווען אין סעלערס און אין בעקיאדערס, איבער סטיר בעלס, און ביז וואגען די סאניטארי באדארף האנטראל איז נישט ארגאניזירט געווארען, נאך דעם אונטערשרייבען פון דעם פראטאקאל, איז קיין ואך וועגען דעם נישט געטהאן געווארען.

יעצט אבער, דורך דעם פראטאקאל, איז דער מנהג פון סטרייקען פאר יעדער קליינעקייט אביסעל בעשרענקט. דערפאר ווערט די גאנצע ענערגיע אָנגעווענדעט צו זעהען, אז די בייסמענט שעפער זאלען אָבערשאפט ווערען, און די שעפער זאלען ריינער און לופטיגער זיין. קירצליך וועט אויך איינגעפיהרט ווערען רעגולערע סיגע פייער-דריילס, כדי צו פראטעסטען דאָס לעבען פון די ארבייטער אויף אזוי פיעל ווי עס איז מעגליך אונטער די אומשטענדען.

אין אלגעמיין מאכט עס נישט אוועק מיט'ן קלאסענקאמפער. אין געגענטהילף, מיר פער-שטארקערען אונזערע רייהען, אז ווען עס וועט נויטיג זיין ארויסצוצייגען דעם ריכטיגען קלאסענקאמפער זאלען מיר האָבען דיסיפלינירטע סאלדאטען, נישט קיין שרייערס, וואָס רעדען א סך און טהוען גאָר נישט.

אויף אזוי ווייט האָט דער פראטאקאל געדראכט די גרעסטע נוצען, הגם נאך נישט די גאנצע גאנז.

ביי דעם באשיינען, דורך אונלעכע אונפאר-אויסגעזעהענע היינטיקייטען קען אמאל קומען דער גרעסטער צוזאמענשטויס, אז דער פראטאקאל זאל נאכער מאשינעריע זאל קראכען און געפירט וועט אין דעם נישט שולדיג זיין, אויף דעם געטריבענע געוויסענהאָזע מאנופעקטור-לייט.

דער ארגומענט, וויעדער, פון די ראדיקאלען, וועט דעם פראטאקאל, הינקט אין דער ווירק-לייכטיקייט פועל צו אויף לאַגיק. עס ציהט נישט אַז ער דעם ארבייטער פון קלאסענקאמפער. אין געלט-לייט, עס נישט אַ מעגליכקייט די יוצאם צו פערשטארקערען וויעדער רייהען, און טאמער די ארבייטער פאר דויערהאפטע יוגאן-לייט, ווען אַרבייטער שטעהען אייניגע יאהר אין אַ יוגאן-ענטוויקעלט דאָס אין זיי דעם געדאנק פון באהאנדלונג און בעוואוסטזיין. עס זעהט זיך אויך צו זיין אימער פאַרבערייטעט פאר אַ איבערפאל פון דער קאפיטאליסטישער ייט. דערפאר פערטרויען אין דער מאכט פון יעדער ייט, און דאָס מאכט זיי פיעל שטאַל צו זיין בעפאר.

דאָר אינעמען האָט מען אין אונזערע רייהען געפירט יאהרען גערעדט וועגען דעם קלאסענ-קאמפער, אבער טאקי נישט מעהר ווי גערעדט. ווען עס איז איינגעקומען צו קעמפערען, זיינען די געשפער כמעט אימער געווען אויף דער צווייטער-לייט.

דער צווייטע יאהרען האָט מען צווישען די יאהר-אבער אַניטירט פאר יוגאנזומס, און דעם איז שוין אמאל געלונגען אייניגע טויזענד ארבייטער צו ארגאניזירען, האָט מען זיך אזוי

גלענצענדע רעזולטאטען פון א שטורמלאזען סטרייך

אין ווייט און דרעסס טרייד

פון אב. באראק מענערווער פון די אינדעפענדענט שעפער.

דעצעמבער אויפגעטהאן פאר די ארבייטער פון דיעזען רייכען טרייד.

די ליידים ווייט און דרעססיקערס יוגאן בעשטעהט נישט נור פון אסאך אייזשען שעפער. ווען דיעזער בעריכט ווערט געשריבען האָט די יוגאן שוין געסייגט אויף מיט צוויייהונדערט און פינף-אונדאכציג אינדעפענדענט מאנופעקט-טורערס, וועלכע בעשעפטיגען בינאהע צעהן טויזענד ארבייטער, און כמעט אלע ארבייטער

די דעם באשיינען, ליידים גארמענט און דער איז דאָ אַ בעריכט פון פריינד. פאר דעם פראטאקאל ארבייט אין דעם און דרעסס-טרייד, איך גלויב, דאָס די פריינד פון דער ווייט און דרעסס-טרייד יוגאן זיינען בערעכטיגט צו וויסען, נישט דער פראטאקאל ארבייט, נור אין אל-לייט עס ווירקט און וואָס די יוגאן האָט

אויסגעזעצט די אפעריווארס פון די קאדאקל-
האוסס. די קלאסע-אפעריווארס האבען זיך
נאטירליך ענטזאנט דארטען צו ארבייטען. זיי
עס איז נישט נענט ליכטיג. האט דער מאניפער-
טירער, צוזאמען מיט דער אסאסיאיישען, ענט-
זיערען, אז אלע אפעריווארס וואלען אונטער-
נעטיק ווערען. געזעצליך, לויט נאכ'ן פראקט-
קאל, האט דער באס דאס רעכט דעם ארבייטער
צו יעצען יואו ער וויל, ווייל ער איז דאך דער
באס, אבער אין דער ווירקליכקייט איז עס אן
אויסער כלל ביי אפעריווארס, אז מען זעצט
אבער ארבייטער פון איין פלאץ אויפ'ן צוויי-
טען, איבערהויפט ווען דער צווייטער פלאץ איז
דונקעלער, וועט קיין אפעריוואר דאס נישט יע-
לען דולדען. אנשטענדיגע מאנופעקטורערס
טהוען עס נישט, און די יעניגע וואס טהוען עס,
איז עס בלויז צו ערנדיגנען די ארבייטער אין
פון זיי פטור צו ווערען.

אזעלכע פעלע קענען אמאל ברענגען צו ער-
סטע דעוולאטמען. טראצדעם וואס לויט נאכ'ן
פראקטאקאל האבען מיר נישט קיין שטארקע מיט-
א צווייטער עהנליכער פאל האט פאסירט
אין אן אנדער שאפ. דער מאנופעקטורער האט
ענדע סעזאן פערקויפט צו זיינע ארבייטער אירע
רעמאנאנטס, וואס איהם איז איבערגעבליבען פון
סעזאן. יעדער ארבייטער האט, נאטירליך, זיך
יאלט מאכען פון די רעמאנאנטס ווייל
קעסט אדער סקוירטס פאר זיין פרוי אדער קינד.
דער, האט אבער דער באס געגעבען אן איהם
אז קיינער ואל קיין אייגענע ארבייט נישט מאכען
אין שאפ. איינער האט געהאט דעם אונגליק צו
ווייטערשפעניגען דעם אוקאז פון באס, אין דאס
ביי זיך אין בעסקעט געהאלטען זיינעם א נאך-
מענט, איז ער דערפאר דיסטשארדוט געווארען.
געזעצליך, לויט בעם אנרימענט, האט דער באס
א רעכט אין זיין שאפ נישט צו לאזען מאכען נישט
אנדערע ארבייט, אויסער די וואס געהערט צום
געשעפט, אבער דאך איז עס אן אלטער כלל אז
אין אלע שעפער מאכען די אפעריווארס אין
די סלקעצייט פאר זייערע פרויען אדער קינדער
דישעקעטלעך, הייזקעס און אנדערע זאכען, אין
קיין אנשטענדיגער באס האט עס קיינמאל נישט
פערזעהרט.

אלאז, ווי איהר זעהט, זיינען נאך די קאדא-
מאכער, דורכ'ן פראקטאקאל, נישט ארויף אויפ-
זיבעטען הימלע. עס איז נאך דא צרות.
עס ווערט זיך איבער יעדער דער באס אין איר
די הויכגעזאנגען וועגען פראקטאקאל ווייניגער

טאקא אדער דעם אנרימענט, אן און פיר זיך,
אין ברייט א שטיק פאפיר, אויף זייערען עס
שטערט אנגעשטריכען ווי בירדע צוהיים הארפען
זיך דארטען איינע צו די אנדערע, עס פארערט
זיך אבער מענטשען מיט פערזענלעכע פון בירדע
זייטען די אפמאכונגען דורכצופירען צו דער
ציפערענהייט פון בירדע.

מאנעכסמאל איז נאך נייטיג צו בענוצען
פראקטען שטוב, טראצדעם וואס אין פראקטאקאל
איז עס נאך נישט דערמאנט. עס פאסירט אפט
פיעלע פעלע וואס אויבערפערשטע וועט יעדער
דענקענער מענטש צוגעבען, אז די באסעס האט
בען רעכט. דאך דוירט עס אן דעם נאנצען פונ-
דאמענט אויף וועלכען די קלאקמאכערס יוניאן
איז באוירט.

אן אנשטענדיגער מאנופעקטירער, וועלכע
בער דענקט נישט אינטערצוהירקען זיינע ארביי-
טער, וועט קיינמאל זיין מאכט אלס באס נישט
אויסנוצען זיי צו ערנערען אין צו ערנערדיגען.
עס געפינען זיך אבער פיעלע מעכערס
פון דער אסאסיאיישען, זייעלכע, וויסענדיג
אז לויט נאכ'ן פראקטאקאל טאר די יוניאן קיין
סטרייט נישט הילפן, ערנערדיגען זיי די ארביי-
טער אויף אזוי פיער, אז די געוילדע הויכע שוין
אן צו פאצען, און זיי האבן עס קען אזוי אנהאל-
טען און א רעפטיגען יידישטאנה, איז יעצט
זייער פאראיינצואנען.

רעזעטעס זיינען פארקומען אייניגע פעלע
אין אסאסיאיישענשעפער, זעלכע עס איז
זעהט צו באראקטעריירען.

אין א געוויסען שאפ האבען געאדמיט צוויי
פערשידענע בעסט. איין בעט האט געמאכט
דאס-גאנצענטס אין דער צייטער האט געד-
מאכט אויסגענומען דאראדור האוסס. די אפער-
יווארס אין דעם קלאסע דעפארטמענט זיינען
נאטירליך געווען אייף אז פראן יואו עס איז
געווען נענט פערסטער מען ואל הענען ארביי-
טער. די אפעריווארס פון די קאדאקל-האוסס
זיינען געווען אין דער טינהערע ווייט, זייל
פאר ווער ארבייט נייטיג זיך נישט קיין פיער
ליכט. יעצט אבער, נאכ'ן ספרייט בויאן, האט
דער מאנופעקטירער געוואלט זיך אברענגען
מיט די קאדאקל-אפעריווארס, דערפאר וואס אין
בויאן האבען זיי ביי איהם גענומען אפאר סענט
אויף א גארמענט מער זי ער האט געדענקט צו
צאירען, האט ער אין א שטענעם מאנען איבער-
געזעט אלע קלאסע-אפעריווארס אייף דער פינ-
סטערער ווייט און אייף ווערע פיעלער האט ער

רעספעקט פון דעם אנדערען צד, קען זאגן איר ביטריישען מיט זיין. אין געוועהנליכע בינעס געפינען מיר, אז צוויי סילסלייטע פערזענען דעם זעלבען ארטיקל צום זעלבנען קונה אין דעם זעלבען איינער פערקויפן מעהר ווי דער אנדערער. און אונטערהאנדלען מיט איינענעם בעליבתיים טרעפט אויך, אז איין בינעס אייהושיענט געווינט דעם רעספעקט פון דעם בעליבתיים אין שאפ און פערגלייכט די מיט פערטעגנדיקע אויף, אז ביידע וויסען זייער צופרידען. אנאנדער בינעס אייהושיענט זעלבער איז מיט אזוי געניט און מיט אזוי טאג מיט, זעט נאך פערוארוואכען צווייטגעהייער אין סטרוקס. דאך האבען מיר דא צו זיין מיט'ן זעלבנען בעליבתיים, די זעלבע ארבייטער, די זעלבע יוגאן און די זעלבע פראבלעמען. דער גאנצער אונטערשייד ליגט דא אין די פערזענליכע אייגענשאפטען. און איינס האט אים אמת אין בעצוג צו דער פערהאנדלונג מיט אייגענעלע בעליבתיים, איז דאס אויך אמת זענען פערהאנדלען מיט אסאסיאייטענס פון בעליבתיים. מיר וויערעהאלען, אז קיין יאך דענט מיט אזוי דעם צוועק ווי א גענעלע פערזענליכע אייגענשאפטען. ווי אויפריכטיג און עהרליך ער זאל מיט זיין, קען מיט געוויינט דעם ציטרויען און רעספעקט פון דעם אנדערען צד, מיר פערעהערט, שאפט מיסטרויען און פערדריס. דאָרט מוז עס קומען צו דייסענדיג און סטרויקס, און אין דעם פאל וועט ארביטרויען אויך מיט העלפען.

דעם רעספעקט יאט געפנט זיך דריס אין יעדע ארגאניזאציע, א געלעגנהייט ווי צו אטאדירען די יוגאן פיהרער דארטען ווי מיט יעכט פאר דיעזע פאליטיק, דערפאר יאט ווי האבען מירא אומערצוועבען דעם שווארץ פון דער ארגאניזאציע און פדערע הענט. איינס טעג דער סיסטעם פון ארביטרויען, ווערען פדערע פנים די הערשער און דיקטאטאָרען אין יעדע פראגע, יאט מען מיט ווי איבער, עס פערטעגט זיך, אז ארביטרויערס ווערען גערעכט פון געזעץ, זעכט דאבען היין אינטער זעכט אין היין בעראנטשאפט מיט דער טרייד. ווי דער פראטאָקאל האט ביז אהער געארד מיט צווישען דעם דויטשיגס באַאָרד פון די האַיאָמאָר און די מאַניפעסטירערס פראַ טערמיני אסאסיאייטען, האט מען געטרויעט, ווי יאט מענליך, צוריקהאלטען זיך פון איר ביטרויען און מען האט זיך פערלאָזט אויף „בידיאייטען“. דעסענס האט מען אין די יאָאָרס פון דויטשיגס באַאָרד אויפגעהויבען א געזעץ פיר אן אינפארטיאייטען טישערמאן. דאס דייט פראַטיט, אַבשאַפן „בידיאייטען“ און אונטערט דעם אונטערטען ארביטרויען. עס פערטעגט זיך, אז ארביטרויען אין דער „היינסטער מיטער“, עס פאדערט היין געניט היין, היין טאקס, קיין פערזענליכע אייגענשאפטען. אין די בעציהונגען צווישן זענען בעליבתיים און ארבייטער, פונדט זיך אין אנדערע בעציהונגען בעציהונגען, קען היין בעסערע יאט זיך מיט גענעלע אייגענשאפטען. טאקס און געניטעניגט מיט זיין, קען בעסערע יאט זיך זענען היינען דעם ציטרויען און

ספעשער נאטים צו די אפיסערס פון אונזערע לאקאלס

מען גוייט צו בעשטראפען דעם לאקאל קייט ווי די קאנסטיטושאן פאָדערט, ווען דער הויז ווערט מיט אָבעהיט. מיר האָפען, אז טישען לייטע און עקזעקוטיוו באַאָרד מיטגלידער זיין לען זיך פעראינטערעסירען אין דעם צו ווייזן צו דער לאקאל סעקרעטער האָט אויסגעפילט און צו ער האָט אוועקגעשיקט דעם רעפארט יאט אַנפאנג מאַנאט.

מיט דעם בעשרום פון דער טאָראַנטאָ קאָנטינענשאַן מוזען די לאקאלע סעקרעטעריס אריינשיקען אין דויענעדאל אָפּיס א מאַנאטליי קען בעריכט ווענען די פינאנציעלע לאַגע פון לאקאל אין אויך אנדערע אייסקינפסטע, וועלכע דער אָפיציעלער בענען דייטעט אן. מיר פאָר דערען אויף די לאקאלע בעאכטע צו ערפילען דויען בעשרום, מיט מאכענדיג גוייט פאר אונז צו זייערן אַפּטע דערמאָנטען, אין אויך מיט מאַר

מיטלינג און עס איז נאך קיין סימן ניטא פון אוועקע ברענטשעס. די עקזעקוטיוו באאדער פון לאקאל 25 וועט מוזען געפינען א פלאן, אז די מעמבערס זאלען קענען נעהמען אנטהייל אין די ביזנעס און נעהמען אן אינטערעסע אין דעם לעבען פון דער יוניאן; ווען ניט, וועט דער דזשענעראל אפיש ויך מוזען נעהמען צו זיין אידען פארשלאגן, נעמליך: צו צוטהיילען לאקאל 25 אין פערשיידענע לאקאלס צו פיהרען זיין ערע ביזנעס דורך א דזשאנט באאדער, נאך דעם פראן פון די קלאזס און סקוירס מייקערס. וועלכע פעהלערען די דעזיגנאטסיסטעמע פון די קלאזס און סקוירס טריידס, מיט ווערע בעזונדער יע לאקאלס אין בעזונדערע פארטס, זאלען ניט דאכען, אז עס פארט ניט אזוי שלעכט ווי איין גרויסער לאקאל, וועלכער האט ויך ארויסגעוויזען אלס א מיאוסער דורכפאל אין דעם גרויסט און דרעם טרייד. עפעס וועט מוזען געטאן ווערען, און טאקע שנעל, איינעקצורשטעלען דייע ארגאניזאציען אויף א דעמאקראטישען באדען.

* * *

„מיראייזשען“ (פערמיטלונג), הייסט, שטעלען ויך צווישען ארבייטשען צוויי פארטייען, אויסגלייכען ווערע מיספערשטענדניסע און זיך דערלאזען ווי קומען צו אן אפענע מלחמה. ארביטריישאן-טראנט מעהר דעם באראקטער פון א געריכט, וואס ניט ארויס א פסק, אונזער וועלכען ביידע צדדים מוזען ויך אינטערסירטען. די פאליטיק פון די אמעריקאנער יוניאנס איז פאר „מיראייזשען“, אדער פאר דייערליך שליכטען דיספיוטס צווישען בעלי חיים אין ארבייטער, גיכער ווי פאר ארביטריאל טען. אייגענטליך וואלטען זיי געדארפט פרע פערזען ארביטריישען, ווייל, ווי אן ארביטריאל טען זאל ניט ענטשיידען, ניט, שלעכט, אדער ניט גוט און ניט שלעכט, בלייבען די יוניאן בעאמטע יעדענפאלס פריי פון פערזאנלעכע טרייבס און די מעמבערס קענען גענען דעם אורטהייל ניט אויסזעצען. מיר קענען איבער זאגען צו די מעמבערס: „עס איז ניט אונזער שילד; מיר האבען פערלאנגט מעהר, אבער די ארביטרייטארס האבען ניט געוואלט געבען. דאך האלטען ויך יוניאןפיהרער געוועהנליך פאר „מיראייזשען“, וואס ווארפט אויף זיי א גרויסע פערזאנלעכע טרייבס און ניט דעם אונזופרייע

דעם דענקען, אז דיעזע דער ניטא פאר דעם וואהלוויין פון מעמבערס און דער ארגאניזאציען. עס זינט חסות פאר דעם דזשע

* * *

לאקאל 25 בעשטעהט איצט פון ביינאה 30,000 מעמבערס. עס איז מערקווירדיג, ווי די טראפט פון איר איבערגענומען ארבייט. ווען די ארבייט יוניאן איז בעשטאנען פון עטליכע מעמבערס ווינען זיי געווען צוטהיילט אן אפערדייטארס, קאטערס, פרעסירט און סקוירס מייקערס. זיי האבן זיך געווען ווערע לאקאלס צוטהיילט, אפילו זיי זינט געווען שווער צו קריגען א קווארטל ארבייטערס א מיטלינג. די גרויסט און גרעסטע יוניאן ווערע איז אין אפפאנגענע צייטן פון אפערדייטארס און איז נאך יע לאזט מער ניט געשטינען ווי איבער עטליכע יארט מעמבערס. פון דעסטווענען בער זינט ארבייט אלטע מעמבערס, אז מען זאל נאכע ויך איר לאקאל אין דיעזע טרייד, זאגאר יע ווערע מלכעמערס ווינען געוואקסען ביז אן איינפאל. נאטירליך קען אינטערסירטען אייגענטלעך ניט זיין קיין דעמאקראטישע דעזיגנאציע. מען קען ניט ערווארטען, אז אירע 30,000 מענטשען זאלען ויך פערשטייט איר איין לאקאל אדער אפילו אין פונקט דעם דעזיגנאט דערפון איין, אז די דעזיגנאציע פאר לאקאל 25 איז פראקטיש גערעכט: אן ארבייט (א רעגירונג פון עטליכען מענטשען). עס איז חסות צייט ווי דאסען ווינען ניט גענוג צו זארגען פאר אפישערס און מעמבערס. ביז דעם לעצטען מיטלינג פון דזשענעראל עקזעקוטיוו באאדער איז פארנעקומען די יוניאן דעזיגנאציען די טרייד אין בערלין און אראפ. די פראגע האט פערלאנגט ווינען און די באאדער זינט געקומען צו קיין שלום, אפילו זיי זינט יוכער, אז די צוטהיילונג אין בערלין אראפ וועט זיין געפעהרליך און וועט זיך דער פערניכטונג פון דער יוניאן. מען האט פערזוכט, אז די לאקאלס ווערען ארגאניזירען אין טרייד ברענטשעס. שווער זינט וואלטען ווינען שוין איינע זייט דעם פון באאדער אין באלד וועט זיין נאך א

אז אין צייט פון א סטרויק וואלט לאקאל א ניש
קענט צאחלען ווינע מעכערס בענעפייטס און
האטע לאקאל 23 און פאנרס? אייב די פאר
בערס פון לאקאל 9 וועלען עס גריינען און
ניט, יערען זיי דאך אין צייט פון א
סטרויק מוזען העלפען מיט נעדר די בערס
בערס פון לאקאל 23, היינט וועלען זיי
האט עס צו זאמלען א גרויסע סאסע, אייב ניש
צו קינען דעם שטאלץ פון די עקוועטיבלע
באאדערס, די ניו יארק סלאוטימייקערס און
האטס האבען מירא צו שאפען א געמיינשאפט
זיכען פאנר צוזאמען מיט די לאקאלס פון איין
בער ניו יארק אדער אנדערע טרוירס, פאר האט
אבער וואלען זיי נישט האבען א געמיינשאפט
נען דעפענס פאנר צווישען די לאקאלס פון
דעמאלטען טרויר אין ניו יארק? ווען די
היינטיגס באאדער פון די קלאק און סקוירס פון
יערס אין ניו יארק האט א רעכט ארויסצוהאפן
סטרויקס און זיי סעלען, פאר וואסזשע יאר
זיי נישט האבען קיין געמיינשאפטליכע האטע פאר
א סטרויקפאנר? צו שאפען א גרויסען פאנר
אין איין לאקאל אדער אין איין שטאדט אין
איינפאזען די אנדערע, האט אזוי קיין זין נישט,
זיי צו וועלען פערבעסערען די לאגע פון איין
אינדוסטריע, אין איין שטאדט און איינפאזען
די אינדוסטריע אין די אנדערע שטעט, וואס
נאך אלעמען, ווינען אונזערע אינדוסטריען ענ
פערבונדען, היינט מערקווירדיגע גלייכניטיג
הייט צו דער לאגע פון די טרוירס אין אנדערע
שטעט, איז נאך זאנדרבאדער, ווען מיר זיי
דען, דאס יעדעס טאל, ווען מיר פארדערען עס
ינאם פון אונזערע בעלי הבתים, איז דער ערשט
טער ענטפער, וואס מיר קרינען, אז די האנדל
זענען אין פילאדעלפא, שיקאגא און אנדערע
האנדלעכער ערנווייט זיי נישט אוערלעכע פערבונד
סערווינען צו נעבען.

בעזאנדערנס פערדריסליך איז די האנדל
פון די אפאזיציאן צו היינע רעפארמען מיט
ווייט בעהופטונג אז די „אינטערנאציאנאל
נאר ברויך א ליבעל, די אינטערנאציאנאל
נאר ברויך א העכערע פער קאפיטאל, די
מעכערס פון דער היינענערע ערנאציאנאל
טויט באאדער ברויכען נישט קיין ליבעל, פאר
בען נישט קיין פער קאפיטאל, דער היינענער
האט אפויס קען זיך בעניין און דעם, איינער
מער ארבייט, פערמאניאנטליכקייט אין די
היינענער, יוארט עס, די בעאטע פון די
נעראל אפויס נישט שאפען, מיר ווינען עס

צייט צוהעכערען נישט איין שטאדט ארויסצוהאפן
ווייט פון דער העכער פערטער האנדלעכע
דער היינענער ערנאציאנאל, היינענער איין געזען איין
שטאדט נענען דעם היינענער היינענער, איין איין
ווייטאנען מעכט נענען א פערטער צו שאפען א
היינענער העכערס פאנר, קיין נאך האט זיי
ניט געזעט בענענען, אז זיי וואלען צוואנען
מאכען אן ערנאציאנאל אין די היינענער מעכערען
פון דער אונאנימאציאנאל, היינענער נענען דעם
פארמאקאל היינענער, האבען זיי נישט איינער
דעם צו טרויען, איין נאך האט פארמאקאל
טראדען נענען היינענער, די אונאנימאציאנאל
אין דאך ווען די פראגע ווינען שאפען א היינענער
נעראל דעפענס פאנר אין פארדערען (און א
דעפענס פאנר אין דאך א היינענער האטפאסער
טראדען ווינען זיי געברענגען איינענשטארט און
ניט פון פער, און מיר מוזען געשטערען, איין
מיט דער פראגע פון א היינענער דעפענס
פאנר ווינען מיר נישט נעממען פארדערען, עס
איין אמת, אז די מאיאריטעט פון 3 שטימען פאר
דעכערען די פער העכערס ביי דער טראדענער
היינענער אין פערדערען נענענער ביי די
יער פערטער האנדלעכע ביי 15 שטימען דאך
אין היינענער מאיאריטעט נישט נענען מיר נאך
זען זיין זיכער אז ביי א היינענער אפטייט
מוגל וועט דער פארטראג אונזערען ווערען,
אין גרוי, צו דערען אפען, איין די אפאזיציאן
צו דער היינענער פון שאפען א ערנאציאנאל סטרויק
פאנר א וואונט פון די פיהרער פון יערען לאקאל
צו שאפען אין די האטעס פון ווייטער איינענער
לאקאלס יואס מער נעלר, דאס איין די
נאנע געשיכטע דערפון, דען, פונקט מיט
דיין יארק צייט, אייב דער באסטאנער
היינענער, זיי די לאקאלס האבען נישט געהאט
קיין סערוויט, ווינען זיי אלע געזען צו גינג
בען פון א היינענער דעפענס פאנר, קיינער
זעט נישט צווישען, דאס אין צייט פון האטפאסער
אין דער האנדלעכע פון פאנרס אייב
אין ארט איינערניגט נייטיג צו האבען
ערפאלג, גרויסע פאנרס, יואס ווינען
איינענשטארט אין פערטערענע פערטער
איינער דעם האנדלעכע פון בענענערע דער
פערטאפער, ווינען פון יאר וועכנט שוין א
היינענער איין אן אונזערענער, נעכטס ארט
א ביישפיעל די לאגע פון די ניו יארקער לאך
האט, לאקאל 9 האט דעם געכטען פאנר אין
לאקאל 23, נאך דער צאחל פון ווינע מעכערס,
דעם היינענער, אלא, דען איינער העכערע

דער ליידעס גארמענס וואַרקער

4טער יאהרגאנג

דזשון 1913

עדיטאריעלס

פאראדורער, וועלכע מאכען אזעלכע געוואלד
דען ווענען זייערע סאלידאריטעטס-געפיהלען צו
די ארבייטער פון יענער זייט ים, האלטען זיך
ווייט-פון די טרייד-יוניאנס אין דער שטאדט,
וואו זיי וואוינען? ווי קומט עס, דאס אונזער
ראדיקאלע פרעסע, וואס האט געמאכט אלע אנ-
שטרענגונגען צו מאכען דעם ערשטען מאי-פייער
פאר אן ערפאלג, איז אזוי גלייכגילטיג צו דעם,
וואס די אנטהייל-נעהמער אין דעם פאראד
ערשטען מאי זיינען ניט פערבונדען מיט זייערע
ארבייטער אין דער זעלבער שטאדט? אפילו
קין איינציגער לאקאל פון אונזער אינטערנא-
שאנאל יוניאן האט עס געפונען פאר גויטיג זיך
אנצושליסען צו דער סטייט פערדעריישאן און
לייבאר, ניט קוקענדיג דערויף וואס מען האט
זיי אזוי פיל מאל אויפגעפאדערט זיי זאלען עס
טהאן? זאל ווער פון אונזערע אפיסערס אדער
מעמבערס, וועלכע זיינען אזוי ענטהוואסטיש
פאר זייער אינטערנאציאנאליזם, זיך געהען די
מיהע און ערקלערען די אורזאך פאר וואס זיי
זיינען אזוי ניט קאנקווענט!

* * *

אזוי ווי יעדע ארגאניזאציע, האט זי
אין אויך אונזער אינטערנאציאנאל-
נאל יוניאן צוזאמענגעשטעלט
פון צוויי עלעמענטען: אזעלכע, וואס וואלטען
וועלען אויפבויען, קרעפטיגען די ארגאניזא-
ציע, איינפיהרען נייע מעטהאדען, און - אזעל-
כע, וואס זוכען נאך צו קריטיקירען און געפיר-
ען פעהלער אין יעדען פראיעקט איינצופיהרען
פערבעסערונגען. אין ערשטן האבען זיך דינע

די צוגעקומענע רייהען אין
דעם ערשטען מאי פאראד
פון די טויזענדער מענער-
ווייבס, טויזערס, ווייבס גורם ארביי-
טער אין אנדערע פון אונזער אינטערנאציאנאל-
נאל יוניאן דאס-נאטירליך געמאכט דעם פאר-
דאס-אינטערנאציאנאל-יוניאן און האט אבער
אויסגעדרייט צייט געגעבען דעם יוסיטוב א
געזונט אידישען כאראקטער. פון אן אינטער-
נאציאנאלע יום טוב, איז דער ערשטער מאי
אויסגעפאלען אין גאנצען א אידישער יום
טוב. דאס איז דער אויסגאנגע פון עטליכע איר-
טומערס וועלכע ארבייטער, האבען קריסטליכע אר-
בייטער געטען אין גאנצען געפעהלט. מיר זיינען
אויסגעפאלען וויכער, אז מיט דינער דעמאנ-
טאציען האבען די אנטהייל-נעהמער געוואלט
זייער סאלידאריטעט צו די ארבייטער
אויסגעפאלען, דען ווען דאס וואלט גע-
ווען איינציגטען מיר דען געקאנט ערקלער-
ען זיך פארט, דאס די יוניאנס, וועלכע-הא-
טען זיך אויך שטארק בעטהייליגט, אין דעם
גאנצן מאי-פאראד, זיינען אזוי וועניג אדער
נאך געטרעטען אין די שטאדטישע צענט-
ראל פארטיי.

מיט עס, דאס אין סענטראל פערדערי-
ען אין ניו-יארק, וואו די אמעריקאנער,
און פערשידענע אנדערע נאציאנאלי-
זען פערטרעטען און פערזאמלען זיך
אין צו פעהאנדלען זייערע געמיינ-
שאפט און העלפען זיך איינע די
אנדערע אונזערע אינטערנאציאנאליס-
טן. געטראכען? ווי קומט עס, דאס דינע

דאס איז די ריכטיגע סיז פון כאטאן.
דער קאליר איז רויט-ענעמעל מיט גאלדענע
בוכשטאבען. דער לייבעל אין מיטען איז
אין ווייסען-ענעמעל מיט גאלדענע בוכשטא-
בען. דער כאטאן איז א העכסט-געלונגענע
ארטיסטישע שטיקעל ארבייט. אייער
סקרעטער וועט אייך קענען בעקומען דעם
כאטאן פאר בלויז 25 סענט.

לעזט רענעלמעסיג דעם
"ליידעס גארמענט וואר-
קער" און איהר וועט בעסער
פערשטעהן אייער אייגענע
יוניאן און די טרייד יוניאן
בעוועגונג

יידיש איז געווען א פערזענלעכע יארצייטאן דעם ווער אין העסטקיל מאנטיינס,
שטייבט צו אייער ארבעט פרייה שיינדיקער
אמאליגער בערעטער פון ראזאל 25. אדרעס:

שינדלער'ס פרייד הייז, באקס 1, ליוואן, סאליוואן קאונטי, נ. י.

די הייז שטעט אויף א הייזען גלייך גרויסע און קומענע צימערען, לעצטע סאניטאריע
אויסבעסערענען און עלעקטע, גרויסארטיגע אויסגעבונג.

איהר קענט זיך באזען פיש כאפען אדער אנדערש זיך אמווירען.

הייב, פיסער, אייער און אלע גרינע שפייזען פון אונזער אייגענער פארם.

מיר גארנטירען אז איהר וועט צופריעדען זיין.

נעמט די אנטפראג צו יעסטען הייזראד ביי הארטלאנד אדער 42סטע סטריט פערס.
"אדאל" אין ראנג היסטענס טעלעפאן.

שרייבער'ס יוניאן דרוקעריי

איז יעצט אין

437 גרענד סטריט

די גרעסטע אידיש-ענגלישע פרינטריי

אויף דער איסט סייד.

Tel. 6951-6952 Orchard

דיעזער זשורנאל איז געזעצט אין געדרוקט
אין דער גרעסטער

יוניאן דרוקעריי

פון

ליפשיטץ פרעס

49-51 ראפאעל סטריט, ניו יארק

Tel. 1729-1730 Franklin

דער פרידיעם גארמענע

ווארמער

ספעטעל קאנזענטאן נומער
108 זייטען מיט פילדער

אינהאלט:

דער פראטעסט אין סטעטער אין פאקטיקע — און דאזענער

קענענענע דעוולאפמענט פון א שטודענטען סטריק — און פארש

די פארברייטונג אין קאמפא אין באסטאן — און מיטשעל

די ארבייט פון פראטעסט אין באסטאן — איין עפטייזש

א ביטע מיט א טרענספער מאנאלאג — און לעזינגס

די אידישע טריידינגס שטח — און לעז

ארבייטשאן באדער ענטשידעם זענען קאמפאס דע
אין קאמפאס

ביידעס דאס ארבייטער סטודעל — איינע פון די רייזען

פילדער דעפארט פון ספעטעל קאנזענטאן אין יאנקערס

דאזענע פילדער (עלעמענט) — און דעמאנסטראציע

עדיטאריעס — וויכטיגע פאסירונגען — דאזענע נייעס —

קאמפאס יוניאן ברעקלעך

אפיציעלער ארגאן פון דער
אינטערנאציאנאל ליידעס גארמענט ווארקערס יוניאן